

475-97343

16 2 5 1 0

4.3

การศึกษาระบบบริหารของบุคลากรในกรมการคลัง
ภาษาไทยถิ่นประจวบที่ 6

ปริญญาโท

ของ

นิทัศน์ เสงี่ยมศักดิ์

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตึก 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

12 ก.ค. 2525

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธาน
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาค้นคว้า
ปริญญาโท การศึกษาระดับบัณฑิต

ธันวาคม 2524

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- 89416

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะ และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานี้แล้ว
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

ศาสตราจารย์ ประธาน

ศาสตราจารย์ ประธาน

ศาสตราจารย์ กรรมการ

ศาสตราจารย์ กรรมการ

นาย กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรวิทย์ โสมประยูร
ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า และทราวงแก้ไขจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง
ในความกรุณา ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ นายเจริญ การบุญ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร
ที่ได้กรุณาให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณ คุณพงษ์ศักดิ์ คำสุขุม
และ คุณเคื่อนใจ ยงค์ ที่ให้ความช่วยเหลือจนงานนี้สำเร็จเรียบร้อย.

นิทัศน์ เสมอพิทักษ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	สมมุติฐานในการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	6
	การอ่าน	6
	สาเหตุของการอ่านช้า	10
	หลักการและวิธีการปรับปรุงสมรรถภาพการอ่านเร็ว	13
	การคำนวณสมรรถภาพการอ่านเร็ว	17
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัด และการฝึก	18
	การเคลื่อนสายตา	18
	การจำคำ	22
	การอ่านเป็นกลุ่มคำหรือวลี	24
	การอ่านแบบเจาะจง	27
	การอ่านข้ามคำ	29
	ความเข้าใจในการอ่าน	32

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	36
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง	36
การสร้างชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว	37
การสร้างชุดทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว	43
การดำเนินการทดลอง	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
การวิเคราะห์ชุดทดสอบ	52
เปรียบเทียบคะแนนจากผลการทดสอบ	54
เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว	63
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
ความมุ่งหมายของการวิจัย	64
สมมุติฐานในการวิจัย	64
วิธีดำเนินการวิจัย	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
อภิปรายผล	66
ข้อเสนอแนะ	67
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	76
ก. ชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	77
ข. แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว	211

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ความเร็วและความเข้าใจในการอ่านที่เพิ่มขึ้นหลังการฝึก	34
2	ชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว	37
3	แบบแผนการวิจัย	47
4	แบบฝึกหัดสำหรับฝึกแต่ละคาบ	48
5	แสดงค่าความยากง่าย และค่าอ่านจำแนกของข้อทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว	52
6	คะแนนการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	55
7	คะแนนการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม	58
8	แสดงความเข้าใจ อัตราเร็วในการอ่าน และสมรรถภาพการอ่านเร็วที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลอง	62
9	เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็วระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	63

ภูมิหลัง

มนุษย์ไม่ว่ายุคใดสมัยใดสามารถแสดงความคิด ความต้องการ ของตนให้ผู้อื่นรู้และเข้าใจได้ ก็ด้วยอาศัยภาษาเป็นสื่อถ่ายทอด ดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือสื่อความหมายระหว่างมนุษย์ ทำให้มนุษย์รู้ถึงความต้องการของกันและกันได้ (กัทธย ทองหล่อ 2515 : 1) ภาษาจึงมีความสำคัญในฐานะสื่อกลางที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างมวลมนุษย์ ทำให้มนุษย์อยู่รวมกัน ได้ควยสันติและสามารถประกอบกิจกรรมทางสังคมร่วมกันได้ตรงวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

กิจกรรมทางภาษาแบ่งออกได้เป็นสี่อย่างคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมาอย่างหนึ่ง เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และเป็นสื่อถ่ายทอดความคิดระหว่างบุคคล (Adam.

1949 : 1) สังคมมนุษย์ปัจจุบันนี้ เป็นสังคมแห่งการอ่าน (Reading Society)

เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาต่าง ๆ

เพิ่มพูนมาจนยิ่งขึ้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ วิทยาการต่าง ๆ

ดังกล่าวนั้นจะถูกรวบรวมไว้ในตำรับตำรา แล้วเผยแพร่ให้คนทั่วไปได้ศึกษาค้นคว้า และเนื่องจาก

การที่ประชากรของโลกเพิ่มมากขึ้น จึงมีการเปลี่ยนแปลงในค่านิยมธุรกิจ การเมือง การศึกษา

และอื่น ๆ เกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะเป็นสาเหตุที่แพร่ออกสู่ประชาชนโดยสื่อประเภทต่าง ๆ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะอยู่ในลักษณะของวัสดุสิ่งพิมพ์เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และจุลสาร

ที่ประชาชนต้องอ่านเพื่อจะรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่

คนเราต้องอ่านอีกมากมายเช่นใบเสร็จรับเงิน ข้อความโฆษณาสินค้า ป้ายประกาศทางถนน ฯลฯ

ซึ่งแทบจะกล่าวได้ว่า ไม่มีกิจกรรมใดในชีวิตประจำวันที่ไม่อาศัยการอ่านเข้าช่วย (Tinker.

1968 : 1)

การอ่านมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก เพราะการอ่านช่วยให้เราหา
ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น นอกจากนั้นคนเรายังใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหา
ความรู้ และนำเอาความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ปรับปรุงการดำรงชีวิตและสังคมของตน
การอ่านนอกจากจะได้รับความรู้แล้ว การอ่านยังทำให้เกิดความบันเทิงใจด้วย ผู้ที่มีสมรรถภาพ
ในการอ่านสูง เขาจะอ่านได้เร็วและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ก็ ก็สามารถอ่านเพื่อพักผ่อนเอา
ความรู้และความบันเทิงใจได้มากกว่าผู้ที่คอยสมรรถภาพในการอ่าน ดังนั้น จึงมีคนจำนวนมาก
ที่เห็นประโยชน์ของการอ่านและต้องการปรับปรุงสมรรถภาพในการอ่านให้ดีขึ้น เพื่อประโยชน์
ในการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหาความรู้และสร้างความก้าวหน้าในอาชีพการงาน
(Simpson. 1961 : 5)

การอ่านเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาเล่าเรียน ในสถานศึกษาทุกระดับ
เพราะกิจกรรมการเรียนทุกอย่างร้อยละ 80 ถึง 90 ต้องอาศัยการอ่าน (Strang.
1940 : 11) จึงนับว่าการอ่านเป็นความสามารถพื้นฐานในการเรียน การเรียนทุกวิชาต้อง
อาศัยการอ่านเข้าช่วย ถ้าหากผู้เรียนมีทักษะในการอ่านดี การเรียนวิชาต่าง ๆ ย่อมประสบ
ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว (อบต. เรียงสุพรรณ 2509 : 31) ซึ่งแสดงว่าผู้ที่มีสมรรถภาพ
ในการอ่านก็จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีด้วย

สมรรถภาพในการอ่านเป็นทักษะที่สามารถปรับปรุงและฝึกฝนให้ดีขึ้นได้ ถ้าหากมีวิธีการ
และเครื่องมือในการฝึกที่เหมาะสม ตามปกติคนจะสามารถอ่านหนังสือได้เร็วเท่ากับอัตราเร็ว
ในการพูดของตน และถ้าได้รับการฝึกที่ถูกต้อง ทุกคนจะสามารถเพิ่มความเร็วในการอ่านของ
ตนขึ้นอีกเท่าตัว (หน่วยศึกษานิเทศก์ 2503 : 63) สำหรับการอ่านถ้าจัดการฝึกอย่างมีระบบ
ผู้รับการฝึกจะสามารถเพิ่มความเร็วในการอ่าน และความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ภายใน 4 ถึง 7
สัปดาห์ (Simpson. 1951 : 5)

การฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา ควรจะได้รับการ
ฝึกในระดับชั้น เกรด 5 - 6 เพราะเป็นระดับชั้นที่นักเรียนมีทักษะในการอ่านเพียงพอที่จะเป็น
พื้นฐานในการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว (Dallmann and others. 1974 : 224)
สำหรับระดับชั้นของการศึกษาของไทย ถือว่าชั้นประถมปีที่ 6 เป็นระดับชั้นสุดท้ายของการศึกษา

ภาคบังคับ นักเรียนในระดับนี้จะมีทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วได้ ในหลักสูตรการประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านไว้อย่างพอควร การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 นี้ต้องสอนให้นักเรียนสามารถอ่านได้เร็ว และเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 53) แต่ในประเทศไทยยังไม่มีผู้ใดคิดสร้างเครื่องมือฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วขึ้น เพื่อใช้ฝึกนักเรียนให้มีสมรรถภาพในการอ่านเร็วเพิ่มขึ้นตามจุดประสงค์ของหลักสูตร แม้จะมีคำรับตำราของหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องนี้อยู่มาก (ยุพา สงศิริ 2517 : 4) ครูสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 จึงขาดเครื่องมือที่จะใช้สอนและฝึกทักษะนักเรียนในขั้นนี้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ และมีความตั้งใจที่จะสร้างชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วขึ้น แล้วนำไปทดลองศึกษาประสิทธิภาพ และปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น เพื่อจะได้ใช้เป็นเครื่องมือฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งจะช่วยให้การสอนอ่านภาษาไทยในระดับชั้นนี้มีจุดประสงค์ ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 และนักเรียนจะได้ใช้สมรรถภาพการอ่านเร็วที่ได้รับจากการฝึกไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ หรือการอ่านเพื่อหาความบันเทิงใจต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อนำเอาวิธีการ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการฝึกการอ่านเร็วมาสร้างชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. ครูจะได้มีเครื่องมือใช้ฝึกนักเรียนให้มีสมรรถภาพในการอ่านเร็วเพิ่มขึ้น
 2. ชุมชนการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วจะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ครูได้ค้นคว้า และตระหนักถึงความสำคัญในการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วแก่นักเรียน
 3. เป็นแนวทางในการสร้างชุมชนการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วสำหรับชั้นอื่น ๆ
 4. เป็นแนวทางในการสอนอ่านที่จะช่วยให้นักเรียนมีสมรรถภาพการอ่านเร็วเพิ่มขึ้น
- ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนและการค้นคว้าหาความรู้

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว จะมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มประชากร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2524 ภาคเรียนที่ 1 ในโรงเรียนท่าแร้ววิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร และโรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย์ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร

1.1 โรงเรียนท่าแร้ววิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 25 คน รวม 50 คน

1.2 โรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย์ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 25 คน รวม 50 คน

2. ระยะเวลาในการทดลอง ใช้เวลาในการทดลองสำหรับกลุ่มทดลอง 33 คาบ คาบละ 30 นาที

3. การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตจำกัดอยู่เฉพาะการศึกษา ประสิทธิภาพของชุดการฝึก
สมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ทัวแปรในการศึกษามีดังนี้

4.1 ทัวแปรอิสระ ได้แก่ การฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว

4.2 ทัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถภาพการอ่านเร็ว

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ประสิทธิภาพของชุดการฝึก หมายถึง คุณภาพหรือผลของชุดการฝึกที่ทำให้เด็ก
มีความสามารถในการอ่านได้เร็วเพิ่มขึ้น ซึ่งวัดด้วยแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น

2. ชุดการฝึก หมายถึง แบบฝึกหัดจำนวน 6 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึก
สมรรถภาพการอ่านเร็ว

3. อัตราเร็วในการอ่าน คือ จำนวนคำที่อ่านได้ในเวลาหนึ่งนาที

4. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการแปลความ คือความ และขยาย
ความจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดโดยการนับคำตอบที่ถูกต้อง

5. สมรรถภาพการอ่านเร็ว หมายถึง ความสามารถในการอ่าน ซึ่งวัดจากอัตราเร็ว
ในการอ่านและคะแนนความเข้าใจที่คิดออกมาเป็นเปอร์เซ็นต์.

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แยกตามหัวข้อได้ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 การอ่าน
 - 1.2 สาเหตุของการอ่านช้า
 - 1.3 หลักการและวิธีการในการปรับปรุงสมรรถภาพการอ่านเร็ว
 - 1.4 การคำนวณสมรรถภาพการอ่านเร็ว
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกหัด และการฝึก
 - 2.1 การเคลื่อนไหวสายตา
 - 2.2 การจำคำ
 - 2.3 การอ่านเป็นกลุ่มคำ หรือวลี
 - 2.4 การอ่านแบบเจาะจง (Scanning)
 - 2.5 การอ่านข้ามคำ (Skimming)
 - 2.6 ความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension)

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

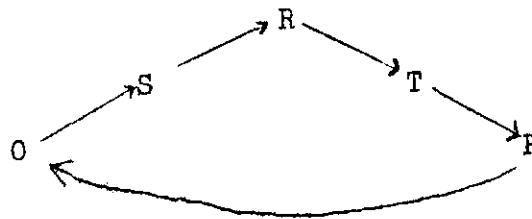
1.1 การอ่าน

งานวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ใกล้เคียงกันมาก เช่น คีธันท์ (Dechant. 1970 : 3) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือการทำปฏิกิริยาระหว่างการมองเห็น กับองค์ประกอบในการแปลความหมาย โดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษร จากซ้ายไปขวา แล้วหยุดทำความเข้าใจคำ และรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด (Thought Unit) ผู้อ่านจะตีความหมายสิ่งที่เขาอ่าน โดยอาศัยความรู้และ

ประสบการณ์เดิม เพื่อประมวลเข้าเป็นความคิด ความพินิจพิจารณา (Judgement) และการสรุปความเห็น

สวอน บอนด์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 19) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นการจำสัญลักษณ์ที่พิมพ์ หรือเขียนสัญลักษณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งเร้าให้ผู้อ่านนึกถึงความหมายของคำ ซึ่งผู้อ่านได้รับรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ความหมายใหม่จะเกิดขึ้นจากการประสมประสานของสิ่งเร้าที่ผู้อ่านมีอยู่ หรืออาจจะกล่าวให้เข้าใจง่ายว่า การอ่าน คือ การที่ผู้อ่านทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ ผู้อ่านจะสามารถตีความ หรือประเมินค่าจากความหมายที่อ่านนั้น

นักจิตวิทยาการเรียนรู้สมัยใหม่ มีความเห็นว่า การอ่านไม่ใช่ความสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างสัญลักษณ์ กับความหมายของสัญลักษณ์ แต่การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน เขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

O คือ organism หมายถึง ตัวผู้อ่าน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการอ่าน ผู้อ่านจะสร้างกระบวนการอ่านด้วยความเชื่อมั่น และมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน การตอบสนองต่อการอ่านของบุคคล ย่อมมีผลมาจากความชัดเจนในการเห็น (Visual) ความยากง่าย และความยาวของสิ่งที่อ่าน

S คือ The Stimulus Situation ได้แก่สิ่งที่อ่าน คือ หนังสือ หรือข้อความที่อ่าน รวมถึงบรรยากาศต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการอ่าน

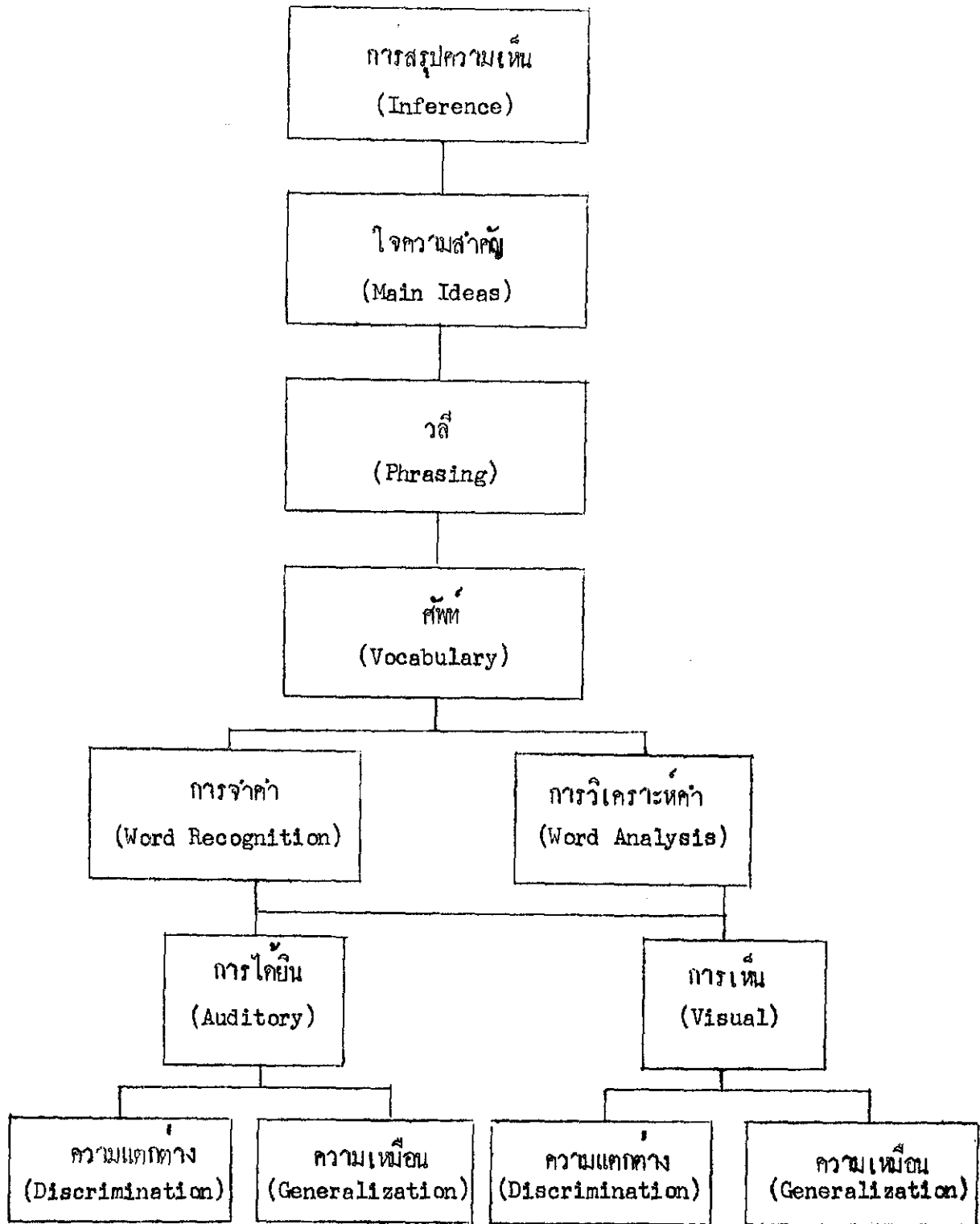
R คือ Response to Stimulus Situation หมายถึงการตอบสนองสิ่งเร้า ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน สิ่งเร้าเดียวกัน บุคคลอาจจะตอบสนองในลักษณะที่ต่างกัน

T คือ Trace ซึ่งหมายถึงความพึงพอใจหรือความประทับใจ (impression) ที่บุคคลได้รับมาในอดีต เช่น บุคคลที่เคยได้รับความสำเร็จในการเรียนศัพท์ก็จะเกิดความพึงพอใจ และทำให้เขาเรียนศัพท์ใหม่ได้ดีกว่าบุคคลที่ไม่ได้รับความสำเร็จในคำนี้

P คือ Perception of the Reading Situation หมายถึงการรับสถานการณ์ในการอ่าน ถ้าบุคคลมีความพอใจและมีความกระตือรือร้นที่จะอ่าน เขาก็มีความพร้อมในการอ่าน การรับสถานการณ์ในการอ่านครั้งใหม่ เป็นผลจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่าน (O) กับสิ่งเร้า (S) ถ้าผู้อ่านมีเจตคติไม่ดีต่อการอ่าน ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต ผู้อ่านก็จะหลีกเลี่ยงการอ่านนั้น

การอ่านเป็นพฤติกรรมของประสาทสัมผัส ซึ่งจะเจริญจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง สำหรับผู้ที่เริ่มเรียนอ่าน การอ่านจะเป็นการสรุปความหรือหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ได้เห็น และสิ่งที่ได้ฟัง การอ่านในขั้นแรกจะเห็นความเหมือน (Generalization) ของคำ เช่น คำ Cat กับ Sat ขั้นต่อไปก็จะเห็นความแตกต่าง (Discrimination) ของคำเช่น Cart กับ Card การเห็นความเหมือนและความแตกต่างจะทำให้เกิดความสามารถในการจำคำ (Word Recognition) และการวิเคราะห์คำ (Word Analysis) ซึ่งจะช่วยให้รู้คำศัพท์มากขึ้น จากการที่คำรวมกันเป็นกลุ่มคำ หรือวลี (Phrase) จะประกอบกันเป็นใจความหนึ่ง (Single Idea) เช่น "in the garden" จากกลุ่มคำหรือวลีทั้งหมดที่อ่านก็จะสรุปเป็นใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ดังนั้นการอ่าน จึงเป็นการสรุปเอาใจความสำคัญจากตัวอักษร หลังจากพิจารณาใจความเรื่องที่อ่านแล้ว ซึ่งกระบวนการอ่านดังกล่าวสามารถแสดงเป็นแผนภูมিরะดับขั้นในการอ่านได้ดังนี้ (Association for Childhood. 1956 : 7)

แผนภูมิแสดงระดับขั้นในการอ่าน
(Reading Hierarchy)

ความหมายของการอ่านที่กล่าวมาแล้วนั้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ โยแควม (Yoakam, 1955 : 12) ที่สรุปว่าการอ่านคือกระบวนการที่ความหมายของสัญลักษณ์ คือ ผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษร และผู้อ่านจะตีความหมายโดยที่สัญลักษณ์เป็นตัวแทนคือ เมื่อสายตาเห็นสัญลักษณ์ ก็จะส่งรายงานไปยังสมอง สมองก็จะตีความหมายของสัญลักษณ์

1.2 สาเหตุของการอ่านช้า

ฟราย (Fry, 1963 : 48 - 61) ได้แบ่งอัตราเร็วในการอ่านออกเป็นสามระดับดังนี้

1. การอ่านช้า เป็นการอ่านเพื่อศึกษาทำความเข้าใจอย่างละเอียด เช่น อ่านบทประพันธ์เพื่อความไพเราะของท่วงทำนอง อ่านตำราที่ต้องการความเข้าใจสูง หรืออ่านเพื่อท่องจำ ความเร็วในการอ่านประเภทนี้ อ่านด้วยอัตราเร็ว 200 - 300 คำต่อนาที มีความเข้าใจสูง 80 - 90 เปอร์เซ็นต์

2. การอ่านเร็วปานกลาง เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญหรือค้นหารายละเอียดบางประการที่ต้องการ เช่น การอ่านนิตยสาร หนังสือพิมพ์ และตำราง่าย ๆ การอ่านด้วยอัตราเร็วปานกลางนี้เป็นการอ่านที่คนทั่วไปใช้ในชีวิตประจำวัน อ่านด้วยอัตราเร็ว 250 - 500 คำต่อนาที มีความเข้าใจราว 70 เปอร์เซ็นต์

3. การอ่านอย่างรวดเร็ว เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างคร่าว ๆ คือมีความเข้าใจประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ อ่านด้วยอัตราเร็ว 800 คำต่อนาที

จากการแบ่งอัตราเร็วในการอ่านของ ฟราย พอจะถือเป็นหลักเกณฑ์พิจารณาได้ว่าใครอ่านเร็ว อ่านช้า เช่น ผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ด้วยอัตราเร็ว 200 คำ หรือต่ำกว่า 200 คำต่อนาทีก็แสดงว่าผู้นั้นอ่านช้า การอ่านช้าเกิดจากสาเหตุหลายประการ เศษ จรูญเรืองฤทธิ์ (อ้างจากหน่วยศึกษานิเทศ 2503 : 63) ได้กล่าวถึงขอบทรวงที่เป็นสาเหตุทำให้อ่านช้าดังนี้

1. ขอบทรวงในค่านกลไกของการอ่าน ได้แก่

1.1 จำนวนการหยุด (Fixation) คอรรถคมมากเกินไป ซึ่งธรรมดาในการอ่านหนังสือธรรมดาควรมีการหยุดเพียง 3 - 4 ครั้ง คอรรถคม

1.2 เวลาของการหยุด (Duration of Fixation) มากเกินไป
ควรใช้เวลาหยุดแต่ละครั้งประมาณครึ่งวินาที สำหรับการอ่านอย่างธรรมดา

1.3 ช่วงจับของสายตา (Span of vision) แคบ จึงไม่ควรอ่าน
ทีละคำ ควรอ่านทีละ 3 - 6 คำต่อการหยุดหนึ่งครั้ง

1.4 การอ่านย้อน (Regression) เนื่องจากไม่เข้าใจข้อความที่
อ่าน และอ่านย้อนจนตกเป็นนิสัย

2. ข้อบกพร่องในด้านจิตวิทยาการอ่าน ได้แก่

2.1 การอ่านออกเสียง (Vocalization) ทำให้เสียเวลาได้แก่
การอ่านออกเสียงทั้ง การเคลื่อนไหวริมฝีปาก ตลอดจนการออกเสียงในใจ

2.2 ขาดความสนใจในเรื่องที่อ่าน

2.3 รู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ

2.4 ขาดสมาธิในการอ่าน

กรีนวูด บุญยวัชระ และคนอื่น ๆ (กรีนวูด บุญยวัชระ และคนอื่น ๆ 2514 : 3)
ได้กล่าวถึงสาเหตุของการอ่านช้าไว้ดังนี้

1. สุขภาพของร่างกายและสิ่งแวดล้อมไม่ดี เช่น สายตาไม่ดี แสงสว่างไม่
เพียงพอ โต๊ะ ม้านั่ง ไม่เหมาะสม ฯลฯ

2. สุขภาพจิตไม่ดี เช่น เป็นผู้มีควมวิตกกังวล เคร่งเครียด หมกหมัว
ท้อแท้ และขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง

3. สติปัญญาและพื้นความรู้ไม่ดีพอ

4. ไม่มีสมาธิ ไม่มีความสนใจเรื่องที่อ่าน

5. อ่านหนังสือทีละคำ

แดลแมน และคนอื่น ๆ (Dallmann and others. 1974 : 217 - 221)
เห็นว่าเหตุที่อ่านช้าเนื่องจาก

1. ขาดทักษะในการจำคำ (Word Recognition)

2. การออกเสียง (Vocalization) ในขณะที่อ่าน
3. การชี้คำในขณะที่อ่าน (Pointing to words)
4. ขาดการฝึกอ่านเร็ว
5. ขาดความสนใจ และไม่มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน

ส่วน สเปช และ เบอร์ก (Spache and Berg. 1955 : 83) ได้เน้นถึงสาเหตุของการอ่านช้าว่าขึ้นอยู่กับประการคือ

1. การอ่านออกเสียง ทำให้อ่านช้า การอ่านออกเสียงเกิดขึ้นสืบมาจากการเริ่มต้นในการเรียนอ่าน คืออ่านแบบ เห็น (seeing) แล้วออกเสียง (vocalization) แล้วจึงรวบรวมความหมายของคำเพื่อความเข้าใจเป็นขั้นสุดท้าย

2. ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่าน (Inability to Read for Ideas) ทั้งนี้เนื่องจากอ่านทีละคำ แทนที่จะอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด

3. ขาดทักษะในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน อาจเป็นเพราะรู้คำศัพท์น้อย ทำให้จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ จึงทำให้อ่านช้า

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 : 14 - 16) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการอ่านช้าไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวริมฝีปากขณะที่อ่าน ทำให้ช้ากว่าเร็วในการอ่านเท่ากับอัตราเร็วในการพูดธรรมดา ซึ่งเหมือนกันกับการอ่านออกเสียง ผู้ที่เคลื่อนไหวริมฝีปากในขณะที่อ่าน จะอ่านได้ไม่เกินนาทีละ 180 คำ

2. การอ่านในลำคอ คือการพูดเป็นคำ ๆ ในขณะที่อ่าน แต่เสียงมิได้เล็ดลอดออกมา ซึ่งมีผลเช่นเดียวกันกับการอ่านออกเสียง เป็นคำ ๆ

3. การอ่านออกเสียงในใจ

4. การชี้ตัวอักษรในขณะที่อ่าน ซึ่งมีอยู่สองลักษณะคือ พวกแรกจะใช้นิ้วมือหรือคินสอชี้ตัวอักษร อีกพวกหนึ่งชี้โดยไม่รู้ตัว ได้แก่การโคลงศีรษะจากตัวอักษรตัวแรกถึงตัวสุดท้ายของบรรทัด

ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่าขอบทรวงศ์ต่าง ๆ ในการอ่านซึ่งเป็นสาเหตุของการอ่านช้ามีดังนี้

1. ความบกพร่องในการเคลื่อนสายตา
2. การออกเสียงในการอ่าน
3. การอ่านทีละคำ
4. การชี้ตัวอักษรในขณะที่อ่าน
5. การขาดทักษะในการจำคำ
6. การขาดความสนใจ และไม่มีสมาธิในการอ่าน

1.3 หลักการและวิธีการในการปรับปรุงสมรรถภาพการอ่านเร็ว

โดยทั่วไปยอมรับกันว่า สมรรถภาพการอ่านเร็วเป็นทักษะที่สามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ ด้วยการฝึกที่ถูกต้องวิธี และฝึกด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม โดยมีผู้เสนอแนะหลักการและวิธีการฝึก เพื่อเพิ่มสมรรถภาพการอ่านเร็วไว้หลายวิธีดังต่อไปนี้

ชอว์ (Shaw. 1955 : 43) ได้เสนอแนะหลักการในการปรับปรุงสมรรถภาพในการอ่านเร็วเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. วางแผนในการฝึกอ่าน โดยกำหนดเวลาที่แน่นอน ใช้เวลาฝึกวันละ 15 นาที
2. เลือกหนังสือที่ใช้ฝึกตรงกับความสนใจของผู้ฝึก ความยากง่ายของภาษา และเนื้อหาสาระที่จะได้จากการอ่านต้องเหมาะสมกับผู้ฝึก
3. เมื่ออ่านจบต้องทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ด้วยการตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น
4. จับเวลาในการอ่านแต่ละเรื่องว่าเมื่อทราบเร็วในการอ่านกี่คำต่อนาที
5. ให้อ่านบันทึกความก้าวหน้าของตน

รัค (Rudd. 1969 : 235 - 237) ได้กล่าวถึงสถาบันแห่งมหาวิทยาลัย ลีคส์ ว่า ได้จัดการฝึกทักษะการอ่านแก่ครูสอนภาษาอังกฤษชาวชุกาน ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา และผู้บริหารการศึกษาจากประเทศ กานา ฯลฯ ผู้ที่ได้รับการฝึกนั้นมีความสามารถแตกต่างกัน แต่

รับการฝึกด้วยวิธีเดียวกัน คือ

1. ฝึกอ่านเป็น หน่วยคำ วลี ประโยค ภายในเวลาอันจำกัด
2. ฝึกอ่านหนังสือที่แต่ละคนเลือก
3. ฝึกอ่านจับเวลา และตอบคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ผลจากการฝึกแสดงให้เห็นว่า ผู้ฝึกสามารถเพิ่มพูนทักษะในการอ่านขึ้นหลายด้าน เช่น การปรับความเร็วในการอ่านให้เหมาะสมกับเนื้อหา และจุดประสงค์ในการอ่าน การเพิ่มอัตราเร็วในการอ่าน การอ่านข้ามคำและการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญได้อย่างรวดเร็ว

การฝึกเพื่อปรับปรุงความสามารถในการอ่านให้ดีขึ้นในทัศนะของ คีแซนท์ (Dechant. 1970 : 264) เขาเห็นว่าควรรีใช้วิธีฝึกดังนี้

1. ฝึกการเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวา
2. ฝึกเพื่อลดการอ่านย้อน (Reduction of Regression)
3. ฝึกเพื่อลดการออกเสียง (Reduction of Vocalization)
4. ฝึกอ่านเป็นวลี (Phrase Reading)
5. ฝึกให้รู้จักเลือกวิธีอ่านที่เหมาะสม
6. ฝึกอ่านแบบเจาะจง (Scan for Specific Information)
7. ฝึกทักษะในการอ่านข้ามคำ (Skimming)

ความคิดของ คีแซนท์ สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ เคอร์น จูญูเรื่องฤทธิ์ (อ้างจาก หน่วยศึกษานิเทศ 2503 : 65 - 66) ซึ่งเสนอแนะหลักการและวิธีการฝึกไว้ค่อนข้างละเอียด ดังนี้

1. พยายามขยายช่วงการจำคำ (Span of Recognition)
2. พยายามเพิ่มความเร็ว และความแม่นยำในการจำคำ
3. ฝึกการเคลื่อนสายตา
4. ขจัดการอ่านย้อน
5. พยายามไม่อ่านออกเสียงทุกพยางค์

นอกจากนั้น เคชน์ จรุงเรืองฤทธิ์ ยังได้เสนอแนะรูปแบบของแบบฝึกหัดที่จะใช้ฝึกเพื่อ
เพิ่มสมรรถภาพการอ่านเร็วดังนี้

1. การฝึกพื้นฐานในการเห็น (Visual Perception)
 - 1.1 แบบฝึกหัดจำตัวเลข
 - 1.2 แบบฝึกหัดจำตัวอักษร
 - 1.3 แบบฝึกหัดจำคำ
 - 1.4 แบบฝึกหัดจำวลี
2. การฝึกพื้นฐานในการคิดเป็นหน่วย (Thought Unit Perception)
 - 2.1 ฝึกแยกวลีในการอ่าน
 - 2.2 ฝึกละเว้นไม่อ่านคำที่ไม่สำคัญ
3. การฝึกเกี่ยวกับคำศัพท์ (Vocabulary)
 - 3.1 ฝึกเกี่ยวกับความหมายของคำ
 - 3.2 ฝึกเกี่ยวกับคำศัพท์ต่าง ๆ
 - 3.3 ฝึกเกี่ยวกับคำที่มีความหมายเกี่ยวเนื่องกัน หรือเป็นพวกเดียวกัน
4. การฝึกความเข้าใจในใจความสำคัญ (Comprehension of Idea)
 - 4.1 ฝึกเข้าใจความหมายของวลี
 - 4.2 ฝึกความเข้าใจความหมายของประโยค
 - 4.3 ฝึกคิดสรุปข้อความ

ส่วน แฮริส (Harris. 1966 : V-VI) ได้เสนอแนะแบบฝึกหัดเพื่อฝึกสมรรถภาพ
การอ่านเร็ว เรียงตามลำดับขั้นดังนี้

- ขั้นที่ 1 ทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนเริ่มการฝึก
- ขั้นที่ 2 เพิ่มความเร็วในการจำคำ (Word Recognition)
- ขั้นที่ 3 เพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ
- ขั้นที่ 4 เพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของประโยค
- ขั้นที่ 5 ฝึกอ่านอนุเฉต เพื่อให้เข้าใจใจความสำคัญของอนุเฉตนั้น

ขั้นที่ 6 เปิดอ่านอนุเจต เพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด

ขั้นที่ 7 เปิดอ่านข้ามคำ หรืออ่านคนหวัใจความที่ต้องการ

ขั้นที่ 8 เปิดค้นหาความหมายจากพจนานุกรมให้อ่านได้อย่างรวดเร็ว

ที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นการเสนอแนะหลักการ วิธีการ และลักษณะของแบบฝึกหัดที่จะใช้
ในการฝึกเพื่อเพิ่มสมรรถภาพการอ่านเร็ว ส่วนวิธีการในการจัดนิสัยที่เป็นอุปสรรคในการอ่าน
เร็ว นั้น มีผู้เสนอความคิดไว้หลายแนวทาง ๆ กัน เช่น สมิท (Smith. 1963 : 365)
ได้กล่าวถึงการแก้ไข การเคลื่อนไหวริมฝีปากขณะให้อ่านว่า

1. กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะแก้ไขการเคลื่อนไหวริมฝีปากขณะ
ให้อ่าน

2. คอยสังเกตเวลานักเรียนอ่าน เพื่อจะเตือนให้เขารู้ตัว

3. ทักคำเตือนไว้ในห้องเรียนว่า "อ่านควยคาไม่ใช่อ่านควยปาก"

4. ใช้นิ้วมือหรือคินสอกดริมฝีปากเวลาอ่าน

5. คายกระดาษไว้ในปากขณะให้อ่าน หากเคลื่อนไหวริมฝีปาก กระดาษจะตก

สมิท ยังได้แนะวิธีแก้นิสัยการขี้อวดกับครั้งนี้

1. ใช้กระดาษแข็งที่มีความยาวพอ ๆ กับหน้าหนังสือ ทาบหน้าหนังสือเวลาอ่าน
ให้เลื่อนลงข้างล่างทีละบรรทัด

2. เวลาอ่านให้ขมื่อจับหนังสือไว้เพื่อไม่ให้มีโอกาสนขี้อวด

3. การแก้ไขการเคลื่อนไหวริมฝีปากขณะให้อ่าน ให้ใช้นิ้วมือคางไว้เวลาอ่าน

ส่วน สเปนซ์ และ เบอร์ก (Spache and Berg. 1955 : 83) ได้แนะวิธีจัดการ
อ่านออกเสียงว่า การอ่านออกเสียงจะแก้ไขได้โดยการอ่านเป็นกลุ่มคำ (Word Groups)

ฉัพร สุขเกษม (ฉัพร สุขเกษม 2520 : 14 - 15) มีความเห็นเช่นเดียวกับ
สมิท ในการแก้ไขการเคลื่อนไหวริมฝีปากเวลาอ่าน คือให้ใช้นิ้วมือกดริมฝีปากเวลาอ่าน ส่วนการ
แก้นิสัยการขี้อวดกับ แก้โดยให้อ่านฝึกกวาดสายตากว้าง ๆ ไม่ใช่ดูทีละตัวอักษร

1.4 การคำนวณสมรรถภาพการอ่านเร็ว

การคำนวณสมรรถภาพการอ่านเร็ว มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 13)

ได้คำนวณโดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$\text{สมรรถภาพการอ่านเร็ว} = \frac{\text{อัตราเร็วในการอ่าน} \times \text{คะแนนความเข้าใจคิดเป็นเปอร์เซ็นต์}}{100}$$

อัตราเร็วในการอ่าน (Reading Rate) ได้แก่จำนวนคำที่สามารถอ่านได้ในเวลาหนึ่งนาที และ มิลเลอร์ ใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราเร็วในการอ่าน} = \frac{\text{จำนวนคำในข้อความที่อ่าน}}{\text{เวลาที่ใช้อ่านข้อความนั้นคิดเป็นนาที}}$$

ตัวอย่าง เด็กชาย ก. อ่านข้อความที่มีความยาว 360 คำ ใช้เวลาอ่าน 4 นาที

$$\text{อัตราเร็วในการอ่าน} = \frac{360}{4} = 90$$

นั่นคือ เด็กชาย ก. มีความสามารถในการอ่านได้เร็ว 90 คำ ต่อ 1 นาที

ความเข้าใจ (Comprehension) คือ คะแนนที่ได้จากการนับจำนวนข้อความที่นักเรียนตอบถูก โดยคิดคะแนนความเข้าใจเป็นเปอร์เซ็นต์

ตัวอย่าง เด็กชาย ก. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่อ่านถูก 20 ข้อ ในจำนวนคำถาม 25 ข้อ

$$\text{เด็กชาย ก. ได้คะแนนความเข้าใจ} = \frac{20 \times 100}{25} = 80 \%$$

แสดงว่าเด็กชาย ก. มีความเข้าใจข้อความที่อ่าน 80 %

เพราะฉะนั้น เด็กชาย ก. มีอัตราเร็วในการอ่าน 90 คำต่อนาที และมีความเข้าใจเรื่องนั้น 80 เปอร์เซ็นต์ จึงสามารถคำนวณสมรรถภาพการอ่านเร็วของเด็กชาย ก. ตามสูตรของ มิลเลอร์ (Miller. 1956 : 7) ได้ดังนี้

$$\text{เด็กชาย ก. มีสมรรถภาพการอ่านเร็ว} = \frac{90 \times 80}{100} = 72$$

แสดงว่าเด็กชาย ก. มีความสามารถในการอ่านได้เข้าใจ 72 คำต่อหนึ่งนาที
การคำนวณด้วยวิธีนี้ มิลเลอร์ (Miller. 1956 : 7) ใช้ในการฝึกทักษะ
ที่ศูนย์ฝึกทักษะ (Study Skill Center) มหาวิทยาลัยไวโอมิง และ ฟราย (Fry.
1963 : 33) ก็ได้ใช้วิธีนี้ในการวิจัย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดและการฝึก

2.1 การเคลื่อนสายตา

วิทตี้ (Witty. 1949 : 187) ได้กล่าวถึงการเคลื่อนสายตาวานักจิตวิทยา
จำนวนมากที่เห็นว่า ความบกพร่องในการเคลื่อนสายตามีผลต่อการอ่าน ผู้ที่อ่านได้เร็วจะหยุด
สายตาน้อยครั้งกว่าผู้ที่อ่านช้า นักการศึกษาจำนวนมากที่เชื่อว่า การเคลื่อนสายตาเป็นองค์
ประกอบที่สำคัญในการอ่านเร็ว

ทิงเกอร์ และ แมคคัลลัฟ (Tinker and McCullough. 1968 : 242)
มีความเห็นสอดคล้องกับความเชื่อดังกล่าวแล้ว เขาทั้งสองมีความเห็นว่าความเร็วในการเคลื่อน
สายตาจะแปรไปตามอัตราเร็วในการอ่าน การวัดความเร็วในการเคลื่อนสายตาจะประเมินได้
จากความเร็วในการอ่าน

จากการตรวจสอบการเคลื่อนสายตาในขณะที่อ่าน ได้พบว่ามีการเคลื่อนสายตามีลักษณะ
ดังนี้ (McKee. 1949 : 103)

1. สายตาจะเคลื่อนแบบกระโดดเป็นจังหวะ
2. การอ่านจะเกิดขึ้นเมื่อมีการหยุด (Fixation Pause)
3. การหยุดสายตาของบุคคลจะนานแตกต่างกัน
4. บางคนมีช่วงจับสายตา (Span of Recognition) กว้าง บางคน

มีช่วงจับสายตาแคบ

5. การอ่านย้อน (Regression) ของแต่ละคนแตกต่างกัน
6. บางคนเคลื่อนสายตาไปอย่างรวดเร็ว บางคนไม่เป็นจังหวะ
7. บางคนสามารถกวาดสายตาไปขึ้นต้นบรรทัดใหม่ (Return Sweep)

ไปอย่างรวดเร็ว

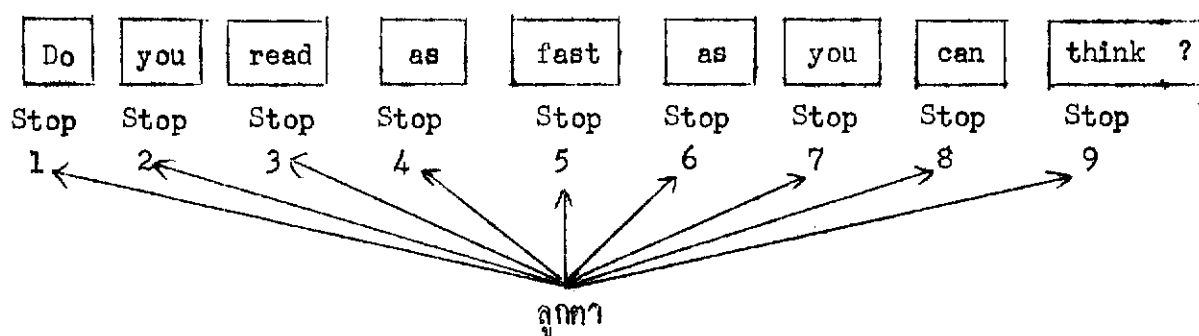
แจคสัน และ แมคเคลแลนด์ (Jackson and McClelland. 1975 : 566 - 573)

ได้ศึกษาองค์ประกอบของการอ่านเร็ว โดยศึกษาบันทึกการระคับปรัญญาศรีสองกลุ่ม กลุ่มแรก
อ่านควยความเร็วปานกลาง คืออ่านในอัตรา 200 - 300 คำตอนที่ กลุ่มที่สองอ่านควยความ
เร็วมาก คืออ่านควยอัตราความเร็ว 415 - 855 คำตอนที่ ทั้งสองกลุ่มจะอ่านโดยความเข้าใจ
ไม่ต่ำกว่า 70 เปอร์เซนต์ ผลการทดลองปรากฏว่า ผู้ที่อ่านเร็วจับใจความได้มากกว่าผู้ที่อ่านช้า
ในการหยุดสายตาแต่ละครั้ง แม้ว่าประโยคจะซับซ้อนมากขึ้นเพียงใดก็ตาม แสดงว่าผู้ที่อ่านเร็ว
จะมีช่วงจับสายตากว้าง ในการหยุดสายตาแต่ละครั้งก็จับใจความได้มาก ส่วนผู้ที่อ่านช้าจะมี
ช่วงจับสายตาแคบ ในการหยุดสายตาแต่ละครั้งก็จับใจความได้น้อย

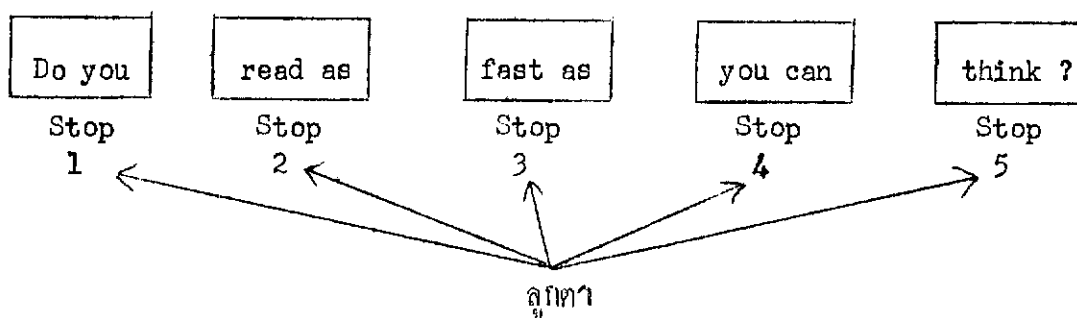
การเคลื่อนสายตาจึงนับว่าเป็นองค์ประกอบของการอ่านเร็ว ผู้ที่เคลื่อนสายตาได้เป็น
จังหวะอย่างรวดเร็ว มีช่วงจับสายตากว้าง มีการหยุดสายตาน้อยครั้ง และสามารถกวาดสาย
ตาขึ้นต้นบรรทัดใหม่ได้อย่างรวดเร็ว ก็จะสามารถอ่านได้เร็ว ดังนั้นเพื่อพัฒนาความสามารถใน
การอ่านให้ดีขึ้น จึงควรฝึกเพื่อเพิ่มช่วงจับสายตา ฝึกลดช่วงเวลาในการหยุดสายตา และฝึก
ขจัดอาการอ่านย้อน

จากการศึกษา การเคลื่อนสายตาของ ชอว์ (Shaw. 1955 : 29 - 30) เขาได้
พบการหยุดสายตาของผู้อ่านสามประเภทดังนี้

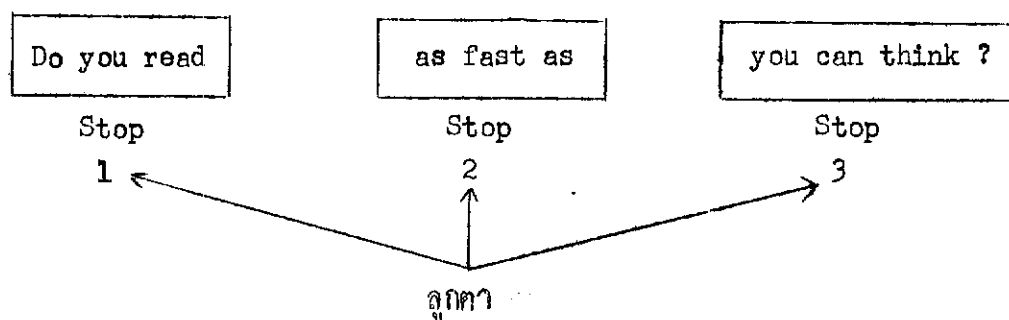
1. การหยุดสายตาของคนที่อ่านช้ามาก

2. การหยุดสายตาของคนที่อ่านช้า

3. การหยุดสายตาของคนที่อ่านเร็ว

จากแบบรูปนี้ แสดงลักษณะการหยุดสายตานี้ แสดงว่าผู้อ่านช้าจะหยุดสายตามากครั้งในการอ่านแต่ละบรรทัด ทำให้เสียเวลามาก และทำให้การอ่านกับการคิดไม่สัมพันธ์กัน

เพื่อฝึกการเคลื่อนสายตาให้ดีขึ้น เบอร์ตัน และคนอื่น ๆ (Burton and others. 1956 : 423) เห็นว่าต้องฝึกอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง โดยให้ผู้อ่านในลักษณะหน่วยความคิดง่าย ๆ การหยุดสายตาแต่ละครั้งก็ควรจะเป็นการหยุดเพื่อเก็บหน่วยความคิด และพยายามลดการอ่านย้อนในภายหลัง

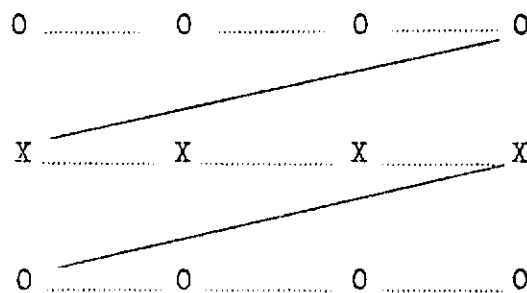
ส่วนการฝึกเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวานั้น มอนโร (Monroe. 1951 : 165 - 167) ได้เสนอวิธีการฝึกโดยให้ดูรูปในแถวเดียวกัน เพื่อหารูปที่แตกต่างจากรูปอื่น ๆ เป็นการฝึกดูความแตกต่าง (Visual Discrimination) ในระดับสูงขึ้น อาจจะฝึกดูความแตกต่างของรูปคำหลาย ๆ คำ การฝึกเคลื่อนสายตาคิดคอกันนาน ๆ จะช่วยให้ความสามารถในการอ่านดีขึ้น

การเคลื่อนสายตาหรือการกวาดสายตา เพื่อตั้งตนอ่านบรรทัดใหม่ได้อย่างแม่นยำนั้นช่วยให้ความเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้นด้วย แฮริส (Harris. 1956 : 523-525) เห็นว่าควร

ฝึกด้วยแบบฝึกหัดเส้นทะแยง เชื่อมหาขบรบทกับขบรบทล่าง เมื่อผู้อ่านอ่านจบขบรบทบนก็จะ
 เคลื่อนสายตาตามเส้นทะแยงมายังจุดเริ่มต้นของขบรบทใหม่ เพื่อนำตัวอย่างต่อไปนี้

A little black and white dog lived in a
 barn. All he had to do was to keep
 mice out of the barn. One day

นอกจากนั้น แอร์วียังได้เสนอวิธีฝึกเพื่อลดการอ่านย้อน โดยใช้แบบฝึกหัดเส้นตาขวาง
 (Cross - Line - Exercise) การฝึกเริ่มจากขบรบทแรก แล้วเคลื่อนสายตาไปตามตัวอักษร
 เมื่อจบขบรบทก็กวาดสายตาไปตามเส้นทะแยง ไปยังจุดเริ่มต้นของขบรบทใหม่ ดังตัวอย่าง
 ต่อไปนี้

การฝึกแบบนี้ต้องฝึกซ้ำกันคราวละ 3 - 5 ครั้ง ในตอนต้นของชั่วโมงฝึกอ่าน การฝึก
 แต่ละครั้งพยายามเพิ่มความเร็วขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อผู้ฝึกชำนาญแล้วก็ฝึกขั้นที่สอง คือใช้คำเดี่ยว
 (Single Word) แทนตัวอักษรที่ไม่มีความหมาย ขั้นที่สามใช้วลีแทนคำเดี่ยวขบรบทละสามหรือ
 สี่วลี แบบฝึกหัดนี้จะช่วยให้เคลื่อนสายตาได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

วิลกินสัน และ บราวน์ (Wilkinson and Brown. 1953:166) ได้เสนอแนะแบบ
 ฝึกหัดที่เรียกว่า A Word Hunting Game ในการฝึกเคลื่อนสายตา โดยให้ผู้ฝึกเลือกขีดเส้นใต้

คำที่เหมือนกันกับคำในแถวหน้า เช่น

1. boy toy got dog boy
2. pig dig pig big pin

สํอาาง หิริญญณะ พินซ์ (สํอาาง หิริญญณะ พินซ์ ม.ป.ป. : EM/1) ได้สร้างแบบฝึกหัดเพื่อฝึกการเคลื่อนสายตาให้รวดเร็ว และเป็นจังหวะ ใช้ในการฝึกใน Speed Reading Course มีลักษณะคล้ายกับ A Word Hunting Game ฝึกกันที่ให้เขียนอักษรกำหนดแถวของคำที่เหมือนกันแทนการขีดเส้นใต้

Answer a b . c d e

1. Whole b Work Whole View Due While

2.2 การจำคำ (Word Recognition)

การจำคำ หมายถึง ความสามารถในการออกเสียง และบอกความหมายของคำได้ถูกต้องเมื่อเห็นคำนั้น บอนด์ และ แวกเนอร์ (Bond and Wagner. 1950 : 224) แบ่งการจำคำออกเป็นสามลักษณะดังนี้คือ

1. จำรูปร่างของคำได้ก็ เพียงเห็นก็รู้จักโดยไม่ต้องหยุดคิด
2. จำคำใดคำหนึ่งของพิจารณาบาง
3. จำคำได้โดยอาศัยคำใดคำหนึ่งซึ่งช่วยให้ความหมายของคำนั้น

การจำคำเป็นพื้นฐานของการอ่าน ผู้ที่มีความสามารถในการจำคำได้ก็就会有ความสามารถในการอ่านที่ดีด้วย ดังที่ ซามูเอล และคนอื่น ๆ (Samuel and Others. 1976:73) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความเร็วในการบอกความหมายศัพท์ที่นักเรียนรูแล้ว กับกลวิธีในการอ่านของผู้ที่มีความสามารถสูงกับผู้ที่คอยความสามารถในการอ่าน การวิจัยนี้ทำกับนักเรียนเกรด 4 และนักศึกษามหาวิทยาลัยปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่อ่านเร็วมีความสามารถสูงกว่าผู้ที่อ่านช้าในทักษะต่อไปนี้

1. สามารถบอกความหมายศัพท์ที่ตนรู้แล้วได้เร็วกว่า
2. สามารถจำแนกคำถูกคำผิดได้ดีกว่า

ผลการศึกษาของ ซามูเอล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุธรรม ชาทะสิงห์ (สุธรรม ชาทะสิงห์ 2513 : 29) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้าง และความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านเอาความของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา ปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ได้พบว่าความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจโครงสร้าง และความหมายของศัพท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านสูง กับนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความเข้าใจโครงสร้าง และความหมายของศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการสร้างแบบฝึกหัดเพื่อฝึกการจำคำนั้น ดีบอร์ และ แดลล์แมน (DeBoer and Dallmann. 1960:76) กับ บอนด์ และ แวกเนอร์ (Bond and Wagner. 1950 : 224) ได้เสนอแนะวิธีสร้างแบบฝึกหัดที่มีลักษณะคล้ายกัน ซึ่งแยกออกเป็นหลายแบบ ดังนี้

1. แบบฝึกหัดเลือกคำที่เหมือนกัน เช่น
When / where where when where
2. แบบฝึกหัดเลือกคำที่ดูจากคำที่ใหม่ ๆ 1 คู่ เช่น
I (went, want) a new ball.
3. แบบฝึกหัดให้เลือกคำมาเติมของว่างในประโยคสมบูรณ์ เช่น
Dick _____ home after school. (walk, ran, hurried)
4. แบบฝึกหัดให้เลือกคำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonyms)
หรือคล้ายกัน เช่น
desk / chair bench table
5. แบบฝึกหัดให้เลือกคำที่ขึ้นต้น หรือ ลงท้ายด้วยอักษรที่เหมือนกัน เช่น
คำที่ขึ้นต้นด้วยอักษรที่เหมือนกัน

man / can pan ran map

6. แบบฝึกหัดให้เลือกคำที่มีความหมายตรงข้ามกัน (Antonyms)

เกชน จรุงเรืองฤทธิ์ (อ้างจากหน่วยศึกษานิเทศ 2503 : 66 - 73) ได้เสนอแนะวิธีสร้างแบบฝึกหัดเพื่อจำคำที่เขาเรียกว่า ฝึกสัญฐานในการเห็น (Visual Perception) ดังนี้

1. แบบฝึกหัดจำตัวเลข ให้เลือกกลุ่มตัวเลขที่ซ้ำกับกลุ่มแรก

1 2 3 4 5

1. 1234 1243 1342 1234 1243 1423

2. แบบฝึกหัดจำตัวพยัญชนะ ให้เลือกกลุ่มพยัญชนะที่ซ้ำกับกลุ่มแรก

1 2 3 4

1. กขค กคข คกข ขคก กขค

3. แบบฝึกหัดเลือกคำที่เหมือนกับคำแรก เช่น

1 2 3 4 5

1. หอง หาง ทอง ทอง ทอง หาว

4. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับความหมายของคำ เช่น

1. ญาติ ก. สะเฒ ข. ขอบังคับ
ค. ผ้าที่น้ำกรีน ง. ที่อยู่ของสงฆ์

5. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำที่มีความหมายเกี่ยวพันกัน ในแต่ละบรรทัดจะมีคำคำสื่คำจะมีความหมายเกี่ยวพันกัน ส่วนอีกคำหนึ่งจะมีความหมายแตกต่างจากคำอื่น ให้เลือกชี้คเส้นใต้คำนั้น

2.3 การอ่านเป็นกลุ่มคำ หรือ วลี (Phrase Reading)

การอ่านทีละคำทำให้หวนหาและมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านน้อย ก็เช่นต์

(Dechant. 1970:264) มีความเห็นว่า การฝึกทักษะเพื่อที่จะให้อ่านได้เร็ว และเข้าใจเรื่องที่อ่านได้นั้นต้องอ่านเป็น วลี ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับความคิดของ สเปซ และ เบอร์ก

(Spache and Berg. 1955 : 83) ซึ่งเห็นว่าการอ่านที่ถูกต้องอ่านเป็นกลุ่มคำ (Word Groups) เพื่อเก็บหน่วยความคิด (Thought Unit) แล้วรวมหน่วยความคิดเหล่านั้น เข้าเป็นความเข้าใจเรื่องทั้งอัน

สมิท (Smith. 1952 : 22) ได้กล่าววาทที่อ่านช้า เวลาอ่านจะใช้สายคำจับทีละคำ แต่ผู้ที่อ่านเร็วจะรวมคำ หรืออ่านเป็นบรรทัดเพื่อหาความหมายก่อนที่จะเคลื่อนสายคำไปแต่ละครั้ง ดังตัวอย่างที่แสดงให้เห็นในลักษณะการแบ่งประโยคในการอ่าน โดยเปรียบเทียบระหว่างผู้อ่านช้า ผู้อ่านควยอัตรารวดปกติ และผู้ที่อ่านเร็ว

Many / adults / are / now / suffering / from / habits
which / became / fixed / during / the / early / stages / in
which / they / were / learning / to / read /

ผู้ที่อ่านควยอัตรารวดปกติ

Many / adults are / now suffering / from habits /
which became / fixed during / the early stages / in which /
they were / learning / to read ./

ผู้ที่อ่านเร็ว

Many adults are / now suffering from habits /
which became fixed during the early stages / in which
they were / learning to read /

(Smith. 1952 : 25)

ดังนั้นในการฝึกอ่านเพื่อเพิ่มทักษะในการอ่านเร็ว ก็จะต้องฝึกให้ผู้อ่านสามารถแบ่งประโยคออกเป็นตอน ๆ อย่างมีความหมาย ดีอบสัน (Dobson. 1973 : 6) เสนอแนะว่าควรแบ่งประโยคออกเป็นหน่วยย่อยตามหลักภาษาศาสตร์ แล้วใส่จุดไว้ตรงกลางหน่วยย่อยนั้น เพื่อให้ผู้อ่านทราบว่า เวลาอ่านจะต้องเพ่งสายคำไปที่จุดนั้น ผู้ฝึกเร่งเวลาอ่านแต่ละหน่วยให้เร็วขึ้นโดยใช้เครื่องหมายกำหนดจังหวะ

ชอว์ (Shaw. 1955 : 31) มีความเห็นคล้ายกันกับ ล็อบสัน คือเวลาอ่านควร
เพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของคำ หรือ กลุ่มคำ ซึ่งจะช่วยให้อ่านได้เร็ว และได้ความหมาย
ดีขึ้น

การฝึกอ่านเป็นหน่วยคำ หรือกลุ่มคำ ไรเลย์ (Riley. 1975 : 199) เห็นว่า
ควรฝึกอ่านในแนวตั้ง โดยเรียงลำดับจากคำง่ายไปหายาก ให้ผู้ฝึกเพ่งสายตาไปตามแนวตั้ง
ที่ปรากฏกลางคำหรือกลุ่มคำนั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Slow reading
is a major handicap
in university Study.
These exercises
are designed
to help you
to increase
the speed and accuracy
of your reading.

(Riley. 1975 : 199)

ฮาน แฮริส (Harris. 1956 : 425) ได้เสนอแนะหลักการและวิธีการในการ
อ่านเป็นวลี ที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกดังนี้

1. วลีที่ใช้ฝึกควรจะเป็นคำง่าย ๆ หรือมีคำยากน้อยที่สุด
2. ครูควรแสดงตัวอย่างที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนถือเป็นแบบอย่าง
3. เพื่อสะดวกในการฝึกแบบฝึกหัดนั้นควรจะมีคั่นแบ่งวรรคหรือขีดเส้นใต้

ดังตัวอย่าง

The boy / is going / to the store / for some milk.

The boy is going to the store for some milk.

The boy is going to the store for some milk.

4. แบบฝึกหัดอาจจะแยกเป็นกลุ่มคำหรือวลีให้ห่างกัน เช่น

The boy is going to the store for some milk.

5. เมื่อนักเรียนเกิดความชำนาญพอสมควรแล้วให้ฝึกแบบฝึกหัดที่ไม่มีเครื่องหมาย

แยก

6. ฝึกโดยให้จับคู่วลีที่เหมือนกันดังตัวอย่าง

in the house	on the horse
to the horse	in the house
on the horse	into the house
into the house	to the horse

(Harris. 1955 : 428)

2.4 การอ่านแบบเจาะจง (Scanning)

กีแซนท์ (Dechant. 1970 : 272) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านแบบ

เจาะจง (Scanning) ว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านกวาดสายตารวดเร็ว โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อค้นหาคำตอบของคำถามหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งคำจำกัดความนี้ก็คล้ายกันกับของ สเปซ และ สเปซ

(Spache and Spache. 1973 : 406 - 408) ซึ่งให้คำจำกัดความว่า การอ่านแบบ

เจาะจง เป็นการอ่านเพื่อค้นหาตำแหน่งที่ตั้งของข้อเท็จจริงเฉพาะอย่าง โดยไม่ต้องอ่าน

รายละเอียดของเนื้อหาทั้งหมด อาจจะใช้วิธีอ่านแบบเจาะจงในการค้นหากรรณีนีหนังสือ หมายเลข

โทรศัพท์ พจนานุกรม ฯลฯ สเปซ แบ่งการอ่านเจาะจงออกเป็นสามขั้นคือ

ขั้นที่ 1 จะต้องรู้ก่อนว่าจะอ่านเพื่อคนหาอะไร และคนใดในทีใด

ขั้นที่ 2 กวาดสายตาคนหาสิ่งนั้นอย่างรวดเร็วในหนังสือพิมพ์ รายการ

(list) หรือ สดมภ์ (column) นั้น ๆ

ขั้นที่ 3 เมื่อพบสิ่งที่ต้องการแล้วก็ตรวจสอบคำขอบอย่างรอบคอบว่าถูกต้องหรือไม่

คาร์ลีน (Karlin. 1972 : 245 - 246) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านแบบเจาะจงว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านกวาดสายตาคนหาสิ่งที่เขาต้องการอย่างรวดเร็วจนอาจจะเป็นการกวาดสายตาจากขอบบนลงมายังล่างของหน้าที่ย่าน ในการอ่านแบบนี้ผู้อ่านจะรู้แต่เฉพาะสิ่งที่เขาค้นหาเท่านั้น ในการอ่านแบบเจาะจง คาร์ลีนเห็นว่าควรให้นักเรียนฝึกโดยค้นหาชื่อเฉพาะหรือคนหาตำแหน่งของถ้อยคำสั้น ๆ ในหนังสือ และต้องมีการจับเวลาด้วย

เดโบเออร์ และ ดาลล์แมน (DeBoer and Dallmann. 1974 : 165 - 166) ได้แนะนำวิธีการอ่านแบบเจาะจง รวมกับการอ่านแบบข้ามคำ (Skimming) ไว้หลายวิธีดังนี้

1. การฝึกคนสำรวจหนังสือ เพื่อหาหมายเลขหน้าของบทต่าง ๆ
2. ฝึกคนหาสิ่งที่ต้องการจากสารานุกรม
3. ฝึกคนหาคำใหม่ในหน้าหนังสือที่อ่าน
4. ฝึกคนหารายงานข่าวเกี่ยวกับงานสังคมในหนังสือพิมพ์
5. ฝึกคนหาบรรณานุกรม
6. ฝึกคนหาในพจนานุกรม
7. ฝึกคนหาหนังสือหมายเลขโทรศัพท์เพื่อหาหมายเลขของคนใดคนหนึ่ง

ในการฝึกครูต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่า จะใช้การอ่านแบบเจาะจงเมื่อไร และการฝึกควรจับเวลาด้วย

ฮาร์ริส (Harris. 1966 : 121 - 122) ได้แนะนำวิธีการอ่านแบบเจาะจงดังนี้

1. จะต้องเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งแล้วว่าจะอ่านเพื่อคนหาอะไร และต้องกำหนดลงไว้ว่าสิ่งที่ต้องการค้นหานั้นต้องเป็นเพียงสิ่งเดียว หรือไม่เกินสองสิ่งในการค้นหาแต่ละครั้ง

2. ทักสินใจว่าจะค้นหาใดในลักษณะใด

3. เริ่มกวาดสายตาเพื่อค้นหาสิ่งนั้นด้วยความตั้งใจ

แบบฝึกหัด Scanning Short Paragraph ที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกอ่านแบบเจาะจง แฮริส
จะตั้งคำถามแบบปรนัยเลือกตอบไว้ก่อนหนึ่งคำถาม เพื่อให้ผู้อ่านอ่านค้นหาคำตอบในอนุเฉพมา
ตอบได้อย่างถูกต้อง ตัวอย่างดังนี้

Question : When did Shakespears buy his house in Stratford ?

- (a) 1585
- (b) 1596
- (c) 1597
- (d) 1611
- (e) 1616

(เรื่องของ Shakespears)

(Harris. 1966 : 127)

2.5 การอ่านข้ามคำ (Skimming)

การอ่านข้ามคำหมายถึง การอ่านโดยการกวาดสายตาอย่างรวดเร็วเพื่อรวบรวม
ใจความสำคัญจากข้อความที่อ่าน โดยละเว้นรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน ก็อบสัน
(Dobson. 1973:3) มีความเห็นว่า การอ่านข้ามคำเป็นทักษะที่จำเป็นมากต่อการอ่านเร็ว
เพราะผู้อ่านจะอ่านข้ามคำหรือวลีที่ไม่สำคัญ เพื่อให้ได้ใจความที่สำคัญที่สุดเท่านั้น

แมงกานูจน์ ท้าวทอง (แมงกานูจน์ ท้าวทอง 2520 : 56 - 57) ได้ศึกษา
องค์ประกอบบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเร็วของนักศึกษาฝึกหัดครูระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ในวิทยาลัยครูสวนกลาง
ผลปรากฏว่าองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเร็ว นั้น นอกจากองค์ประกอบในค่านอื่นแล้ว
ความสามารถในการอ่านข้ามคำก็เป็นองค์ประกอบอีกอย่างหนึ่ง ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน
เร็ว

เวสต์ (West. 1959 : 7) ได้จัดการฝึกอ่าน ให้แก่ชาวเบงกอล ซึ่งมีอายุ 17 ปีโดยเฉลี่ย เพื่อเพิ่มอัตราเร็ว และประสิทธิภาพในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังจากฝึก 20 คาบ ปรากฏว่านักเรียนมีอัตราเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้น ถึง 232 เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะการอ่านข้ามคำแล้ว ทำให้นักเรียนอ่านได้รวดเร็ว และมีปัญญาน้อยที่สุดถึง 1,200 คำต่อวินาที และมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน 80 - 100 เปอร์เซ็นต์

ผู้มีความสามารถในการอ่านสูง จะอ่านข้ามคำเสมอไม่มากนัก โดยจะไม่สนใจคำที่ไม่มีความสำคัญ เลวิส (Lewis. 1961 : 25) ได้แบ่งการอ่านข้ามคำออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. ประเภทอ่านข้ามคำเพียงเล็กน้อย
2. ประเภทอ่านข้ามคำเป็นบางส่วน เป็นการอ่านที่ต้องให้ความสนใจที่สำคัญ และรายละเอียดที่สำคัญ

3. ประเภทอ่านข้ามคำโดยสมบูรณ์ (Complete Skimming)
เป็นการอ่านเพื่อจับใจความที่สำคัญจริงๆ เท่านั้น นอกนั้นอ่านข้ามไปหมด

ในการฝึกอ่านเร็ว สมิท (Smith. 1963 : 379) เห็นว่าควรฝึกในระดับชั้นกลาง ๆ (Middle Grade) และทักษะที่จำเป็นต่อการฝึกอย่างยิ่งคือ การอ่านข้ามคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับแรกควรฝึกการอ่านข้ามคำ โดยการจับเวลาด้วย

สเปช และ เบอร์ก (Spache and Berg. 1955 : 86 - 87) เขาทั้งสองมีความเห็นเช่นเดียวกันกับบุคคลที่กล่าวมาแล้วว่า การอ่านข้ามคำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเร็ว เขาได้เสนอวิธีอ่านข้ามคำที่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ชื่อว่า การปฏิบัติดังนี้

1. อ่านหัวเรื่อง
2. อ่านประโยคแรก และประโยคที่สอง หรือประโยคสุดท้ายของอนุচ্ছেต เพื่อจับใจความสำคัญ

3. อ่านคำสัญญาณ (Cue Words) เพราะผู้เขียนจะใช้คำสัญญาณนำหน้าใจความที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบกระแสดความคิดที่ต่อเนื่อง ชัดแจ้ง หรือเพิ่มเติม คำสัญญาณใดแก่คำว่าในที่สุด เพราะฉะนั้น ถึงอย่างไรก็ตาม ฯลฯ

ส่วนสมิท (Smith. 1970 : 243) ได้เสนอวิธีฝึกอ่านข้ามคำว่าควรปฏิบัติดังนี้

1. ฝึกอ่านค้นหาใจความสำคัญ (Main Ideas) ของเรื่อง
2. ฝึกใช้คำสำคัญ (Key Word) ในการนำไปสู่ใจความสำคัญของเรื่อง
3. ฝึกกวาดสายตาในแนวกิ่ง เพื่อจะโค่นหาสิ่งที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว

ลักษณะของแบบฝึกหัดในการอ่านข้ามคำนั้น โรลีย์ (Riley. 1957 : 199)

ได้แบ่งออกเป็นสามประเภทคือ

1. ฝึกอ่านอนุচ্ছেตที่ปรากฏเฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญ ส่วนคำที่ไม่สำคัญละไว้โดยไขว่คว้า หรือใส่เครื่องหมายประศกแทน
2. ฝึกอ่านอนุচ্ছেตที่ชี้ให้เห็นถึงคำและวลีที่สำคัญ และให้อ่านข้ามคำที่ไม่ได้ชี้ให้เห็นไว้

3. ฝึกอ่านออกเสียงเฉพาะคำที่สำคัญ โดยครูจะอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังก่อน แล้วให้นักเรียนอ่านให้เร็วเท่ากับครูอ่าน

การฝึกด้วยแบบฝึกหัดทั้งสามประเภทนี้ สถาบันเทคโนโลยีแห่งปารีสวินิฟี่ ได้ใช้ฝึกเพื่อเพิ่มความเร็ว และความเข้าใจในการอ่านแก่นักศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์

การฝึกอ่านข้ามคำนั้น ฮาร์ริงตัน (Harrington. 1971 : 5666-A) ได้ทดลองฝึกกับนักเรียนเกรดที่หก จำนวน 275 คน ใช้บทฝึก 20 บท ช่วงเวลาฝึก 20 วัน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มควบคุม ให้สอนอ่านบทฝึกนั้นแบบปกติ กลุ่มทดลองที่ 1 ให้ฝึกอ่านข้ามคำจากบทฝึก โดยให้ครูควบคุมและแนะนำวิธีการฝึก กลุ่มทดลองที่ 2 ให้ฝึกโดยที่ในบทฝึกนั้นไม่มีคำชี้แจงเสนอแนะวิธีฝึกให้ ผลจากการทดลองปรากฏว่า หลังจากการฝึกทั้ง 3 กลุ่มมีความสามารถในการอ่านข้ามคำเพิ่มขึ้น และกลุ่มทดลองที่ 2 มีความสามารถในการอ่านข้ามคำเพิ่มขึ้นมากที่สุด

การอ่านข้ามคำ เป็นการรวมเอาทักษะในการอ่านทั้งหลายเข้าไว้ กันนั้นในการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว จึงจำเป็นต้องฝึกทักษะในการอ่านข้ามคำ จึงจะทำให้การฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วบรรลุผล

2.6 ความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension)

ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เป็นจุดประสงค์หรือเป็นหัวใจของการอ่าน เพราะในการอ่านนั้นแม้ผู้อ่านจะสามารถเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดตัวอักษรได้รวดเร็วเพียงใดก็ตาม ถ้าหากไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน หรือเข้าใจน้อยกว่าที่ควรก็กล่าวได้ว่า การอ่านนั้นไม่มีประสิทธิภาพ ชาวาล แพร์คุด (ชาวาล แพร์คุด 2506 : 227 - 246) ได้กล่าวว่าความเข้าใจเป็นพื้นฐานของปัญญา ซึ่งแบ่งออกได้เป็นสามประเภทคือ

1. การแปลความ หมายถึง การแปลเรื่องราวเดิม เป็นคำใหม่ ภาษาใหม่ หรือแบบใหม่ การแปลความมีอยู่สามประการคือ

1.1 แปลความจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง

1.2 แปลสัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย

1.3 แปลถอดความจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง

2. การตีความ คือการเก็บเอาความเดิมมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่ ร้อยกรองใหม่ หรือมองเรื่องราวในแง่ใหม่ ค้นหา เปรียบเทียบทั้งความสำคัญ และความสัมพันธ์ของส่วนย่อยในเรื่องนั้น

3. ขยายความ คือ การอนุมานหรือการขยายความคิดให้กว้างขวาง ลึก หรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในเรื่องนั้น

ความเข้าใจในการอ่านจะดีหรือไม่ ย่อมจะขึ้นอยู่กับความสามารถพื้นฐานดังต่อไปนี้ (Bond and Tinker. 1957 : 235)

1. การเข้าใจความหมายของคำ ถ้าเข้าใจความหมายของศัพท์ศัพท์และกว้างขวาง ย่อมช่วยให้เข้าใจประโยคและเรื่องที่อ่านได้ดี

2. ความเข้าใจหน่วยความคิด คือเพื่อจะเข้าใจประโยคต้องอ่านเป็นหน่วยความคิด

3. การเข้าใจประโยค คือการเอาความคิดหน่วยย่อยมาสัมพันธ์กันจนได้ความเข้าใจประโยค

4. สามารถนำเอาประโยชน์มาสัมพันธ์กัน

5. การเข้าใจเรื่องราว ต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ

ในแต่ละตอน

ส่วน เวินไรท์ (Wainwright. 1972 : 36-38) ได้กล่าวไว้ที่จะเข้าใจเรื่อง
ที่ตนอ่านนั้นต้องมีความสามารถดังนี้

1. สามารถเก็บใจความสำคัญและระลึกได้เมื่อต้องการ
2. สามารถที่จะเลือกอ่านหัวข้อสำคัญ
3. สามารถตีความหมายใจความและแนวความคิดได้
4. สามารถที่จะสรุปเรื่องราวต่าง ๆ จากข้อความที่อ่านได้
5. สามารถที่จะสรุปและประเมินค่าเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้
6. สามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้มาเกี่ยวกับประสบการณ์

ความเข้าใจในการอ่านและความเร็วในการอ่าน เป็นทักษะที่สามารถจะพัฒนาได้ด้วยการให้คำแนะนำและการฝึกหัด ทักษะทั้งสองอย่างจะต้องเพิ่มขึ้นควบคู่กันไปเหมือนความสูงกับน้ำหนักของคน ฉะนั้นในการฝึกความเข้าใจและความเร็วในการอ่านจึงต้องทำควบคู่กันไป จึงจะทำให้ความสามารถในการอ่านดีขึ้น คัทส์ (Cutts. 1964:61) ได้กล่าวถึงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน (Reading Achievement) ระหว่างการฝึกอ่านเร็วกับการฝึกความเข้าใจในการอ่านว่า การฝึกความเข้าใจในการอ่านจะส่งผลคือความเข้าใจและการอ่านเร็ว ยิ่งกว่าการฝึกที่เน้นความเร็วในการอ่านเพียงอย่างเดียว

การฝึกทักษะเพื่อให้เกิดความสามารถในการอ่าน จะต้องฝึกทักษะดังต่อไปนี้

(Tinker and McCullough. 1962 : 208 - 214)

1. ทักษะในการอ่านช้าๆ
2. ทักษะในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. ทักษะในการคาดการณ์ และลำดับเหตุการณ์
4. ทักษะในการอ่านเพื่อทราบรายละเอียด
5. ทักษะในการสรุปเรื่องที่อ่าน

6. ทักษะในการประเมินค่าอย่างมีวิจารณญาณ

7. ทักษะในการปฏิบัติตามคำสั่ง

เพื่อจะปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้น จำต้องมีแบบฝึกหัดให้ฝึกอย่างต่อเนื่อง การสร้างแบบฝึกหัด สมิท (Smith. 1970 : 3) สร้างแบบฝึกหัดโดยหาบทความ (Article) แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อทดสอบความเข้าใจ ใหญ่ฝึกอ่านบทความ จับเวลาแล้วตอบคำถาม คำนวณว่าผู้ฝึกสามารถอ่านในเวลาที่ต่ำกว่า และโคเคแนนความเข้าใจเท่าใด ซึ่งแบบฝึกหัดดังกล่าวนี้เหมือนกันกับแบบฝึกหัดที่ สเปนซ์ และ เบอร์ก (Spache and Berg. 1955) ใช้ในหนังสือ The Art of Efficient Reading

การฝึกอ่านแล้วจับเวลาที่อ่าน เป็นวิธีการฝึกที่แพร่หลาย และเชื่อดือได้ ฟราย (Fry. 1963 : 2) จัดการฝึกทักษะการอ่านเร็วสำหรับนักเรียนและนักศึกษา โดยให้ฝึกอ่านจับเวลา แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ยังใช้เครื่องมือฝึกอ่านเร็วที่เร่งเวลาให้นักเรียนอ่านเร็วขึ้น เรียกว่า แทคซิสโคป (Tachistoscope) จากผลการฝึกของ ฟราย ที่มหาวิทยาลัยมาเคอเรีย (Makerere University) ประเทศยูกันดา ปรากฏว่า หลังจากฝึกได้เจ็ดสัปดาห์ นักเรียนเพิ่มทักษะการอ่านเร็ว และความเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น

ตาราง 1 ความเร็วและความเข้าใจในการอ่านที่เพิ่มขึ้นหลังการฝึก

ระดับการศึกษาของผู้ฝึก	สัปดาห์ที่ 1		สัปดาห์ที่ 7		ผลที่เพิ่มขึ้น	
	ความเร็ว (จำนวนคำต่อนาที)	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	ความเร็ว (จำนวนคำต่อนาที)	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	ความเร็ว (จำนวนคำต่อนาที)	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)
ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์	171	56	385	79	214	23
ปริญญาตรีศิลปศาสตร์	220	65	370	72	150	7
ปริญญาตรีหลายสาขารวมกัน	201	63	395	75	194	12
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	154	40	381	70	227	30

ลักษณะข้อทดสอบความเข้าใจในการอ่าน แม็คคี (McKee. 1948 : 278) เห็นว่าควรมีลักษณะเป็นการตัดสินข้อความที่เฝ้าว่าถูกหรือผิด ตอบคำถามเติมประโยคให้สมบูรณ์ และลำดับข้อความหรือเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ส่วนการทดสอบความเร็วในการอ่าน และการวัดความเข้าใจ แม็คคี มีความเห็นเหมือนกันกับวิธีการของ สมิท (Smith. 1970 : 3) ที่กล่าวมาแล้ว

จากการศึกษาคุณค่าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับการฝึกหัดเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพในการอ่านให้ดีขึ้นนี้ ผู้วิจัยได้พบหลักการและวิธีการเกี่ยวกับการฝึกและการสร้างแบบฝึกหัดหลายประการที่เห็นว่าผู้ศึกษาน่าจะส่งผลให้การฝึกประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้อธิบายหลักการและวิธีการเหล่านั้นเป็นหลักในการสร้างชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่หกขึ้น และนำไปทดลองเพื่อศึกษาประสิทธิภาพ.

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในบทนี้ผู้วิจัยได้กล่าวถึงวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า โดยกำหนดเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง
2. การสร้างชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว
3. การสร้างชุดทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว
4. การดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนต่อไปนี้คือ

โรงเรียนท่าแร่วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร จำนวน 50 คน

โรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร จำนวน 50 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นการเลือกแบบจงใจ (Purposive Random Sampling) และแบ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้

โรงเรียนท่าแร่วิทยา นักเรียนจำนวน 50 คน เป็นกลุ่มทดลอง 25 คน เป็นกลุ่มควบคุม 25 คน ทำการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วโดยผู้วิจัย

โรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย นักเรียนจำนวน 50 คน เป็นกลุ่มทดลอง 25 คน เป็นกลุ่มควบคุม 25 คน ทำการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว โดยครูประจำการของโรงเรียนนั้น

สรุปได้ว่าการทดลองครั้งนี้ กระทำกับนักเรียนจำนวน 100 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 50 คน และกลุ่มควบคุม 50 คน

2. การสร้างชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว

การสร้างชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว ใ้ทำเป็นชั้น ๆ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักเกณฑ์และทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่าน

2.2 ศึกษาวิธีการฝึกอ่านเร็ว และลักษณะของแบบฝึกหัดอ่านเร็ว

2.3 ศึกษาความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากเอกสารงานวิจัย

และตำราจิตวิทยา

2.4 ศึกษาการใช้คำจากบัญชีคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของ วนิกา ภัคพิชาติ

(วนิกา ภัคพิชาติ 2518)

2.5 สร้างชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นหกชุด ประกอบด้วยแบบฝึกหัดทั้งหมด 90 บท

ตาราง 2 ชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว

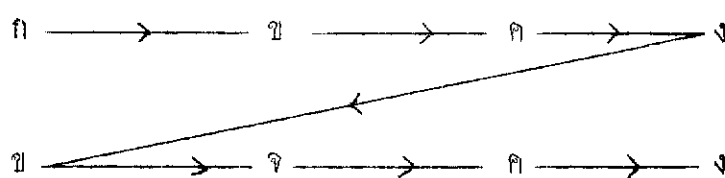
ชุดที่	ชื่อชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว	จำนวนบท
1	แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวสายตา (Eye Movement Exercises)	30
2	แบบฝึกหัดจำคำ (Word Recognition Exercises)	10
3	แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี (Phrase Reading Exercises)	10
4	แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง (Scanning Exercises)	10
5	แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ (Skimming Exercises)	10
6	แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension Exercises)	20
	รวม	90

ตัวอย่างแบบฝึกหัดทั้ง 6 ชุด

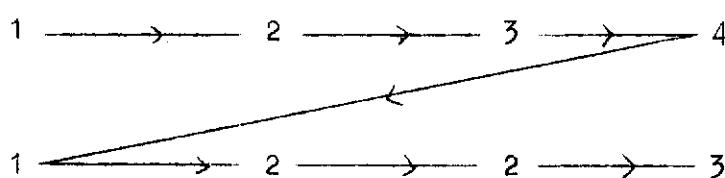
1. แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวสายตา จำนวน 30 บท

1.1 แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวสายตาแบบเส้นขวาง (cross-line-Exercise)

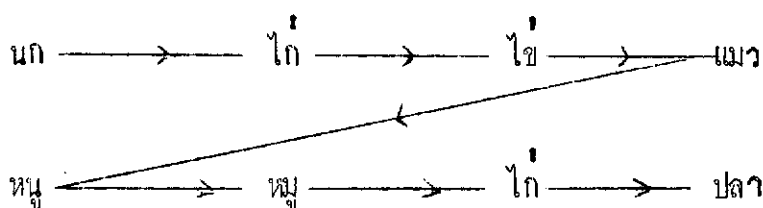
ฝึกเคลื่อนไหวสายตาไปตามลำดับพยัญชนะ (จำนวน 3 บท) ดังตัวอย่าง

1.2 แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวสายตาแบบเส้นขวาง เคลื่อนไหวสายตาตามลำดับตัวเลข (จำนวน 3 บท) ดังตัวอย่าง

1.3 แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวสายตาแบบเส้นขวาง เคลื่อนไหวสายตาตามลำดับคำ (จำนวน 4 บท) ดังตัวอย่าง

1.4 แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวสายตาแบบให้เด็กกลุ่มตัวเลขที่ซ้ำกับกลุ่มแรก (จำนวน 5 บท) ดังตัวอย่าง

	1	2	3	4	5
1.	1234	1243	1342	1234	1254
				1254	1452

1.5 แบบฝึกหัดเคลื่อนสายตาแบบให้เลือกกลุ่มพยัญชนะที่ซ้ำกับกลุ่มแรก
(จำนวน 5 บท) ดังตัวอย่าง

	1	2	3	4	5
1. กขค	กคข	คขก	กคข	กขค	คขก

1.6 แบบฝึกหัดเคลื่อนสายตาแบบให้เลือกคำที่ซ้ำกับคำแรก (จำนวน 5 บท)
ดังตัวอย่าง

	1	2	3	4	5
1. กิน	บิน	สิน	อิน	กิน	นิน

1.7 แบบฝึกหัดเคลื่อนสายตาแบบให้เลือกกลุ่มคำที่ซ้ำกับกลุ่มแรก (จำนวน 5 บท) ดังตัวอย่าง

	1	2	3	4	5
1. ข้างใน	ข้างนอก	ข้างหน้า	ข้างหลัง	ข้างใน	ข้างบน

2. แบบฝึกหัดจำคำ จำนวน 10 บท

2.1 แบบฝึกหัดจำคำ แบบให้หาคำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำในแถวหน้า
(จำนวน 3 บท) ดังตัวอย่าง

	1	2	3	4	5
1. อึกทึก	สบาย	เหงา	เจียม	เรียวร้อย	ลังก

2.2 แบบฝึกหัดจำคำ แบบให้หาคำที่มีความหมายเหมือนกันกับคำในแถวหน้า
(จำนวน 3 บท) ดังตัวอย่าง

	1	2	3	4	5
1. เฉา	ซีค	เศร้า	เหี่ยว	ขริม	เจียม

2.3 แบบฝึกหัดจำคำ แบบหาคำเข้าพยางค์กับคำที่กำหนดให้ (จำนวน 4 บท)

กัณฑ์ตัวอย่าง

1. ผู้ พัง เปื่อย ?

ก. หัก ข. ยุย ค. ยึก ง. หัก จ. เหนียว

3. แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี จำนวน 10 บท

3.1 แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลีในแนวตั้ง แล้วตอบคำถามท้ายบท (จำนวน 3 บท)

กัณฑ์ตัวอย่าง

นกน้อย
|
เกาะอยู่บน
|
กิ่งไม้
|
ดูๆ

3.2 แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี แบบแยกวลีด้วยการขีดเส้นไว้แล้วตอบคำถามท้ายบท

(จำนวน 3 บท) กัณฑ์ตัวอย่าง

นกน้อย เกาะอยู่บน กิ่งไม้

3.3 แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี แบบแยกวลีให้ห่างกัน แล้วตอบคำถามท้ายบท

(จำนวน 4 บท) กัณฑ์ตัวอย่าง

บทเรียนนี้ นักเรียน เรียนได้ ด้วยตนเอง

4. แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง จำนวน 10 บท

4.1 แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง ให้คนชื่อเรื่องในสารบัญ (จำนวน 2 บท)

1. ต้องการอ่านเรื่อง การค้าขายเฮโรอีน ต้องอ่านเรื่องี่หน้า.....

2.

สารบัญ

โทรทัศน์	1
คณิตศาสตร์	11
การกายาเสพคึก	32

4.2 แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง ค้นหาความหมายศัพท์ในพจนานุกรม
(จำนวน 2 บท)

4.3 แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง แบบให้คนหาคำจากหน้าหนังสือที่อ่าน
(จำนวน 2 บท)

4.4 แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง แบบให้อ่านคำถามก่อนแล้วคนหาคำตอบที่
ถูกต้องจากอนุเขต (paragraph) ที่ให้ (จำนวน 4 บท) ดังตัวอย่าง

คำถาม : สกายแล็บตกสู่พื้นโลกเมื่อ พ.ศ. ไก ?

ก. 2518

ข. 2519

ค. 2520

ง. 2521

จ. 2522

(เรื่องสกายแล็บ)

.....

5. แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ จำนวน 10 บท

5.1 แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ แบบเว้นคำหรือวลีที่ไม่สำคัญโดยแทนด้วยสัญลักษณ์
ผู้ฝึกอ่านแล้วตอบคำถามท้ายบท (จำนวน 4 บท) ดังตัวอย่าง

— มีปลา — ฝูงหนึ่ง — — ในลำคลอง — — — — —

น้ำในคลองใสสะอาด — ปลา — — มีความสุข — — — — —

5.2 แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ แบบให้อ่านเฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้ แล้วตอบคำถามท้ายบท (จำนวน 4 บท) ดังตัวอย่าง

ครั้งหนึ่ง มีปลา อยู่ ฝูงหนึ่ง อาศัย อยู่ ในลำคลอง มาเป็นเวลานาน เมื่อก่อนนี้ น้ำในลำคลองใสสะอาด ฝูงปลา ต่าง มีความสุข

5.3 แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ แบบไม่ละคำ ไม่ขีดเส้นใต้คำสำคัญ ให้เรื่องที่สมบูรณ์แล้ว แล้วให้ฝึกใช้กลวิธีในการอ่านข้ามคำที่ฝึกมาแล้ว เมื่ออ่านจบตอบคำถามท้ายบท (จำนวน 2 บท)

6. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 20 บท

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบฝึกหัดประเภทที่ให้ผู้ฝึกอ่านบทความอนุเฉท หรือ เรื่องที่จัดให้ แล้วตอบคำถามความเข้าใจในการอ่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

กองทัพหนึ่งต้องมีแม่ทัพเป็นผู้บังคับบัญชา และมีนายทัพรองลงไปทำหน้าที่ควบคุมทหารเป็นพวก ๆ นายทหารและพลทหารต้องเชื่อฟังคำสั่งของแม่ทัพ แม่ทัพสั่งให้ทำอะไรก็ต้องทำตามนายทัพจะรับคำสั่งของแม่ทัพมาบอกต่อ ๆ กันไป จนรู้ทั่วทั้งกองทัพ

หากทหารคนใดไม่เชื่อฟังคำสั่งของแม่ทัพ เรียกว่าทำผิดวินัยต้องถูกทำโทษอย่างรุนแรง เพราะถ้าทางคนต่างทำตามชอบใจแล้ว ข้างนี้ก็คงเอาชนะได้

โรงเรียนของเราคล้ายกองทัพ มีครูใหญ่เป็นแม่ทัพ ครูเป็นนายทหาร นักเรียนเป็นพลทหารต่างก็ต้องเชื่อฟังคำสั่งตามลำดับ

จงกำหนดหัวข้อที่พาดพิงต่อไปนี้

1. เพราะเหตุใดนายทหารและพลทหารจึงต้องเชื่อฟังแม่ทัพ ?

ก. เพราะแม่ทัพเป็นผู้ใหญ่กว่า

ข. เพราะแม่ทัพเป็นผู้มีความสามารถมาก

ค. เพราะเป็นวินัยของทหาร

ง. เพราะแม่ทัพมีอำนาจลงโทษใคร ๆ ก็ได้

จ. เพราะคำสั่งของแม่ทัพ คือ กฎหมาย

ด.ด.

หลังจากสร้างชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วแล้ว ผู้วิจัยได้นำชุดการฝึกเสนอต่อ คณะกรรมการควบคุมประกันคุณภาพเพื่อพิจารณาแก้ไข แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนท่าแร่วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร โดยดำเนินการตาม ลำดับขั้นดังนี้

ทดลองแบบหนึ่งข้อหนึ่ง คือนำชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว ไปทดลองกับ นักเรียนหนึ่งคน ขณะที่ทำการทดลอง ผู้วิจัยก็คอยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน แล้วถามปัญหาที่เกิดขึ้นในการฝึก ผู้วิจัยนำปัญหาที่เกิดขึ้นมาปรึกษาคณะกรรมการควบคุมประกันคุณภาพ แล้วปรับปรุงแก้ไขชุดการฝึก

ทดลองกลุ่มเล็ก คือนำชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วที่ได้รับการแก้ไขจากขั้นที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 10 คน ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและบันทึกเวลาที่ นักเรียนใช้ทำแบบฝึกหัด ผู้วิจัยนำข้อบกพร่องมาปรึกษาคณะกรรมการควบคุมประกันคุณภาพ แล้วปรับปรุงแก้ไขชุดการฝึก

3. การสร้างข้อทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือข้อทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ข้อทดสอบ นี้วัดความสามารถสองด้านคือ อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เมื่อวัดความสามารถทั้งสองด้านแล้วนำมาคำนวณเป็นสมรรถภาพการอ่านเร็วของแต่ละคน โดยใช้สูตรการ คำนวณของ มิลเลอร์ (Miller, 1972 : 13) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างข้อทดสอบตาม ลำดับขั้นดังนี้

3.1 เลือกอนุเขต (Paragraph) จำนวน 8 อนุเขตจากหนังสือประเภท ทาง ๆ ซึ่งมีความยาว 100 - 525 คำ

3.2 นำเอาอนุเขตเหล่านั้นมาปรับปรุงการใช้คำ โดยควบคุมศัพท์ที่ใช้ให้อยู่ใน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.3 สร้างคำถามเพื่อวัดความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยสร้างเป็นคำถามแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 5 ตัว เลือกศึกษาวิธีสร้างข้อทดสอบจากหนังสือเทคนิค

การวัดผลเรื่องการสร้างข้อทดสอบแบบเลือกตอบ (ชวาท แพทย์กุล 2507 : 139 - 287)
แต่ละเรื่องจะมีคำตอบ 7 ข้อ รวม 8 เรื่องจะมีคำถาม 56 ข้อ

3.4 นำข้อทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปีการศึกษา 2523 ในโรงเรียนต่อไปนี้

โรงเรียนเชียงเครือราษฎร์รังสรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

จำนวน 25 คน

โรงเรียนบ้านนาแก อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร จำนวน 25 คน

โรงเรียนบ้านกุดเรือคำ อำเภอรามวา จังหวัดสกลนคร จำนวน

25 คน

โรงเรียนเมืองสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร จำนวน 25 คน

รวมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ทดลองข้อทดสอบทั้งหมด 100 คน จากสี่โรงเรียน แล้วนำผล

มาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27

เปอร์เซ็นต์ ในการแบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ ใช้ตารางสำเร็จรูปของ จู เท ฟาน (Fan.

1952 : 6 - 12) เพื่อหาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบแต่ละข้อ

ตัดข้อทดสอบที่มีค่าความยากง่ายที่ไม่อยู่ในระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก

ต่ำกว่า .20 ออก ให้เหลือข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าว 40 ข้อ นำข้อทดสอบที่คัดเลือก

แล้วไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร กูเดอร์ - ริชาร์ดสัน 21 (Kuder - Richardson 21)

ตัวอย่างข้อทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว

แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว

เรื่องที่ ...

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 5

คนเราจะอยู่ตามลำพังโดดเดี่ยวไม่ได้ ต้องอยู่เป็นหมู่คณะ หมู่คณะอาจมีขนาดเล็ก ๆ
อย่างครอบครัว จนกระทั่งคณะใหญ่โต เช่น ประเทศ การที่เรารวมกันนั้น ก็คือการรวมแรง

รวมความคิด ซึ่งทำให้เราสามารถทำอะไรก็ได้ใหญ่โต คน ๆ เดียวไม่อาจทำได้ เช่น การพัฒนาหมู่บ้าน มีการทำถนน ขุดคลอง คน ๆ เดียวไม่อาจทำสำเร็จได้

การที่หมู่คณะจะเจริญมั่นคง คนในหมู่คณะต้องมีระบบการยึดถือปฏิบัติ เช่น ความสามัคคี ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การถือประเพณีส่วนรวม เป็นต้น ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะความสามัคคี

ความสามัคคี คือความพร้อมเพรียงกัน ความปรองดอง ความช่วยเหลือกัน มนุษย์ อยู่กันเป็นหมู่เป็นพวก สามัคคีเป็นเสมือนเครื่องหล่อหลอม ความปรองดองของมนุษย์เราให้เป็นปึกแผ่น อยู่ได้ สามัคคีอยู่ในที่ใดที่นั้นย่อมมีแต่ความเจริญ ตรงกันข้ามถ้าใดใดแตกสามัคคี ที่นั้นย่อมมีแต่ ความวุ่นวาย มีทะเลาะวิวาทกัน แ่งแย่งชิงดีกัน ในที่สุดก็แตกกัน มีแต่ทางเสื่อมเสีย ขาด ความเจริญ และล่มจมในบัดนี้

คำถามแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว

คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทั่วข้อที่เลือก
 ทับตัวอักษรข้อที่ถูกต้อง ในกระดาษคำตอบ
 อ่านเรื่องต่อไปนี้... แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 5

1. สิ่งที่ทำให้หมู่คณะเจริญมั่นคงคืออะไร ?

ก. การพัฒนาหมู่บ้าน

ข. การช่วยเหลือญาติพี่น้อง

ค. การยึดถือธรรมเนียมประเพณี

ง. ความสามัคคีในหมู่คณะ

จ. การไม่อยู่ไกลเกินไป

2. จุมนโยบายที่สำคัญของเรื่องนี้คืออะไร ?

ก. สอนให้คนอยู่รวมกัน

ข. สอนให้คนพัฒนาหมู่บ้าน

ค. สอนให้คนกลมเกลียวกัน

ง. สอนให้คนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

จ. สอนให้คนรวมแรงกัน

3.5 วิธีการใช้ชุดทดสอบ

ในการใช้ชุดทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ปฏิบัติดังนี้

3.5.1 แจกเรื่องให้นักเรียนอ่านทีละเรื่อง ผู้คุมสอบให้สัญญาณให้นักเรียน
เริ่มอ่านพร้อมกัน เมื่ออ่านจบเรื่องให้นักเรียนบอกเวลาที่ใช้ในการอ่าน ในกระดานบันทึกเวลา

3.5.2 ผู้คุมสอบเก็บเรื่องที่อ่านกัน แจกกระดาษคำถามให้นักเรียนตอบลงใน
กระดาษคำตอบ การตอบคำถามไม่จับเวลา

3.5.3 นักเรียนตอบคำถามเสร็จทุกคน ผู้คุมสอบเก็บกระดาษคำถามคืน แล้ว
แจกเรื่องที่จะอ่านต่อไป ปฏิบัติเหมือนข้อ 3.5.1 ทำดังนี้จนครบ 8 เรื่อง

3.5.4 รวมเวลาทั้งหมดที่นักเรียนแต่ละคนใช้อ่านทั้ง 8 เรื่องเป็นจำนวนนาที

3.5.5 เอาจำนวนนาทีที่ใช้อ่าน หาค่าจำนวนคำทั้ง 8 เรื่องรวมกัน ผลลัพธ์
ที่ได้คือ อัตราเร็วในการอ่าน

3.5.6 คำนวณจำนวนคำตอบที่นักเรียนทำถูกเป็นเปอร์เซ็นต์

3.5.7 เอาอัตราเร็วในการอ่าน คูณด้วยเปอร์เซ็นต์ที่ตอบชุดทดสอบถูก หาค่า
รวม 100 ผลลัพธ์ที่ได้คือสมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนคนนั้น

4. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Pretest - Posttest

Control Group Design (พจน ละเอียด และคนอื่น ๆ 2519 : 203) ดังตาราง
แผนการวิจัยต่อไปนี้

ตาราง 3 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
$\boxed{R}$ E	T_{E1}	X	T_{E2}
$\boxed{R}$ C	T_{C1}	$\sim X$	T_{C2}

ความหมายของสัญลักษณ์

- R = การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assigned)
 E = กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
 C = กลุ่มควบคุม (Control Group)
 T_1 = การทดสอบก่อนทดลอง (Pretest)
 T_2 = การทดสอบหลังทดลอง (Posttest)
 X = การทดลอง
 $\sim X$ = ไม่มีการทดลอง

รายละเอียดของการดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Pretest-Posttest Control Group Design ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

4.1 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยแบ่งกลุ่มทดลองเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แบ่งกลุ่มควบคุมเป็น กลุ่มควบคุมที่ 1 และกลุ่มควบคุมที่ 2 โรงเรียนท่าแร่วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร มีกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 25 คน กลุ่มควบคุมที่ 1 จำนวน 25 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ดำเนินการฝึกโดยผู้วิจัย

โรงเรียนกุสุมาลย์พิศาวทย์ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร มีกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 25 คน กลุ่มควบคุมที่ 2 จำนวน 25 คน กลุ่มทดลองที่ 2 ดำเนินการฝึกโดยครูประจำการ

ของโรงเรียนนั้น

4.2 ทำการทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วก่อนทดลอง (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เพื่อเก็บผลการทดสอบไว้เป็นตัวแปรร่วม ในการวิเคราะห์ร่วมกับผลการทดสอบหลังทดลอง (Posttest)

4.3 การทดลอง กระทำในภาคเรียนที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2524 ระหว่างเดือน พฤษภาคม ถึง มิถุนายน ทดลองสัปดาห์ละ 5 วัน คือวันจันทร์ ถึง วันศุกร์ วันละ 1 คาบ คาบละ 30 นาที รวมการทดลองทั้งหมดใช้เวลา 33 คาบ

ตาราง 4 แบบฝึกหัดสำหรับฝึกแต่ละคาบ

คาบที่	ชื่อชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว	จำนวนบท ที่ฝึกในคาบ
1	แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวร่างกาย	3
2	แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวร่างกาย	3
3	แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวร่างกาย	3
4	แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวร่างกาย	3
5	แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวร่างกาย	3
6	แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวร่างกาย	3
7	แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวร่างกาย	3
8	แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวร่างกาย	3
9	แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวร่างกาย	3
10	แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวร่างกาย	3
11	แบบฝึกหัดจำคำ	3
12	แบบฝึกหัดจำคำ	3
13	แบบฝึกหัดจำคำ	3

ตาราง 4 (ต่อ)

กาบที่	ชื่อชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว	จำนวนบท ที่ฝึกในกาบ
14	แบบฝึกหัดจำคำ 1 บท กับแบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี 2 บท	3
15	แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี	3
16	แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี	3
17	แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี 2 บท กับอ่านแบบเจาะจง 1 บท	3
18	แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง	3
19	แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง	3
20	แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง	3
21	แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ	3
22	แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ	3
23	แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ	3
24	แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ 1 บท กับแบบฝึกหัดความเข้าใจ 2 บท	3
25	แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน	2
26	แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน	2
27	แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน	2
28	แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน	2
29	แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน	2
30	แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน	2
31	แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน	2
32	แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน	2
33	แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน	2
	รวม	90

4.4 หลังจากกลุ่มทดลองได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วเสร็จสิ้นลง ก็ทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วหลังการทดลอง (Posttest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายขอทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

4.5 นำคะแนนการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาเปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม (Analysis of Covariance)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้อจากการวิจัยทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่าง ๆ ดังนี้

5.1 หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจำนวนจากสูตร (Ferguson. 1971 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

5.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน จำนวนจากสูตร (Ferguson. 1971 : 62)

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

5.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดสมรรถภาพการอ่านเร็ว ใช้สูตร

Kuder - Richardson 21 (Ferguson. 1971 : 368)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\bar{X} (n - \bar{X})}{nS^2} \right]$$

r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบ
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแบบทดสอบ

5.4 วิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนนจากการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม (Analysis of Covariance) ใช้สูตร (Lindquist. 1956 : 319 - 326)

$$F = \frac{MS'_A}{MS'_W}$$

F	แทน	ค่าวิกฤตที่ใช้ใน F-distribution
MS'_A	แทน	ค่าปรับแล้วของการายเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนนระหว่างกลุ่ม
MS'_W	แทน	ค่าปรับแล้วของการายเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนนภายในกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง เสนอตามลำดับขั้นดังนี้

1. การวิเคราะห์หาค่าทดสอบ และกำหนดค่าความเชื่อมั่นของข้อทดสอบ
2. เปรียบเทียบคะแนนจากผลการทดสอบก่อนการทดลอง กับการทดสอบหลังการทดลอง ของ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็วระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

1. การวิเคราะห์หาค่าทดสอบ

1.1 การวิเคราะห์หาค่าทดสอบ

ตาราง 5 แสดงค่าความแปรปรวนและค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบสมรรถภาพ การอ่านเร็ว 40 ข้อ

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	ข้อที่	P_H	P_L	p	r
1	.67	.30	.48	.31	8	.70	.19	.44	.51
2	.48	.11	.28	.44	9	.59	.11	.33	.53
3	.74	.22	.48	.52	10	.74	.15	.43	.59
4	.56	.15	.34	.45	11	.63	.15	.38	.50
5	.96	.44	.74	.64	12	.78	.19	.48	.58
6	.74	.19	.46	.55	13	.67	.37	.52	.30
7	.63	.41	.52	.21	14	.93	.33	.66	.65

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	ข้อที่	P_H	P_L	p	r
15	.37	.15	.25	.28	28	.70	.15	.41	.56
16	.59	.07	.30	.59	29	.81	.33	.58	.49
17	.74	.33	.54	.41	30	.93	.44	.72	.57
18	.93	.56	.77	.49	31	.93	.52	.75	.52
19	.78	.33	.56	.46	32	.74	.41	.58	.34
20	.70	.33	.52	.37	33	.74	.30	.52	.44
21	.70	.48	.59	.23	34	.89	.48	.70	.48
22	.67	.30	.48	.37	35	.48	.22	.35	.30
23	.78	.41	.60	.39	36	.96	.41	.73	.66
24	.67	.33	.50	.34	37	.85	.41	.64	.47
25	.56	.33	.44	.24	38	.70	.44	.57	.27
26	.37	.07	.20	.43	39	.63	.15	.37	.50
27	.89	.56	.74	.41	40	.74	.48	.61	.28

ข้อสอบแบบปรนัยชนิด 5 ตัวเลือก วิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ข้อสอบทั้ง 40 ข้อ มีความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนกไม่ต่ำกว่า .20 ใช้เป็นข้อทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.2 การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

หาความเชื่อมั่นของข้อทดสอบ โดยใช้สูตร Kuder → Richardson 21

$$r_{tt} = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\bar{X} (N - \bar{X})}{NS^2} \right]$$

$$N = 40$$

$$\bar{X} = 20.48$$

$$S^2 = 187.73$$

$$r_{tt} = \frac{40}{40-1} \left[1 - \frac{20.48(40 - 20.48)}{40 \times 187.73} \right]$$

$$= \frac{40}{39} \left[1 - \frac{20.48 \times 19.52}{7509.2} \right]$$

$$= 1.0256 \times 9468$$

$$= .971$$

แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วมีความเชื่อมั่น = .971

2. เปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) และการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.1 คะแนนการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ตาราง 6 คะแนนการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลอง
ของ กลุ่มทดลอง

คนที่	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง		
	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อวินาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อวินาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว
1	40.00	178	71	55.00	427	234
2	47.50	112	53	50.00	427	213
3	65.00	142	92	50.00	427	213
4	45.00	142	63	52.50	427	224
5	45.00	133	59	37.50	427	160
6	45.00	118	53	47.50	427	202
7	42.50	112	47	55.00	427	234
8	40.00	106	42	47.50	427	202
9	27.50	125	34	40.00	534	213
10	40.00	125	50	52.50	534	280
11	35.00	133	46	52.50	534	280
12	57.50	133	76	47.50	305	144
13	37.50	152	57	32.50	712	231
14	42.50	125	53	40.00	712	284
15	75.00	142	106	85.00	427	362
16	67.50	142	95	62.50	534	333
17	50.00	194	97	50.00	534	267

ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง		
	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อวินาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อวินาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว
18	42.50	125	53	37.50	712	267
19	30.00	125	37	45.00	534	240
20	35.00	152	53	35.00	712	249
21	45.00	118	53	52.50	712	373
22	42.50	152	64	40.00	712	284
23	57.50	142	81	55.00	534	293
24	22.50	142	31	42.50	534	226
25	55.00	125	68	62.50	534	333
26	50.00	112	56	55.00	712	391
27	42.50	213	90	45.00	712	320
28	40.00	194	77	45.00	427	192
29	40.00	142	56	50.00	534	267
30	60.00	152	91	57.50	712	409
31	47.50	125	59	50.00	534	267
32	67.50	133	89	37.50	712	267
33	57.50	152	87	32.50	712	231
34	55.00	122	61	37.50	712	267

ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง		
	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อนาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อนาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว
35	42.50	142	60	47.50	534	253
36	47.50	142	67	67.50	427	288
37	62.50	118	73	55.00	427	234
38	65.00	133	86	62.50	534	333
39	25.00	136	34	47.50	427	202
40	42.50	213	90	52.50	534	280
41	27.50	125	34	65.00	427	277
42	57.50	101	58	50.00	427	213
43	37.50	106	39	52.50	427	224
44	57.50	112	64	37.50	534	200
45	52.50	152	79	57.50	534	307
46	47.50	101	47	57.50	534	307
47	65.00	106	68	55.00	534	293
48	62.50	101	63	57.50	534	307
49	57.50	125	71	55.00	427	234
50	60.00	118	70	57.50	427	245
$\bar{X}$	48.05	135	64	50.30	529	266

จากการวิจัยแสดงว่าก่อนการฝึกฝนสมรรถภาพการอ่านเร็ว นักเรียนกลุ่มทดลองมีความ

เข้าใจในการอ่านเฉลี่ย 48.05 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราเร็วในการอ่านนาทีละ 135 คำ และมีสมรรถภาพการอ่านเร็ว 64 (สามารถอ่านได้ด้วยความเข้าใจนาทีละ 64 คำ)

หลังการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉลี่ย 50.30 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราเร็วในการอ่านนาทีละ 529 คำ และมีสมรรถภาพการอ่านเร็ว 266 (สามารถอ่านได้ด้วยความเข้าใจนาทีละ 266 คำ)

2.2 คะแนนการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

ตาราง 7 คะแนนการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

คนที่	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง		
	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อนาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อนาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว
1	62.50	133	83	85.00	142	120
2	30.00	112	33	40.00	112	44
3	52.50	101	53	50.00	125	62
4	55.00	142	78	62.50	152	95
5	60.00	164	98	72.50	237	171
6	52.50	101	52	52.50	118	61
7	55.00	97	53	50.00	106	53
8	32.00	97	31	40.00	106	42

ตาราง 7 (ต่อ)

คนที่	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง		
	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อนาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อนาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว
9	32.00	106	34	45.00	106	47
10	32.00	101	32	42.50	106	45
11	52.00	106	55	60.00	112	67
12	30.00	97	29	42.00	101	42
13	60.00	106	63	75.00	118	88
14	42.00	152	63	52.50	164	86
15	62.00	164	101	67.50	213	143
16	50.00	133	66	57.50	133	76
17	22.00	142	31	37.50	152	57
18	60.00	125	75	72.50	125	90
19	37.00	152	56	40.00	213	85
20	70.00	133	93	77.50	152	117
21	42.00	101	42	57.50	133	76
22	37.00	133	49	47.50	152	72
23	42.00	112	47	42.50	164	69
24	62.00	152	94	72.50	213	154
25	25.00	133	33	47.50	125	59

ตาราง 7 (ต่อ)

คนที่	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง		
	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อวินาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อวินาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว
26	42.50	125	53	50.00	178	89
27	57.50	154	88	55.00	237	130
28	37.50	133	49	45.00	194	87
29	45.00	133	59	45.00	213	95
30	50.00	142	71	32.50	237	77
31	57.50	128	73	52.50	194	101
32	52.50	101	53	47.50	194	92
33	45.00	133	59	35.00	237	82
34	35.00	118	41	45.00	194	87
35	45.00	133	59	52.50	194	101
36	50.00	152	76	52.50	194	101
37	70.00	178	124	65.00	237	154
38	47.50	164	77	37.50	267	100
39	50.00	178	89	47.50	213	101
40	55.00	237	130	55.00	267	146
41	75.00	165	123	67.50	213	143
42	65.00	152	98	55.00	194	106

ตาราง 7 (ต่อ)

คนที่	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง		
	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อนาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อนาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว
43	42.50	152	64	40.00	237	94
44	65.00	154	100	65.00	213	138
45	47.50	142	67	50.00	164	82
46	45.00	152	68	47.50	194	92
47	75.00	152	114	72.50	194	140
48	57.50	152	87	65.00	213	138
49	45.00	125	56	40.00	164	65
50	72.50	101	73	57.50	194	111
$\bar{X}$	49.73	135	67	53.35	176	93

จากตารางแสดงว่า การทดสอบก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มควบคุมมีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ย 49.73 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 135 คำ และมีสมรรถภาพการอ่านเร็ว 67 (สามารถอ่านได้ด้วยความเข้าใจในอัตราเฉลี่ย 67 คำ)

การทดสอบหลังการทดลอง ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มควบคุมมีความเข้าใจในการอ่านโดยเฉลี่ย 53.35 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 176 คำ และมีสมรรถภาพการอ่านเร็ว 93 (สามารถอ่านได้ด้วยความเข้าใจในอัตราเฉลี่ย 93 คำ)

ตาราง 8 แสดงความเข้าใจ อัตราเร็วในการอ่าน และสมรรถภาพการอ่านเร็ว
ที่เพิ่มขึ้นหลัง การทดลอง

กลุ่ม	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง			ค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น		
	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อนาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อนาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนคำต่อนาที)	สมรรถภาพ การอ่านเร็ว
กลุ่มทดลอง	48.05	135	64	50.30	529	266	2.25	394	107
กลุ่มควบคุม	49.73	135	67	53.35	176	93	3.62	41	26

จากการทดลองพบว่าหลังจากการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วแล้ว นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น 2.25 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้น 394 คำต่อนาทีและมีสมรรถภาพการอ่านเร็วเพิ่มขึ้น 107 ส่วนกลุ่มควบคุมมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น 3.62 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้น 41 คำต่อนาที และมีสมรรถภาพการอ่านเร็วเพิ่มขึ้น 26

3. เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็วระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม

ตาราง 9 เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็วระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนนสมรรถภาพการอ่านเร็ว
ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้คะแนนสมรรถภาพการอ่านเร็ว
ก่อนการทดลอง เป็นตัวแปรรวม

Source	SS	df	MS	
Treatments	653349.800	1	653349.800	334.716
Error	189339.100	97	1951.950	
	842688.900	98		

$$P < .01 \quad F (df = 1, 120) = 6.85$$

จากตารางแสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้.

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ทำเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งพอสรุปได้กับขั้นและผลของการวิจัยได้ดังนี้

การวิจัยเรื่องนี้มีคามมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อนำเอาวิธีการ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการฝึกการอ่านเร็วมาสร้าง
ชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว จะมีสมรรถภาพในการอ่าน
เร็วสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ของ
โรงเรียนท่าแร้ววิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร จำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง
25 คน กลุ่มควบคุม 25 คน และโรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร
จำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 25 คน กลุ่มควบคุม 25 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

2.1 ชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 ชุด

ดังนี้

2.1.1 แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวร่างกาย จำนวน 30 บท

2.1.2 แบบฝึกหัดจำคำ จำนวน 10 บท

2.1.3 แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี จำนวน 10 บท

2.1.4 แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง จำนวน 10 บท

2.1.5 แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ จำนวน 10 บท

2.1.6 แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 20 บท

2.2 แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว เป็นอนุเฉทจำนวน 8 เรือง

แต่ละเรื่องมีคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจ 5 คำถาม เป็นคำถามแบบปรนัยประเภท 5 ตัวเลือก ได้วิเคราะห์หาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกทุกข้อ โดยใช้วิธีทางสถิติของ จุง เท ฟาน และได้หาความเชื่อมั่นของข้อทดสอบโดยใช้สูตร คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน 21 (Kuder - Richardson 21) ข้อทดสอบมีความเชื่อมั่น .971

3. การดำเนินการทดลอง

การแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบจงใจเลือก กลุ่มทดลองในโรงเรียนท่าแร่วิทยา ผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการฝึก ส่วนกลุ่มทดลองในโรงเรียนกุสุมาลย์พิศาลวิทย์ ควบคุมการฝึกโดยครูประจำการของโรงเรียนนั้นก่อนทดลอง ได้ทำการทดสอบก่อนการฝึก (Pretest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว แล้วจึงทำการฝึกกลุ่มทดลองด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทย ใช้เวลาฝึก 33 คาบ หลังจากนั้นได้ทดสอบหลังการฝึก (Posttest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนกลุ่มทดลองกับสมรรถภาพการอ่านเร็วของกลุ่มควบคุมโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) ของคะแนนการ

ทดสอบก่อนการทดลองและคะแนนการทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นชุดการฝึกที่มีประสิทธิภาพทั้งเหตุผลคือดังนี้

1. ชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีลำดับขั้นตอนในการฝึกสอดคล้องกับลำดับขั้น พัฒนาการของทักษะในการอ่าน กล่าวคือการฝึกจะเริ่มจากการฝึกทักษะเบื้องต้น และเลื่อนระดับ สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงขั้นการฝึกทักษะการอ่านที่สมบูรณ์ ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นของการอ่านอย่าง เหมาะสม

2. ชุดการฝึกเป็นแบบฝึกหัดที่มีลักษณะท้าทายความสามารถของนักเรียน และเร้าให้อยาก ฝึก เพราะเป็นแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก นักเรียนฝึกความสนุกสนานและเมื่อ ฝึกเสร็จแต่ละแบบฝึกหัด นักเรียนก็สามารถตรวจผลการฝึกของตน การฝึกมีลักษณะเป็นการแข่งขัน กับตนเอง เพื่อเพิ่มสมรรถภาพการอ่านเร็วของตนให้มากขึ้น ซึ่งทำให้ผู้ฝึกมีกำลังใจและตั้งใจฝึกอย่าง สม่าเสมอ

3. การขจัดนิสัยที่เป็นอุปสรรคในการอ่านเร็วในขณะที่ฝึก ด้วยความคุมการฝึกโดยพยายามช่วย เหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด โดยการแนะนำวิธีแก้ปัญหาคงกล่าว นอกจากนั้นวิธีฝึกในแบบฝึกหัดที่ใช้ฝึก

ยังช่วยให้นักเรียนสามารถขจัดนิสัยที่ไม่พึงปรารถนาในใจง่ายขึ้น

4. การฝึกใจกระทำอย่างต่อเนื่อง คือฝึกทุกวัน วันละหนึ่งคาบ จนครบ 33 คาบ การฝึกอย่างต่อเนื่องทำให้ทักษะต่าง ๆ ในการอ่านได้รับการพัฒนาสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ยังช่วยให้สมรรถภาพการอ่านเร็วของผู้ฝึกเพิ่มขึ้น

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เวสต์ (West. 1959 : 7) ซึ่งจัดการฝึกอ่านเร็วให้แก่เด็กเรียนชาวเบงกอล ใช้เวลาฝึก 20 คาบ ทำให้นักเรียนเมื่ออ่านเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้นถึง 232 เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะการอ่านข้ามคำมีผู้อ่านได้สูงที่สุดถึงนาทีละ 1,200 คำ นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฟราย (Fry. 1963 : 2) เขาจัดการฝึกอ่านให้นักศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย เคอเรีย ประเทศยูกันดา ใช้เวลาฝึกเจ็ดสัปดาห์ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเร็วและมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน

การเรียนการสอนไม่ว่าวิชาใดหรือระดับชั้นใดจะต้องอาศัยการอ่านเข้าช่วย 80 - 90 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นการฝึกอ่านเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านได้เร็ว และมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้น จึงเป็นสิ่งที่โรงเรียนควรส่งเสริมและจัดให้มีขึ้น การฝึกอ่านเร็วในโรงเรียนอาจทำได้ดังนี้

1.1 ควรเริ่มฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วเบื้องต้นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยให้ฝึกทักษะการอ่านเร็วเบื้องต้นง่าย ๆ เช่น การฝึกเคลื่อนไหวสายตา การฝึกจำคำ และการฝึกอ่านเป็นวลี ครูควรจะแนะนำวิธีขจัดนิสัยในการอ่านที่เป็นอุปสรรคในการอ่านเร็ว เพื่อให้นักเรียนจะได้พยายามแก้ไขนิสัยดังกล่าวนี้ ซึ่งจะช่วยให้การอ่านของเขาดีขึ้น

1.2 นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 มีทักษะพื้นฐานในการอ่านดีแล้ว สามารถให้ฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วตั้งแต่แบบฝึกหัดเบื้องต้นจนถึงแบบฝึกหัดที่ใช้ฝึกทักษะการอ่านอย่างสมบูรณ์ได้ การฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วในระดับนี้ยังเป็นความมุ่งหมายของหลักสูตร

ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย ดังนั้นจึงควรฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วในชั่วโมงวิชาภาษาไทย

1.3 การฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วในโรงเรียน ถ้าครูไม่สามารถจัดหาแบบฝึกให้นักเรียนได้ ครูสามารถใช้หนังสือแบบเรียนในการฝึกกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การค้นหาชื่อเรื่องจากสารบัญ การค้นหาคำหรือชื่อเฉพาะจากหน้าหนังสือ การอ่านเพื่อค้นหาคำตอบของคำถามที่ครูตั้งขึ้น และการอ่านจบเวลาแล้วตอบคำถามของครูเกี่ยวกับเรื่องนั้น กิจกรรมเหล่านี้เป็นการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วที่จะทำให้นักเรียนมีสมรรถภาพการอ่านเร็วดีขึ้น

1.4 ในการฝึกครูต้องวางแผนและกำหนดการฝึกไว้อย่างแน่นอน และทำการฝึกอย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำการวิจัย

ก. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. โรงเรียนที่จะทำการทดลองควรเลือกโรงเรียนที่ผู้บริหารโรงเรียนให้ความร่วมมืออำนวยความสะดวก

2. ในการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว ควรจัดฝึกซ่อมเสริมแก่นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ไม่อาจจะมาฝึกครบตามเวลาที่กำหนดได้ เพราะการเจ็บป่วย หรือเหตุอื่น ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการฝึกเหมือนกัน

3. การฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วหนึ่งสัปดาห์ไม่ควรใช้เวลานานเกิน 20 นาที และแต่ละสัปดาห์ไม่ควรฝึกเกิน 3 แบบฝึกหัด เพราะถ้าฝึกมากกว่านี้ ผู้ฝึกจะเกิดความเบื่อหน่าย

4. การฝึกควรเริ่มฝึกในตอนต้นของภาคเรียน เพื่อให้การฝึกต่อเนื่องกัน และเสร็จสิ้นภายในหนึ่งภาคเรียน

5. เวลาฝึกควรจะเป็นเวลาปกติของโรงเรียน เช่น เวลาก่อนเข้าชั้นเรียนในตอนเช้าหรือหลังเลิกเรียนในตอนเย็น เพื่อไม่ให้กระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอนตามปกติ

ข. เรื่องที่ควรทำการวิจัย

1. การทำการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทย
ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อจะได้มีแบบฝึกหัดทักษะการอ่านเร็วต่อเนื่องกันจากชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ถ้าทำการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ควรจะสร้างชุดการฝึกที่ประกอบด้วยแบบฝึกหัดที่ง่าย ๆ เหมาะสมกับความ
สามารถของนักเรียนในระดับนี้ คือ ชุดการฝึกควรประกอบด้วย แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวสายตา
แบบฝึกหัดจำคำ และแบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี
3. การทำการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรจะสร้างชุดการฝึกที่ประกอบด้วยแบบฝึกหัดที่ง่าย และมีจำนวนน้อยกว่า
ชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
4. ควรทดลองการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6
ด้วยวิธีอ่าน เช่น สร้างชุดการฝึกเป็นแบบบัตรคำ ใช้เป็นแบบฝึกการจำคำ การอ่านเป็นวลี
และการอ่านเพื่อความเข้าใจ แล้วศึกษาประสิทธิภาพของชุดการฝึก
5. การศึกษาว่านักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ ที่มีสมรรถภาพในการอ่านเร็วสูง
จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในระดับเดียวกันที่มีสมรรถภาพในการอ่านเร็วน้อยหรือไม่.

พระพรหมคุณ

บรรณานุกรม

- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล อักษรเจริญทัศน์ พระนคร 2507, 367 หน้า
- ยุพา ส่งศิริ คำบรรยายในการสัมมนาอาจารย์วิชาภาษาไทย หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู 2517, 335 หน้า
- ผจงกาญจน์ หัวทอง องค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียน
ฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ปรินิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 68 หน้า อักสำเนา
- พจน์ สะเพียรชัย และคนอื่น ๆ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2519, 210 หน้า
- วนิดา ภักดีชาติ การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้
แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2518, 30 หน้า อักสำเนา,
- ศรีนวล บุญวัฒน์ และคนอื่น ๆ คำสอนวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2514, 174 หน้า
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมการฝึกหัดครู คู่มือวิชาภาษาไทย เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 50
2503, 223 หน้า
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษาพุทธทศวรรษ 2521 โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น 2520,
442 หน้า
- สมพิศ ชัชฌาแก้ว ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชา-
การศึกษา ปีที่สอง ของวิทยาลัยครูหน้าแห่งในนครหลวงกรุงเทพธนบุรี ปรินิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 135 หน้า อักสำเนา
- สุธรรม ชาศะสิงห์ ความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้างและความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษ
กับความสามารถในการอ่านเอาความ ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2515, 32 หน้า อักสำเนา

ลำอาณ หิรัญบุรณะ พินช์ แบบฝึกอ่านเร็ว ม.ป.ท., ม.ป.ป., 20 หน้า

อุบล เรียงสุวรรณ และคนอื่น ๆ วิชาชุดกลุ่มมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลักการสอนและวิธีสอนวิชาเฉพาะ
สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย 2509, 218 หน้า

อัมพร สุขเกษม การอ่านหนังสือ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
2520, 69 หน้า

Adams, Fay and others. Teaching Children to Read. New York, Ronald
Press, 1949. 525 p.

Association for Childhood Education. Reading. Washington, 1956. 32 p.

Bond, Guy L. and Eva Bond Wagner. Teaching the Child to Read. New York,
McMilland Company, 1950. 467 p.

Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulty. New York,
Appleton-Century-Crofts, Inc., 1957. 486 p.

Burton, William H. and others. Reading in Child Development. New York,
The Bobb-Merrill Company, Inc., 1956. 608 p.

Cutts, Warren G. Modern Reading Instruction. Washington, D.C. The
Center for Applied Research in Education, Inc., 1960. 118 p.

Dallmann, Martha and others. The Teaching of Reading. New York, Holt,
Rinehart and Winston, Inc., 1974. 610 p.

DeBoer, John J. and Dallmann Martha. The Teaching of Reading. Holt,
Rinehart and Winston, Inc., 1960. 360 p.

Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New Jersey,
Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1970. 663 p.

Dobson, Julia. "Making the Most of Reading," English Teaching Forum.
xi : 3-9, March, 1973.

- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New York, Educational Service, Princeton, 1952. 32 p.
- ✓ Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill Book Company, 1971. 492 p.
- Fry, Edward. Teaching Faster Reading. London, A Manual, The Cambridge University Press, 1963. 142 p.
- Harris, David P. Reading Improvement Exercise for Students of English as a Second Language. New York, Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1966. 178 p.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. New York, Longmans, Green and Co., 1956. 633 p.
- Harrington, Nancy Dodd. "The Development and Evaluation of Twenty Lessons to Teach Skimming to Sixth Grade Pupils," Dissertation Abstracts International. 31(11) : 5666-A, May 1971.
- Jackson, Mark D. and James L. McClelland. "Sensory and Cognitive Determinants of Reading Speed," Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior. 14 : 566 - 573, December, 1975.
- Karlin, Robert. Teaching Reading in High School. New York, The BOBB-MERRILL Company, Inc., 1972. 375 p.
- Lewis, Norman. How to Read Better and Faster. New York, Thomas Y. Crowell Company, 1961. 398 p.
- ✓ Lindquist, E.F. Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education. Boston, Houghton Mifflin Company, 1956. 393 p.
- McKee, Paul. The Teaching of Reading in the Elementary School. Boston, Houghton Mifflin Company, 1948. 622 p.

- Miller, Lyle L. Increase Reading Efficiency. New York, Henry Holt and Company, Inc., 1956. 303 p.
- _____. Developing Reading Efficiency. Minnesota, Burgess Publishing Company, 1972. 332 p.
- Monroe, Marion. Growing into Reading. Chicago, Scott, Foreman and Company, 1951. 274 p.
- Riley, Pamela M. "Improving Reading Comprehension," English Teaching Forum. Special issue : The Art to TESOL, Part 2, 8 : 198 - 200, 1975.
- Rudd, J.C. "A New Approach to Reading Efficiency," English Language Teaching. 13 : 231 - 237, May, 1969.
- Samuel, Jay S. and others. "Comparision of Word Recognition Speed and Strategies of Less Skilled and More Highly Skilled Readers," Reading Research Quarterly. 6 : 72 - 77, 1975 - 1976.
- Shaw, Phillip B. Efficiency Reading and Learning. New York, Thomas Y. Crowell Company, 1955. 447 p.
- Simpson, Elizabeth A. SRE Better Reading Book 2. Chicago, Science Research Association, Inc., 1951. 88 p.
- Smith, Nila Banton. Read Faster. New Jersey, Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1952. 373 p.
- _____. Reading Instruction for Today's Children. New Jersey, Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1963. 594 p.
- _____. Reading Faster and Get More from Your Reading. New Jersey, Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1970.
- Spache, George D. and Evelyn B. Spache. Reading in the Elementary School. Boston, Allyn and Bacon, Inc., 1973. 595 p.

- Spache, George D. and Paul C. Berg. The Art of Efficient Reading.
New York, The Macmilland Company, 1955. 241 p.
- Strang, R. Problem in the Improvement of Reading in High School and College. New York, The Science Press, 1940. 450 p.
- Strang, Ruth and others. The Improvement of Reading. New York, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1961. 480 p.
- Tinker, Miles A. and Constance M. McCullough. Teaching Elementary Reading. New York, Applenton-Century-Crofts, Inc., 1962. 671 p.
- _____. Teaching Elementary Reading. New York, Applenton-Century-Crofts, Inc., 1968. 671 p.
- Wainwright, Gordon R. Rapid Reading Made Simple. Great Britain, W.H. Allen, Co., Ltd., 1972. 272 p.
- West, Michael. Learning to Read a Foreign Language. London, Longmans, 1959. 100 p.
- Wilkinson, Helen S.S. and Bertha D. Brown. Improving Your Reading. New York, Noble and Noble, Publishers, Inc., 1953. 344 p.
- Witty, Paul. Reading in Modern Education. Boston, D.C. Heath and Company, 1949. 319 p.
- Yoakam, Gerald A. Basal Reading Instruction. New York, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1955. 357 p.

ពាក្យដេញ

ภาคผนวก ก.

ชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อปฏิบัติในการฝึกอ่านเร็ว

1. นักเรียนจะต้องเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำแนะนำของครูผู้ควบคุมการฝึกอย่างเคร่งครัด
2. การฝึกทุกแบบฝึกหัดนักเรียนต้องบันทึกเวลาและตรวจความถูกต้องด้วยตนเอง
3. นักเรียนต้องพยายามเร่งความเร็วในการทำแบบฝึกหัดขึ้นเรื่อย ๆ โดยเปรียบเทียบความเร็วจากเวลาที่บันทึกไว้ในการทำแบบฝึกหัดก่อน ๆ
4. การฝึกทุกแบบฝึกหัด นักเรียนต้องฝึกด้วยความตั้งใจ
5. นักเรียนจะต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอ ไม่ขาดการฝึก เพื่อการฝึกจะได้เป็นไปตามขั้นตอนที่ครูผู้ฝึกไว้
6. หลังจากการฝึกแต่ละคาบนักเรียนต้องคืนหนังสือแบบฝึกหัดให้กับครูผู้ควบคุมการฝึก

ข้อควรปฏิบัติในการอ่าน

เพื่อจะช่วยให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้นจึงควรปฏิบัติดังนี้

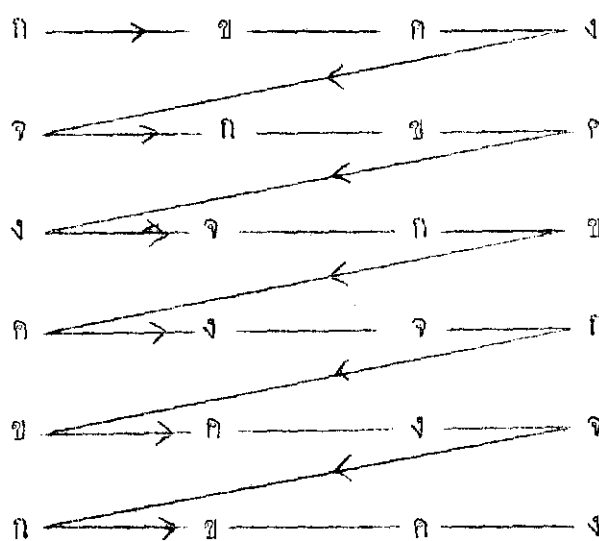
1. นักเรียนไม่ควรหยุดการเคลื่อนสายตาบ่อยครั้งโดยไม่จำเป็น ในการอ่านควรหยุดเพียง 3 - 4 ครั้งต่อการอ่านหนึ่งบรรทัด
2. ไม่ควรอ่านย้อนจนคิดเป็นนิสัย
3. ไม่ควรอ่านทีละคำ แต่ควรอ่าน 3 - 6 คำ หรืออ่านเป็นกลุ่มคำ
4. ไม่อ่านออกเสียงดัง ไม่เคลื่อนไหวริมฝีปาก ตลอดจนการออกเสียงในใจ
5. ไม่ควรใช้มือ หรือปากกาค้นสอชี้คำในขณะที่อ่าน
6. การอ่านควยความตั้งใจและจดจ่อเฉพาะเรื่องที่อ่าน
7. ควรฝึกอ่านเร็วเสมอ ๆ และจับเวลาการอ่านของตน การฝึกจะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านได้เร็วขึ้นอย่างแน่นอน

แบบฝึกหัดที่ 1

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง พ.เคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดง 5 เที้ยว โดยเริ่มจาก ก. ของบรรทัดแรกทุกครั้ง

1. เที้ยวที่ 1 นับจาก ก. ที่ตัว	ตอบ	ตัว
2. เที้ยวที่ 2 นับจาก ข. ที่ตัว	ตอบ	ตัว
3. เที้ยวที่ 3 นับจาก ค. ที่ตัว	ตอบ	ตัว
4. เที้ยวที่ 4 นับจาก ง. ที่ตัว	ตอบ	ตัว
5. เที้ยวที่ 5 นับจาก จ. ที่ตัว	ตอบ	ตัว

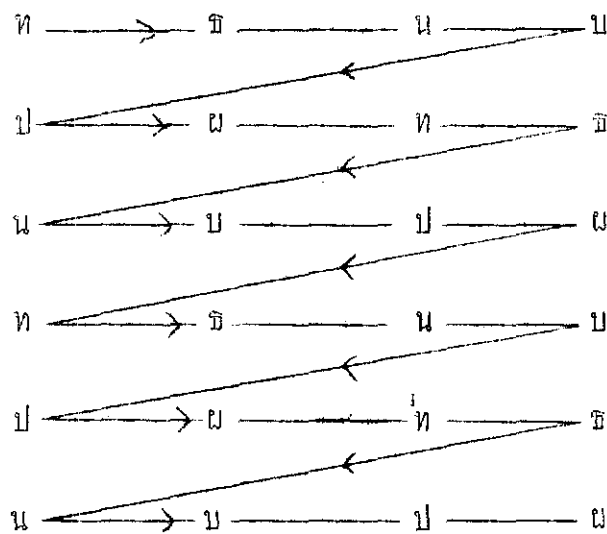
เคลื่อนสายตาทั้ง 5 เที้ยว ใช้เวลา นาที จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 3

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง พเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดง 6 เที้ยว โดยเริ่มตนจาก ท. ของบรรทัดแรก
ทุกครั้ง

1. เที้ยวที่ 1 นับความี ท. ที่ตัว	ตอบ	ตัว
2. เที้ยวที่ 2 นับความี ข. ที่ตัว	ตอบ	ตัว
3. เที้ยวที่ 3 นับความี น. ที่ตัว	ตอบ	ตัว
4. เที้ยวที่ 4 นับความี บ. ที่ตัว	ตอบ	ตัว
5. เที้ยวที่ 5 นับความี ป. ที่ตัว	ตอบ	ตัว
6. เที้ยวที่ 6 นับความี ผ. ที่ตัว	ตอบ	ตัว

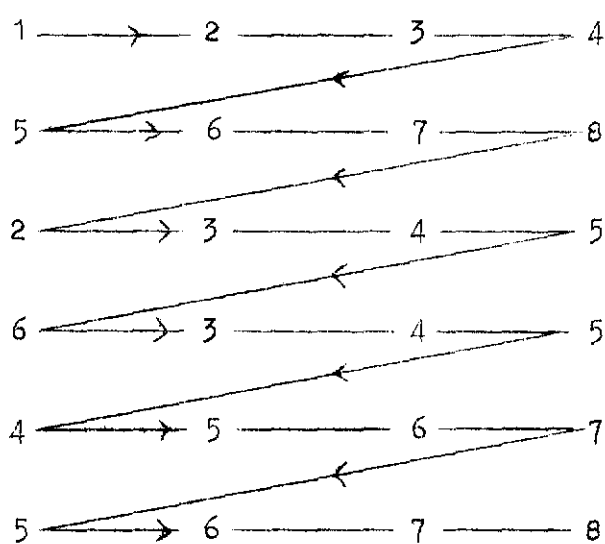
เคลื่อนสายตา 6 เที้ยว ใช้เวลา นาที จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 4

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดง 4 เที้ยว โดยเริ่มต้นจากเลข 1 ของบรรทัดแรก
ทุกครั้ง

1. เที้ยวที่ 1 นับจากเลข 3 ที่ตัว ทอย ตัว
2. เที้ยวที่ 2 นับจากเลข 4 ที่ตัว ทอย ตัว
3. เที้ยวที่ 3 นับจากเลข 5 ที่ตัว ทอย ตัว
4. เที้ยวที่ 4 นับจากเลข 6 ที่ตัว ทอย ตัว

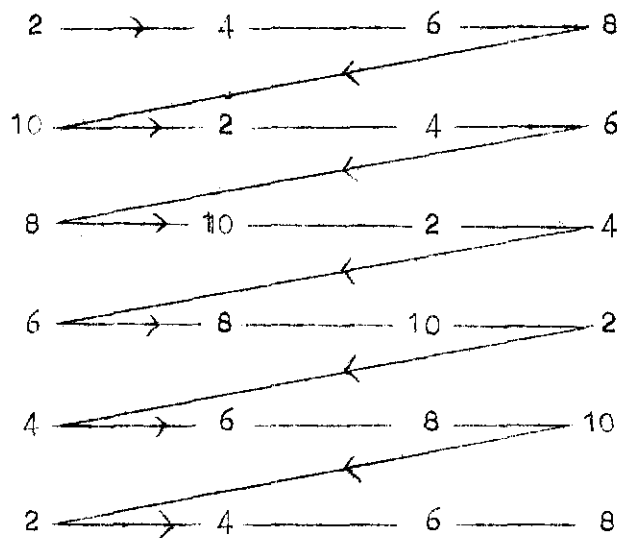
เคลื่อนสายตา 4 เที้ยว ใช้เวลา นาที จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 5

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดง 5 เที้ยว โดยเริ่มต้นจากเลข 2 ของบรรทัดแรกทุกครั้ง

1. เที้ยวที่ 1 นับคว้านี่เลข 2 ที่หัว ตอบ ทัว
2. เที้ยวที่ 2 นับคว้านี่เลข 4 ที่หัว ตอบ ทัว
3. เที้ยวที่ 3 นับคว้านี่เลข 6 ที่หัว ตอบ ทัว
4. เที้ยวที่ 4 นับคว้านี่เลข 8 ที่หัว ตอบ ทัว
5. เที้ยวที่ 5 นับคว้านี่เลข 10 ที่หัว ตอบ ทัว

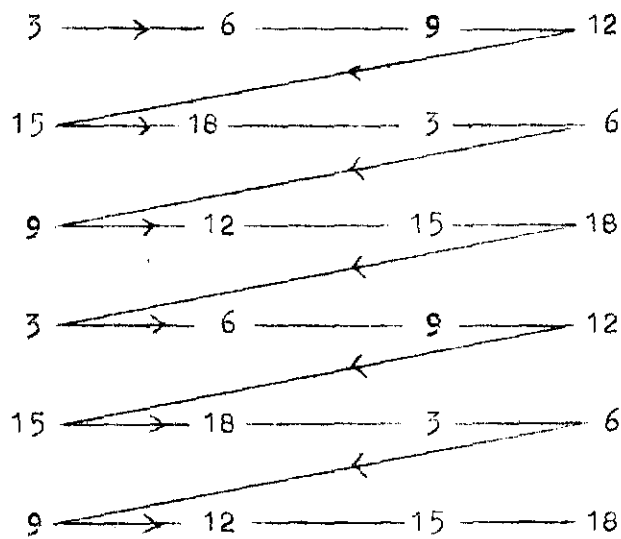
เคลื่อนสายตา 5 เที้ยว ใช้เวลา นาที จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 6

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดง 6 เที้ยว โดยเริ่มต้นจากเลข 3 ของบรรทัดแรก
ทุกครั้ง

1. เที้ยวที่ 1 นับคว้ามี่เลข 3 ที่ตัว	ตอบ	ตัว
2. เที้ยวที่ 2 นับคว้ามี่เลข 6 ที่ตัว	ตอบ	ตัว
3. เที้ยวที่ 3 นับคว้ามี่เลข 9 ที่ตัว	ตอบ	ตัว
4. เที้ยวที่ 4 นับคว้ามี่เลข 12 ที่ตัว	ตอบ	ตัว
5. เที้ยวที่ 5 นับคว้ามี่เลข 15 ที่ตัว	ตอบ	ตัว
6. เที้ยวที่ 6 นับคว้ามี่เลข 18 ที่ตัว	ตอบ	ตัว

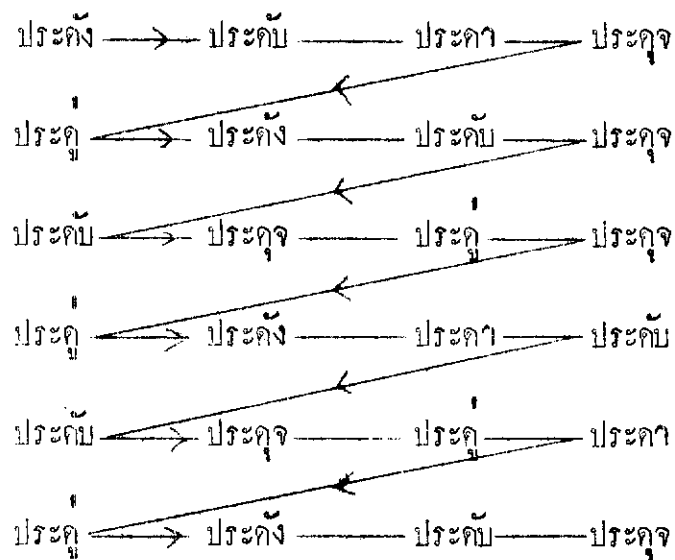
เคลื่อนสายตา 6 เที้ยว ใช้เวลา นาที จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 7

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดงโดย เริ่มจากคำ "ประคัง" ในบรรทัดแรก

1. แถวที่ 1 นับคว้ามี่คำ "ประคัง" ถี่คำ คอข คำ
2. แถวที่ 2 นับคว้ามี่คำ "ประคัม" ถี่คำ คอข คำ
3. แถวที่ 3 นับคว้ามี่คำ "ประคภา" ถี่คำ คอข คำ
4. แถวที่ 4 นับคว้ามี่คำ "ประคจุจ" ถี่คำ คอข คำ

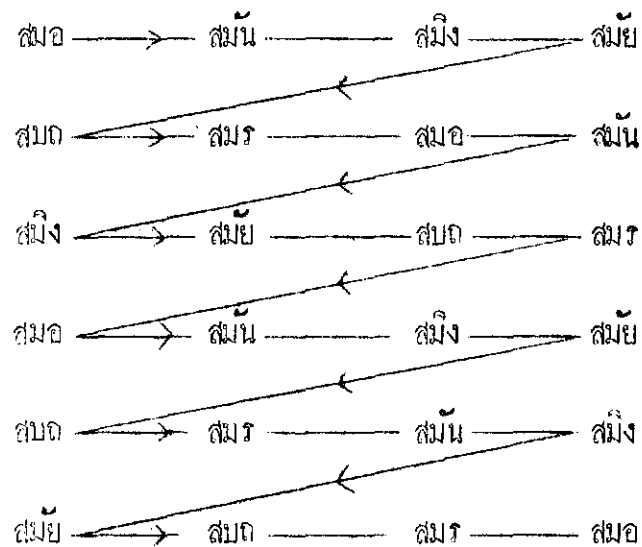
เคลื่อนสายตา 4 แถว ใช้เวลา นาที จำนวนข้อที่ถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 8

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดง โดยเริ่มจากคำ "สมอ" ในบรรทัดแรก

1.	เที่ยวที่ 1	นับคำว่าคำ	สมอ	กี่คำ	ตอบ	คำ
2.	เที่ยวที่ 2	นับคำว่าคำ	สมัน	กี่คำ	ตอบ	คำ
3.	เที่ยวที่ 3	นับคำว่าคำ	สมิง	กี่คำ	ตอบ	คำ
4.	เที่ยวที่ 4	นับคำว่าคำ	สมัย	กี่คำ	ตอบ	คำ
5.	เที่ยวที่ 5	นับคำว่าคำ	สมร	กี่คำ	ตอบ	คำ

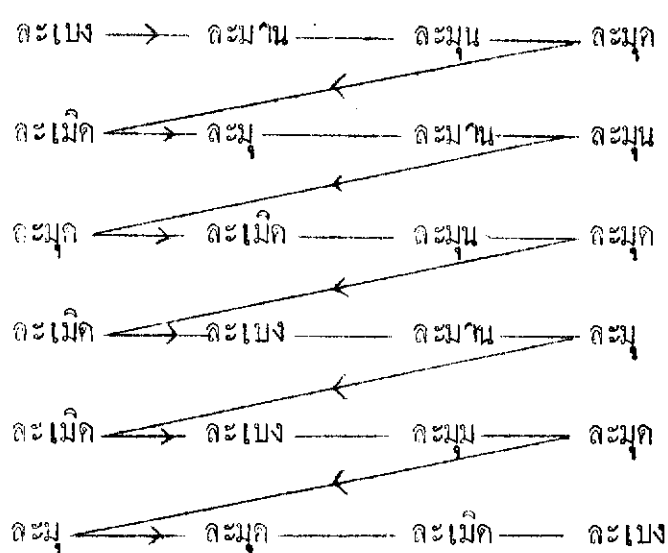
เคลื่อนสายตา 5 เที่ยว ใช้เวลา นาที จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 9

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดง โดยเริ่มต้นจากคำ "ละเบง" ในบรรทัดแรก

1.	เที่ยวที่ 1	นับคว้ามี่คำ	"ละเบง"	ที่คำ	ตอบ	คำ
2.	เที่ยวที่ 2	นับคว้ามี่คำ	"ละมาน"	ที่คำ	ตอบ	คำ
3.	เที่ยวที่ 3	นับคว้ามี่คำ	"ละมุน"	ที่คำ	ตอบ	คำ
4.	เที่ยวที่ 4	นับคว้ามี่คำ	"ละมุก"	ที่คำ	ตอบ	คำ
5.	เที่ยวที่ 5	นับคว้ามี่คำ	"ละเมิก"	ที่คำ	ตอบ	คำ
6.	เที่ยวที่ 6	นับคว้ามี่คำ	"ละมู"	ที่คำ	ตอบ	คำ

เคลื่อนสายตา 6 เที่ยว ใช้เวลา นาที จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 11

ฝึกการเคลื่อนสายคา

คำชี้แจง จงหาจำนวนที่ซ้ำกับจำนวนในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของจำนวนที่ซ้ำลงใน
ช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. 2231	2341	2231	3221	2321	
2. 4542	4542	4562	4642	4552	
3. 3883	3783	8833	3883	3873	
4. 9874	8764	9864	9584	9874	
5. 1025	1035	2015	1045	1025	
6. 4566	4576	5466	4566	4576	
7. 5787	5797	5787	5767	5747	
8. 7898	7898	7868	7878	7838	
9. 8669	8679	8689	8699	8669	
10. 9230	9320	9200	9230	9120	
11. 6781	6761	6781	6791	6761	
12. 1342	1342	1352	1442	1352	
13. 2343	2343	2353	2363	2373	
14. 3564	3544	3564	3574	3584	
15. 4675	4685	4695	4675	4665	
16. 5786	5766	5776	5796	5786	
17. 7907	7807	7707	7097	7907	
18. 9008	8008	7008	9008	6008	
19. 1989	1979	1989	8199	1979	
20. 2870	2870	2860	2980	2860	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 12

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงหาจำนวนที่ซ้ำกับจำนวนในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของจำนวนที่ซ้ำ ลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. 1106	1601	1106	1103	1306	
2. 2164	2461	2641	2164	2416	
3. 2216	2261	2126	2621	2216	
4. 2282	2228	2822	2288	2282	
5. 3359	3395	3539	3359	3935	
6. 4416	4614	4416	4146	4641	
7. 4477	4477	4774	4474	4447	
8. 5541	5541	5451	5154	5145	
9. 6637	6737	6637	6673	6376	
10. 7706	7705	7760	7706	7176	
11. 7763	7637	7736	7706	7763	
12. 7799	7979	7977	7997	7799	
13. 2222	2212	2223	2222	2233	
14. 3303	3301	3303	3302	3304	
15. 4491	4491	4194	4914	4941	
16. 9969	9969	9696	9966	9996	
17. 7776	7677	7776	7767	7667	
18. 6685	6856	6568	6685	6635	
19. 4495	4594	4945	4549	4495	
20. 9975	5575	5579	9759	9975	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 13

ฝึกการเคลื่อนสายทาบ

คำชี้แจง พิจารณารหัสตัวเลขที่ซ้ำกับจำนวนในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของจำนวนที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. 1590	1950	1590	1059	1509	
2. 7676	7676	7766	6776	7667	
3. 2295	2259	2295	2952	2592	
4. 4094	4049	4904	4094	9044	
5. 3647	3674	3467	3764	3647	
6. 9770	9077	9707	0977	9770	
7. 4834	4483	4384	4834	4348	
8. 9153	9135	9153	9315	9513	
9. 9764	9764	9476	9674	9746	
10. 4292	4292	4922	9422	4229	
11. 9762	9672	9762	9276	9726	
12. 1099	1909	1990	1099	9019	
13. 1727	1772	1277	1227	1727	
14. 2314	2431	2134	2314	3124	
15. 2863	2683	2863	2386	2638	
16. 3647	3647	3764	3746	3674	
17. 4189	4189	4819	4918	4981	
18. 4814	4184	4814	4841	4481	
19. 5439	5493	5349	5439	5943	
20. 6479	6497	6974	6947	6479	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 14

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงหาจำนวนที่ซ้ำกับจำนวนในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของจำนวนที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. 1619	1619	1916	1691	9161	
2. 2129	2219	2921	2291	2129	
3. 2621	2162	2621	2261	2126	
4. 3465	3654	3465	3645	3546	
5. 4025	4250	4025	4205	4520	
6. 4637	4763	4367	4637	4736	
7. 5264	5264	5246	5624	5462	
8. 6263	6623	6236	6362	6263	
9. 7033	7303	7330	3307	7033	
10. 7553	7553	7535	7355	5735	
11. 7994	7499	9749	9794	7994	
12. 1628	1682	1628	1826	1286	
13. 2135	2531	1315	2513	2135	
14. 2636	2663	2366	2636	6236	
15. 3475	3475	3574	3745	3547	
16. 4064	4640	4064	4604	4406	
17. 4659	4965	4956	4569	4659	
18. 5270	5720	5027	5270	5072	
19. 6282	6282	6228	6822	8622	
20. 7045	7054	7405	7540	7045	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 15

ฝึกการเคลื่อนสายทาบ

คำชี้แจง จงหาจำนวนที่ซ้ำกับจำนวนในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของจำนวนที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. 1563	1563	1653	1356	1635	
2. 2125	2512	2215	2152	2125	
3. 2607	2760	2607	2670	2067	
4. 3418	3148	3841	3418	3814	
5. 4015	4015	4105	4051	4150	
6. 4623	4263	4236	4623	4632	
7. 5196	5619	5916	5169	5196	
8. 6235	6235	6325	6523	6253	
9. 7018	7108	7018	7801	7810	
10. 7513	7531	7351	7513	7153	
11. 7959	7995	7599	7909	7959	
12. 1591	1519	1591	1915	1592	
13. 2121	2121	2112	2211	2012	
14. 2609	2960	2906	2069	2609	
15. 3457	3754	3574	3457	3475	
16. 4017	4017	4170	4107	4701	
17. 4630	4603	4630	4063	4036	
18. 5239	5329	5923	5293	5239	
19. 6241	6242	6241	6214	6412	
20. 7030	7003	7030	7300	7031	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 16

ฝึกการเคลื่อนส่ายตา

คำชี้แจง จงหากลุ่มอักษรที่ซ้ำกับกลุ่มอักษรในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของกลุ่มอักษรที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. กขค	กขง	กขก	กขจ	กขช	
2. กงจ	กงจ	กงฉ	กงง	กงง	
3. จฉช	จฉช	จฉช	จฉฉ	จฉฉ	
4. ชญณ	ชญณ	ชญณ	ชญณ	ชญณ	
5. ทณณ	ทณญ	ทณณ	ทณญ	ทณณ	
6. คคค	คคค	คคท	คคค	คคค	
7. ทรณ	ทรณ	ทรณ	ทรณ	ทรณ	
8. บปผ	บปผ	บปผ	บปผ	บปผ	
9. ผฟฟ	ผฟฟ	ผฟฟ	ผฟฟ	ผฟฟ	
10. มกย	มกบ	มกย	มกน	มกย	
11. ลวร	ลวร	ลวส	ลวร	ลรว	
12. สศห	สศห	สศท	สศส	สศห	
13. ยชค	ยชค	ยชค	ยชค	ยชค	
14. อยค	อยค	อยค	อยท	อยฟ	
15. ทคค	ทคค	คคค	คคท	ทคค	
16. ฃฃญ	ฃฃญ	นฃณ	ฃฃญ	ฃฃญ	
17. มบน	มนบ	มบน	มบน	มบน	
18. ททภ	ททภ	ภทท	ททภ	ททภ	
19. จฉอ	ฉจอ	จฉฉ	จจฉ	จฉอ	
20. คปย	คปย	คปย	ปคย	คปอ	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 17

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงหากลุ่มอักษรที่ซ้ำกับกลุ่มอักษรในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของกลุ่มอักษรที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. กกข	กกข	กขจ	กกค	กขจ	
2. กขจ	กขฉ	กขฉ	กขจ	กขจ	
3. กขฉ	กขฉ	กขฉ	กขช	กขช	
4. กขช	กขช	กขช	กขช	กขฉ	
5. กขช	กขช	กขฉ	กขช	กขช	
6. กขข	ขขค	ขคจ	ขขจ	ขคข	
7. ขขจ	ขขจ	ขขจ	ขจค	ขขจ	
8. ขจค	ขฉจ	ขขจ	ขจค	ขขจ	
9. ขฉข	ขขข	ขฉข	ขฉค	ขขค	
10. ขขข	ขขข	ขคข	ขคค	ขขข	
11. คขจ	คขจ	คขฉ	คขจ	คขจ	
12. คขฉ	คขฉ	คขจ	คขฉ	คขจ	
13. คขช	คขช	คขฉ	คขฉ	คขช	
14. คขข	คขช	คขฉ	คขช	คขช	
15. จขฉ	จขฉ	จขจ	จขช	จขฉ	
16. จขช	จขข	จขฉ	จขฉ	จขฉ	
17. จขช	จขข	จขข	จขค	จขข	
18. จคข	จขข	จคข	จคข	จคข	
19. จขข	จขข	จคค	จคค	จขค	
20. ฉขข	ฉคข	ฉคค	ฉคค	ฉขข	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 18

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงหากลุ่มอักษรที่ซ้ำกับกลุ่มอักษรในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของกลุ่มอักษรที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. นชด	นชช	นชก	นชญ	นชญ	
2. นญณ	นญณ	นทญ	นคท	นคญ	
3. นคญ	นคญ	นคก	นชญ	นชญ	
4. ชชด	ชชญ	ชชก	ชคช	ชญช	
5. ชคญ	ชญก	ชคก	ชญญ	ชคก	
6. ชชญ	ชญช	ชคญ	ชคท	ชญท	
7. ชทช	ชคช	ชนท	ชชท	ชนท	
8. ชรณ	ชนบ	ชรน	ชนช	ชนช	
9. ชคญ	ชญณ	ชคก	ชญญ	ชญญ	
10. ชชญ	ชทน	ชญญ	ชญท	ชญญ	
11. ชทน	ชทน	ชนป	ชนน	ชนท	
12. ชนป	ชนบ	ชนน	ชนป	ชนน	
13. ชนป	ชนป	ชนบ	ชนป	ชนป	
14. คคญ	คทน	คคท	คคท	คทน	
15. คคช	คคท	คคท	คคช	คคช	
16. คคช	คคช	คคบ	คคช	คคช	
17. คคป	คคณ	คคป	คคป	คคบ	
18. ฉุทช	ฉุชท	ฉุทช	ฉุนช	ฉุทน	
19. ฉุชช	ฉุนช	ฉุนป	ฉุปช	ฉุชช	
20. ฉุนป	ฉุณบ	ฉุนป	ฉุนป	ฉุนบ	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 19

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงหากลุ่มอักษรที่ซ้ำกับกลุ่มอักษรในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของกลุ่มอักษรที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. ทขณ	ทขณ	ทคณ	ทคณ	ทขณ	
2. ทณค	ทคณ	ทณค	ทคณ	ทคค	
3. ทคค	ทคณ	ทคณ	ทคค	ทคณ	
4. ทคณ	ทคณ	ทคค	ทคค	ทคค	
5. ทคท	ทคค	ทคค	ทคณ	ทคท	
6. ขณค	ขคค	ขณค	ขณค	ขณค	
7. ขคค	ขคค	ขคค	ขคค	ขณค	
8. ขคณ	ขคณ	ขคค	ขคค	ขคค	
9. ขคค	ขคค	ขคค	ขคค	ขคค	
10. ขคท	ขคค	ขคค	ขคค	ขคค	
11. คคค	คคค	คคค	คคค	คคค	
12. คคณ	คคณ	คคค	คคค	คคค	
13. คคท	คคค	คคค	คคค	คคค	
14. คคค	คคค	คคค	คคค	คคค	
15. คคค	คคค	คคค	คคค	คคค	
16. คคค	คคค	คคค	คคค	คคค	
17. คคค	คคค	คคค	คคค	คคค	
18. คคค	คคค	คคค	คคค	คคค	
19. คคค	คคค	คคค	คคค	คคค	
20. คคค	คคค	คคค	คคค	คคค	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 20

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงหากลุ่มอักษรที่ซ้ำกับกลุ่มอักษรในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของกลุ่มอักษรที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. คดท	คดท	คทด	คธท	คดธ	
2. คทธ	คทท	คธท	กนธ	คทค	
3. คธน	คนป	คธน	คปธ	คบธ	
4. คนป	คนป	คณป	คปน	คปบ	
5. คบป	คณบ	คปณ	คนป	คณป	
6. กทธ	กนท	กธน	กทค	กธน	
7. กธน	กนป	กธน	กบธ	กนธ	
8. กนบ	กนป	กปน	กปบ	กนบ	
9. กบป	กนป	กณป	กปบ	กปณ	
10. กปณ	กปณ	กณณ	กณณ	กณป	
11. ทธน	ทนป	ทบธ	ทธน	ทณบ	
12. ทนบ	ทณน	ทบน	ทณบ	ทณบ	
13. ทบป	ทปณ	ทบป	ทณป	ทปบ	
14. ทปณ	ทปณ	ทณป	ทณณ	ทปณ	
15. ทณณ	ทณณ	ทณณ	ทพณ	ทณณ	
16. ธนบ	ธณบ	ธณบ	ธบป	ธณป	
17. ธบป	ธปบ	ธณบ	ธบป	ธณป	
18. ธปณ	ธณณ	ธปณ	ธณป	ธณป	
19. ธณณ	ธณณ	ธพณ	ธณพ	ธณณ	
20. ธณพ	ธณพ	ธณพ	ธณพ	ธณพ	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 21

ฝึกการเคลื่อนส่ายตา

คำชี้แจง จงหาคำที่ซ้ำกับคำในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของคำที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวาเพื่อ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. กรวค	กรวย	กรอก	กรวด	กรอด	
2. กระจก	กระจง	กระจก	กระจร	กระจอก	
3. ปรง	ปราศ	ปราญ	ปราณ	ปราง	
4. มาค	มาศ	มาค	มาท	มาสุ	
5. สิบน	สิบสอก	สิบน	สิบสมรส	สิบไหม	
6. ศัพท	ศัลย	ศักร	ศัพท	ศักย	
7. วินัย	วินาศ	วินิจ	วิเนก	วินัย	
8. วาจา	วาจก	วาจา	วาที	วานร	
9. เรือค	เรือง	เรือก	เรือง	เรือค	
10. ไมมวน	ไมโท	ไมค	ไมหนา	ไมมวน	
11. พนั	พนัส	พนั	พยัก	พยศ	
12. บุษบา	บุษบง	บุษบก	บุหงา	บุษบา	
13. นินทา	นิตาน	นิตพาน	นินทา	นียนม	
14. ทานอง	ทานาย	ทานอง	ทานบ	ทานูล	
15. ถลก	ถลกน	ถลกม	ถลว	ถลก	
16. คำบด	คำน่าน	คำหนี	คำบด	คำรวจ	
17. คอน	คอม	คอย	คอน	คอน	
18. ชะงัก	ชะงัก	ชะง่า	ชะงัก	ชะลอ	
19. จังหวัค	จังหะ	จังหวัค	จังหัน	จังหวัค	
20. เขมร	เขมา	เขมม	เขมร	เขลว	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 22

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงหาคำที่ซ้ำกับคำในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของคำที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. กรด	กรน	กรด	กรบ	กรม	
2. กรรชิ่ง	กรรเชอ	กรรเช้า	กรรโชก	กรรชิง	
3. กระจับ	กระจบ	กระจู	กระจุบ	กระจุก	
4. กรำค	กรำค	กรำน	กรำบ	กรำม	
5. กำบัง	กำบัค	กำบิก	กำฟัก	กำบัง	
6. ขนง	ขนค	ขนง	ขนน	ขนม	
7. ขนาค	ขนาน	ขนาค	ขนำบ	ขมวค	
8. ขลับ	ขลับ	ขลึบ	ขวับ	ขวิค	
9. ขับ	ขัย	ขัว	ขับ	ขัว	
10. ขาบ	ขาม	ขาบ	ขาว	ขาบ	
11. ครวฟ	ครวฟ	ครวญ	ครำค	ครำบ	
12. ครึง	ครัก	ครึง	ครัม	ครัก	
13. คลอก	คลอก	คลอง	คลอก	คลอน	
14. ควาญ	ควาน	ควำม	ควาญ	ควาย	
15. คำนั้บ	ค่านึ่ง	ค่านัล	คำรบ	ค่านั้บ	
16. จริก	จริง	จริท	จரிய	จริก	
17. จวก	จวค	จวก	จวน	จอก	
18. จักกา	จักกา	จักกอบ	จั้งง	จั้ง	
19. จำดอง	จำเลย	จำแลง	จำดอง	จำนอง	
20. เจอ	เจอะ	เจอ	เจอ	เจอ	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 23

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงหาคำที่เข้ากับคำในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของคำที่เข้าลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. ชอน	ชอน	ชอน	ชอม	ชฌม	
2. ชะเลย	ชะเลง	ชะแลง	ชะเลย	ชะลอ	
3. ชำร่วย	ชำรูก	ชำไร	ชำระ	ชำรียบ	
4. ชวน	ชวย	ชวน	ชอก	ชอง	
5. ชาก	ชาน	ชาก	ชาม	ชาว	
6. คอก	คอก	คณ	คอย	คณม	
7. เคี้ยว	เคี้ยค	เคี้ยว	เคี้ยง	เคี้ยว	
8. แคค	แคง	แคน	แคก	แคค	
9. กระทบ	กระทบ	กระทบ	กระทบ	กระทบ	
10. ตะกอน	ตะกอย	ตะกัณ	ตะกม	ตะกอน	
11. เคียง	เคียง	เคียบ	เคียน	เคื่อน	
12. ถาก	ถาก	ถาน	ถาม	ถาค	
13. ถอก	ถอน	ถอง	ถอก	ถอก	
14. ทน่าย	ทว่าย	ทน่าย	ทลาย	ทว่าย	
15. ทวด	ทอน	ทวย	ทอก	ทวก	
16. ทำนบ	ทำนบ	ทำนอง	ทำนย	ทำนเา	
17. ทุม	ทุม	ทุม	ทุย	ทุม	
18. บำเพ็ญ	บำนำญ	บำนัค	บำนัง	บำนาศ	
19. ประการ	ประกาศ	ประการ	ประกิด	ประกัน	
20. ประชิต	ประชค	ประชัน	ประชา	ประชิต	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อ ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 24

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงหาคำที่ซ้ำกับคำในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของคำที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวาเมื่อ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. นาย	นาม	นาย	นาย	นาน	
2. นิคม	นิกร	นิคม	นิกาย	นิยม	
3. นวัตกรรม	นิวัฒน์	นิवास	นิวาต	นิวัต	
4. เนิน	เนิน	เนิน	เนียบ	เนื่อ	
5. แนบ	แนน	แนว	แนว	แนบ	
6. บรรจบ	บรรจง	บรรจบ	บรรจบ	บรรคา	
7. บรรพ	บรรทุก	บรรพม	บรรเทา	บรรทัด	
8. บริหาร	บริกาาร	บริหาร	บริจาค	บริบาล	
9. บวก	บวม	บาน	บวม	บวก	
10. บอน	บอบ	บอก	บอน	บอย	
11. ประพจน์	ประพจน์	ประพจน์	ประพัต	ประภพ	
12. ปราบ	ปราบ	ปราบ	ปราย	ปราบ	
13. ปลวก	ปลอก	ปลอง	ปลวก	ปลอด	
14. ปอน	ปอน	ปอบ	ปอม	ปอย	
15. เปลี่ยน	เปลี่ยน	เปลี่ยน	เปลี่ยน	เปลี่ยน	
16. ผอม	ผวก	ผวช	ผม	ผยอง	
17. ผวน	ผวย	ผอก	ผอง	ผวน	
18. ผาก	ผาง	ผาก	ผาก	ผาย	
19. แผก	แผก	แผง	แผก	แผน	
20. ผาก	ผาง	ผาก	ผาน	ผาย	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 25

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงหาคำที่ซ้ำกับคำในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวหน้าของคำที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. พราก	พราง	พราท	พราก	พราณ	
2. พลอก	พลวง	พลอง	พลอก	พลอน	
3. พวก	พวง	พวน	พวก	พวย	
4. พะวง	พะอง	พะวา	พะนอ	พะวง	
5. พันลาย	พันลาย	พันเญ	พันลอ	พัลวัน	
6. ฟาก	ฟาง	ฟาก	ฟาน	ฟาก	
7. มลาก	มลาน	มลาก	มลาย	มลาว	
8. มาน	มาน	มาม	มาน	มาม	
9. แมน	แมน	แมน	แมก	แมน	
10. ยวง	ยวง	ยวก	ยวน	ยวบ	
11. ยอบ	ยอน	ยอบ	ยอม	ยอม	
12. ยาน	ยาม	ยาม	ยาว	ยาน	
13. ยิม	ยิก	ยีน	ยีน	ยิม	
14. เยิง	เยิง	เย็น	เยิบ	เยีย	
15. รอน	รอก	รอง	รอน	รอน	
16. ระบาศ	ระบาศ	ระบาศ	ระบาศ	ระบิต	
17. ราค	ราญ	ราค	ราน	ราบ	
18. ละเลง	ละวาท	ละเวง	ละเลง	ละอาย	
19. วิமாக	วิบาก	วิภาค	วิภาส	วิมาน	
20. รวน	รวบ	รวม	รวย	รวน	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 26

ฝึกการเคลื่อนไหวสายตา

คำชี้แจง จงหากลุ่มคำที่ซ้ำกับกลุ่มคำในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของกลุ่มคำที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. ก่อนข้างบน	ก่อนข้างบน	ก่อนข้างบน	ก่อนข้างบน	ก่อนข้างบน	
2. หางเกินไป	หางเกินไป	เล็กเกินไป	บกเกินไป	หางเกินไป	
3. ไหลแรง	ไหลเร็ว	ไหลแรง	ไหลริน	ไหลเชี่ยว	
4. ชิดกันมาก	ชิดกันมาก	ชิดกันมาก	ชิดกันจริง	ชิดกันมาก	
5. เหมือนหนู	เหมือนหนู	เหมือนหนู	เหมือนงู	เหมือนรู	
6. บอกคุณครู	บอกคุณครู	บอกเขาคู	บอกเธอครู	บอกคุณครู	
7. นำไม้พ้อ	นำไม้ร้อ	นำไม้พ้อ	ท่าไม้พ้อ	ท่าไม้ร้อ	
8. กินไม้คี่	กินไม้มี	กินไม้คี่	กินไม้คี่	นินไม้มี	
9. ฉีกยากัน	ฉีกยากัน	ฉีกเบงกัน	ฉีกแข่งกัน	ฉีกยากัน	
10. ไม้มีทุน	ไม้มีทุน	ไม้มีทุน	ไม้มีทุน	ไม้มีทุน	
11. รักญามาก	รักญ่มาก	รักญ่มาก	รักญ่มาก	รักเขามาก	
12. สงเสียงร้อง	สงเสียงเรือก	สงเสียงง	สงเสียงร้อง	ออกเสียงพ้อง	
13. ทางกันที่ตลาด	ทางกันที่ตลาด	ทางกันที่ตลาด	ทางกันที่ตลาด	ทางกันที่ถาวร	
14. ช่วยเหลือกัน	ช่วยเหลือกัน	ช่วยเหลือกัน	ช่วยเหลือกัน	ช่วยทุกวัน	
15. ไม่กลัวตาย	ไม่กลัวควาย	ไม่กลัวทราย	ไม่กลัวตาย	ไม่กลัวนาย	
16. เดินไปไกล	เดินไปใน	เดินไปไหน	เดินไปไกล	เดินไปไร	
17. ขึ้นคนไม้	ขึ้นไปไค	ขึ้นบันไค	ขึ้นคนไค	ขึ้นคนไม้	
18. ทุกคนมอง	ทุกคนครอง	ทุกคนมอง	ทุกคนจง	ทุกคนลอง	
19. ขอคาบม	ขอคาบม	ขอคาบม	ขอคาบม	ขอคาบม	
20. รับประทาน	รับประทาน	รับประทาน	รับประทาน	รับประทาน	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 27

ฝึกการเคลื่อนไหว

คำชี้แจง จงหากลุ่มคำที่ซ้ำกับกลุ่มคำในแถวแรก แล้วเขียนหมายเลขแถวของกลุ่มคำที่ซ้ำลงใน
ช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. ลำไ้	ลำไ้	ลำไฟ	ลำไย	ลำไ้	
2. รอยคัก	รอยงัก	รอยคัก	รอยคัก	รอยชัก	
3. คามลำพัง	คามลำกับ	คามลำคน	คามลำพัง	คามลำนำ	
4. ไซท์่ายา	ไซท์่านา	ไซท์่ายา	ไซท์่ากา	ไซท์นงา	
5. เคยเห็น	เคยเห็น	เคยเป็น	เคยเย็น	เคยขึ้น	
6. คนเฝ้าบ้าน	คนเฝ้าร้าน	คนเฝ้าสวน	คนเฝ้าคาน	คนเฝ้าบาน	
7. เปลี่ยนไป	เปลี่ยนไฟ	เปลี่ยนใจ	เปลี่ยนไป	เปลี่ยนโบ	
8. กำไร	กำไร	กำไร	กำไร	กำไร	
9. จิงรุว	จิงรุทา	จิงรุว	จิงรุหนา	จิงรุคา	
10. ไม่เป็นไร	ไม่เป็นไร	ไม่เป็นไท	ไม่เป็นไร	ไม่เป็นใจ	
11. เฉพาะอย่าง	เฉพาะทาง	เฉพาะรางวัล	เฉพาะบาง	เฉพาะอย่าง	
12. เฒได้พบ	เฒได้พบ	เฒได้พบ	เฒได้พบ	เฒได้พบ	
13. คามออกไป	คามออกไป	คามออกไป	คามออกไป	คามเมื่อไร	
14. มักจะถาม	มักจะถาม	มักจะถาม	มักจะถาม	มักจะถาม	
15. เขาให้	เขาให้	เขาให้	เขาให้	เขาให้	
16. เข้าไปพัก	เข้าไปพัก	เข้าไปพัก	เข้าไปพัก	เข้าไปพัก	
17. ผู้ทำลาย	ผู้ละลาย	ผู้ทำลาย	ผู้ระบาย	ผู้ขยาย	
18. กำลังดู	กำลังดู	กำลังดู	กำลังดู	กำลังดู	
19. เขาเขียน	เขาเขียน	เขาเขียน	เขาเขียน	เขาเขียน	
20. คอยลาภ	คอยลาภ	คอยลาภ	คอยลาภ	คอยลาภ	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 28

ฝึกการเคลื่อนสายตา

คำชี้แจง จงหากลุ่มคำที่ซ้ำกับกลุ่มคำในแถวแรก แล้วเขียนหมายเลขแถวของกลุ่มคำที่ซ้ำ ลงใน
ช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. น้องรัก	น้องทักษิ	น้องพัท	น้องรัก	น้องลัก	
2. กินมาก	บินมาก	กินมาก	รินมาก	ชินมาก	
3. รีบเดินไป	รีบเดินไว	รีบเดินไทด	รีบไปไหน	รีบเดินไป	
4. นมปลอม	พรมปลอม	นมปลอม	ขนมปลอม	จอมปลอม	
5. ใหญ่กว่า	ใหญ่เรา	ใหญ่เขา	ใหญ่เอา	ใหญ่เกา	
6. ตัวเมียกัน	ตัวเมียมัน	ตัวเมียฉมัน	ตัวเมียกัน	ตัวเมียพัน	
7. ไปตามทาง	ไปตามราง	ไปหาทาง	ไปหายาง	ไปตามทาง	
8. ถูกถอน	ถูกถอน	ถูกถอน	ถูกพราน	ถูกทวน	
9. ยังไม่พอ	ยังไม่พอ	ยังไม่ทอ	ยังไม่รอ	ยังไม่ขอ	
10. เอาไปฝาก	เอาไปปลอก	เอาไปพลอก	เอาไปฟอก	เอาไปบอ	
11. ใหญ่ทัน	ใหญ่ทัน	ใหญ่ทัน	ใหญ่มัน	ใหญ่ทัน	
12. ไม่เห็นดี	ไม่เห็นดี	ไม่เห็นดี	ไม่เห็นดี	ไม่เห็นดี	
13. ย้อนไป	ย้อนไป	ย้อนไป	ย้อนไป	ย้อนไป	
14. รู้จักบอก	รู้จักบอก	รู้จักบอก	รู้จักบอก	รู้จักบอก	
15. มาแยกโค	มาแยกโค	มาแยกโค	มาแยกโค	มาแยกโค	
16. ถูกห้าม	ถูกห้าม	ถูกห้าม	ถูกห้าม	ถูกห้าม	
17. สอนตัวเอง	สอนมันเอง	สอนมันเอง	สอนตัวเอง	สอนมันเอง	
18. เยือกเย็น	เลือกเย็น	เลือกเย็น	เลือกเย็น	เลือกเย็น	
19. บอกให้จ่าย	บอกให้จ่าย	บอกให้จ่าย	บอกให้จ่าย	บอกให้จ่าย	
20. เคยกิน	เคยกิน	เคยกิน	เคยกิน	เคยกิน	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 29

ฝึกการเคลื่อนไหวสายตา

คำชี้แจง จงหาคำที่ซ้ำกับคำในแถวแรก แล้วเขียนหมายเลขแถวของคำที่ซ้ำลงใน
ช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. บางคนมอง	บางคนมอง	บางคนมอง	บางคนมอง	บางคนมอง	
2. เลื่อนลอย	เลื่อนลอย	เครื่องพลอย	เลื่อนลอย	ลอยลอย	
3. ยังจิกกัน	ยังจิกกัน	ยังจิกกัน	ยังชิงกัน	ยังรักกัน	
4. คนที่ยืน	คนที่ยืน	คนที่ยืน	คนที่ยืน	คนที่ยืน	
5. จะเข้จัก	จะเข้จัก	จะเข้จัก	จะเข้จัก	จะเข้จัก	
6. คอยชัก	คอยชัก	คอยชัก	คอยชัก	คอยชัก	
7. ความชื่นของ	คนคอยของ	คนในของ	คนเรียวของ	ความชื่นของ	
8. ภายในของ	ภายในของ	ภายในของ	ภายในของ	ภายในของ	
9. เหมือนมา	เหมือนมา	เหมือนมา	เหมือนมา	เหมือนมา	
10. การแนะนำ	การแนะนำ	การชักนำ	มีบทนำ	มีคำแนะนำ	
11. คู่มือ	คู่มือ	งามเมือง	กินเมือง	คู่มือ	
12. แม่น้ำ	แม่น้ำ	แม่น้ำ	แม่น้ำ	แม่น้ำ	
13. การปลด	การปลด	การปลด	การปลด	การปลด	
14. ไม่นาน	ไม่นาน	ไม่วาย	ไม่นาน	ไม่คาย	
15. ถอยลง	ถอยลง	ถอยลง	ถอยลง	ถอยลง	
16. พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	พอใจ	
17. ยึดเอาไว้	ยึดเอาไว้	ยึดเอาไว้	ยึดเอาไว้	ยึดเอาไว้	
18. คอยดูไว้	เอาไว้ใจ	คอยดูไว้	รักษาไว้	ระวังไว้	
19. รังที่หอย	รังนกหอย	รังนกหอย	รังที่หอย	รังนกหอย	
20. รากันไป	รากันไป	รากันไป	รากันไป	รากันไป	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 30

ฝึกการเปลี่ยนสายตา

คำชี้แจง จงหาเลขคำที่ซ้ำกับกลุ่มคำในแถวหน้า แล้วเขียนหมายเลขแถวของกลุ่มคำที่ซ้ำลงในช่องว่างทางขวามือ

	(1)	(2)	(3)	(4)	
1. ปากหม้อ	ปากตรอก	ปากจึก	ปากผาก	ปากหม้อ	
2. ผักกาด	ผักแพว	ผักกาด	ผักเป็ด	ผักตบ	
3. ผันฉวน	ผันฉาย	ผันฉอน	ผันฉาย	ผันฉวน	
4. พังทลาย	ลมมละลาย	ทิงละลาย	พังทลาย	โมมลาย	
5. แพทอง	แพเปรียบ	แพทอง	แพเมีย	แพแรง	
6. ฟ่งเฟอ	ฟ่งเฟอ	ฟ่งเฟื่อง	ฟ่งชาน	ฟ่งเฟือย	
7. ไฟกลบ	ไฟลาม	ไฟฟา	ไฟปา	ไฟกลบ	
8. ผู้รัก	ผู้รัก	ผู้รัก	ผู้รัก	ผู้เห็น	
9. วงรอบ	วงกลม	วงรอบ	วงวาน	วงเวียน	
10. การแยก	การแยก	การแยก	การแตก	การแลก	
11. เห่งไคล	เห่งไคล	เห่งทวม	เห่งไคล	เห่งออก	
12. ความประสงค	ความปรารภ	การประมาณ	การประสาน	ความประสงค์	
13. หอยลง	หอยลง	หอยลง	หอยยอย	หอยหยอน	
14. เนินน่าน	เนินน่าน	เนินน่าน	ระน่าน	ที่ร่าน	
15. พลักรวาก	พรากจาก	พลักรวด	พลักรวาก	พลักรื่น	
16. ชวกร	ชวกร	ชวโคตร	ชวกร	ชวโม่ง	
17. ชางนำ	ชางนำ	ชางนำ	ชางรอง	ชางทอ	
18. ภายนอก	ภายใน	ภายใน	ภายใน	ภายนอก	
19. เนื้อร้าย	เนื้อร้าย	เนื้อเงิน	เนื้อที่	เนื้อไม้	
20. ความน่ารัก	ความน่ารัก	ความเจริญ	ความน่ารัก	ความสำเรจ	

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 31

ฝึกจำคำ

คำชี้แจง จงขีดเส้นใต้คำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำในแถวหน้า

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. อึกติก	สบาย	เหงา	เงี้ยว	เรียบร้อย	สังค
2. กักขัง	จองจำ	ทิด	หนาว	ละเลย	ปลดปล่อย
3. ปอง	ขยาย	ลด	แพะ	ฟรวง	ทึบ
4. มั่งมี	รวย	ขอทาน	ยากจน	ยาก	อนาถา
5. อวคคี	เยอหยิ่ง	จองหอง	เบง	ถนอมตัว	เรียบร้อย
6. ถอย	ไล่	บุก	หนี	ติดตาม	สู้
7. ไหม	โบราณ	แก่	เกา	คำ	สกลปรก
8. เท	ถาย	เติม	ทวง	หัก	เพิ่ม
9. คล้าย	กระชับ	ทำลาย	ตัด	เล็ก	แก่
10. หย่อน	ปล่อย	ทิ้ง	ถอน	ฉวน	ลด
11. รัก	เกลียด	โกรธ	โหด	ซน	หลง
12. เพิ่ม	น้อย	ถอย	ลด	ออก	หด
13. พุงโค้ง	คกค้ำ	ปักคิง	คว่ำลง	คกคูป	หักค่ว
14. ลาก	คัน	เข็น	บุก	ไส	พุง
15. เผลก	คิง	ซัก	เลือก	ไส	ถูก
16. ขยาย	เพิ่ม	ย่อ	ลด	ตัด	ทอน
17. ยาก	จน	มาก	ง่าย	เมา	ลำบาก
18. ปลุก	กก	หับ	หลับ	ว่าง	กล่อม
19. หนี	สู้	วิ่ง	ไล่	ถอย	บุก
20. ใจคี่	กุร้าย	ใจร้าย	อวคคี	ใจแคบ	ใจกว้าง

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 32

ฝึกการจดจำ

คำชี้แจง จงขีดเส้นใต้คำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำในแถวหน้า

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. คึก	อึ้ง	สนั่น	กำเริบ	ฮึกเหิม	เพงา
2. นึก	คำวรี	ระลึก	งง	ทรีกตรอง	คำนวณ
3. ชุก	คฺย	ณ	คะน	เขี่ย	พรวน
4. ปืบ	เคน	เนน	คั่น	คลาย	กค
5. งอ	คก	โกง	ทรง	โคง	คู้
6. เคลิ้ม	มีสติ	หลงไป	เผลอไป	ลืมสติ	จวนหลับ
7. เจ็บใจ	แคน	ขี้	เคือง	ค้ำใจ	ยินดี
8. ระแวง	สงสัย	เคล็ด	เชือ	เอียง	แคลง
9. ไกร	อยาก	รังเกียจ	ปรารณา	ประสงค	ไผ่
10. งอม	สุก	แก	เหนอย	อจน	ขำ
11. ลวง	ใส	ควัก	ชุก	คฺย	แคะ
12. อจน	นวม	กระคาง	สุภาพ	ไพเราะ	ทวน
13. จำเพาะ	เฉพาะ	เจาะจง	ทั่วไป	เพงตรง	ตรงคัว
14. จึก	จาง	ชืด	เขม	ชืด	ว้าย
15. งอแง	เจริญ	แกระแกรน	มาชื่น	สมบูรณ์	เคิบโต
16. สงสัย	สนเท	ฉงน	แคลง	แนใจ	กังขา
17. สลวย	แตก	หัก	ราว	รวน	คงทน
18. นอเลาะ	คอว	ปะเทาะ	ประจบ	อจนวอน	ขอรอง
19. ค้าง	นุค	ลาก	คั่น	รัง	เหนียว
20. เนี้ยค	ไกล	ชืด	เคือง	จวน	ไกล

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 33

ฝึกจำคำ

คำชี้แจง จงขีดเส้นใต้คำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำในแถวหน้า

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. สวย	งาม	เกลี้ยงเกลา	เฉด	เพราพรั่ง	ซีทรู
2. มีค	มัว	ครม	อับแสง	สว่าง	สลัว
3. กี้ใจ	ถูกใจ	ยินดี	ขำใจ	พอใจ	ชงใจ
4. ชักเจน	กระจาง	ขมขมมัว	แจ่มแจ้ง	เห็นถนัด	ถูกทอง
5. เบิกบานใจ	สลดใจ	ปลื้มใจ	กี้ใจ	แจ่มใส	พอใจ
6. ลูบ	คลำ	จับ	ทอง	เชย	เคน
7. ขบเซา	งว่งงุ่น	พลอยเพา	เศร้าใจ	เบิกบาน	ซึมเศร้า
8. เอน	เซ	ตรง	เอียง	เอน	เท
9. ลก	นอย	ถอย	เพิ่ม	หย่อน	เบา
10. ชโลม	อาบ	ทา	โศก	เปี่ยม	เซ็ก
11. กวน	ตัก	ถก	ขาด	ตอ	สั้น
12. มอก	สูง	เจริญ	ระงับ	หมก	สั้น
13. ถู	กาย	ถาง	ปลุก	ดาก	ตัก
14. กุง	บุง	นูน	สูง	งอ	โง
15. แรก	เค็ม	กอน	ทน	มูลเหตุ	หลัง
16. นูน	โน	พอง	โป	ยุบ	เตง
17. แตก	แยก	ทำลาย	รวม	กระจาย	ย่อย
18. ถาย	เปลี่ยน	ถอก	ถอน	คงไว้	เอาออก
19. แดง	แสง	อำ	บอก	เลา	แจ้ง
20. ทวม	กลบ	ชอก	ลน	แจ้ง	หลังไหล

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 34

ฝึกจำคำ

คำที่แจ้ง จงชี้ให้เห็นคำหรือกลุ่มคำ ที่มีความหมายเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกับคำในแถวหน้า

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. แงะ	ชัก	คัก	ฉลัก	งัก	กัน
2. ถัด	พลิก	ปัก	เกลือก	เคล้า	ควัก
3. เข้มข้น	กลืนกิน	คาย	คุด	ครอบครอง	ยึดเอา
4. กอ	ซบ	ท่วลาย	บรณะ	ประคอง	ก่งขัน
5. สรุป	บรรยาย	ขยาย	ย่อ	อธิบาย	เพิ่มเติม
6. ทอ	เพิ่ม	ย่อ	ย่น	ตัด	ทอน
7. ครม	คำ	สว่าง	มืด	เทา	เมฆ
8. ไกล	ทรงข้าม	ห่าง	ไกล	แยง	ซีก
9. โศก	ร้องไห้	เสียใจ	เป็นทุกข์	ร่ำเรง	ย่ำแย้ม
10. เจียว	เขี้ยว	ฟัน	งู	กระดูก	กรรไกร
11. รวม	แยก	จาก	บวก	ลบ	แตก
12. เขยื้อน	ถอย	หนี	เลื่อน	ไถ	บุก
13. ปริณ	เต็ม	เหลือ	ลด	ว่าง	นอย
14. ถิ่นการ	อุดม	ป่าดง	บริบูรณ์	มากมาย	ยากจน
15. กล้าหาญ	เกรง	องอาจ	คาซาว	ซื่อสัตย์	เข้มนั่น
16. ชู	ตะคอก	ปลอบ	เซ็ง	ฮอนวอน	บังคับ
17. ก่ายำ	แข็งแรง	สูง	ฮอนแอ	บอบบาง	ล่ำสัน
18. วุ่นวาย	ยุ่งเหยิง	อึกทึก	คังคั่น	เคินชวอน	ขาดระเบียบ
19. สนิท	รู้จัก	คุ้นเคย	ใกล้กัน	รวมกัน	ไกลซึก
20. เงอะงะ	ซบซม	เรียบร้อย	สงบเสงี่ยม	โชนอน	โคมคราม

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 35

ฝึกจำคำ

คำชี้แจง จงขีดเส้นใต้คำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันกับคำในแถวหน้า

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. เฉา	ซึก	เศรา	เหียว	ขริม	เงียบ
2. ซอน	เลื่อย	ไหล	สอก	ซัก	เจาะ
3. ชุ่น	โซก	เปียก	ชโลม	เย็น	ซึม
4. กอย	ท่า	ทวน	ดอย	หลาย	ลม
5. กับ	ทวย	หวย	ไม่มี	เหลือน้อย	มอก
6. กระพวน	สวย	ใหญ่	กว้าง	งกงวน	สูงเกิน
7. คอค	เคียว	ขบ	ดอค	กึ่ง	ลาก
8. คอแย	เยา	คอวาว	คูกา	เมิน	ชวย
9. ดอน	สวม	ใส่	เล็ก	ยุบ	ทรุก
10. แถม	ไห	จย	มอย	เพิ่ม	แทน
11. ทราม	สลาย	หลาย	งอน	รวง	เลว
12. ทวม	พุน	ลน	มาก	เหลือ	สูง
13. เนื่อย	ซึก	ทวย	เนื่อย	แซม	ไหล
14. บั่น	คัก	คอ	เคิม	หลอ	มก
15. โบก	บิน	โคงเคง	ไหว	กวัก	คี
16. ประชก	ท่าทวย	แขงขัน	อวกคี	ทับถม	แตกกัน
17. ปลิม	ร่าเริง	สนุก	ชื่นใจ	ครั้นเครง	คึกคัก
18. แดง	กลา	คะนอง	อวก	นากัว	นากอง
19. ฟัง	พอใจ	งง	แปลกใจ	กึใจ	ฉงน
20. พอย	ซา	เนื่อย	เศรา	เนื่อย	เจียม

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 36

ฝึกจำคำ

คำชี้แจง จงขีดเส้นใต้คำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกันกับคำในแถวหน้า

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. ก้น	หลุ่ก	คว่	ดอน	ชุก	ขับ
2. กระดูก	ลุก	พุงออก	ลอน	พน	เหลือ
3. กริม	ยิม	สนุก	อิมใจ	ขัน	เสียใจ
4. กั้น	รัก	ฉาง	ผูก	รัง	ขวาง
5. กีกก้อง	สนั่น	เคาะ	คี	สนั่น	ประกาศ
6. ขบ	คึก	แหะ	เคี้ยว	คัก	กัก
7. ขม	คี้	ขับ	ท้าวาย	กค	คลึง
8. ขับเคี้ยว	กิน	อกทน	แข่ง	โหมคี้	ขับไล่
9. ไชว	วุ่นวาย	อึกทึก	กายกัน	รวมกัน	คึกกัน
10. คน	เลื้อก	จง	กำหนด	แยกแยะ	จำแนก
11. ครว	ลา	หา	ชม	ลาก	ฝ่าฝืน
12. คลี	ชาก	ขยายออก	เคล็ด	ค้ำใจ	แคน
13. ไช	เขี่ย	เลี้ยง	ฉลัก	งัก	เปิก
14. คอก	เล็ก	บ่าง	กิว	ลก	คอ
15. คึกคัก	วุ่นวาย	ซลุ่ม	โกลาหล	อึกฮัก	ร่นเริง
16. จอแจ	ประชุม	รวมกัน	เจอะกัน	ซลุ่ม	ชุมนุม
17. จังจ้ง	ชะงัก	คึกใจ	ทันแทน	ชอบใจ	หลง
18. จมลิ้ม	ออน	นารัก	จุม	สวายนาม	ออนว้ย
19. ฉะฉาน	แตกแยก	ว่องไว	แจ่มแจ้ง	คล่องแคล่ว	สกลใส
20. ญ	โน้	ฟ่ง	เกลียด	กา	แรง

ใช้เวลา นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 37

ฝึกจำคำ

คำชี้แจง จงเลือกคำที่ใหม่ (ในข้อ ก, ข, ค, ง หรือ จ.) ที่เข้าพวกเดียวกันกับ 3 คำแรก โดยกาบาททับตัวอักษรหน้าคำนั้น

1. กระเซ้า ตะกร้า ชะลอม
 ก. ตะแกรง ข. ไผ่กวาด ค. ปุ้งกี้ ง. ตะกร้อ จ. พัด
 2. ฟืนชน หมอน ผ้าหม
 ก. มุ้ง ข. ผ้าแพร ค. เสื้อผ้า ง. ทุ จ. เคียง
 3. กัด เคียว ขบ
 ก. ชิม ข. ถิ่น ค. คม ง. กิน จ. คิม
 4. ใส แล็ก กัน
 ก. ชัก ข. กระตุก ค. เสือก ง. ค้าง จ. กูก
 5. ทวง ถาย เท
 ก. ถัก ข. ทอ ค. เสริม ง. เติม จ. ลก
 6. ออน เบา นอย
 ก. แข็ง ข. ผอม ค. คม ง. หนา จ. สูง
 7. ทวม บพ อวน
 ก. สูง ข. ผอม ค. เที้ย ง. ต่ำ จ. ก่า
 8. รอน เหาะ ปิน
 ก. เห็น ข. เร็ว ค. เคน ง. คลาน จ. นั่ง
 9. คำ สย เย็น
 ก. รอน ข. เซ้า ค. หนาว ง. อบอุ่น จ. หนาว
 10. ไก่วาง ไก่ ห่าน
 ก. นก ข. อีกา ค. เป็ด ง. ไก่ป่า จ. หนู
- ใช้เวลา นาที จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 38

ฝึกจำคำ

คำชี้แจง จงเลือกคำที่ใหม่ (ในข้อ ก, ข, ค, ง หรือ จ.) ที่เข้าพวกเดียวกันกับ 3 คำแรก โดยกาบาทหับอักษรหน้าคำนั้น

1. เกาะ คึก ปะ
 ก. เติม ข. แคง ค. เพิ่ม ง. ตัก จ. ทอ
 2. สูง กว้าง ยาว
 ก. พื้นที่ ข. ปริมาตร ค. ขนาด ง. หน้า จ. รูปทรง
 3. หัก โศก เสว
 ก. จรรยา ข. มารยาท ค. อารมณ์ ง. นิสัย จ. คณหา
 4. วัน เดือน ปี
 ก. กรม ข. เมตร ค. ฟุต ง. นาที จ. ดวงอาทิตย์
 5. ปัง ๆ โครม ๆ เบี่ยง ๆ
 ก. ชู ๆ ข. กือก ๆ ค. กรอก ๆ ง. ชำ ๆ จ. จอก ๆ
 6. ชีได้ ตะกอน กาก
 ก. เม ข. ฝุ่น ค. ควัน ง. เขม่า จ. สกปรก
 7. บอ สระ ทะเล
 ก. ลึก ข. คลน ค. ลม ง. ท้อง จ. ชุ่น
 8. แหวน สร้อย กำไล
 ก. ทอง ข. ปากกา ค. ค้างคาว ง. แวนดา จ. นาฬิกา
 9. วัง เหาะ บิน
 ก. เคลื่อน ข. เกิน ค. ไหล ง. เร็ว จ. พัด
 10. น้ำเชื่อม น้ำอ้อย น้ำผึ้ง
 ก. น้ำคั้น ข. น้ำต้ม ค. น้ำคั้น ง. น้ำชา จ. น้ำตาล
- ใช้เวลา นาที จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 39

ฝึกจำคำ

คำชี้แจง พ. เลือกคำที่โผล่มา (ในข้อ ก, ข, ค, ง หรือ จ.) ที่เข้าพยางค์เดียวกันกับ 3 คำแรก
โดยพิจารณาจากหน้าคำด้วย

1. ถอย ร่น กลับ
ก. ไต่ ข. ทอด ค. ล่า ง. ชับ จ. ฝึกสอน
 2. กรั่ม ปอนต์ กัน
ก. ชนิก ข. น้ำหนัก ค. รากา ง. คำ จ. ทวง
 3. แผล ขาด เหลือง
ก. แสก ข. เหา ค. คำ ง. น้ำเงิน จ. กรณ
 4. พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
ก. จัก ข. เทียบ ค. โยส ง. พระรัตนตรัย จ. พระ
 5. ประกาศ โฆษณา แรงความ
ก. อธิบาย ข. บอก ค. เล่า ง. สอน จ. บทกวี
 6. ขอ กระเชอ ชิม
ก. ถอด ข. ไวโอลิน ค. ระนาบ ง. ระฆัง จ. บัณฑิต
 7. ขาด ญาย คาย
ก. บวน ข. เคี้ยว ค. กิน ง. ถิ่น จ. คิม
 8. ปี่ ขลุ่ย แตร
ก. ระนาบ ข. ถอด ค. แคน ง. ชิม จ. นิ่ง
 9. หิ้ง โยน เหยียด
ก. ปลด ข. ปลิว ค. ข้าง ง. หอน จ. ปลัด
 10. กรวม เกรง หวาก
ก. ถลา ข. องอาจ ค. ถั่ว ง. ครึ่ง จ. เถ
- ใช้เวลา นาที จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 40

ฝึกจำคำ

คำชี้แจง จงเลือกคำที่ใหม่ (ในข้อ ก, ข, ค, ง หรือ จ.) ที่เข้าพวกเดียวกันกับ 3 คำแรก
โดยกาบพทหับตัวอักษรหน้าคำนั้น

1. จ้อย เล็ก น้อย
ก. บาง ข. จัว ค. หนา ง. แคม จ. ใถ้
 2. ละอาย เกอ ขวย
ก. ประหลาด ข. งง ค. ฟัง ง. คั่นเต้น จ. กระดาก
 3. ไหว สะเทือน สั่น
ก. แกร่ง ข. เคลื่อน ค. ไหล ง. ปลิว จ. พัก
 4. สระ บอ แอ้ง
ก. กัง ข. โอ้ง ค. หนอง ง. ห้วย จ. แคว
 5. กลอน ไฉน เคียน
ก. รวบ ข. ดุ่ม ค. คอน ง. เลี่ยน จ. โล้ง
 6. ชัก ปัก เหน็บ
ก. กัก ข. กลัก ค. แหวง ง. เสียบ จ. แฉม
 7. ถิ่น อก สะกดใจ
ก. สู ข. นิ่ง ค. หน ง. กิ่นรน จ. ทุกข์
 8. กว๊ว เกว๊ว กลุกลล
ก. เควว ข. ปลอม ค. ปน ง. ผสม จ. รวม
 9. ลิ่น วมก เลี่ยม
ก. ทราม ข. เลว ค. เหลือ ง. มั่นอย จ. สูญ
 10. ญู่ พวก เหล่า
ก. กอน ข. กรม ค. กลุ่ม ง. พรโรค จ. จำพวก
- ใช่เวลา นาที จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 41
ฝึกหัดอ่านเป็นวลี

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ในลักษณะของการอ่านเป็นกลุ่มคำตามลำดับจากบนลงด้านล่าง ทีละกลุ่ม
ใหญ่คล้ายตาในการอ่านกลุ่มคำละ 1 ครั้ง และหยุดตรงเส้นที่ลากผ่านกลางกลุ่มคำ

	(1)	(2)	(3)
1.	ชายคนหนึ่ง	พ่อแม่ไม่ชาย	ใจบุญ
2.	เป็นคน	กรนเขื่อ	คอยช่วยรักษา
3.	ยากจนมาก	โหระพาสูง	มีไถนา
4.	เขาปลุกชาย	ก็คิดถึง	เข้าไปในหีบ
5.	คนหนึ่ง	ความยากจนของตัว	กรนหีบลอยไป
6.	เมื่อลูกเกิด	ทั้งเขื่อว่า	ไคส์ทัวโมง
7.	ผมอยู่	เด็กเป็นแม่บุญ	ก็ไปหยุด
8.	ทำนายว่า	คงจะพนาย	อยู่ข้างโรงสี
9.	เมื่อเด็กโตขึ้น	มีความเจริญ	นายโรงสี
10.	จะไถ่แรงงาน	จึงตกลงขาย	เห็นเขา
11.	กับลูกสาว	เจ้าเมืองรับเด็ก	ก็เอาหีบมาดู
12.	ของเจ้าเมือง	และออกไป	เห็นแก่นารัก
13.	เจ้าเมืองรูด	พนมพาน	จึงอุ้มขึ้นมา
14.	จึงไม่พอใจ	จึงเอาเด็ก	นำไปเลี้ยงไว้
15.	และปลดนมตัวมา	ใส่หีบไม้	คังลูของทน
16.	ขอ	แล้วโยนหีบ	
17.	เด็กคนนั้น	ลงไปในแม่น้ำ	
18.	ในต้นแรก	มีเทพธิดา	

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาษาพหัยักรหนาขอที่ถูกที่สุด

1. ทำไมคนจึงรู้ว่าเด็กคนนั้นจะได้แต่งงานกับลูกสาวเจ้าเมืองเมื่อใด

ก. แม่ของเด็กนั้นเช่นกัน	ข. หมอคุยทำนายไว้เช่นนั้น
ค. พ่อแม่ของเด็กทั้งสองจะแจ้งให้	ง. เด็กมีความทะเยอทะยาน
จ. เด็กมีลักษณะทองตามตำรา	
2. เจ้าเมืองไปซื้อเด็กคนนั้นเพื่ออะไร

ก. นำไปเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม	ข. นำไปให้แต่งงานกับลูกสาว
ค. ส่งสารที่พ่อแม่ยากจน	ง. เพื่อจะได้มาเด็กคนนั้นเสีย
จ. หมอแนะนำให้นำไปเลี้ยง	
3. เพราะเหตุใดพ่อแม่จึงตัดสินใจขายเด็กคนนั้น

ก. ไม่ค่อยรักลูก	ข. เลี้ยงลูกไม่ได้
ค. ยากไร้เงิน	ง. ยากไร้ลูกได้คือ
จ. กลัวเจ้าเมืองรู้ข่าว	
4. ใครช่วยไม่ให้เด็กจนน้ำตาย

ก. หมอ	ข. เทพธิดา
ค. เจ้าเมือง	ง. เจ้าของโรงสี
จ. พ่อแม่ของเด็ก	
5. เพราะเหตุใดเจ้าของโรงสีจึงนำเด็กไปเลี้ยง

ก. สงสารเด็ก	ข. ยากไร้คนใช้
ค. ยากไร้ลูก	ง. จะได้นำไปกินพ่อแม่
จ. เทพธิดาบอกให้เลี้ยง	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 42

ฝึกอ่านเป็นวลี

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้โดยอ่านเป็นกลุ่มคำ ตามลำดับจากบนลงไปถึงล่างทีละกลุ่ม ให้อยู่
 สบายตาในการอ่านกลุ่มละ 1 ครั้ง และหยุดตรงเส้นที่ลากผ่านกลางกลุ่มคำ แล้วตอบคำถาม

(1)

อเนก
 |
 เพื่อนรัก
 |
 กันไฉน
 |
 จกหมาย
 |
 ของเพื่อนแล้ว
 |
 ชอบใจมาก
 |
 ที่ยัง
 |
 นึกถึงกัน
 |
 เวลานี้
 |
 กันเขา
 |
 โรงเรียนใหม่
 |
 เรียนรอยแล้ว
 |
 ความจริง
 |
 กันไม่ชอบ
 |
 ออกจาก
 |
 โรงเรียนเดิม
 |
 แต่มีความจำเป็น
 |
 ซึ่งหลีกเลี่ยง
 |
 ไม่ได้

(2)

กันยินดี
 |
 มารวมฉลอง
 |
 วันคล้ายวันเกิด
 |
 ของเพื่อน
 |
 ช่วยเรียน
 |
 คุณพ่อ
 |
 ของเพื่อนด้วย
 |
 ว่ากันขอฝาก
 |
 กราบขอบพระคุณ
 |
 เป็นอย่างมา
 |
 ที่กรุณาจะ
 |
 จักคิดถึง
 |
 ในชาลย์
 |
 รักและคิดถึงเสมอ
 |
 สมพงษ์
 |
 หัวสุข

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาาพาทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1. ข้อความที่อ่านมีลักษณะเป็นอย่างไร

ก. ประกาศ	ข. บทความ
ค. จดหมาย	ง. แรงความ
จ. หมายเรียก	
2. ผู้เขียนข้อความนี้มีความประสงค์อย่างไร

ก. ขอใจเพื่อน	ข. ถาษวกราว
ค. บอกความจำเป็น	ง. ขอรองเพื่อน
จ. อยาเข้าเรียนใหม่	
3. ใครจัดฉลองวันเกิด

ก. สมพงษ์	ข. อนน
ค. คุณพ่อ	ง. คุณแม่
จ. เพื่อน ๆ	
4. ทำไมผู้เขียนจึงปากขอพระคุณพ่อแม่ของเพื่อน

ก. เคยกิดต่อโรงเรียนให้	ข. เคยร่วมฉลองวันเกิด
ค. เคยได้รับความช่วยเหลือ	ง. เพราะพ่อของเพื่อนจะจัดรดสง
จ. เพราะไม่ได้เขียนถึงพ่อแม่เพื่อนโดยตรง	
5. เหตุใดผู้เขียนจึงออกจากโรงเรียนเดิม

ก. ไม่พอใจครู	ข. เพราะสอบตก
ค. พ่อแม่ต้องการให้ออก	ง. ผู้ปกครองย้ายที่อยู่
จ. มีความจำเป็นที่ไม่แรงในเรื่อง	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 43

ฝึกอ่านเป็นวลี

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้โดยอ่านเป็นกลุ่มคำตามลำดับจากบนลงไปถึงล่างทีละกลุ่ม ในทุกสายคำ
ในการอ่านกลุ่มละ 1 ครั้ง และหยุดตรงเส้นที่ลากผ่านกลางกลุ่มคำ แล้วตอบคำถาม

(1)
กเมว'าง'กลม'
มี'ความ'เชื่อ'ว่า
มือ'ชาย'
เป็น'มือ'เลว'ร้าย'
และ'สก'ปรก'
ซึ่ง'ไม่'ทราบ'
สาเหตุ'แน่นอน'
ว่า'ทำไม'
พวก'เขา'
จึง'มี'ความ'เชื่อ'
เช่น'นั้น'
ชาย'ยุโรป'
เชื่อกัน'ว่า'
มือ'ชาย'
เป็น'ทาง'เขา'ออก'
ของ'ปัสสาวะ'
เวลา'ที่'ดี'
จะ'เขาสั่ง'คน'

(2)
ก็'จะ'เขา'
ทาง'นิ้ว'มือ'ชาย'
กัน'นั้น'
เขา'จึง'หา'แหวน'
สวม'นิ้ว'มือ'
ข้าง'ชาย'
ปอง'กัน'ดี'
ชาว'อิสลาม'
บาง'กลุ่ม'
ห้าม'กัน'นั้น'
เอา'มือ'ชาย'
ไป'สัมผัส'ตัว'เขา'
เพราะ'ถือ'ว่า'
เป็น'การ'อูญุก'
อย่าง'รุนแรง'
จน'บาง'เผ่า'
ใน'ทวีป'
อัฟริกา'

(3)
เชื่อกัน'ว่า'
ขณะที่'เกิน'ทาง'
ไป'เยี่ยม'
ผู้ป่วย'
ถ้า'มี'พุง'พอง'
จึง'ผ่าน'
ทาง'ชาย'มือ'
แสดง'ว่า'
ผู้ป่วย'นั้น'
คง'ถึง'แก่'
ความ'ตาย'

ใช้เวลาอ่าน นาที

จง ภาวภาพกับท้าวอักษรนาขอที่ถูกที่สุด

1. เรื่องนี้การทวงชื้อวอยางไร

ก. ฝัง

ข. การป้องกัน

ค. การสวมแหวน

ง. มือซ้ายไม่เป็นมงคล

จ. ทางเข้าของปัสสาวะ

2. ทำไมคนบางกลุ่มจึงเชื่อว่ามือซ้ายเป็นมือที่เลวร้าย

ก. เป็นมือที่ไม่นำโชค

ข. มือซ้ายออกแรงน้อย

ค. เป็นทางเข้าสิ่งสกปรก

ง. เป็นมือที่แสดงการคุกคาม

จ. เป็นมือที่แสดงถึงพลัง

3. จากเรื่องที่ว่าวิธีป้องกันมือซ้ายอย่างไร

ก. สวมแหวนนิ้วมือซ้าย

ข. ไม่ให้มือซ้ายแตะผู้อื่น

ค. ไม่ให้มือซ้ายสกปรก

ง. ไม่ให้มือซ้ายสัมผัสสิ่งสกปรก

จ. พยายามเก็บซ่อนมือซ้ายไว้

4. คนพวกใดที่เชื่อว่าพวงมณีเป็นทางซ้ายมือเป็นลางบอกความตาย

ก. คนทั่วไป

ข. ชาวยุโรป

ค. ชาวอิสลาม

ง. ชาวอัฟริกา

จ. คนบางกลุ่ม

5. อ่านเรื่องนี้แล้ว ท่านมีความเห็นอย่างไร

ก. เป็นเรื่องจริง

ข. เป็นเรื่องงมงาย

ค. ยังสรุปแน่นอนไม่ได้

ง. เป็นเรื่องที่ต้องพิสูจน์

จ. อาจเป็นเรื่องจริงอยู่บ้าง

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 44

ฝึกอ่านเป็นวลี

คำชี้แจง อ่านเรื่องต่อไปนี้ ให้พยายามอ่านเป็นกลุ่มคำตามที่ขีดเส้นใต้ไว้ แล้วตอบคำถาม

การกลองบุตรของชาวซีเรีย ถือว่าสำคัญยิ่งนัก ทุกคนในครอบครัวจะต้องช่วยเหลือ
กันทันที เพื่อความปลอดภัย ของทารกและมารดา เมื่อท่าคลอดก็เกรงศาสนา
เพราะทุกคนในกรณีเช่นนี้ มักจะช่วยกันภาวนา ระลึกถึงพระเจ้ายิ่งกว่าเวลาธรรมดา
พอทารกผ่านครรภ์แล้ว เขาจะคองนำทารกนั้นถวายแก่พระเจ้า ทารกนั้นจะเป็นชายหรือหญิง
ไม่สำคัญ โดยถือว่าพระเจ้าทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม

เกี่ยวกับความเจ็บไข้ เขาจะคงพยายามรักษาความสะอาดของร่างกายอย่างจริงจัง
จะอย่างไรก็ตาม ประชาชนซีเรียโดยธรรมชาติ เป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง ฉะนั้นการเจ็บป่วย
ส่วนมากไม่มีอะไรป่วยไ้นาน ๆ

เรื่องของหมอ ประชาชนซีเรียนิยมหมอแผนโบราณมากกว่าหมอสมัยใหม่ ถึงแม้ว่า
จะเกรงศาสนาเช่นเดียวกันก็ตาม

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงการพาหัพทวักัณรณหออ์ถุ์กั์

1. ชาวซีเรียคิดถึงเรื่องอะไรมากที่สุดในการคลอบุตร

ก. การภาวนา	ข. ความช่วยเหลือจากพ่อ
ค. ความช่วยเหลือจากคนในบ้าน	ง. ความปลอกรัยของลูกและแม่
จ. การทำพิธีทางศาสนาเพื่อวิงวอนพระเจ้า	
2. อะไรที่ชาวซีเรียปฏิบัติแตกต่างจากชาวไทยในการคลอบุตร

ก. วิธีการทำคลอ	ข. การช่วยเหลือกัน
ค. การภาวนาช่วย	ง. การช่วยแม่และบุตร
จ. การให้ความสำคัญแก่บุตรที่เกิด	
3. พ่อทำคลอชาวซีเรียมีลักษณะอย่างไร

ก. มีความรู้	ข. เคร่งศาสนา
ค. เป็นผู้มีอายุมาก	ง. นิยมใช้ยานยนต์โบราณ
จ. ให้ความสำคัญแก่แม่มาก	
4. เวลาเจ็บป่วยชาวซีเรียเห็นว่าอะไรสำคัญที่สุด

ก. การภาวนา	ข. การบำรุงร่างกาย
ค. การถวายพระเจ้า	ง. การใช้ยานยนต์ใหม่
จ. การรักษาความสะอาด	
5. การที่ชาวซีเรียนำทารกไปถวายแก่พระเจ้า แสดงว่าอย่างไร

ก. เชื่อว่าพระเจ้ายุติธรรม	ข. ต้องการให้พระเจ้าช่วย
ค. ต้องการให้สุขภาพแข็งแรง	ง. มีความศรัทธาในศาสนามาก
จ. ทำตามการแนะนำของพ่อแม่แล้ว	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 45

ฝึกอ่านเป็นวลี

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ ให้พยายามอ่านเป็นกลุ่มคำตามที่ขีดเส้นใต้ไว้ แล้วตอบคำถาม

การ^๑ทอ^๒อายุ^๓คน เป็น^๔ประเพณี^๕ไสย^๖ศาสตร์^๗อีก^๘แขนง^๙หนึ่ง เพื่อ^{๑๐}เพิ่ม^{๑๑}อายุ^{๑๒}คนให้^{๑๓}ยืนยาว^{๑๔}ต่อไป^{๑๕}อีก
และ^{๑๖}เพื่อให้^{๑๗}ความสุข^{๑๘}กาย^{๑๙}สบาย^{๒๐}ใจ เช่น^{๒๑}เมื่อ^{๒๒}อายุ^{๒๓}ครบ^{๒๔}รอบ^{๒๕}ปี^{๒๖}เกิด หรือ^{๒๗}เดือน^{๒๘}เกิด หรือ^{๒๙}วัน^{๓๐}เกิด^{๓๑}ของ^{๓๒}ตน
เมื่อ^{๓๓}ใด ก็^{๓๔}มีการ^{๓๕}ทำ^{๓๖}บุญ^{๓๗}ทอ^{๓๘}อายุ^{๓๙}เมื่อนั้น บางคน^{๔๐}เจ็บ^{๔๑}ไขข้อ^{๔๒}ทุก^{๔๓}ข้อ ก็^{๔๔}ทำ^{๔๕}บุญ^{๔๖}ทอ^{๔๗}อายุ^{๔๘}ให้^{๔๙}หาย^{๕๐}เจ็บ^{๕๑}ไข
จาก^{๕๒}เหตุ^{๕๓}ร้าย^{๕๔}ให้^{๕๕}กลายเป็น^{๕๖}ดี

พิธี^๑การ^๒ทอ^๓อายุ^๔ ฉา^๕ทอ^๖อายุ^๗กรรม^๘มา เช่น^๙คน^{๑๐}ไม่^{๑๑}เจ็บ^{๑๒}ไข^{๑๓} พิธี^{๑๔}ทำ^{๑๕}ก็คือ^{๑๖} จัก^{๑๗}เครื่อง^{๑๘}สักการ^{๑๙}
รูป^{๒๐}เขียน^{๒๑} ดอก^{๒๒}ไม้^{๒๓} นิมนต์^{๒๔}พระ^{๒๕}สงฆ์^{๒๖} อยา^{๒๗}งน้อย^{๒๘} 5^{๒๙} รูป^{๓๐} มา^{๓๑}เจริญ^{๓๒}พุทธ^{๓๓}มนต์^{๓๔}เป็น^{๓๕}ต้น เมื่อ^{๓๖}พระ^{๓๗}ฉัน^{๓๘}เสร็จ^{๓๙}แล้ว
บุญ^{๔๐}ทอ^{๔๑}อายุ^{๔๒}จะ^{๔๓}มา^{๔๔}ถึง^{๔๕}พระ^{๔๖}สงฆ์^{๔๗} แล้ว^{๔๘}หมอบ^{๔๙}ลง^{๕๐}จับ^{๕๑}ชาย^{๕๒}สาย^{๕๓}สิม^{๕๔}จน^{๕๕} พระ^{๕๖}ชั่ง^{๕๗}สุกุล^{๕๘}แล้ว^{๕๙}ก็^{๖๐}เป็น^{๖๑}อัน^{๖๒}เสร็จ^{๖๓}พิธี^{๖๔}
ถวาย^{๖๕}ไทย^{๖๖}กรรม^{๖๗} พระ^{๖๘}สงฆ์^{๖๙}ให้^{๗๐}พร^{๗๑} เจ้า^{๗๒}ภาพ^{๗๓}กรว^{๗๔}กว่า^{๗๕}เสร็จ^{๗๖} มี^{๗๗}การ^{๗๘}เทศน์^{๗๙} พร^{๘๐}อม^{๘๑}สู่^{๘๒}ขวัญ^{๘๓}เพื่อ^{๘๔}เป็น^{๘๕}สิริม^{๘๖}งคล
ต่อไป

การ^๑ทอ^๒อายุ^๓คน^๔ง่าย และ^๕จาก^๖เหตุ^๗ร้าย^๘เป็น^๙ดี พิธี^{๑๐}ทำ^{๑๑}เครื่อง^{๑๒}สักการ^{๑๓} มี^{๑๔}ไข^{๑๕}หนึ่ง^{๑๖} กลวย^{๑๗}หนึ่ง^{๑๘}
ข้าว^{๑๙}ปั้น^{๒๐}หนึ่ง^{๒๑} เทียน^{๒๒}สี่^{๒๓}คู่ คำ^{๒๔}หมาก^{๒๕} บุ^{๒๖}หรี^{๒๗} ป้าย^{๒๘}บุญ^{๒๙}ชน^{๓๐} แวน^{๓๑} หวี^{๓๒} แหวน^{๓๓} ใส่^{๓๔}กลอง^{๓๕}ข้าว
เอา^{๓๖}เส้น^{๓๗}ผ้า^{๓๘}ผูก^{๓๙}รอบ^{๔๐}กลอง^{๔๑}ข้าว เทียน^{๔๒}เวียน^{๔๓}หัว^{๔๔}อย่าง^{๔๕}ละ^{๔๖}เล่ม พระ^{๔๗}สงฆ์^{๔๘}หนึ่ง^{๔๙}รูป สวด^{๕๐}กรบท^{๕๑}สาม^{๕๒}ัคณ

ใช้เวลา^๑อ่าน นาที

จง กาบวาทหับทวักัษรหนาขอที่ถูท่ล

1. การกระทำในข้อใดเป็นพิธีทางไสยศาสตร์เพื่อให้หายไข้

ก. สูขวัญ	ข. กรวคน้ำ
ค. บังสุกุล	ง. พังเทศน์
จ. การทอดอายุ	
2. คนนิยมทำบุญทอดอายุเมื่อใด

ก. เมื่ออายุครบรอบปีเกิด	ข. เมื่ออายุครบรอบเดือนเกิด
ค. เมื่ออายุครบรอบวันเกิด	ง. ทำในวันที่เห็นว่าเป็นมงคล
จ. ถูกทั้งข้อ ก. ข. ค.	
3. การทอดอายุเป็นพิธีทางศาสนาใด

ก. ศาสนาพุทธ	ข. ศาสนาอิสลาม
ค. ศาสนาคริสต์	ง. ศาสนาพราหมณ์
จ. ศาสนาพราหมณ์และพุทธประสมกัน	
4. "บังสุกุล" คืออะไร

ก. เครื่องนุ่งห่ม	ข. ของถวายพระ
ค. ผ้าที่ซักจากศพ	ง. ผ้าที่พระภิกษุใช้ห่ม
จ. ผ้าที่ชาวบ้านถวายพระ	
5. "การกรวคน้ำ" ทำเพื่ออะไร

ก. เพื่อให้อยู่เย็นเป็นสุข	ข. แบ่งส่วนบุญให้แก่ญาติ
ค. เพื่อขอลาภจากเทวดา	ง. เพื่อสะเดาะเคราะห์ร้าย
จ. เพื่อบูชาพระรัตนตรัย	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 46

ฝึกอ่านเป็นวลี

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ ให้พยายามอ่านเป็นกลุ่มคำตามที่ขีดเส้นไว้ แล้วตอบคำถาม

ถ้าเราเช่าห้องแถวเขาอยู่ เราจะต้องคำนึงถึงอยู่ทุกเวลาว่า เราจะต้องมีความเกรงใจ
ห้องที่อยู่ติด ๆ กัน เช่นถลันมาถึงห้องเวลาคำกั้นก็กั้น ในเมื่อคนอื่นในห้องข้างเคียง เขานอนหลับ
กันแล้ว ไม่ควรทบทประทุเรียกคนภายใน ให้มาเปิดประตูรับ ด้วยเสียงดังเกินไป จะปิดเปิดประตู
ก็ไม่ควรให้ดังโถมความ ซึ่งเป็นการรบกวนความสุขของคนข้างเคียง

ในโอกาสที่ห้ามมีการเลี้ยงสุราอาหาร แม้ใครสหายในห้องของท่าน ซึ่งย่อมมีเสียง
เอะอะโวยวายบ้างเป็นธรรมดา ท่านจึงควรบอกกล่าว เพื่อนบ้านเสียก่อน เป็นการขออนุญาตเขา
ในการที่จะมีเสียงดังรบกวนเขา นอกจากเขาจะให้อภัยแล้ว เขายังจะมีความซาบซึ้งใจอีกด้วย
ในการแสดงความเกรงใจต่อเขา

แม้แต่ภายในบ้านของเรา เราก็ควรให้ความเคารพต่อบุคคลอื่น ซึ่งอยู่ภายในบ้าน
ของเราด้วย แม้เราจะไม่พอใจบุคคลนั้น ซึ่งเรามีสิทธิที่จะเชิญเขาออกจากบ้าน แต่เรา
ต้องทำอย่างสุภาพ โดยมารยาท คือไม่ควรนุกกระซางลากดึง หรือผลักไส

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกำหนดหัวข้อและประเด็นของปัญหาที่ถูกต้อง

1. เรื่องนี้ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอย่างไร
 - ก. การเลี้ยงอาหาร
 - ข. การเลือกเช่าห้องแถว
 - ค. การปฏิบัติต่อเพื่อนบ้าน
 - ง. การเปิดปิดประตูห้องแถว
 - จ. มารยาทในการเช่าห้องแถว
2. คนที่อยู่ห้องแถวมักได้รับความรำคาญในเรื่องใด
 - ก. การทำเสียงดัง
 - ข. การเปิดปิดประตู
 - ค. การเลี้ยงสุราอาหาร
 - ง. เสียงเรียวกีให้เปิดประตู
 - จ. ถูกทุบเคาะ
3. ถ้ามักมีการเลี้ยงสุราอาหารในห้องแถว เจ้าของห้องควรทำอย่างไร
 - ก. ขอร้องคนห้องอื่นก่อน
 - ข. เอะอะไว้วายแต่พอควร
 - ค. บอกคนห้องอื่นอย่าใหญ่เกินไป
 - ง. เชิญเจ้าของห้องทุกห้องมารวม
 - จ. เฉย ๆ เพราะเรามีสิทธิในห้องของเรา
4. เมื่อเราไม่พอใจบุคคลที่เข้ามาในบ้านของเรา ควรทำอย่างไร
 - ก. แจ้งตำรวจจับฐานบุกรุก
 - ข. ไล่เขาออกไปจากบ้านทันที
 - ค. บอกเพื่อนบ้านให้มาช่วยขับไล่
 - ง. บอกให้เขารู้ว่าเราไม่พอใจ
 - จ. เชิญเขาออกไปจากบ้านอย่างสุภาพ
5. คนที่อยู่ห้องแถวจะถือหลักในข้อใดจึงจะอยู่รวมกันควายกันได้
 - ก. การให้อภัย
 - ข. ความเมตตา
 - ค. ความสามัคคี
 - ง. ความเอื้อเฟื้อ
 - จ. ความเกรงอกเกรงใจ

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 47

ตัวอย่างแบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี (แบบแยกกลุ่มคำให้ห่างกัน)

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ การอ่านให้พยายามเพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของกลุ่มคำที่แยกไว้ และหยุดสายตาเพียงกลุ่มคำละหนึ่งครั้ง

กาเป็นสัตว์ที่ระแวง และหวาดกลัวอันตราย มากที่สุด ในจำนวนนกด้วยกัน พอกาเห็นคนยกไม้เท้าเท่านั้น ก็บินหนี โดยไม่ยอมหยุดดู กามีหลายพันธุ์และมีอยู่ทั่วโลก เป็นจำนวนมาก กามในเมืองไทยเรา ตัวเล็กและคำ ร้องเสียง "กา กา" กาเมืองฝรั่งสีดำเหมือนกัน แต่ตัวใหญ่กว่า

กาชอบอยู่กับเป็นฝูง นาน ๆ จะพบกา อยู่ตัวเดียว สักครั้งหนึ่ง กาจะช่วยเหลือกันเสมอ จะหาอาหารกินรวมกัน ช่วยกันต่อสู้ศัตรู และอาศัยรวมกันเป็นกลุ่มซึ่งมีกษัตริย์น้อย ๆ ที่ต่างตัวต่างสร้างรัง อยู่ในที่ต่าง ๆ กัน

ขนของกา จะมีสีเดียวคือสีดำตลอดปี ไม่เปลี่ยนสี ตามสิ่งแวดล้อมหรือฤดูกาล เพราะกา เป็นสัตว์ ที่กล้าต่อสู้ ระวังตัวอยู่เสมอ และใจคอโหดร้าย จึงไม่จำเป็นต้องอาศัยสิ่งแวดล้อม หรือธรรมชาติ ช่วยปกป้องกันตัวต่าง ๆ ถึงแม้ จะมีอันตรายมา ความฉลาดของกา จะทำให้กา หลบหลีกทัน และสีของกา ก็ช่วยให้สัตว์บางชนิด หวาดกลัวด้วย

เมื่อกา ได้รับอันตราย หรือถูกยิง จะส่งเสียงร้องขึ้นทุกที กากว่อน ๆ ในบริเวณนั้น รุกจะร้องต่อ ๆ กันไป ทำให้หนีศัตรูได้ทัน และถ้าไปพบอาหารเขา ก็จะร้องเรียก เพื่อนฝูง มาช่วยกันกิน เวลาที่ออกหากิน คือตอนเช้ามืด ตอนบ่าย ๆ ส่วนตอนกลางคืน กาจะพักผ่อนง่วงงี้งไม่ หรือนอนอยู่ในรัง

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงหาภาพที่บ่งชี้ว่าชนชาติไทยที่รัก

1. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของกา
 - ก. กราย
 - ข. สามัคคีกัน
 - ค. ชีชีลาคมาก
 - ง. มีความฉลาดมาก
 - จ. ระวางอันตรายอยู่เสมอ
2. กาชอบอยู่อย่างไร
 - ก. อยู่เป็นฝูง
 - ข. อยู่เดี่ยว
 - ค. อยู่หมู่ละ 2 - 3 ตัว
 - ง. บางครั้งรวมกันอยู่
 - จ. อยู่เป็นคู่ ๆ
3. เมื่อกาได้รับอันตรายจะส่งเสียงร้องเพื่ออะไร
 - ก. เพื่อบอกข่าวต่อผู้
 - ข. แสดงถึงความตกใจ
 - ค. แสดงความเจ็บปวด
 - ง. ขอความช่วยเหลือจากพวก
 - จ. บอกให้พวกพ้องรู้ถึงอันตราย
4. กาชอบหากินเวลาใด
 - ก. หัวค่ำ
 - ข. เช้ามืด
 - ค. กลางวัน
 - ง. กลางคืน
 - จ. ก่อนเช้ามืดและบ่าย ๆ
5. ลักษณะข้อใดที่คนเราควรเอาเยี่ยงอย่างมากที่สุด
 - ก. การหากิน
 - ข. การระวางภัย
 - ค. ความฉลาด
 - ง. การช่วยเหลือกัน
 - จ. การส่งสัญญาณเมื่อมีภัย

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 48

ฝึกอ่านเป็นวลี

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยพยายามเพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของกลุ่มคำที่แยกไว้ และหยุดสายตาเพียงกลุ่มคำละ 1 ครั้ง แล้วตอบคำถาม

ชาติเคนโด เป็นชนชาติ ดึกดำบรรพ์ มีถิ่นฐานอยู่ในใจกลาง ของป่าแอฟริกา
ชนพวกนี้ ไม่มีเครื่องนุ่งห่ม ชนชาติต่าง ๆ ที่ถือว่าเจริญแล้ว ก็ยังมีจิตใจ ไม่บริสุทธิ์
เหมือนคนป่า ชาวเคนโด ต่างแก่พวกเขา อยู่ในป่าคงเท่านั้น ชาวต่างประเทศ เคยไปขอ
ถ่ายรูป พวกเขาก็ไม่รังเกียจ ยินดี ยืนเปลือยกาย ให้ถ่ายรูป ซึ่งพวกชาวนิคม อามแคด
ยังไม่กล้า ยืนให้ถ่ายรูปง่าย ๆ เช่นชาวเคนโดนี้

ชีวิตประจำวัน ของชนเผ่านี้ หากินไปเป็นวัน ๆ ที่พักอาศัย เป็นกระท่อมไม้ป่า
พอกด้วยโคลน มุงด้วยหญ้า คนในครอบครัว ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ไม่ว่าชาย หรือหญิง
จะต้องช่วยตัวเองทั้งสิ้น หากมีสิ่งที่เหลือ จากการกิน การใช้แล้ว ก็รวมกันไว้ เป็นของกลาง

ชนชาติเคนโด อยู่รวมกัน เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ แต่ละกลุ่ม มีหลายสิบกระท่อม กลุ่มต่าง ๆ
จะกระจายกันอยู่ โดยไม่มีชนเผ่าอื่น ปะปนอยู่

ถิ่นฐาน ของชนชาติเคนโด มีอยู่ทั้งป่าสูง และป่าเตี้ย ที่มีน้ำ และอาหาร เพียงพอ
อยู่เสมอ ชนเผ่านี้ เป็นสุขอยู่ใน ป่าคงิบ มากกว่า เผ่าอื่น และพวกเขา ถือว่าเป็น
พี่น้องกัน ไม่เป็นศัตรูกัน

ใช้เวลาอ่าน นาที

จง ภาวณาหัทธัถวักษรหน้าขอที่ถูกต้องที่สุด

1. ชนเป่าเกินไ้มียวสี่อะไร

ก. คำ

ข. เหลือง

ค. แสง

ง. ขาว

จ. คำแสง

2. ชนเป่าเกินไค่แก่งตัวอย่างไร

ก. นุ่งโลรง

ข. นุ่งไบไม้เปลือกไม้

ค. นุ่งหมแบบชาวเกาะ

ง. ไม่นุ่งหมอะไรเลย

จ. แต่งอย่างชาวตะวันตก

3. คุณสมบัติข้อใดที่ชาวเกินไค่มีเหนือกว่าชนชาติที่ว่าตนเองเจริญแล้ว

ก. ความสามัคคี

ข. ความเมตตา

ค. ความเสียสละ

ง. ความเห็นแก่ตัว

จ. ความบริสุทธิ์ใจ

4. ลักษณะภูมิประเทศเช่นไรที่ชาวเกินไค่ตั้งภูมิลำเนาอยู่

ก. ป่า

ข. บนภูเขา

ค. ที่ราบต่ำ

ง. ที่ราบสูง

จ. หุบเขาทาง

5. กลุ่มต่าง ๆ ของชาวเกินไค่อยู่กันด้วยความสะดวกเพราะอะไร

ก. ความสามัคคี

ข. ความเมตตา

ค. ความเสียสละ

ง. ระบบการปกครองดี

จ. การถือว่าเป็นพี่น้องกัน

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 49

ฝึกอ่านเป็นวลี

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ ให้พยายามเพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของกลุ่มคำที่แยกไว้
หยุดสายตาเพียงกลุ่มคำละ 1 ครั้ง อ่านจบแล้วตอบคำถาม

เรื่อง

พระยาตากสิน มีเชื้อจีน เติบโตในกรุงศรีอยุธยา แล้วไปรับราชการทางหัวเมืองเหนือ มีความชอบ จนได้เป็น เจ้าเมืองตาก เมื่อพม่า ล้อมกรุงพระยาตาก ช่วยรบพุ่ง อย่างเข้มแข็ง จึงได้เลื่อนยศ เป็นพระยาตากแห่งเพชร แต่ยังไม่ได้ครองเมือง ก็เกิดห่อใจ ถึงสามครั้ง ครั้งแรก พระยาตากที่ค่ายพม่าได้ แต่ไม่มีทัพหนุน จึงต้องถอย ครั้งที่สอง ถูกเกณฑ์ ให้ไปรบมือกับพม่า ที่วัดใหญ่ กับพระยาเพชรบุรี พระยาตากเห็นว่า มีกำลังน้อยกว่าพม่า จะเอาชนะไม่ได้ จึงถอยแต่พระยาเพชรบุรี ยกเข้าตี จึงแพ้พม่า พระยาตากจึงถูกกล่าวหา ว่าทิ้งให้ พระยาเพชรบุรี เป็นอันตราย ครั้งที่สาม ก่อนเสียกรุง สามเดือน พระยาตาก ยิงปืนใหญ่ โดยไม่ได้ออกญัตติ จึงถูกภาคทัณฑ์ พระยาตาก จึงเกิดความห่อใจ รวมพวกได้ 500 คน พกมีดก็ยกออกจากค่าย ที่พม่า ไปทางทิศตะวันออก พม่าตามไป หนึ่ที่บ้านโพธิ์สาวหาญ แต่ถูกพระยาตาก ตีแตกถล่มมา ชาวบ้านเห็น พระยาตาก ชนะพม่า ก็ชอบใจ สนิทเข้าเป็น พรรคพวก มากขึ้นเรื่อย ๆ

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงหาภาพที่ตรงกับเรื่องราวต่อไปนี้

1. ก่อนกรุงแตกพระยาตากไทยศเป็นอะไร

ก. พระยาจักรี	ข. พระยาอมราช
ค. พระยาตากสิน	ง. พระยาเพชรบุรี
จ. พระยากำแพงเพชร	
2. พระยาคำถูกกล่าวหาว่าเหตุเพราะเหตุใด

ก. ยิงปืนใหญ่โดยไม่ขออนุญาต	ข. ไม่ช่วยพระยาเพชรบุรีตีพม่า
ค. พาทหารหนีออกจากกรุงศรีอยุธยา	ง. ไม่ไปรักษาเมืองกำแพงเพชร
จ. ไม่ไปรับมือกับพม่าที่วัดใหญ่	
3. ทำไมพระยาคำถูกจึงหนีออกจากกรุง

ก. เกิดความห่อใจ	ข. ไม่พอใจเจ้านายในกรุง
ค. กลัวว่าจะเสียกรุงแน่นอน	ง. ต้องการตั้งก๊กเพื่อครอบงำเมือง
จ. ถูกทุกข้อ	
4. ทำไมชาวบ้านจึงเข้าร่วมกับพระยาคำถูกขึ้นเรื่อย ๆ

ก. พระยาคำถูกบังคับ	ข. พระยาคำถูกชักชวน
ค. ต้องการช่วยพระยาคำถูก	ง. หวังจะได้ตำแหน่งในภายหลัง
จ. เกิดความนิยมที่พระยาคำถูกชนะพม่า	
5. พม่าตีพม่าตีเมืองไทยเพื่ออะไร

ก. เพื่อแก้แค้นไทย	ข. เพื่อชิงเอาช้างเผือก
ค. เพื่อตัดกำลังกองทัพไทย	ง. เพื่อเอาคนไทยไปเป็นทาส
จ. เพื่อเอาเมืองไทยเป็นเมืองขึ้น	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 50

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ ให้พยายามเพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของกลุ่มคำที่แยกไว้
หยุดสายตาเพียงกลุ่มคำละ 1 ครั้ง อ่านจบแล้วตอบคำถาม

เรื่อง

โรคเหาซาง เป็นโรคเก่าแก่มาก ซึ่งมีมาตั้งแต่ สมัยโบราณ พบใน ประเทศ
อินเดีย เป็นครั้งแรก โรคเหาซาง เป็นโรคติดต่อ มีเย็บเป็นพาดะ มีผู้เชื่อกันว่า เกิดจาก
กรรมพันธุ์ คือ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นโรคนี้น ลูกหลานจะเป็นด้วย บางคน
เข้าใจว่า ฝนน้ำ และไอน้ำ ในลำคลองเดียวกัน กินอาหารร่วมกับผู้ป่วย ทำให้ติดโรคนี้น
ซึ่งเป็นความเข้าใจผิด เป็นอย่างมาก โรคเหาซาง จะติดต่อกันได้ โดยมีเย็บ เป็นตัวนำ
เพียงอย่างเดียว บางคน อาจคิดว่า เหตุใดโรคนี้นจึงมีอยู่ เฉพาะในท้องที่ บางแห่ง
เท่านั้น ข้อเท็จจริงว่า ท้องที่บางแห่งนั้น ทำเลและสภาพอากาศ เหมาะสมกับเย็บ ที่เป็น
พาหะ อันจะทำให้มัน มีอายุยืนนาน และแพร่เชื้อโรคได้ แต่บางท้องที่ ไม่มี
ความเหมาะสม กับชีวิตความเป็นอยู่ ของมัน จึงทำให้มัน ไม่สามารถ แพร่เชื้อโรคได้
ยุคนำ เชื้อโรคเหาซาง ในภาคใต้ ของประเทศไทย มีอยู่หลายชนิด ผู้ที่ได้รับ
เชื้อจากเย็บแล้ว กว่าจะเกิดอาการ อวัยวะบวมโต จะกินเวลานาน เป็นปี ๆ ผู้ที่มีเชื้อ
อยู่ในร่างกาย จะมีอาการปกติ เช่นคนธรรมดาทั่วไป แต่สามารถแพร่เชื้อ ไปสู่คน
อื่นได้ โดยเย็บ เป็นตัวนำไป โรคนี้น ในประเทศไทย มีสองชนิด คือชนิด แขน ขา
บวมโต กับชนิด อวัยวะสืบพันธุ์บวมโต เพราะเชื้อ ตัวแก่ จะไปฝังตัว อยู่คน
ท่อน้ำเหลือง เป็นเหตุให้ อวัยวะบวมโต

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาษาทบทวนข้อไหนข้อที่คุณที่สุด

1. คนคิดเชื้อโรคเหาซางไคยวไร

- ก. ญญงหมีเชือกัก
- ค. ักจากกรรณพณ
- จ. ินอาหารรวมกับญพาย

- ข. อยรวมกับญพาย
- ง. ักจากลมฟ้าอากาศ

2. โรคเหาซางพบครั้งแรกที่ไค

- ก. ปรเทศไทย
- ค. ปรเทศอินเกีย
- จ. ปรเทศอินโดเนเซีย

- ข. ปรเทศพว
- ง. ปรเทศมาเลเซีย

3. เหตุไคโรคเหาซางจึงไมเกิดมีญหัวไป

- ก. เพราะไมมีญที่เป็นพาหะ
- ค. เพราะการแพทย์เจริญมาก
- จ. เพราะคนส่วนมากนียาป้องกัน

- ข. เพราะพณ คี คี ที่ ปองกัน
- ง. เพราะคนส่วนมากนอนกางมุง

4. ญเป็นโรคเหาซางทำไมจึงมีอวัยวะบวมไค

- ก. ญญงทำไคบวม
- ค. ักจากกรรณอักเสบ
- จ. ญทุกขอ

- ข. เชื้อโรคทำไคบวม
- ง. เชื้อโรคคุดันหน้าเหลียง

5. เรากรจะปองกันโรคเหาซางอยวไร

- ก. นอนกางมุง
- ค. เมอญพายคองไปหาหมอ
- จ. ญทุกขอ

- ข. ก่าจัญทุกชนิก
- ง. แฉแพรวีชีปองกันและปฏิบัติให้ทุกคน

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 51

ฝึกหัดการอ่านแบบเจาะจง

คำชี้แจง จงค้นหาหมายเลขหน้าของ เรื่องที่ต้องการอ่าน จากสารบัญที่เ้ามา แล้วเขียน
หมายเลขหน้า ลงในช่องว่าง

1. ต้องการอ่านเรื่อง	การค้าขายเตโรรีน	ต้องการอ่านเรื่องที่หน้า	
2. ต้องการอ่านเรื่อง	เกี่ยวกับการทำงานของตำรวจ	ต้องการอ่านเรื่องที่หน้า	
3. ต้องการอ่านเรื่อง	สุขภาพจิตคนกรุงเทพฯ	ต้องการอ่านเรื่องที่หน้า	
4. ต้องการอ่านเรื่อง	วิธีการป้องกันตัวของผู้นหนึ่ง	ต้องการอ่านเรื่องที่หน้า	
5. ต้องการอ่านเรื่อง	เด็กวัยรุ่นในเอเชีย	ต้องการอ่านเรื่องที่หน้า	

สารบัญ

	หน้า
โทรทัศน์ถื่น	1
คนวิทยาศาสตร์	11
กายกรรมรู่ทางสมองควยวิธีวิทยาศาสตร์	23
นิทานปรัชญาหลังสงคราม	31
นักรบหญิงในสงครามเวียดนาม	43
ตำรวจอังกฤษเกรา	53
ตำรวจ (ไทย) กับการพัฒนา	63
อาวุธลับใหม่สำหรับป้องกันตัวสตรี	75
สุขภาพจิตกับอาชญากรรมนครหลวง	87
รายงานวิจัยอาชญากรรมทางเพศของ กร. ก็นเซย์	97
ขบวนการค้ายาเสพติดทางประเทศ	109
จอมงการค้ายาเสพติดจากหลังมานี้	119
ปรากฏการณ์ผิดปกติกับอุบัติเหตุทางอากาศ	127
วัยรุ่นยุโรป	135
วัยรุ่นของม	145
วัยรุ่นโปแลนด์	157
ใช้เวลา นาที	จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 52

ฝึกหัดการอ่านแบบเจาะจง

คำชี้แจง จงค้นหาหมายเลขหน้าของเรื่องที่ต้องการอ่าน ในสารบัญที่เ้ามาแล้วเขียน

หมายเลขหน้า ลงในช่องว่าง

1. ต้องการอ่านเรื่อง	การปราบปรามยาเสพติด	อ่านเรื่องที่หน้า	
2. ต้องการอ่านเรื่อง	การรักษาร่างกายให้แข็งแรง	อ่านเรื่องที่หน้า	
3. ต้องการอ่านเรื่อง	การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	อ่านเรื่องที่หน้า	
4. ต้องการอ่านเรื่อง	สิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษ	อ่านเรื่องที่หน้า	
5. ต้องการอ่านเรื่อง	มะเร็งในอวัยวะสืบพันธุ์หญิง	อ่านเรื่องที่หน้า	

สารบัญ

หน้า

นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ	1
พิษกับมะเร็งในช่องปาก	27
อาการอาเจียนและแข็งแรง	33
สาเหตุของความอ้วน	37
อันตรายของไขมันตกขาวรังสี	51
ฝึกออกกำลังกาย	55
โรคไตที่ควรทราบ	63
ปัญหาสภาพแวดล้อมและนโยบายส่วนรวม	77
พื้นฐานของปัญหาสิ่งแวดล้อม	81
กีฬาเพื่อสุขภาพ	87
การดูแลสุขภาพในส่วนสาธารณะ	95
สภาวะแวดล้อมกับความสบาย	103
ตัวไรในชุมชน	109
โรคมะเร็งอวัยวะสืบพันธุ์สตรี	115

ใช้เวลาอ่าน นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 53

ฝึกหัดการอ่านแบบเจาะจง

คำชี้แจง จงตรวจสอบความหมายของคำที่นำมาถูกหรือไม่ ถ้าถูกใส่ ✓ ถ้าผิดใส่ ✕
ในวงเล็บ

(.....) 1. วิมุติ	หมายถึง พระนิพพาน
(.....) 2. วิโยค	หมายถึง ความเศร้าโศก
(.....) 3. วิมาน	หมายถึง ที่อยู่ของเทวดา
(.....) 4. วิลาส	หมายถึง ของยุโรป
(.....) 5. วิเวก	หมายถึง ความเจ็บปวด

วิภาค

วิธีปฏิบัติ

วิภาค	น. การแบ่ง, การจำแนก, ส่วน, ตอน.	วิรูป	ว. ผิดรูป, นำเกลียด, พิการ.
วิภาส	ก. ส่องสว่าง, มีแสงสว่าง	วิรูปักษ์	น. ชื่อทวารจากพุนหาราของคฤหิ
ประจำทิศปัจฉิม.
วิญญะ	น. เครื่องประดับ, เครื่องแต่ง,
ความรุ่งโรจน์.	วิสัย	น. การขยยับ, การแยก,
การทำให้สลาย.
วิญญา	น. เครื่องประดับ, เครื่องแต่ง.	วิลาส	ว. ของยุโรป (เป็นคำที่ชาวอินเดีย
ในสมัยก่อน เรียกชาวตะวันตก)
วิมล	น. ไม่มีตำหนิ, ใส, สะอาด,
บริสุทธิ์.	วิลาวณีย์	ว. งาฬเลิศ.
วิมังสา	น. ความไตร่ตรอง, ความพิจารณา.	วิลาส	น. ความเปล่งปลั่ง, ความสนุกสนาน,
ความสนุก.
วิมาดา	น. แม่เลี้ยง (ไม่ใช่แม่ตัว)	วิล	ว. งาฬ
วิมาน	น. รถหรือยานบนสวรรค์,
ทิพย์อาสน์, ที่อยู่หรือที่ประทับของเทวดา.		

วิภาค (ตอ)

- วิมุท ว. วน, หลุด, รอค, มีอิสระ.
 วิมุตติ น. ความพ้นจากภพอันมี เกิด
 แก่ ไข่น คาย ไม่รู้จบสิ้น,
 พระนิพพาน.
 วิเมธียง ว. สุกใส, งามยิ่ง, อร่ามยิ่ง.
 วิโมกข์ น. ความพ้น, ความหลุดพ้น,
 การสำเร็จ, พระนิพพาน.
 วิโยค น. การจากไป, การพลัดพราก,
 ความร้าง.

ใช้เวลา นาที

วิधिณ (ตอ)

- วิวธ น. การเปิด, การเผยแผ่
 วิวัณ น. พระนิพพาน
 วิวัณน น. ความเจริญ
 วิวาท ก. โต้เถียง, พุ้เถียง,
 ทะเลาะ.
 วิวาทะ น. การแต่งงาน, การสมรส.
 วิวิต ว. สังก, แยกจากเพื่อน, ห่างเหิน.
 วิวิธ ว. ต่าง ๆ, แปลก ๆ, หลายอย่าง.
 วิเวก น. ความเงียบสงัด, ความโดดเดี่ยว.
 วิศว ว. ทั้หมค, ทั้ปวง.

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 54

ฝึกหัดการอ่านแบบเจาะจง

คำชี้แจง จงตรวจสอบความหมายของคำที่พิมพ์ว่าถูกหรือไม่ ถ้าถูกใส่ ✓ ถ้าผิดใส่ ✗
ในวงเล็บ

(.....) 1. รำเพย	หมายถึง	ใบก
(.....) 2. รำไร	หมายถึง	เห็นไม้ชัก
(.....) 3. ริน	หมายถึง	เติม
(.....) 4. รีด	หมายถึง	เย็บอย่าง
(.....) 5. รุกข	หมายถึง	เทวคา

ร่า

รุ่ง

ร่าเริง กู, ระงับ
 ร่าจัญ กู, รัญจวน
 ร่ามัญ ก. รบสีน, รบ, แผลงจาก รามัญ.
 ร่าพัน ก. พุกถึง, บนถึง
 ร่าพาย ก. พัก, กระพือ
 ร่าพึง ก. กัดถึง, คำนึงถึง, ไกรศรวญ
 ร่าเพย ก. พัก, โบก, น. คนกระบอก
 ร่าไพ กู, ระวิ
 ร่ามะนา น. ชื่อกลองชนิดหนึ่ง, รูปกลม,
 แบนก้น, ซึ่งหนังหน้าเดียว
 ร่ามะนาถ น. ชื่อโรคชนิดหนึ่งซึ่งเกิดตามราก
 ฟัน, ทำให้เหงือกพวมเป็นหนอง

ริน ก. เทน้ำที่ใส่น้อย, หดง, ว. เรือย,
 น้อย ๆ (สำหรับน้ำและลม)
 รี่ (ใบ) น. พล, พลรบ, กองทัพ, กองทหาร,
 ถ. ยกไป, เงิน, รี่พล น. กระบวน
 ทหาร.
 รีด ก. บีบ, รูด, นาน, แก้ให้กว้างหรือ
 ให้เรียบ
 รีด น. เย็บอย่าง, แบบแผน, ประเพณี.
 รืบ ว. เร่ง, ควน, เร็ว
 ริ่ง ว. ร่อน, อุ้, เช่น เถา ริ่ง ก. รัด.
 รัง ก. กิ่ง, อด, ลาก.

ร่ำ (กอ)

ร่ำร่ำ	ก. รบ, แดงจาก ร่ำ	ร่ำ
ร่ำร่ำ	ก. จวน ๆ, เกือบ ๆ, ขยับ, ลาดำ ก็ใช้	ร่ำ
ร่ำไร	ก. ไหว ๆ, เล็กน้อย, เห็นไม่ชัด	ร่ำ
ร่ำหัก	ก. โรย (ใช้สำหรับเอาพิมเสน แทรกยา) ใส่, แทรก, ว. อ่อน	ร่ำ
ริ	ก. เริ่ม, แรกเกิด, ริมฝั่ง ก. คึก หมาย, คึกคัก, รือรือ ก. คึกคักการงาน รุก	รุก
ริก	ว. สันริ้ว, คั่นริ้ว	
ริคสีดวง	น. ชื่อโรคพวกหนึ่ง มีหลายชนิด เช่น เกิดในช่องตา, จุก, และ ทวารหนัก เป็นต้น	
ริน	น. ของคำที่มีเนื้อหย่อนกว่าเนื้อสี เรียบของ	รุก รุก รุก

ใช้เวลา นาที

รุ่ง (กอ)

รุ่ง	ก. ขึ้น, สมาย, รื่นเริง, ก. สำราญใจ, เพลิน. (กลอน) ก. รื่น	รุ่ง
รุ่ง	ก. แยกออกจกออกจากสิ่งที่เป็นรูป แล้ว, ขึ้น เช่น รุ่งไถ่ใหม่ ๆ, คลาย, ชนออก, ขยายออก	รุ่ง
รุ่ง	ก. ฉาย, ไล่, หัก ก. กว้านเข้าไป, รบในที่ไกล, ดวงแค้นเข้าไป ไล่ให้จมนม, รุก, รุก, ก. รบดวงแค้นเข้าไป, รุก, ก. รุก ให้ร่นเข้าไป, รื่นเริง, รุก, รุก ก. บุกเข้าไป, ขมเพ	รุ่ง
รุ่ง	น. คนไม่	รุ่ง
รุ่ง	น. แสงสว่าง, สุกใส	รุ่ง
รุ่ง	น. เพียวชนิดหนึ่ง ละอองน้ำที่ทอง แสงอาทิตย์ ส่องเป็นสายแลเห็นที่ไกล คึกชอบฟ้า มีสีน้ำเงิน เขียวเหลือง แดง ฯลฯ เจ็ดสีเรียงกัน	รุ่ง

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 55

ฝึกหัดการอ่านแบบเจาะจง

คำชี้แจง จงหาคำต่อไปนี้ที่อยู่ในบรรทัดที่เท่าไรของข้อความต่อไปนี้ เขียนหมายเลขบรรทัดลงในช่องว่าง

1. "การอำนวยความสะดวก"	อยู่บรรทัดที่	
2. "ตำรวจจร 12"	อยู่บรรทัดที่	
3. "บาเจาะ"	อยู่บรรทัดที่	
4. "ญแจสำคัญ"	อยู่บรรทัดที่	
5. "นายกรัฐมนตรี"	อยู่บรรทัดที่	

1. นายประเทือง กิริยบุตร รมค. มหาคไทย ซึ่ง
2. เพิ่งเดินทางกลับจากการอำนวยความสะดวก ขจก. ใน
3. การเดินทางไปเฝ้าภรรยาที่โคกกรังนี้ได้นำของขวัญมาให้เจ้าหน้าที่
4. ผู้รับผิดชอบคือ พล.ต.ท.นกร พรหมชัย ผู้บังคับการ
5. ตำรวจจร 12 ในชุดที่ออกเขาญโก โดยเฉพาะ ส่วน
6. ทางกานยุทธการนั้นหลายฝ่ายเขารวม ทั้งพลรม
7. เสือพราน และได้มีการจัดรถบัสอีก 10 คัน
8. รถเหล่านี้ก็ได้นำไปใช้ที่บาเจาะ "เมได้นไปดู เขาญโก
9. ด้วยตนเอง เราใช้กำลังกวาดล้างจนพวกนี้ไปติดตาม
10. ที่กำลังของเราที่ไปรออยู่แล้ว ขณะนี้ทางเราก็ค้นบ้าน
11. ที่พวก ขจก. อาศัยอยู่ 5 หลังแล้ว" นายประเทือง กล่าว
12. รมค. มหาคไทยชี้แจงต่อไปว่า มี ขจก. ถูกจับ
13. โคสองคนจากเขาญโก ตำรวจกำลังสอบสวนอยู่
14. เชื่อว่า จะเป็นญแจสำคัญ ในการติดตามต่อไป การ
15. เดินทางไปเฝ้าภรรยาที่ โคสึงเทศและพบวิธีการที่จะ
16. ปรามปรามพวก ขจก. แล้วคิดว่าจะทำให้สำเร็จ แต่
17. ตอนนี้ยังเปิดเผยไม่ได้ ต้องรอให้นายกรัฐมนตรีกลับ
18. มาเสียก่อน

ใช้เวลาอ่าน นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 56

ฝึกหัดการอ่านแบบเจาะจง

คำชี้แจง จงหาคำต่อไปนี้ที่อยู่ในบรรทัดที่เท่าไรของข้อความที่พิมพ์ แล้วเขียนหมายเลขบรรทัดลงในช่องว่าง

1. "กัมมันต์"	อยู่บรรทัดที่
2. "อิตาเลียน"	อยู่บรรทัดที่
3. "เซอร์ป้า"	อยู่บรรทัดที่
4. "นิมาลย์"	อยู่บรรทัดที่
5. "อุนหนุบี"	อยู่บรรทัดที่

1. สองหนุ่มไทยเตรียมพิชัยออกเขาเอเวอเรสต์ มั่นใจ
2. นำขงไกรรงค์ไปกับนายออกเขาที่สูงที่สุดในโลกโคสำเร็จ
3. นายพันศักดิ์ จันทรสกุล นักจรรยาบรรณวิทยภาคเหนือ
4. วัย 39 ปี เบิกแฉว่า คนและเพื่อนวัยเดียวกันคือ
5. นายพรทนต์ บุญหลง จะเดินทางไปกรุงกัมมันต์ นครหลวง
6. ประเทศเนปาล ในวันพุธที่ 30 กรกฎาคมนี้ โดยจะไปรวม
7. กับทีมเอเวอเรสต์ 1980 ซึ่งประกอบด้วยชาวอิตาเลียน
8. ชาย หญิง 50 คน และชาวเนปาลเผ่าเซอร์ป้าอีก 25 คน
9. เพื่อดูรวมกันพิชัยออกเขาเอเวอเรสต์ สูง 500 กิโลเมตร
10. ในเทือกเขานิมาลย์ ประเทศเนปาล และมั่นใจว่าจะทำได้
11. สำเร็จอย่างแน่นอน โดยจะใช้เวลาทั้งหมด 47 วัน จึงจะถึง
12. ยอดเขาได้
13. แม่น้ำใจว่าจะต้องนำขงไกรรงค์ขึ้นไปกับนายออกเขา
14. เอเวอเรสต์โคแน่นอน แมวจะหวางป็นเขาจะทอง
15. ผจญกับอุณหภูมิที่ต่ำถึง -25 องศาเซลเซียส ก็ตาม เพราะ
16. ชุกโตเขานั้นได้ออกแบบมาเป็นพิเศษ สามารถป้องกันความ
17. หนาวเย็นได้เป็นอย่างดี นายพันศักดิ์ กล่าวในตอนท้าย

ใช้เวลาอ่าน นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 57

ฝึกหัดการอ่านแบบเจาะจง

คำชี้แจง จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วอ่านเรื่องที่ให้เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง ให้กากบาทหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

คำถาม ใครปรับปรุงเครื่องทำกระดาษให้ทำงานได้ผลดี ?

ก. เรอเน	ข. ไชหลุน
ค. ชาวอียิปต์โบราณ	ง. ชาวยุโรปแต่ไม่ปรากฏชื่อ
จ. สองพี่น้องตระกูลฟอว์ควีย์	

เรื่อง

ชาวอียิปต์โบราณรู้จักทำกระดาษจากต้นกกปาปิรุสมานานแล้ว แต่กระดาษ ที่ใช้ในสมัยโบราณนั้น เป็นฝีมือของชาวจีนคือ ไชหลุน เมื่อ พ.ศ. 548 ไชหลุนได้เอาเยื่อไม้ ป่านและเศษผ้า มาผสมและบดจนเป็นเยื่อกระดาษ จากนั้นจึงบีบให้สะเด็ดน้ำแล้วแขวนตากให้แห้ง กระดาษที่ได้นี้เป็นแบบเดียวกับกระดาษที่เราใช้ในปัจจุบัน

ต่อมาราว พ.ศ. 1300 กระดาษจากเมืองจีนเริ่มแพร่เข้าสู่อาหรับ และอีก 350 ปีต่อมาจึงแพร่เข้าสู่ยุโรป แต่ไม่มีใครทราบวิธีการทำกระดาษของจีน ชาวยุโรปได้คิดค้นวิธีทำกระดาษขึ้นบ้าง ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2252 ชาวฝรั่งเศสชื่อ เรอเน คนพบอีกว่าอาจใช้เยื่อไม้ ทำกระดาษได้ก็เหมือนกัน แต่การทำกระดาษก็ยังช้าและน่าเบื่อหน่ายเหมือนเดิม

ในปี พ.ศ. 2341 ชาวฝรั่งเศสอีกคนหนึ่งชื่อ นิโคลาส โรแบร์ต ก็คิดสร้างเครื่องทำกระดาษสำเร็จ แต่ไม่มีคุณภาพจึงขายไม่ออก ผลสุดท้ายลิขสิทธิ์ในการประดิษฐ์ของเขาได้ตกไปถึงสองพี่น้องชาวอังกฤษชื่อ เฮนรี และ ซีลี ฟอว์ควีย์เนียร์ ได้ปรับปรุงเครื่องทำกระดาษนี้จนได้ผล แม้ทั้งแท่นเป็นแท่นทำ เครื่องทำกระดาษจึงได้ชื่อว่า "ฟอว์ควีย์เนียร์" เพื่อเป็นเกียรติแก่พี่น้องทั้งสอง

ใช้เวลาอ่าน นาที

☐ ถูก

☐ ผิด

แบบฝึกหัดที่ 58

ฝึกหัดการอ่านแบบเจาะจง

คำชี้แจง จงอ่านคำอ่านต่อไปนี้ แล้วอ่านเรื่องที่ให้เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง ให้กำกับาพทับตัวอักษร
หน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

คำอ่าน คนเหตุที่นำมาซึ่งความเสียหายร้ายแรงแก่กรุงศรีอยุธยา ทั้งด้านการเมือง
เศรษฐกิจ และสังคมคืออะไร ?

- ก. การทำสงครามกับเขมร ข. การทำสงครามกับอาณาจักรล้านนา
- ค. การที่พม่าตกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ
- ง. การที่ประเทศตะวันตกเข้าแทรกแซง
- จ. การทำสงครามกับพม่าหลายครั้งหลายหน

เรื่อง

ตลอดเวลา 417 ปี ที่กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับประเทศ
เพื่อนบ้านเป็นไปในลักษณะการทำสงครามเป็นส่วนใหญ่ เช่นสงครามกับพม่า สงครามกับอาณาจักร
ล้านนา และสงครามกับเขมร เป็นต้น โดยเฉพาะการทำสงครามกับพม่านั้น ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ
มาก เพราะไทยกับพม่าได้ทำสงครามขั้วเขี้ยวกันมาหลายครั้งหลายหน จนเป็นเหตุแห่งการเสีย
เอกราชของไทยถึงสองครั้ง และนำมาซึ่งความเสียหายร้ายแรงแก่กรุงศรีอยุธยาทั้งในด้านการเมือง
เศรษฐกิจและสังคม ทั้งยังเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งแห่งความเสื่อมสิ้นอำนาจของกรุงศรีอยุธยา
ใน พ.ศ. 2310 และแม้กระทั่งหลังเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่าแล้ว ไทยกับพม่ายังเป็นอริทำสงคราม
กันเรื่อยมา ไทยกับพม่าเพิกขุดการทำสงครามกันอย่างเด็ดขาดเมื่อพม่าตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษ
สมัยกรุงรัตนโกสินทร์นี้เอง ส่วนการทำสงครามกับประเทศเพื่อนบ้านอื่น ๆ เช่น อาณาจักรล้านนา
และเขมรนั้น เป็นการทำสงครามที่ทำกันบ้างเป็นบางครั้ง และไม่ได้สร้างความเสียหายมาสู่กรุงศรี-
อยุธยาเท่าพม่านั้น

ใช้เวลาอ่าน นาที

☐ ถูก

☐ ผิด

แบบฝึกหัดที่ 59

ฝึกหัดการอ่านแบบเจาะจง

คำชี้แจง จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วอ่านเรื่องที่ให้เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง ให้กำหนดหับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

คำถาม เพราะเหตุใดมนุษย์จึงต้องศึกษาอวกาศต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ?

- ก. ต้องการเดินทางไปนอกโลก ข. ต้องการส่งยานไปสำรวจอวกาศ
- ค. ต้องการไปสำรวจดวงจันทร์ ง. ต้องการไปสำรวจดาวดวงอื่น ๆ
- จ. ต้องการรู้เรื่องสิ่งต่าง ๆ ในอวกาศมากขึ้นอีก

เรื่อง

สมัยนี้เป็นสมัยที่ใคร่จะรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับอวกาศ ทั้งนี้เพราะมีการเดินทางไปนอกโลก โดยส่งดาวเทียมและยานอวกาศไปสำรวจอวกาศ เช่นการส่งหอดูดาวลอยฟ้าไปโคจรรอบโลก ส่งยานพรอมคิว มนุษย์อวกาศเดินทางไปสำรวจดวงจันทร์ ตลอดจนส่งยานอวกาศไว้ถึง 1 และ 2 ไปสำรวจดาวอังคาร นอกจากนี้ยังจะไปสำรวจดาวอื่น ๆ ในท้องฟ้าต่อไปอีก นักเรียนทราบหรือไม่ว่า ทำไมจึงต้องศึกษาอวกาศและดวงดาวในท้องฟ้า ในสมัยก่อนมีการศึกษาเรื่องราวของท้องฟ้ากันมาบ้าง แต่ยังไม่สามารถจะหาคำตอบได้ว่าเพราะเหตุใดจึงเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ ขึ้น จึงคิดว่าเป็นเรื่องของสิ่งมหัศจรรย์หรืออิทธิฤทธิ์ของเทพเจ้าที่อยู่บนท้องฟ้า ทำให้เกิดความเชื่อที่อ้อมงาย หลังจากมนุษย์ได้ใช้เวลาศึกษาปรากฏการณ์บนท้องฟ้าและโคจรอยู่ต่าง ๆ มากขึ้น จึงเข้าใจและสามารถอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล อย่างไรก็ตาม ยังมีปรากฏการณ์อีกหลายอย่างที่ยังไม่สามารถอธิบายหรือเข้าใจได้ ยังต้องศึกษาค้นคว้ากันอีกต่อไป เป็นต้นว่าดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหลายนี้มีลักษณะการเกิดอย่างไร มีสิ่งมีชีวิตอยู่หรือไม่ ผิวพื้นและเปลือกนอกของดวงดาวทั้งหลายนั้นเป็นเนื้อหรือแตกต่างกันกับโลกอย่างไร เป็นต้น

ใช้เวลาอ่าน นาที

☐ ถูก

☐ ผิด

แบบฝึกหัดที่ 60

ฝึกหัดการอ่านแบบเจาะจง

คำชี้แจง จงอ่านคำถามต่อไปนี้ แล้วอ่านเรื่องที่ให้เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง ให้คำตอบที่ถูกต้องที่สุด

คำถาม หน้าที่ของไฟรท์กิลดวไว้ในเรื่องนี้คืออะไร

- ก. เขาเวรและสงสว ย. ทั้งบ้านเรือนอยู่รวมกัน
 ค. รือและขนย้ายของของเจ้านาย ง. เลี้ยงสัตว์ให้แก่เจ้านาย
 จ. รับเอาข้าวของต่าง ๆ ของฝ่ายแพ

เรื่อง

เรื่องชนะศึก แล้วจับเอาผู้คนฝ่ายแพเป็นเชลยทั้งหมด ทอดจณรับเอาข้าวของต่าง ๆ ที่มีอยู่ ไม่ให้เหลือแม้แต่น้อย เรียกกันในสมัยก่อนว่า การกวาดต้อนเทครัวคือมีอะไรก็เทคือรือและขนย้ายเอาไปหมด เหมือนกับกวาดไฟเกลี้ยง ส่วนที่เป็นคนและสัตว์เลี้ยงมี ช้างม้า วัว ควาย เป็นต้น ก็ได้เอาไป เรื่องจึงเป็นกวาดต้อนเทครัวอยู่ในตัว คราวในนี้หมายถึงคนและของใช้สอยรวมกันทั้งหมด คนที่ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยมักถูกกำหนดให้ไปตั้งบ้านเรือนอยู่รวมกันเป็นนิคม ในที่ซึ่งห่างไกลถิ่นเดิมของตน จะได้ไม่อพยพหนีหายไปได้ง่าย คนจำพวกนี้เรียกว่าไฟรท์ แปลว่าพลเมืองชั้นสามัญ ไม่ใช่ชั้นเจ้านาย ถ้าผู้ใหญ่ฝ่ายชนะต้องการจะใช้สอยอะไรเป็นพิเศษเฉพาะจากพวกเชลย ก็อาจเป็นกำหนดขึ้นไว้ เช่นเดินทางเข้ามาประจำรับใช้ชั่วคราวชั่วคราว เรียกกันว่าพาเขาเวร หรือกำหนดเป็นระยะปี ให้ส่งสิ่งของซึ่งมีพิเศษในดินที่เชลยอยู่ เรียกกันว่าสงสว ทั้งนี้เป็นคน

ใช้เวลาอ่าน นาที

☐ ถูก

☐ ผิด

แบบฝึกหัดที่ 61

ฝึกหัดการอ่านข้ามคำ

คำชี้แจง. จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม (เครื่องหมายสัญลักษณ์ประกาศนั้น หมายถึง คำที่ให้
อ่านข้ามไป)

กะทิก ที่มีความผูกพันกับมนุษย์มาก

ถ้าเข้าไปในร่างกายแล้ว ไม่สามารถขับถ่ายออกได้

..... ทำให้เป็นพิษเกิดอันตรายถึงตายได้

..... สารตะกั่วเข้าสู่ร่างกาย เนื่องจากการกินอาหารที่มีสารตะกั่ว

เจือปน เช่น สีสันอาหารต่าง ๆ อุปกรณ์พลาสติกใส่อาหาร ไข่เยี่ยวม้า

และสูดอากาศที่มีสารตะกั่วปะปนเข้าไปในปอดพร้อมลมหายใจ

อาการ เริ่มจากเวียนศีรษะบ่อย ๆ อาเจียน ปวดท้องเหมือนเป็น

ไส้ติ่ง ปวดตามข้อพับเรื่อยไปถึงท้องร่วง โลหิตจาง เบื่ออาหาร ภูมิคุ้มกันต้านโรคต่ำ

พิษของสารตะกั่วมีมากในโรงงานประเภททำสี พลาสติก โรงงาน

ประกอบรถยนต์ ออกเชื่อมโลหะ โรงงานทำถ่านไฟฉาย

..... ผู้ ทำงานในโรงงานเหล่านี้ ควรหาหน้ากากปิดปากปิดจมูก

จงกาษาทหับอักษรหน้าขอที่ถูกต้องที่สุด

1. เรื่องนี้ควรทงข้อว่าอย่างไร

- ก. สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
- ค. การป้องกันโรคติดต่อ
- จ. การขับถ่ายสิ่งที่มีพิษออกจากร่างกาย

- ข. พิษของสารตะกั่ว
- ง. การเลือกอาหารที่ปลอดภัย

2. สารตะกั่วเขาสูรร่างกายใดทววิธีใด

- ก. เขาใดทวการสัมผัส
- ค. อยู่ใกล้โรงงานโลหะ
- จ. รับประทานอาหารที่มีสารตะกั่วเจือปน

- ข. อยู่ใกล้โรงงานตะกั่ว
- ง. ติดต่อกับผู้ป่วยท้วพิษสารตะกั่ว

3. โรคในข้อใดที่ไม่ได้เกิดจากพิษของสารตะกั่ว

- ก. โลหิตจาง
- ค. อหิวาตกโรค
- จ. ปวดท้องเหมือนเป็นไส้ติ่ง

- ข. ปวดตามข้อท้ว
- ง. ภูมิคุ้มกันทานโรคต่ำ

4. โรงงานในข้อใดที่ไม่มีพิษของสารตะกั่ว

- ก. โรงงานสบู่
- ค. โรงงานเชื่อมโลหะ
- จ. โรงงานประกอบรถยนต์

- ข. โรงงานพลาสติก
- ง. โรงงานถ่านไฟฉาย

5. จาทำงานในโรงงานที่อาจได้รับพิษจากสารตะกั่วควรปฏิบัติอย่างไร

- ก. ไม่รับประทานอาหารในโรงงาน
- ค. ไม่สูดหายใจแรง ๆ
- จ. ไม่เอาอาหารใส่ถุงพลาสติก

- ข. หาหน้ากากปิดปากและจมูก
- ง. พยายามอยู่ห่างจากท่อไอเสีย

ใช้เวลา..... นาที

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 62

ฝึกอ่านข้ามคำ

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม (เครื่องหมายสัญลักษณ์นั้น หมายถึงคำที่ให้
อ่านข้ามไป)

..... เงินใคร ๆ ก็ชอบ ใคร ๆ ก็อยากได้

เพราะเป็นสื่อมาซึ่งสิ่งอันพึงประสงค์ คนไม่น้อยที่ไม่รู้จักคุณค่าของเงิน เลยกลายเป็นคนไม่ชอบเงิน หาเงินมาได้ จับจ่ายซื้อ หมด ไม่เลือก
ว่าควรหรือไม่ควร เมื่อถึงคราวจำเป็น ก็ไม่มี การเก็บเงินไว้
ที่ละเล็กที่ละน้อย จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตมนุษย์

..... สิ่งทีพึงประสงค์ของมนุษย์นั้น มีมากมาย ทั้งเครื่องอุปโภค
บริโภค ยิ่งเป็นสิ่งฟุ้งเฟ้อ ยิ่งมีคามกังวลยาวนานให้ข้อ ถ้าตามใจ
ตามปากอยากเกินไป เวลาทุกข์ยากก็มองไม่เห็น ถ้าตามใจตัว
ไม่กลัวหมกกระเบ้า จะใช้เงินโดยไม่อัน สิ่งที่มี ไม่ค่อยจำเป็นต่อการ
ดำรงชีวิต ปัจจัยสำหรับดำรงชีวิตได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย
ยารักษาโรค ซึ่งเรา ให้ความสนใจน้อย จะสนใจในสิ่งฟุ้งเฟ้อ
เกินความจำเป็นมากกว่า เวลาที่มีเงินจะจ่ายโดยไม่คิดถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นข้างหน้า

บุคคลประเภทนี้ก็ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงหาภาพที่บ่งชี้ว่านักเรียนเข้าใจข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. คนที่ไม่ชอบเงินในเรื่องนี้เขาจะเป็นคนเช่นไร

ก. รู้จักประหยัดคอคอด	ข. รู้จักใช้เงินสิ่งจำเป็น
ค. เลือกซื้อสิ่งที่ควรซื้อ	ง. รู้จักคุณค่าของเงิน
จ. ถ้ามีเงินจะใช้จ่ายหมด	
2. ทำไมคนจึงต้องการเงิน

ก. เพราะเป็นสิ่งที่มีความ	ข. เพราะเงินเป็นข่าวสารพนัก
ค. เพราะเป็นสิ่งที่ควรมีในครอบครอง	ง. เพราะเป็นสิ่งที่ต้องใช้ลงทุน
จ. เพราะเป็นสิ่งที่แลกเปลี่ยนกับปัจจัยในการดำรงชีวิต	
3. คนบางคนก็ใช้จ่ายจนหมดกระเป๋านั้นเป็นเพราะเหตุใด

ก. ซื้อตามใจตัว	ข. ซื้อสิ่งฟุ่มเฟือย
ค. ซื้อตามคำโฆษณา	ง. ซื้อสิ่งยั่วยวนชวนให้ซื้อ
จ. ซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคมากเกินไป	
4. ปัจจัยที่สำคัญสำหรับการดำรงชีวิตคืออะไร

ก. อาหาร	ข. ที่อยู่อาศัย
ค. เครื่องนุ่งห่ม	ง. ยารักษาโรค
จ. ถูกทุกข้อ	
5. บุคคลประเภทใดที่ไม่ประสบผลสำเร็จในชีวิต

ก. สนใจสิ่งฟุ่มเฟือย	ข. กลัวหมดกระเป๋
ค. ประหยัดคอคอด	ง. ไม่รู้จักเลือกซื้อของ
จ. ตามใจ ตามใจปากของตัวเอง	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 63

ฝึกอ่านซ้ำคำ

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม (เครื่องหมายสัญลักษณ์หมายถึงคำที่อ่านซ้ำไป)

..... ชานา มีเวลาว่าง พอได้พักผ่อน

อยู่สองระยะ เมื่อเสร็จงานไถหว่านและปักดำแล้ว ไม่ต้องทำงานหนัก

อะไรอีกคอยจน คนขาว เจริญงอกงามและออกรวง ระหวาง

ที่คอยนี้ ระวังดูเด่นชัดขาวไม่ไห้เสียหาย เช่นคอยกำจัดพวกสัตว์

..... พวกแมลง คอยกัดแทะกินนา ไม่ไห้หน้าสีเหลืองเลียงคนขาว

ไหลซึมออก ฉะนั้นในระยะตอนนี้ ไม่มืงานอะไรหนัก

..... ยกเว้นแต่จะมีภัยพิบัติเกิดขึ้น เช่น เกิดฝนแล้ง

มีหนอนมืปุ มีศึกแถมมากักทำลายคนขาว ครั้นขาวออกรวงแล้ว

..... ต้องคอยป้องกันฝูงนกกระจาบ ถ้าคังนี้ให้เวลาว่างจริง ๆ ไม่ไ้ เพราะ

..... ของสาละวนอยู่กับเรื่องป้องกันและต่อต้านศัตรูเหล่านี้

ใช้เวลาอ่าน นาที

แบบฝึกหัดที่ 64

ฝึกอ่านข้ามคำ

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องนี้แล้วตอบคำถาม (เครื่องหมายสัญลักษณ์ประกาศหมายถึงคำที่อ่านข้ามไป)

ในรัชกาลที่ 1 กองทัพพม่ามาตีแหลมมลายู ยี่หุบแม่ทัพเรือพม่า
ยกทัพเรือลง ไปตีตะกั่วป่าตะกั่วทุ่ง แล้วยกไปตีเมืองถลาง ทั้งค่ายล้อมเมือง
ถลางไว้ พระยาถลางถึงแก่กรรมเสียก่อนแล้ว
ยังไม่ถึงเจ้าเมืองคนใหม่ จักรพรรดิพระยาถลางและน้องสาวซึ่งถูก
จึงคิดอ่านรวมกับกรมการทั้งปวง ทั้งค่ายใหญ่สองค่าย
ป้องกันรักษาเมืองไว้เป็นสามารถ ภัยความองอาจกล้าหาญ
ทั้งชายหญิงระดมยิงปืนใหญ่ สู้รบพม่าทุกวัน พม่าจะหักเอาเมือง
ไม่ได้ พม่าชักสนเสียบึงอาหาร ก็เลิกทัพกลับไป
พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก จึงโปรดตั้งให้นางจันเป็นท้าวเทพสตรี
ใหญ่ของสาวเป็นท้าวศรีสุนทร

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาษาทักท้ออักษรหน้าขอที่ถูกต้องที่สุด

1. พมายกัฒนาที่เมืองตะกั่วป่าตะกั่วทุ่งในสมัยใด

ก. พระพุทธยอกพา	ข. พระพุทธเลิศหล้านภาลัย
ค. พระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว	ง. พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
จ. พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว	
2. ขณะที่ยกทัพไปที่เมืองถลางนั้น ในเมืองมีเหตุการณ์อย่างไร

ก. เจ้าเมืองไปราชการ	ข. เจ้าเมืองถึงแก่กรรม
ค. ไม่มีคนบัญชาการรบ	ง. มีผู้ตั้งตัวเป็นใหญ่
จ. ชาวถลางแตกสามัคคี	
3. จากเรื่องนี้แสดงว่าชาวถลางเป็นอย่างไร

ก. กล้าหาญ	ข. เชื้อพม่า
ค. สู้เมื่อจนตรอก	ง. มีความกตัญญู
จ. เป็นนักสู้เมื่อมีผู้นำ	
4. พม่าเลิกทัพเพราะเหตุใด

ก. แม่ทัพถึงแก่กรรม	ข. ขยาดฝีมือชาวถลาง
ค. ขาดเสบียงอาหาร	ง. ถลางทางกรุงเทพฯ ยกทัพลงไปช่วย
จ. ถูกชาวถลางระดมยิงค่ายปืนใหญ่	
5. ท้าวเทพสตรีคือใคร

ก. แม่ทัพเมืองถลาง	ข. ผู้หญิงเดิมชื่อคุณ
ค. ข้าราชการเมืองถลาง	ง. ภรรยาพระยาถลาง
จ. น้องภรรยาพระยาถลาง	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 65

ฝึกอ่านซ้ำคำ

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านเฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้ แล้วตอบคำถาม

เกิดเป็นไอ้โจ ก็เค็กร้อนอย่างนี้แหละ ไอ้โจที่ว่า เป็นพวกพันธุ์ทางชาติที่นายยุติกร
เจ้าของร้านขายแว่นตา นาฬิกา แลวศาลเจ้าพ่อเสือเลี้ยงเอาไว้ นั้ว่าที่เลี้ยงไอ้โจแต่เล็ก
จนโตตัวใหญ่ ก็เพื่อต้องการให้มันช่วยเป็นยามตอนกลางคืน ป้องกันไม่ให้ใครมาเข้า เมื่อเช้า
วานนี้ นายยุติกรก็นอน พอเค็กลงมาที่ชั้นล่าง มีอันต้องตกอกตกใจ เพราะปรากฏว่าทุไซ้
เปิดออกมา นาฬิกา และเงินสดในลิ้นชักรวมสองแสนบาท ได้ถูกไอ้ตีนแมวที่คอกเป็นเข้ามากัน
หลังบ้านขนไปจนเรียบ ก็ให้สงสัยว่าไอ้โจไปอยู่ชะที่ไหน จึงปล่อยให้เจ้าตีนแมวเข้ามาลวงคอจนชะ
เกลี้ยงบ้าน นายยุติกร จึงเดินไปที่หลังบ้าน แล้วก็ต้องตกใจ เพราะเห็นไอ้โจนอนตัวแข็งที่อยู่
ในครัว นายยุติกรจึงรู้ได้ทันทีว่า ที่ตีนแมวเข้ามากวาดทรัพย์สินหมดนั้น ได้ไซ้ยาเบื่อใส่ก่อนเนื้อ
โยนให้ไอ้โจมันกินซะก่อน พอไอ้โจกินเข้าไปหมกก่อนก็คันทาย แล้วเจ้าตีนแมวก็คอกเข้าไป
ขโมยของ นายยุติกรไปแจ้งความที่โรงพัก และบอกว่า ไม่เสียเลยเงินทองที่ตีนแมวขนไปหรอก
แค่เสียยาไอ้โจ ที่มาตายเพราะเจ้าตีนแมวซะมากกว่า

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาเพาทัตทัตวัณเณรหนาขอทัตฤทที่สุก

1. เรืองนี้การทงซอว่าอย่างไร

ก. เกชไอคิ่นแมว	ข. กรรมของไอโจ
ค. คิ่นแมวเมื่อหมา	ง. คราวช่วยของนายวุฒิกร
จ. โจกรกรรมร้านขายแว่นตา นาฬิกา	
2. นายวุฒิกรทว่าของฤทโมยเมื่อไร

ก. ตอนเช้า	ข. ตอนเที่ยง
ค. ตอนบ่าย	ง. ตอนเย็น
จ. ตอนกลางคืน	
3. ทำไมนายวุฒิกรจึงรู้ว่าของฤทโมยไป

ก. ไคยินเสียงักตุ	ข. เห็นคุโชวเป็คอา
ค. เงินสคหายไป	ง. เห็นรอยงักที่หน้าทวง
จ. เห็นนาฬิกาหลนอยู่พื้น	
4. "คิ่นแมว" หมายถึงอะไร

ก. คนขโมย	ข. แชกยาม
ค. หมาเฝ้าบ้าน	ง. คนเฝ้าบ้าน
จ. โจรปล้นทรัพย์	
5. นายวุฒิกรมีความรู้สึกอย่างไร

ก. เสียขายเงินสค	ข. โมโหไอคิ่นแมว
ค. เสียขายนาฬิกา	ง. เสียขายไอโจ
จ. โมโหตำรวจที่จับคิ่นแมวไม่ได้	

จำนวนขอฤท ขอ

แบบฝึกหัดที่ 66

ฝึกอ่านข้ามคำ

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านเฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้ แล้วตอบคำถาม

นายแวนแก เป็น คาราภาพยนตร์ที่ชื่อเสียง แกเริ่มอาชีพทางศิลปะ ของ แกด้วยการ
รับจ้าง เขาเล่นยี่เก ตามวัดแต่เมื่อยังหนุ่ม แกจะเป็นเพราะหน้าตา ของ แกไม่สมจะเป็นพระเอก
ได้ หรืออย่าง ไรก็ตาม เล่นยี่เกที่ ในนายแวนแก ก็ถูกอุปโลกให้เป็นตัวร้าย ตัวโจรหรือตัวควาร้าย
ทุกที ทั้งที่นิสัยใจคอ ของ นายแวนแก ที่แท้จริงก็ ได้เป็นเช่นนั้น แต่เป็นไปในทางตรงกันข้าม กล่าวคือ
แกเป็นคนที่ นิสัยไม่ชั่วและไม่เอาเรื่อง เอาเรื่องกับใครทั้งนั้น ถ้าใครเอาเรื่อง รบกวนแก แกก็จะวิ่งหนี
ไปเลยที่เดียว

ถึง นิสัยแวนแกจะเป็นดัง กล่าวมาแล้วก็ตาม นายแวนแกยังสามารถแสดงบทบาท ตัวร้าย ตัวโจร หรือ
แสดงหน้าที่ ของควาร้าย ทั่ว ๆ ไป ได้สนิทสนมแนบเนียน ถึงใจคนดูเป็นอย่างดี บางครั้งเคยทำให้เด็ก ๆ
ที่นั่งอยู่ ร้องไห้จ้า ขึ้นมา ในขณะที่ แกกำลังแสดงอยู่ ก็มีการแสดงที่ ไต่ล่นทางคนดูน้อย ๆ ครั้งนั้นก็เริ่ม
จะเปลี่ยนแปลง จิตใจ ของนายแวนแก ทำให้แกเห็นว่า ตัวแวนแกเองนั้น เป็น ตัวโจรหรือเป็น ควาร้ายจริง ๆ
ขึ้นทุกวัน แต่การ แสดงยี่เกนั้น ปราศจาก บรรยากาศที่เป็นจริง เป็นจึงบางอย่าง เป็นคนที่ แสดงนั้น
ถึงจะ สมมุติว่า เป็น เจ้าเล่ห์ เจ้าไหวพริบ ที่ ส่วน หนึ่งของ นายโจรก็ตาม แต่ถ้าจะ ดูกัน ไปตามจริง แล้วก็ยัง เป็น
โรงยี่เก อยู่นั่นเอง การเปลี่ยนแปลง จิตใจ ของนายแวนแก จึงไม่ มีมาก ถึงจะมีบ้าง ก็ยัง มี โชคร้ายที่
นำ ชีวิต มา ถึง แม้จะมี บ้าง บาง เวลาที่ นายแวนแก กลับบ้าน แล้ว เริ่ม แสดงบทบาทที่ เรียกกัน ทั่ว ๆ ไป
ว่า เบงตอ แมงมุม เป็น ภรรยา แมงมุมก็ หัวเราะ ไม่ ถือ सानายแวน ผู้สามี

ใช้เวลาอ่าน นาที

จง ภาวนาบทที่บทวชิรพรหมฯ ขอให้ลูกที่ลูก

1. นายแถนเป็นคนเช่นไร
ก. โมโหง่าย
ข. เป็นนักเลง
ค. ชอบทะเลาะวิวาท
ง. ชอบชมเพชรเงาแกรรยา
จ. เป็นคนไม่เอาเรื่องเอาราวกับใคร
2. ในการแสดงนายแถนถนัดทใด
ก. พระเอก
ข. ผู้ร้าย
ค. ตัวตลก
ง. ตัวประกอบ
จ. ตัวราวจ
3. การแสดงของนายแถนเป็นอย่างไร
ก. คนดูไม่พอใจ
ข. ชอบแสดงนอกบท
ค. แสดงได้สมบทบาท
ง. แสดงให้คนกลัวได้
จ. แสดงให้คนหัวเราะได้
4. บทบาทที่นายแถนแสดง มีผลต่อจิตใจของเขายังไร
ก. ทำให้เขาเกลียดพระเอก
ข. ทำให้เขาเกลียดผู้ร้าย
ค. ทำให้เขาอยากเป็นผู้ร้าย
ง. ทำให้เขาภาคภูมิใจ
จ. ทำให้เขาคิดว่าเขาเป็นโจรจริง ๆ ยิ่งขึ้นทุกวัน
5. คำในข้อใดที่มีความหมายต่างจากคำในข้ออื่น
ก. ผู้ร้าย
ข. โจรร้าย
ค. มหาโจร
ง. นายโจร
จ. การร้าย

จำนวนชดถก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 67

ฝึกอ่านข้ามคำ

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้โดยอ่านเฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้ แล้วตอบคำถาม

วัดในเมืองไทยมีมาก ที่ร้างไปก็เป็นจำนวนไม่น้อย เพราะมีจำนวนมากเช่นนี้

จึงเกิดคำถามว่า "สร้างวัดให้ลูกหลานเล่น" นี่เห็นจะเป็นความจริงก็ได้ และผู้ซึ่งสามารถ

สร้างวัดขนาดใหญ่โตได้ ว่าเฉพาะในชนบท ก็มักจะเป็นคนชั้นคนหยาบ ควมมีกำลังทั้งทางทรัพย์

และทางคน ที่สร้างวัดก็หวังเอาหน้าและเอาบุญ และมีผลพลอยได้คือ ก็มีที่ลานวัดให้ลูกวิ่ง

เล่นไล่ส่ายในวัด เพราะคนชั้นคนหยาบ ความปกคิมก็มีเมียมมากกว่าคนสามัญ เหตุฉะนั้นลูกของ

ท่านจึงมีจำนวนมากกว่คนธรรมดา ทำไมจึงต้องมีเมียมมาก ก็เพราะมีอำนาจาสนาในคนสามัญ

จึงได้กล่าวมาแล้วข้างต้น นอกจากเด็กซึ่งเป็นลูกผู้สร้างวัด ก็ยังมีเด็กที่เป็นลูกเฒ่าของบิ๊ว

ตลอดจนลูกของชาวบ้าน ที่อาศัยพึ่งบารมีท่าน ทั้งโดยตรงและโดยปริยายรวมหมดนั้น ที่เรียก

ว่าลูกหมู่ลูกบ้านท่านนั้น ที่อาศัยลานวัดเป็นที่เล่นสนุก ถ้าจะเปรียบกับสมัยปัจจุบัน คนสร้างวัด

แต่ก่อน ก็เหมือนได้สร้างสนามเด็กเล่นอีกสถานหนึ่ง นอกจากเรื่องโคบุญกุศลทางศาสนา ที่

เขทวัด ลานวัด มีบริเวณที่ว่างกว้างใหญ่ ถ้ามองในแง่ปัจจุบันก็ว่า "เสียเศรษฐกิจ" ความ

จริงตรงข้าม เพราะที่ว่างกว้างใหญ่ของวัด ซึ่งต้องหคไปในสมัยปัจจุบัน จนเหลือเนื้อที่ลานวัด

โดยเฉพาะเท่านั้น ก็ควยอำนาจทางเศรษฐกิจบังคับ ถ้าไม่มีที่ว่างกว้างใหญ่ไว้ก่อน บ้านนี้

เศรษฐกิจที่ต้องการก็จะเกิดขึ้นไม่ได้

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงการณาหาหับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1. คหบดี เป็นคนประเภทใด

ก. มั่งมี	ข. ยากจน
ค. ชอบทำบุญ	ง. มีศีลธรรม
จ. มีฐานะปานกลาง	
2. คำว่า "เสียเศรษฐกิจ" นั้นหมายความว่าอย่างไร

ก. ทำให้ยากจน	ข. ทำให้ยากทุน
ค. เป็นการฟุ่มเฟือย	ง. สิ้นเปลืองทรัพย์สิน
จ. ไม่ได้ผลกำไรจากการทำ	
3. การสร้างวัดขึ้นเพื่อประสงค์อะไรเป็นสำคัญ

ก. เพื่อทำบุญ	ข. เพื่อให้พระมีที่อยู่
ค. เพื่อเอาหน้าเอาตา	ง. เพื่อแสดงความมั่งมี
จ. เพื่อให้ลูกหลานมีที่เล่น	
4. เรื่องนี้แสดงถึงประโยชน์ที่ควรมีบริเวณกว้างไว้อย่างไร

ก. เป็นที่แสดงมหรสพ	ข. เป็นที่เล่นของเด็กคหบดี
ค. เป็นที่ทำบุญของชาวบ้าน	ง. เป็นที่เล่นของเด็กในหมู่บ้าน
จ. ใช้เป็นสนามกีฬาของชาวบ้าน	
5. คหบดีและคนสามัญต่างกันในข้อใด

ก. คหบดีมีเมืงมากกว่า	ข. คหบดีมีลูกมากกว่า
ค. คหบดีมีบริวารมากกว่า	ง. คหบดีมีทรัพย์สินมากกว่า
จ. ถูกทุกข้อ	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 68

ฝึกอ่านความคำ

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้โดยอ่านเฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้ แล้วตอบคำถาม

ทุกคนที่เกิดมาไม่ว่าเป็นชนชาติใด หรือภาษาใด ย่อมจะรู้จักการสร้างที่อยู่อาศัย
แม่แก่สัวก็รู้จักทำที่อยู่อาศัย เช่นนกเป็นตน มันจะสร้างรังของมันสำหรับกกไข่ และสัตว์
อื่น ๆ อีกหลายจำพวกก็รู้จักทำที่อยู่อาศัย คนเรานี้ซึ่งนับว่าเป็นสัตว์ประเสริฐและดีกว่าสัตว์ทั้งปวง
ดังนั้นคนเราเกิดมาย่อมจะมีที่อยู่อาศัย มีไว้ในสมัยหนึ่งซึ่งจะท่องเที่ยวหาที่หลบพายุฝนตามลำคามาเขา
มาสมัยนี้ทุกคนรู้จักการสร้างที่อยู่แล้ว ทุกคนย่อมจะมีบ้านมีเรือนเป็นที่อยู่อาศัย

การปลูกเรือนทางภาคอีสานนั้น โดยมากมักปลูกเป็นเรือนไม้ชั้นเดียว เป็นรูปสี่เหลี่ยม
ผืนผ้า และยกพื้นที่มีไถ่สูง ๆ ส่วนมากคนพื้นเมืองทางภาคอีสาน มักชอบสร้างบ้านปลูกเรือน
อยู่ใกล้ ๆ ลำแม่น้ำ ห้วยหนอง คลอง บึง ถึงแม้ว่าไม่ใกล้ก็คงไม่ห่างไกลจากแม่น้ำ ลำคลอง
หนองบึง เท่าไรนัก การที่ปลูกเรือนอยู่ใกล้แม่น้ำลำคลองนั้นก็เพื่อให้น้ำให้เป็นประโยชน์แก่
การครองชีพ เมื่อถึงฤดูฝน ฝนตกหนักน้ำจะนองพื้นดิน และอีกอย่างหนึ่งเพื่อใช้ประโยชน์ของ
ไถ่ดินเป็นที่ประกอบกิจการงานประจำวัน ซึ่งมีการปันน้ำ หอหูก

ตามประเพณีอีสานในการปลูกเรือน มักจะถือกันว่า ถ้าปลูกเรือนหันข้างเรือนไปทาง
ทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก ซึ่งถือกันว่าไม่ดี เพราะคนที่อยู่จะไม่มีความสุข จะเป็นวิบัติแก่ตัว
ครอบครัวและทรัพย์สิน

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงตอบคำถามที่อ่านหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1. เรื่องนี้ควรทงข้อเรื่องว่าอย่างไร

ก. การสร้างที่อยู่อาศัย	ข. คนเป็นสัตว์ประเสริฐ
ค. ที่อยู่อาศัยของมนุษย์สมัยใหม่	ง. การปลูกเรือนให้ผู้อยู่มีความสุข
จ. ประเพณีการปลูกเรือนของชาวอีสาน	
2. ในเรื่องนี้เปรียบเทียบว่าคนใดที่กล่าวถึงในแง่ใด

ก. คนมีบ้านเรือน	ข. คนเจริญกว่าสัตว์
ค. คนสมัยใหม่รู้จักหลบฟ้าฝน	ง. คนรู้จักสร้างที่อยู่อาศัยดีกว่าสัตว์
จ. คนรู้จักสร้างเรือนให้กลมมน้ำ	
3. การสร้างบ้านให้กลมมน้ำคลองเพื่อประโยชน์อะไร

ก. การคมนาคม	ข. การเพาะปลูก
ค. การประมง	ง. การเลี้ยงสัตว์
จ. ถูกทุกข้อ	
4. ตามความเชื่อของชาวอีสาน ปลูกเรือนอย่างไรผู้อยู่จึงไม่มีความสุข

ก. ปลูกเรือนติดกับแม่น้ำ	ข. ปลูกเรือนยกพื้นขึ้นสูง
ค. ปลูกเรือนหันข้างไปทางตะวันออก	ง. ปลูกเรือนหันข้างไปทางตะวันตก
จ. ถูกทั้งข้อ ก และ ง	
5. การปลูกบานไม้ท่อนสูงนั้นเพื่อประโยชน์อะไร

ก. ใต้เป็นที่เลี้ยงสัตว์	ข. เป็นที่ทำงาน
ค. กันน้ำท่วมหน้าฝน	ง. เป็นที่เก็บเครื่องใช้
จ. ถูกทั้งข้อ ข และ ค	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 69

ฝึกอ่านข้ามคำ

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยพยายามอ่านเพื่อหาความที่สำคัญอย่างรวดเร็ว แล้วตอบคำถาม

เจ้าหน้าที่ประจำเครื่องบิน ได้นำเครื่องบินออกทำการบิน เพื่อทดลอง ในโอกาส
นั้นเอง พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ได้แสดงความกล้าหาญเพื่อเป็นเกียรติ
ของคนไทย และสวัสดิภาพคนแก่เครื่องบิน พระองค์ได้เสด็จขึ้นเครื่องบินประทับคู่กับมิสเตอร์เว-
เคนเปอร์น ผู้ซึ่ง เครื่องบินได้พาพระองค์ขึ้นไครสต์เวียนสมมาเป็นเวลา 3 นาทีกับ 45 วินาที
นับว่าเป็นคนไทยคนแรกที่ขึ้นเครื่องบิน

พอมียามของวันนั้น ประชาชนชาวไทยและต่างประเทศ ได้พากันหลั่งไหลจากทุก
ทิศทางทิศในนครหลวง มุ่งหน้าสู่สนามสระประทุม ในไม่ช้าถนนทุกสายในเขตสนามมักก็แน่นขนัด
ไปคายนุ่งขนพนาเสาศิ แต่พอได้เวลากำหนดเกิดอากาศวิปริต กระแสลมพัดจัด ผู้ซึ่งขึ้นเครื่องบิน
ไม่สามารถนำเครื่องบินออกแสดงการบินได้ ขอเลื่อนเวลาออกไปอีกเล็กน้อย พอมาย 5 โมง
15 นาที ลมเริ่มสงบ เจ้าหน้าที่ฝรั่งและทหารไทยที่เฝ้าเครื่องบิน ได้ช่วยกันเข็นเครื่องบิน
ออกจากโรงเก็บ ช่วยกันหนุนใบพัดเป็นการใหญ่ พอเครื่องยนต์ติดและเดินเครื่องเต็มที่
มิสเตอร์เวเคนเปอร์น ผู้ซึ่งก็นำเครื่องบินออกวิ่งเกือบสุดสนาม จึงได้เหวี่ยงขึ้นสู่อากาศ สูงราว
81 เมตร บินไปรอบ ๆ สนามมาในราว 4 นาที ก็ร่อนลงสู่สนาม ประชาชนได้ปรบมือให้เกียรติ
แก่นักบินถึงกึ่งกลางไปทั่วบริเวณนั้น วันแรกทางบริษัทให้ประชาชนชมเพียง 4 เที่ยว สำหรับเที่ยว
ที่ 4 นั้น ได้มีชาวจีนคนหนึ่งซึ่งรู้จักกันทั่วไปในเวลานั้นว่าเจ้าแก๊ง ได้เป็นผู้โดยสารขึ้นไปด้วย
อยู่ในอากาศนานประมาณ 5 นาที นับว่าเป็นคนที่สองที่อยู่ในประเทศไทยที่ขึ้นเครื่องบิน

ในวันต่อมา นับว่าเป็นประวัติศาสตร์ของการบินที่เป็นครั้งแรก อันสำคัญยิ่งของเมืองไทย
เพราะวันนี้เป็นวันแรกที่ในหลวงรัชกาลที่ 6 ได้เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตร นับว่าเป็น
กษัตริย์ไทยองค์แรกที่ได้ทรงเห็นเครื่องบิน วันนั้นแสดงการบินเพียง 3 เที่ยวเท่านั้น

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาเฉพาะข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. คนไทยคนแรกที่ขึ้นเครื่องบินคือใคร
 - ก. เภาแก่ฟ่ง
 - ข. คนที่ช่วยหมุนใบพัด
 - ค. กรมพระกำแพงเพชร
 - ง. ในหลวงรัชกาลที่ 6
 - จ. คนที่ช่วยเข็นเครื่องบิน
2. เวลานั้นใช้สถานที่ใดเป็นสนามบิน
 - ก. สนามหลวง
 - ข. ทุ่งนาแถวรังสิต
 - ค. สนามมาสระประทุม
 - ง. ถนนในนครหลวง
 - จ. ลานหน้าพระราชวัง
3. ทำไมคนจึงแห่กันไปดูเครื่องบิน
 - ก. อยากดูนักบิน
 - ข. อยากดูในหลวง
 - ค. อยากขึ้นเครื่องบิน
 - ง. อยากดูเครื่องบิน
 - จ. อยากดูกรมพระกำแพงเพชร
4. ภารกิจไทยองค์แรกที่โคกทอกระเนตรเครื่องบินคือใคร
 - ก. รัชกาลที่ 3
 - ข. รัชกาลที่ 4
 - ค. รัชกาลที่ 5
 - ง. รัชกาลที่ 6
 - จ. รัชกาลที่ 7
5. ทำไมนักบินจึงขอเลื่อนเวลาทำการบินออกไป
 - ก. คนดูแน่นเกินไป
 - ข. อากาศวิปริต
 - ค. รอรับในหลวงเสด็จ
 - ง. ไม่มีคนหมุนใบพัด
 - จ. ไม่มีคนเข็นเครื่องบิน

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 70

ฝึกอ่านข้ามคำ

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้โดยพยายามอ่านแต่ข้อความที่สำคัญอย่างเร็ว แล้วตอบคำถาม

ร้อยละ 85 - 90 ของประชากรในประเทศไทยเป็นคนยากจน ความยากจนในที่นี้หมายถึงการขาดแคลนปัจจัยสี่ อันได้แก่อาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย ในระดับที่พอเพียงที่จะยังชีพให้เป็นที่ไปตามปกติได้ในธรรมชาติของท้องถิ่น

ศาสตราจารย์นายแพทย์อารี วลัยเสวี ซึ่งเป็นนักโภชนาการแห่งคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี กล่าวว่าคนในชนบทประมาณ ร้อยละ 70 - 80 ได้รับความทุกข์ไม่เพียงพอก่อนในสมัยกรุงเก่า ประมาณร้อยละ 50 - 60 เป็นโรคขาดอาหาร และเป็นปัญหาที่รุนแรงในชนบท เพราะเป็นการขาดอาหารภายใน 6 เดือนแรกของชีวิต ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่สมองไ้มากกว่าการขาดอาหารในระยะหลัง การที่เด็กในสมัยขาดอาหารในระยะ 6 เดือนแรกของชีวิตมากกว่าเด็กในชนบท ก็เพราะว่าแม่ต้องออกไปทำงานไม่สามารถเลี้ยงดูลูกด้วยนมของตนได้

เมื่อเดือนธันวาคม 2517 หนังสือพิมพ์หลายฉบับลงข่าวว่า ในปี 2516 เด็กไทยตายเพราะขาดอาหาร 55,000 คน หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยฉบับวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2519 ถึงข่าวว่านายแพทย์สาโรจน์ นิงสานต์ รองอธิบดีกรมอนามัย แถลงว่าเด็กทารกและเด็กก่อนวัยเรียนตายปีละแสนคน และอย่างน้อยร้อยละ 50 ตายเพราะโรคขาดอาหาร

การเป็นโรคขาดอาหารทำให้เซลล์ในสมองตาย ทำให้สติปัญญาไม่ดี และทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บอื่นอีกตามอัธยาศัย เช่นโรคโลหิตจาง โรคติดเชื้อรุนแรง โรคฉี่หนู โรคหัวใจรั่ว โรคไต โรคพยาธิต่าง ๆ ทั้งหมดนี้อาจจะรวมเรียกว่าโรคแห่งความยากจน หรือโรคจน

และในขณะที่เดียวกันก็มีคนที่มั่งคั่งเหลือเฟือ บางคนมีเงินเป็นร้อยล้านพันล้าน คนร้อยละ 10 - 15 ที่เรียกว่าคนรายนั้นเล่ามิใช่จะไม่มีปัญหา คนรวยคำนึงชีวิตเห็นห่างจากธรรมชาติ เช่นอยู่ในเมือง อยู่ในตึก นั่งรถยนต์ ออกกำลังกายน้อย บริโภคมาก วิตกกังวลมาก เครียดมาก เขาก็มีความทุกข์เวทนาไปอีกแบบหนึ่ง คนพวกนี้เป็นโรคเรื้อรัง เช่นความดันโลหิตสูง อ้วน เบาหวาน โรคหัวใจ ขาดเลือด ขอดักเสบ โรคประสาท เป็นต้น

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาบทัวอักษรวรหน้าขอที่ถูกต้องที่สุด

1. เรืองนี้ควรที่จะตั้งชื่อว่าอย่างไร

ก. โรคจน

ข. โรครวย

ค. การขาดปัจจัยสี่

ง. โรคประสาท

จ. คนไทยยากจน

2. ประเทศไทยเราในปัจจุบันนี้อยู่ในฐานะใด

ก. ยากจน

ข. ร่ำรวย

ค. ปานกลาง

ง. แพงแพง

จ. ประเทศพัฒนาแล้ว

3. เด็กในทองถิ่นใดที่เป็นโรคขาดอาหารที่ร้ายแรงที่สุด

ก. ชนบท

ข. ภาคเหนือ

ค. สลัมกรุงเทพฯ

ง. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จ. ทองถิ่นที่ฟ้าฝนแล้ง

4. ข้อใดเป็นผลของการขาดอาหาร

ก. โรคไต

ข. โรคพยาธิ

ค. สติปัญญาไม่ดี

ง. โรคโลหิตจาง

จ. ถูกทุกข้อ

5. โรครวย หมายถึง โรคที่เกิดในข้อใด

ก. อ้วน

ข. โรคหัวใจ

ค. เบาหวาน

ง. ความดันโลหิตสูง

จ. ถูกทุกข้อ

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 71

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

นานมาแล้ว มีเมืองหนึ่งชื่อเมือง "สมมุตินคร" มีชาวลือกันว่านอกเมืองมีภูเขากา
ที่แปลกประหลาด คือมีปากถึง เจ็ดปาก ประชาชนต่างแตกตื่นอยากจะได้เห็นกาเจ็ดปากนี้ยิ่งนัก
แต่ทุกคนไม่อาจจะเห็นมันได้ เพราะไม่ทราบว่ามันอยู่ที่ใด ชาวนี้อันใดทราบถึงพระราช พระองค์
ทรงมีความสงสัยยิ่งนัก จึงสั่งให้เสนาไปค้นหาหาผู้ที่พบกาประหลาดแล้วนำตัวมาเฝ้า

เสนาออกไปนอกเมืองสืบหาความจริง ในที่สุดก็พบหญิงแก่ผู้หนึ่งเป็นต้นเหตุของ เรื่องกา
เจ็ดปาก เสนาจึงนำตัวหญิงแก่เข้ามาเฝ้าพระราช พระราชทรงตรัสซักไซ้หาจนได้ความจริง
พระองค์ทรงสั่งให้ประหารชีวิตหญิงแก่ เพื่อบอกกล่าว เรื่องกาเจ็ดปาก เมื่อถึงเวลาประชาชน
ต่างก็มาอย่างพร้อมเพรียงกัน

พระราชตรัสว่า "ราษฎรที่รักของข้าทุกคน ตามที่มีข่าวเล่ากันว่า ขณะนี้มีกาเจ็ดปาก
เกิดขึ้น มีท่านผู้ใดเห็นบ้าง" ทุกคนต่างก็เงียบกริบ เพราะทุกคนไม่มีใครเคยเห็นเลย
พระราชสั่งให้หญิงแก่เล่าเรื่องกาเจ็ดปากให้ราษฎรฟัง นางจึงเล่าเรื่องให้เขาฟังว่า "ตัวฉัน
เป็นต้นเหตุของเรื่องนี้ ความจริงมีอยู่ว่า วันหนึ่งฉันเข้าไปในป่า ไปพบกากำลังเจ็ดปากอยู่บน
กิ่งไม้ ฉันจึงบอกให้หลานดู แต่หลานไม่ทันใจดู เพราะกามันไปเสียก่อน เนื่องจากตกใจใน
เสียงที่บอก หลานคิดว่าฉันบอกให้ดูกาเจ็ดปาก จึงนำเรื่องนี้เล่าต่อกันไป ถึงชาวเลา
ที่ห่านไคยีน"

อันคำลา	เขาลือ	กาเจ็ดปาก
ชาวพังงา	กาไค	โยปากหลาย
อันคำคน	สาละวัน	ล้นมากมาย
อย่าเชื่อง่าย	งมงาย	ในน้ำคำ
ควรฟังหู	ไวหู	ดูแล้วเชื่อ
กาลครั้งเมื่อ	กาเจ็ดปาก	นำขำขัน
เพราะคนลือ	เล่าไป	ใหญ่กัน
ถอยค่านัน	สำคัญนัก	นระราษฎรเอย

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาษาหับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1. ทำไมจึงไม่มีใครเห็นกาเจ๊กปาก

ก. เพราะเป็นกาวิเศษ

ข. เพราะมันอยู่ในป่าลึก

ค. เพราะมันเป็นเพียงชาวลีล

ง. เพราะมันเป็นกาประหลาด

จ. เพราะมันเห็นคนแรกไม่บอกใคร

2. ในเรื่องนี้พระราชเป็นใคร

ก. ขอบซักไซ้

ข. กวีฉาวร้าย

ค. เชื้ออะไรง่าย ๆ

ง. รอบคอบมีเหตุผล

จ. คนขาวเหมือนคนทั่วไป

3. ใครเป็นกบฏเพราะชาวเมืองกาเจ๊กปาก

ก. ราษฎร

ข. พึงแก่

ค. พระราชา

ง. เสนาของพระราชา

จ. หลานของพึงแก่

4. คนเหตุที่ทำให้กษัตริย์คือชอโก

ก. การพูดไม่ชัด

ข. การฟังไม่ชัด

ค. การตัดสินใจ

ง. การเห็นไม่ชัด

จ. ความเข้าใจผิด

5. เนื้อหาของกลอนสอนเราราวอย่างไร

ก. ไหว้จักพิ

ข. ไหว้จักคิ

ค. ไหว้เชื้อชาวลีล

ง. ไหว้พื้หุไว้หุ

จ. ให้เป็นคนมีเหตุผล

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 72

คำชี้แจง พิจารณาและจับเวลาในการอ่าน แล้วตอบคำถาม

บรรดาสัตว์ในเทพนิยายที่มีรูปร่างกว้างขวางที่สุดนั้น เห็นว่าไม่มีชนิดใดเกิน มังกร นับเป็นพันธุ์มาแล้ว สัตว์ประหลาดซึ่งคลานไถหรือบินโคจรชนิดนี้ ไถเหี่ยวฟากหัวฟากหางอยู่ทั่วทวีปเอเชียและยุโรป ในเทพนิยายของฝรั่งมักจะเลือกเอามังกรออกมาให้เจ้าชายหรืออัศวินแสดงความกล้าสวามิภักดิ์ เพราะความทวนซ้นหลังมา้อาสาออกไปสังหารมังกรร้าย เพื่อช่วยเหลือนานเมืองหรือเจ้าหญิงแสนสวยทั้ง ๆ ที่ไม่มีตัวมังกรอยู่ในโลกนี้ แต่เมื่อได้ยินเรื่องมังกรอยู่บ่อย ๆ จนชินหู และได้เห็นภาพวาดมังกรที่มีรูปร่างใหญ่โต ๆ จนชินตา นานเข้าจึงรู้สึกว่าการมีคนออกจะคุ้นกับมังกรมากขึ้นทุกที จนคิดว่ามังกรเป็นสัตว์ที่มีตัวตนขึ้นมาจริง ๆ ในเทพนิยายที่ฝรั่งแต่งขึ้นส่งสอนเด็ก จึงชอบใช้มังกรเป็นตัวละครที่สำคัญ ที่ส่งเสริมบารมีของบุคคลาหลาย แต่ในทางศาสนาคริสต์มังกรเป็นตัวแทนของความชั่วร้าย ถึงเห็นเข่นขยอระจอนบนหลังม้าขาวนหางค่อมมังกรอยู่ ซึ่งมีความหมายว่าเข่นขยอระจอกำลังประหัตประหารทวยปิศาจแห่งความชั่ว ชนชาวอังกฤษได้อ้อเอาเข่นขยอระจอเป็นพระประจักษ์ของชน และเขียนรูปเข่นขยอระจอนบนธงชาติ แม้กระทั่งจอมพลทหารบกอังกฤษก็จัดทำเป็นรูปเข่นขยอระจอกำลังฆ้ามังกรไว้ที่หัว ท่วงกัภาพของจอมพลไทยที่ใช้หัวช้างหรือตัวกรูพระคัมภีร์ทรงหัว

อันมังกรของฝรั่งนั้นมีรูปร่างกว้างไปกัมังกรของจีนและชนชาติอื่นในตะวันออก ตรงที่มังกรของฝรั่งมีปีกอยู่บนหลังควย มังกรฝรั่งจึงบินได้ เพราะฝรั่งถือว่าปีกเทานั้นที่จะช่วยใ้โผนนุ้ยหรือสั้วเหาะเหินเดินอากาศได้ เทวดาฝรั่งจึงต้องมีปีกอยู่ทีไหล่และคิปีกใ้โผนนุ้ยและมาเปกษัส กางกับเทวดาและสั้วเหาะไ้ของไทยและของชาติเอเชียอื่น ๆ ที่ไม่ต้องมีปีกก็บินได้ เก่งกว่าเทวดา และสัตว์ในเทพนิยายของฝรั่งมาก นอกจากนั้นมังกรนี้ฝรั่งยังหมายความว่าไปถึง เมฆฝนอีกอย่างหนึ่งควย

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกำหนดหัวข้อบทประพันธ์ต่อไปนี้

1. มังกรเป็นสัตว์ในข้อใด

ก. สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม	ข. สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม
ค. สัตว์ออกลูกเป็นตัว	ง. สัตว์มีกระดูกสันหลัง
จ. สัตว์ในเทพนิยาย	
2. ในเทพนิยายของฝรั่ง มังกรเป็นตัวแทนในคำใด

ก. เป็นพาหนะของเจ้านาย	ข. ช่วยเหลือบ้านเมือง
ค. ช่วยเหลือเจ้าหญิงแสนสวย	ง. เป็นสัตว์ที่ชาวบ้านสอนให้แก้กถา
จ. ทำให้เจ้าชายหรืออัศวินได้แสดงความกล้า	
3. ผู้นับถือศาสนาใดที่ถือว่ามังกรเป็นตัวแทนของความชั่วร้าย

ก. คริสต์	ข. พุทธ
ค. ฮินดู	ง. ฮินดู
จ. อิสลาม	
4. มังกรฝรั่งแตกต่างจากมังกรของชาติอื่นในข้อใด

ก. ขา	ข. ปีก
ค. เขา	ง. สี
จ. รูปร่าง	
5. "คทา" หมายถึงอะไร

ก. ขา	ข. คอน
ค. แส	ง. ตะบอง
จ. หัวขาง	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 73

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ในสมัยอดีตกาล ณ แคว้นอังคะและมคธมีพ่อค้าทั้งสองคนนี้ไปมาติดต่อค้าขายระหว่าง
ทั้งสองนครอยู่เสมอมาเป็นเนืองนิจ

วันหนึ่งพวกพ่อค้าแห่งแคว้นอังคะ นำขบวนเกวียนบรรทุกสินค้าไปขาย ณ เมือง มคธ
ในตอนเย็นได้พักค้างแรมอยู่ที่แห่งหนึ่ง มีมูลโคที่ขายใหม่ทั้ง เวล่ายกของครั้นแล้วก็เดินทางต่อไป
ในเวลานั้นมีแมลงจู่จิ (ชอบกินขี้วัวและขี้ควายเป็นอาหาร) ไก่พากันมากินสุราที่พวกพ่อค้าทิ้งไว้
เสร็จแล้วก็เข้าไปอยู่ในมูลโคที่ยังเปียกอยู่ ครั้นเมื่อพระอาทิตย์ตกดินมูลโคถูกแดดเผาก็มีกลิ่นเหม็น
แมลงจู่จิออกมาได้จึงร้องขึ้นว่า

"ขวยเรากวยเราออกไม่ไค้ แขนคินมันรักตัวเรา" ขณะนั้นข้างตัวหนึ่งก็เดินเข้ามา
ใกล้ใกล้มูลโคก็หันกลับไป แมลงจู่จิเห็นดังนั้นก็กลัวว่าข้างกลัวตนจึงพูดว่า

"ข้างเอ๋ย เจ้าเป็นสัตว์ที่กำลังมหาศาล เก่งกล้ากว่าสัตว์ทั้งปวง เหตุไฉนจึงกลัวเรา
ผู้กำลังเพียงเล็กน้อยเท่านั้น อวดเก่งกับเราสู้กับเรารู้จักเป็นไร" ข้างได้ยินดังนั้นจึงนึกเหน็ด
ในความกำเเพงของแมลงจู่จิ จึงว่า

"เราเนหรือจะกลัวเจ้า เราจะฆ่าเจ้าเสียเมื่อไรก็ได้ แต่เราไม่ต้องการฆ่าเจ้ากวย
กินและงา แต่จะฆ่าเจ้ากวยสิ่งที่เจ้าชอบ"

พูดเสร็จข้างก็เดินเข้ามาใกล้ และฉวยอุจจาระปัสสาวะใส่แมลงจู่จิถึงแก่ความตาย
เรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่า ผู้ที่ไม่รู้จักประมาณตนเองย่อมเกิดความพินาศแก่ตัวได้

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาษาทบทวนข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. เรืองนี้ควรทงชอว่าอย่างไร

ก. อาหารของแมลงจุง

ข. แมลงจุงกับราช

ค. ความตายของแมลงจุง

ง. ผู้หญิงโสดจนถึงความพินาศ

จ. ผู้ที่กำลังมากมเพผู้กำลังน้อย

2. แควนอังกะแลมคร อยู่ในประเทศใด

ก. อินเีย

ข. พม่า

ค. เขมร

ง. ไทย

จ. ลาว

3. คำกล่าวที่ว่า "อวกเแงมาสู่กับเราสัคคเป็นไร" หมายถึงอะไร

ก. การทหาย

ข. การอวกเแง

ค. ความกลาหาญ

ง. ความอวกคิ

จ. การพรอมรบ

4. สิ่งที่แมลงจุงชอบคืออะไร

ก. สุรา

ข. ีราช

ค. เสงอาหาร

ง. ใบไม้ใบหญา

จ. ชีวชีควาย

5. โยสรูปแวงแมลงจุงตายเพราะเหตุใด

ก. ปากเสีย

ข. แคนเภา

ค. ชีวชีควาย

ง. มีกำลังน้อย

จ. ไม่รู้จักประมาณตัวเอง

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 74

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

บุญพระเวส คือการทำบุญเดือนหก ภาษาพื้นเมืองเรียกว่าบุญพระเวส ทำกันกลางเดือนหกทุกปี ที่เรียกว่าบุญพระเวสเพราะมีการเทศน์เรื่องพระเวสสันดร ก่อนจะถึงกำหนดงานราวเดือนเก็ด เจาคณะจังหวัดจะแจกกันเทศน์ไปยังวัดต่าง ๆ ทุกวัด เพื่อให้พระสงฆ์เตรียมตัวและพุทธศาสนิกชนเตรียมของทำบุญ นอกจากนี้ยังมีการเตรียมของไฟหรือบั้งไฟ มีทั้งบั้งไฟดอก บั้งไฟทะเล และกลองแหพนเมืองเรียกว่ากลองจั่ว หรือกลองเต็ง

จนถึงวันงานมีชาวบ้านในเมืองรับเป็นเจ้าศรัทธาบริจาคอาหารเลี้ยงพระภิกษุสงฆ์และคนมาทำบุญอย่างเพียงพอ เรียกว่าการค่ายอ เมื่อถึงวันเริ่มทำบุญซึ่งเรียกว่าวันบุญ พวกเจ้าศรัทธาก็จะเข้าไปปลูกปะรำเล็ก ๆ คล้ายเพิง ภาษาพื้นเมืองเรียกว่าตูป สำหรับให้บูชาคิดตามพระสงฆ์ได้พัก หลังจากนั้นคนแก่ในคุ้มหนึ่ง ๆ เป็นผู้นำขบวนแห่พร้อมควายฉกรรจ์ประมาณ 50 - 60 คน พวกกันไปกินข้าว กินเหล้าตามบ้านเรือนในเมือง การไปครั้งนี้ผู้ที่ไปจะแต่งตัวสวยงาม แขนงก็โซนาไหมหรือผ้าหางกระรอกสีต่าง ๆ แต่โดยมากเป็นสีมะเขือสุก ปล่อยชายผ้ายาวปล่อยลงมาข้างแก้มขวาหรือซ้าย มือทุกนิ้วสวมกรวยมือ กรวยมือนั้นมีผ้าคล้ายสีต่าง ๆ อย่างสวยงาม

เครื่องประกอบการแห่มีกลองสองหน้าขนาดย่อม ซึ่งเรียกว่ากลองเต็ง ม้อง ฉาบ มาล่อ สำหรับตีให้จังหวะเวลาแห่ ครั้นแล้วหัวหน้าจะนำออกไปเกินตามถนนสายต่าง ๆ ส่วนชายฉกรรจ์อื่น ๆ เดินเป็นแถวหน้ากระดานซ้อนกันโดยเว้นระยะห่างกันพอพอนัด เครื่องประโคมต่าง ๆ จะอยู่กลางขบวน ถ้าขบวนแห่ไปถึงบ้านผู้ใด เจ้าของบ้านจะออกมาต้อนรับพร้อมเจ้าศรัทธามาเลี้ยง เมื่อเสร็จแล้วคนหนึ่งในพวกที่นำจะกล่าวอวยพรเจ้าของบ้านแล้วก็ไปบ้านอื่นต่อไป

ในวันรุ่งขึ้น ขบวนแห่ยังมีอยู่เหมือนเดิม พระสงฆ์ที่มาจากวัดต่าง ๆ ตามชนบทพร้อมควายญาติโยมทั้งชายหญิงและเด็ก จะออกเดินทางมายังที่ที่เจ้าศรัทธาเตรียมไว้ ในตอนเย็นเวลาประมาณห้าโมงถึงหกโมงเย็นก็จะมีการแห่พระเวสเข้าเมือง ในขบวนแห่มีชายหญิงหนุ่มสาวและเด็กเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีพวกที่แต่งตัวเป็นผีเสื้อหรือชาวเมืองเรียกว่าผีโซนาหน้าหน้าขบวน

แบบฝึกหัดที่ 75

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ประเพณีลอยกระทง เป็นประเพณีที่เลื่องลือกันมากของภาคเหนือและปฏิบัติสืบกันมาทางภาคเหนือจกงานในวันยี่เป็ง คือวันเพ็ญเดือนยี่เพ็ญ ซึ่งตรงกับวันเพ็ญเดือนสิบสองของภาคกลาง ชาวเมืองเหนือเริ่มงานกันตั้งแต่เช้า คือจ่ายและจัดอาหารไปถวายพระที่วัดและเตรียมทำความสะอาดบ้านเรือน แล้วจัดวางกระทงประทีปในบ้าน รอบบ้านและระเบียบ กระทงคือถ้วยและชามคั้นน้ำใส่น้ำมันมะพร้าว และมีใส่เทียนขี้ไต้ตรงกลาง นอกจากนั้นจะเตรียมทำกระทงถวายกษัตริย์บ้าง ไปทูลบาง เปลือยมะพร้าวบ้าง ประดับประดาให้สวยงาม มีดอกไม้ ธูป เทียน เทียนตวงค์ ข้าวสาร พอเย็น ๆ ใกล้เคียงวัดและที่ชุมชนบางแห่งจะมีประชาชนไปชุมนุมไหว้พระ และชมการแสดงกลางแปลงต่าง ๆ มีการชกมวย ตีกระบี่กระบอง ไล่เวลาดำ คำนวนกันก็จะจัดกระทงประทีป โดยใช้ตะเกียงและไฟฟ้าในบ้านน้อยที่สุด แล้วก็พากันไปที่แม่น้ำลำห้วย เพื่อลอยกระทงของตน และกระทงของผู้อื่น นอกจากกระทงสวยที่ประดิษฐ์กันนี้ ก็ยังมีกระทงนำลูกอีกแบบหนึ่ง คือกระทงสวย ไล่แกกระทงขนาดจิ๋ว ทำด้วยกษัตริย์หรือพลับพลึงปักธูปเทียนและปล่อยลงลอยตามกันไปทีเดียว 20 - 30 กระทงเป็นอันน้อย บางครั้งมีผู้ลอยถึง 50 - 100 กระทงนี้ มองลงไปแม่น้ำจากสะพานหรือตลิ่งจะแลเห็นสวยงามมาก อนึ่งก่อนจะลอยกระทงผู้ลอยมักจะนั่งลงอธิษฐานขอขมาแก่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ไปกับกระแสน้ำ แล้วก็เก็บกระทงอันลอยกันต่อไป การลอยกระทงพากันไปจนถึง ในขณะเดียวกันก็มีภาพยนตร์กลางแปลงฉายไต่รุ่ง ในที่ชุมนุมบางแห่งคานขางแม่น้ำก็มีอาหารคาวหวานวางขาย ประชาชนจึงเดินกันขวักไขว่สนุกสนาน ก่อนสองยามก็จะมีการเล่นไฟ คือดอกไม้ไฟขนาดเล็ก ซึ่งเป็นการประชันฝีมือมีการประกวดประชันกันมาก การแห่สิ่งที่ยินน้ำห่างจากชุมชนแล้วพอลึก ๆ ก็ทำการจุดกันเป็นไฟพลึกพลืน เพราะดอกไม้ไฟเหล่านี้มีประกายไฟสีต่าง ๆ พุ่งสูงขึ้นเหมือนจรวด แตกกระจายระยิบระยับบ้าง หมุนไปรอบ ๆ บ้าง

ปัจจุบันในจังหวัดใหญ่ ๆ เช่นเชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน เชียงราย มีการทำพิธีลอยกระทงถึงสองวัน วันแรกคือ วันขึ้น 15 ค่ำเดือนยี่เพ็ญ ชาวบ้านลอยกระทงขนาดเล็กชนิดต่าง ๆ ส่วนในวันแรม 1 ค่ำนั้นมีการประกวดกระทงใหญ่ ๆ ขนาดใหญ่ถึงกลาง กระทงเหล่านี้หน่วย

ราชการและพอลาประชาชนประจักษ์ขึ้นเป็นเรื่องราวบ้าง เป็นสัญญาณบ้าง โดยมีสาว ๆ สวย ๆ งามในกระถางกล้วย เมื่อขบวนแห่ลอยเลื่อนผ่านคนประชาชนไปจนถึงที่คักลีนซึ่งอยู่ใกล้แม่น้ำแล้ว กระถางบางกระถางก็จะมีผู้พุ่งลงจากเรือไปสู่แพใหญ่ ๆ ที่เตรียมไว้ โดยมีคนลงไปลอยคอในแม่น้ำที่เยือกเย็นเพื่อเซ่นแพลอยไปช้า ๆ กระถางบางกระถางนำลงน้ำไม่ได้ก็มีใช้เวลาอาบ นาที

จงกาภาพทစ်ตัวอักษรหนาขอที่ถูกต้องที่สุด

1. วันยี่เป็ง หมายถึงวันใด

ก. วันเข้าพรรษา	ข. วันเพ็ญเดือนสาม
ค. วันเพ็ญเดือนหก	ง. วันเพ็ญเดือนสิบเอ็ด
จ. วันเพ็ญเดือนสิบสอง	

2. กระถางกล้วย มีลักษณะอย่างไร

ก. กระถางที่ทำด้วยใบตอง	ข. กระถางที่ทำด้วยเปลือกมะพร้าว
ค. กระถางที่ใส่ข้าวสารและดอกไม้	ง. กระถางที่จักเป็นกระถางไว้หน้าบ้าน
จ. กระถางเล็ก ๆ ลอยที่ละ 20 - 30 กระถาง	

3. ตามความเชื่อ การลอยกระทงทำเพื่ออะไร

ก. เพื่อแก้บน	ข. เพื่ออุทิศส่วนกุศล
ค. เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน	ง. เพื่อเสาะหาเคราะห์
จ. เพื่อให้ทุกข์โศกโรคภัยลอยไปกับกระแสน้ำ	

4. สองยาม หมายถึงเวลาใด

ก. สามทุ่ม	ข. หกทุ่ม
ค. สี่สาม	ง. หกโมงเช้า
จ. เก้าโมงเช้า	

5. เรื่องนี้เล่าถึงการลอยกระทงในภาคใด

ก. ภาคใต้	ข. ภาคเหนือ
ค. ภาคกลาง	ง. ภาคตะวันออก
จ. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 76

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

หนังตะลุง เป็นมหรสพพื้นเมืองอย่างหนึ่งของชาวปักษ์ใต้ที่นิยมกันมาก เข้าใจว่านี่วิวัฒนาการมาจากหุ่นกระบอก ซึ่งชาวชวาหรือชาวอินโดนีเซียเขียนแบบมาจากหุ่นกระบอกของจีน ต่อมามีคนมาขายรับถ่ายทอดมาจากพวกชวา แล้วไทยก็รับมาจากมลายูอีกทอดหนึ่ง โดยเข้ามาแพร่หลายในหมู่ชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามก่อน เรียกว่าหนังแขกบ้าง หนังชวาบ้าง และหนังมลายูบ้าง ครั้นเมื่อแพร่หลายเข้ามาในหมู่ชาวไทยที่นับถือพุทธศาสนา ชื่อเหล่านั้นก็เลือนหายไป และมาเรียกใหม่ว่าหนังตะลุง สาเหตุที่เรียกว่าหนังตะลุง คงมาจากคำว่า "พัตลุง" ซึ่งเป็นจังหวัดแรกที่มหรสพประเภทนี้เข้ามาแพร่หลายในไทย ครั้นต่อมาเรียกให้สั้นลงเป็นตะลุง แล้วเปลี่ยน ท เป็น ก เลยกลายเป็นหนังตะลุง จนเป็นชื่อที่รู้จักกันทั่วไปมาจนถึงทุกวันนี้

ตัวหนังตะลุงอาจทำด้วยหนังควาย หรือหนังที่อุ้มบาง ๆ และชาวสะอาก ตักและฉลุลายเป็นรูปต่าง ๆ เช่นรูปกษัตริย์ รูปขุนนาง รูปยักษ์ รูปเสนา รูปฤๅษี เป็นต้น ตามเรื่องที่ต้องการ ระบายสีต่าง ๆ ประดับให้สวยงามเห็นเป็นลวดลายเวลาเชิดในเวลากลางคืนหนังตะลุงบางคณะมีรูปหนังบางตัว ซึ่งถือว่าศักดิ์สิทธิ์ประจำโรง จะปิดทองคำเปลวแวววาว ส่วนตัวกลายบางครั้งจะนุ่งผ้าไหมวย เมื่อไ้รูปหนังแล้วใช้ไม้ไผ่เป็นไม้ค้ำคียบตามยาวของรูป ใช้คนกลวยสำหรับปักรูปเวลาแสดง มีคนพากย์คนเชิดอย่างมา 2 คน เรียกว่านายหนังเป็นคนเหวด รองนายหนังเป็นฝ่ายเหวด บทพากย์ใช้กลอนแปด เป็นพื้น นายหนังที่เก่ง ๆ มักจะเล่นเป็นกลอนสกลซึ่งคิดขึ้นปัจจุบันทันด่วน

หนังตะลุงไม่ได้เล่นในโรงมหรสพอื่น ๆ แต่เล่นกันกลางแจ้งบริเวณกว้าง สำหรับโรงหนังตะลุงเป็นโรงมีเสา 4 ต้น หลังคาเป็นเพิงหมาแหงน กันสามด้านด้วยจากหรือทางมะพร้าว ทางขึ้นลงอยู่ด้านหลัง ตัวโรงยกพื้นสูงประมาณ 1 เมตรครึ่ง หรือ 2 เมตร กั้นหน้ากว้างประมาณ 3 เมตร ใช้ผู้ชายกั้นปิดหน้าโรงเป็นจอ จุกตะเกียงไว้ข้างใน ปัจจุบันใช้ไฟฟ้าแทนตะเกียง เอารูปหนังมาพากย์และเชิดเล่นเฉพาะกลางคืน คนดูจะนำเสื้อหรือกระดานมาปูนั่ง เพื่อพองหนานอนดูตามถนัดอยู่คนนอก โดยอุ้งแขนจ่อ นายหนังจะมีลูกคู่ตั้งแต่ 3 - 7 คน สำหรับตีเครื่องประกอบ เช่น กลอง ฆ้อง ฉิ่ง โหม่ง แกระ ปี่โจน ซอ

การเล่นหนังตะลุงเดิมทีเคยเล่นเรื่องรามเกียรติ์เป็นพื้น ต่อมานายหนังอาจกำหนดเรื่องอื่นใดก็ได้ บางครั้งจะนำเอาเรื่องวรรณคดีไทยบาง ชาดกบางมาเล่น มีทั้งตัวละครและตัวนางรักและรบตามเรื่อง ภาษาที่ใช้ในการพากย์ส่วนใหญ่ใช้ภาษาท้องถิ่นของภาคใต้ แต่บทพูดของตัวเองในเรื่องใช้ภาษาไทยกลาง

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาบทบาทกับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. หนังตะลุงมีต้นกำเนิดมาจากประเทศใด

ก. ไทย

ข. ลังกา

ค. สิงคโปร์

ง. มาเลเซีย

จ. อินโดเนเซีย

2. คำว่า "ตะลุง" มาจากอะไร

ก. ภาษาแขก

ข. ชื่อตัวหนัง

ค. ภาษามาเลเซีย

ง. ชื่อเมืองในชวา

จ. ชื่อจังหวัดพัทลุง

3. ทำไมจึงปิดทองเปลวรูปหนังบางตัว

ก. เพราะเป็นตัวละครเอก

ข. เพราะเป็นตัวนางเอก

ค. เพราะเป็นตัวละคร

ง. เพราะเป็นตัวละคร

จ. เพราะถือเป็นตัวศักดิ์สิทธิ์

4. กลอนสก หมายถึง กลอนประเภทใด

ก. สักวา

ข. คอกสร้อย

ค. กลอนตลาด

ง. กลอนแปดสุภาพ

จ. กลอนแปดที่คิดขึ้นขึ้นที่หนัง

5. นายหนัง หมายถึงใคร

ก. ผู้จ้างหนัง

ข. เจ้าของหนัง

ค. ผู้พากย์หนัง

ง. ช่างทำตัวหนัง

จ. หัวหน้าคณะหนังตะลุง

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 77

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

พระอาจารย์มั่น ภูริทัตตเถระ เป็นอาจารย์สอนธรรมทางวิปัสสนา มีลูกศิษย์และคนที่เคารพนับถือมากมาย มีชีวประวัติดังต่อไปนี้ อาจารย์มั่น เป็นบุตรของนายคำคง แก่นแก้ว และนางจันทร์ แก่นแก้ว เกิดเมื่อ พ.ศ. 2413 ที่บ้านคำบง อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี มีพี่น้องทั้งหมด 9 คน

พระอาจารย์มั่นท่านเป็นคนร่างเล็ก แข็งแรง ว่องไว มีสติปัญญาดีมาแต่กำเนิด เป็นผู้วางใจสอนง่ายในทางที่ถูก ไม่ยอมทำตามในทางที่ผิด การเล่าเรียนท่านได้เรียนอักษรไทย น้อย อักษรไทย อักษรธรรม อักษรขอม อ่านออกเขียนได้ ท่านเรียนได้รวดเร็วเพราะมีความทรงจำดี และมีความขยันหมั่นเพียร ชอบการเล่าเรียนศึกษา

เมื่ออายุได้ 15 ปี ท่านได้บรรพชาเป็นสามเณรในวัดบ้านคำบง ครั้นบวชแล้วได้ศึกษาหาความรู้ทางศาสนา ท่านสามารถจำได้อย่างรวดเร็ว พระอาจารย์ที่สอนมีความเมตตาต่อท่านมาก เพราะท่านเอาใจใส่ต่อการเล่าเรียนดี มีความประพฤติเรียบร้อย เป็นที่ไว้วางใจได้ เมื่ออายุได้ 17 ปี บิดาได้ขอร้องให้ลาสิกขาเพื่อช่วยการงานทางบ้าน ท่านก็ได้ลาสิกขาออกไปช่วยการงานของบิดามารดาเต็มความสามารถ ถึงกระนั้นท่านก็ยังคิดที่จะบวชอีกอยู่เสมอไม่เคยลืมเลย คงเป็นเพราะอุปนิสัยในทางบรรพชาแต่ก่อนอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งเพราะติดใจในคำสั่งของยายว่า "เจ้าต้องบวชให้ยาย เพราะยายก็ไถ่เลี้ยงเจ้ามา" คำสั่งของยายคอยสกิดใจอยู่เสมอ

ครั้นเมื่ออายุได้ 22 ปี ได้ขออำตยาบิดามารดาไปบวช ท่านทั้งสองก็อนุญาตตามความประสงค์ ท่านได้เข้าศึกษาในสำนักอาจารย์เสาร์ วัดเลียบ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี และได้รับอุปสมบทที่วัดศรีทอง อำเภอเมืองอุบล การบำเพ็ญประโยชน์ของท่านประมวลลงได้ในหลัก 2 ประการ ดังนี้

1. ประโยชน์ของชาติ ท่านได้เอาธุระเทศนาอบรมสั่งสอนศีลธรรมแก่ประชาชนพลเมืองของชาติทุกถิ่นที่ได้สัญจรไป คือภาคกลางบางส่วน ภาคเหนือเกือบทุกจังหวัด ภาคอีสานเกือบทุกจังหวัด ทำให้คนมีศีลธรรม มีสัมมาอาชีพ งามแก่การปกครอง

2. ประโยชน์ทางศาสนา ท่านได้อุปสมบทในพุทธศาสนาด้วยความเลื่อมใสอย่างแท้จริง ได้ศึกษาพระธรรมวินัยด้วยความอุทิศสละหาพักเพียร หมั่นสอนลูกศิษย์ให้ฉลาดอาจหาญในการฝึกอบรมจิตใจตามหลักสมถวิปัสสนา

นับปลายชีวิตท่านไครมรณภาพที่บ้านหนองผือ ตำบลนาโหนด อำเภอยะผา จังหวัด
สตูล เมื่อ พ.ศ. 2492 อายุย่างเข้าปีที่ 82
ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกรรภาพทับคำอธิบายหน้าที่ถูกที่สุด

1. คุณสมบัติในข้อใดที่ช่วยให้อาจารย์มันเรียนได้คือ

ก. ร่างกายแข็งแรง	ข. มีความพอใจ
ค. วานอนสอนง่าย	ง. สติปัญญาดีมาแต่กำเนิด
จ. ไม่ชอบทำตามใจในทางที่ผิด	
2. อุปนิสัยในข้อใดที่ทำให้อาจารย์มันเรียนรู้จักรหัสโคหลายชนิด

ก. มีความจำดี	ข. มีความขยัน
ค. มีสุขภาพดี	ง. วานอนสอนง่าย
จ. ชอบการเล่าเรียน	
3. พระอาจารย์มันไคบวชเป็นพระในจังหวัดใด

ก. อุตรธานี	ข. สตูล
ค. กาฬสินธุ์	ง. นครพนม
จ. อุบลราชธานี	
4. พระอาจารย์มันไคทำประโยชน์แก่ชาติในข้อใด

ก. ช่วยในด้านการอาชีพ	ข. ช่วยในด้านการปกครอง
ค.อบรมศีลธรรมแก่ราษฎร	ง. อบรมทางวิปัสสนา
จ. สร้างวัดในพุทธศาสนาตามชาย	
5. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้พระอาจารย์มันบวช

ก. ความต้องการของยาย	ข. ความเลื่อมใสศรัทธาในศาสนา
ค. ความต้องการของบิดามารดา	ง. ความต้องการช่วยเหลือประเทศชาติ
จ. ความต้องการทำประโยชน์ทางศาสนา	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 78

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ฟลอเรนซ์ ในคิงเดล เป็นสุภาพสตรีวัยเด็กชาวอังกฤษ เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นสตรีผู้ก่อการศึกษาวิชาพยาบาล เกิดที่ประเทศอิตาลี เมื่อ ค.ศ. 1824 โดยเหตุที่บิดามารดาเป็นฐานะดีและชอบการท่องเที่ยวไปนอกประเทศ แต่โดยสัญชาติแล้วบิดามารดาเป็นชาวอังกฤษ เมื่อเดินทางมาถึงเมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี ก็ได้ก่อการเกิดฟลอเรนซ์ ในคิงเดลที่นี่

ฟลอเรนซ์ ในคิงเดล เป็นผู้ที่สติปัญญาดีมาก และได้รับการศึกษาอย่างดีที่สุด สามารถพูดภาษาอิตาลี ฝรั่งเศส เยอรมัน รัสเซีย ได้ดีเหมือนกับพูดภาษาอังกฤษ เมื่อเป็นเด็กเธอชอบเล่นเป็นนางพยาบาลหรือแพทย์รักษาคนไข้อยู่กับตุ๊กตาของเธออย่างสนุกสนาน พอเธอเติบโตเป็นสาวเต็มที่ บิดามารดาก็เร่งรัดจะให้เธอสมรสให้เร็วเสีย แต่เธอเห็นว่างานแต่งงานแล้วจะขัดกันกับอาชีพพยาบาลแน่นอน เพราะต้องใช้เวลานาน กว้างใหญ่ เธอจึงตัดสินใจที่จะปิดหน้าต่างพยาบาลเป็นอาชีพ และปฏิเสธการแต่งงานกับชายทุกคนที่มาขอแต่งงานกับเธอ เมื่อทั้งเจ็ดจำเลยก็หมดแล้ว ในคิงเดลออกตระเวนไปตามโรงพยาบาลต่าง ๆ โรงเรียนอนาถา และหมู่บ้านของชนยากจนที่อยู่ไกล ๆ เธอพยายามศึกษาวิชาพยาบาลอย่างจริงจัง ไม่รังเกียจหรือขยะแขยงต่อกลิ่นคาวเลือดและหนองของคนเจ็บ ก่อนที่เธอจะอายุครบ 30 ปี เธอได้ตระเวนไปเยี่ยมโรงพยาบาลหลายต่อหลายแห่ง ทั้งในประเทศอังกฤษและยุโรป

เธอได้ศึกษาและฝึกหัดวิชาพยาบาลที่โรงเรียนของอารามของปารีส และเยอรมันหลายแห่ง เมื่อสำเร็จแล้วเธอได้นำเอาวิชาพยาบาลรวมทั้งวิธีรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยที่พึงปฏิบัติต่อคนไข้มาถ่ายทอดให้แก่โรงพยาบาลในประเทศของตนด้วย ภายหลังที่ใช้ชีวิตของการเป็นพยาบาลตามโรงพยาบาลต่าง ๆ เป็นเวลา 17 ปี เธอเริ่มได้รับชื่อเสียงและเกียรติคุณยกย่องให้เป็นยอดสตรีผู้เชี่ยวชาญในงานด้านโรงพยาบาล และในปี ค.ศ. 1853 เธอได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการสถาบันพยาบาลสตรีฝึกหัดในกรุงลอนดอน เมื่อเกิดสงครามไครเมียขึ้น ประเทศอังกฤษได้เข้าร่วมรบกับตุรกีเพื่อต่อต้านรัสเซีย ในคิงเดลชักชวนพยาบาลทั้งหมดรวม 38 คน ออกเดินทางไปยังแหลมไครเมียทันที ซึ่งถือว่าเป็นการเสียสละอย่างยอดเยี่ยมของเธอ และคณะในการที่เธอได้เตรียมเวชภัณฑ์ไปพร้อมทุกอย่าง เพื่อรักษาทหารที่เจ็บป่วย ใน ค.ศ. 1860

เธอได้จัดตั้งโรงเรียนพยาบาลขึ้นในโรงพยาบาลเซนต์โทมัสในกรุงลอนดอนชื่อ "ไนติงเกล"

ทำการสอนวิชาพยาบาลแผนใหม่ เธอถึงแก่กรรมในปี ค.ศ. 1910

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาเกณฑ์ข้อที่ถามหาข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. ฟลอเรนซ์ ไนติงเกล มีชื่อเสียงในด้านใด

ก. การพยาบาล	ข. การได้รับการศึกษา
ค. การช่วยเหลือชาวบ้านเมือง	ง. การจัดตั้งโรงพยาบาล
จ. การตั้งโรงเรียนสำหรับคนป่วย	

2. บิดามารดาของ ฟลอเรนซ์ ไนติงเกล มีความประสงค์อย่างไร

ก. ต้องการให้เธอบวช	ข. ต้องการให้เธอแต่งงาน
ค. ต้องการให้เธอตั้งโรงเรียน	ง. ต้องการให้เธอตั้งโรงพยาบาล
จ. ต้องการให้เธอช่วยเหลือบ้านเมือง	

3. เพราะเหตุใด ไนติงเกล จึงปฏิเสธความประสงค์ของบิดามารดา

ก. อยากช่วยบ้านเมือง	ข. ไม่อยากทำงานบ้าน
ค. อยากมีอาชีพพยาบาล	ง. อยากมีชื่อเสียง
จ. ต้องการตระเวนไปตามต่างประเทศ	

4. ไนติงเกล ได้เสียสละอย่างยอดเยี่ยมในเรื่องใด

ก. การรักษากันป่วย	ข. การสอนวิชาพยาบาล
ค. การสละทรัพย์ตั้งโรงเรียน	ง. การสละทรัพย์ตั้งโรงพยาบาล
จ. การไปรักษาทหารบาดเจ็บในแนวรบ	

5. จากชีวประวัติของไนติงเกล ให้หาคำตอบในข้อใด

ก. การเข้าฟังบิดามารดา	ข. การช่วยเหลือบ้านเมือง
ค. การช่วยเหลือผู้เจ็บป่วย	ง. ความพยายามศึกษาเล่าเรียน
จ. การทำความดีแล้วคนสรรเสริญ	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 79

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

มะหามะ คานธี เป็นนามของรัฐบาลแห่งอินเดีย มีนามเต็มว่า โมฮันดัส คาราม จันด คานธี เป็นชาวฮินดู เกิดเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 1869 เป็นบุตรสุดท้องในบรรดา ลูก 4 คน ของตระกูลขุนนาง โดยสืบทอดตำแหน่งตามประเพณีตระกูลหนึ่ง ฐานะทางครอบครัว ของคานธีไม่ค่อยมั่งคั่ง เหมือนครอบครัวขุนนางคนอื่น ฉะนั้นชีวิตในตอนเยาว์วัย คานธีไม่ค่อย จะได้รับการศึกษาเต็มเม็ดเต็มหน่วยนัก คานธีชอบเรียนกฎหมายและอยากเป็นทนายความ ญาติ คนหนึ่งจึงแนะนำให้ไปเรียนกฎหมายที่ประเทศอังกฤษ คานธีไปเรียนกฎหมายที่ประเทศอังกฤษ เมื่ออายุ 17 ปี ก่อนที่คานธีจะเดินทางไปประเทศอังกฤษ มารดาของคานธีให้คานธีสาบานว่า จะไม่เกี่ยวข้องกับสุรา นารี และจะไม่รับประทานเนื้อสัตว์เป็นอันขาด แต่คานธีก็ยังขึ้นล้งค่า สาบานโดยตลอดรับประทานเนื้อสัตว์เพียงครั้งแรกเท่านั้นเขาก็เกิดไม่สบายขึ้น และได้เลิก รับประทานเนื้อสัตว์โดยเด็ดขาด คงบริโภคแต่ผักและผลไม้กับข้าวตามประเพณีเดิมต่อไป

หลังจากสำเร็จการศึกษาวิชายกฎหมายจากอังกฤษ คานธีก็เดินทางไปอังกฤษมาอยู่ อินเดีย ไม่นานนักก็เดินทางไปอยู่ทวีปยุโรป ในระยะหลัง ๆ คานธีได้เป็นผู้นำคนหนึ่งในการ เรียกร้องให้ประเทศอินเดียได้รับอิสรภาพจากการปกครองของอังกฤษ การทำงานเพื่อเอกราช ของประเทศอินเดียนั้น ทำให้คานธีถูกจับเข้าคุกนับครั้งไม่ถ้วน ไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้แบบ ประท้วงด้วยการระเคอาหารหรือโดยวิธีใด ๆ ก็ตาม อังกฤษก็ยังส่งวนหาที่ไว้มายอมให้อินเดีย เป็นเอกราชง่าย ๆ และแนวอังกฤษจะได้มีการถอนตัวให้มีการจัดตั้งสหพันธรัฐขึ้นโดยคณะ บริหารส่วนใหญ่เป็นชาวอินเดีย แต่อังกฤษยังใช้วิธีควบคุมเศรษฐกิจและการทหารไว้เช่นเดิม จนกระทั่งสงครามโลกครั้งที่ 2 คานธีกับชาวอินเดียส่วนมากไม่ยอมให้ความร่วมมือและให้ความ ช่วยเหลืออังกฤษเหมือนเมื่อก่อน อังกฤษก็เริ่มสำนึกกว่าในการที่จะปกครองอินเดียโดยแท้จริง นั้นยาก อังกฤษจึงให้อินเดียเป็นอิสรภาพ แล้วชาวอินเดียที่นับถือศาสนาฮินดูกับพวกศาสนามุสลิม เกิดแตกแยกทะเลาะวิวาทกัน คานธีมีชีวิตอยู่เห็นอิสรภาพของอินเดียได้ 5 เดือน ก็ถูกอบ หุร้าย ในวันที่ 30 มกราคม ค.ศ. 1948 ในขณะที่ประชุมชาวอินเดียทำการสวดมนต์อยู่

คานธีเสียชีวิตลงในทันทีนั่นเอง

มะหามะ คานธี เกิดมาเพื่อเป็นผู้นำของอินเดีย และรัฐบาลยิ่งใหญ่อันหนึ่งของเอเชียคนหนึ่ง เป็นแบบฉบับของบุคคลที่เพียบพร้อมด้วยคุณสมบัตินี้ของชาวเอเชียซึ่งได้แก่สุเมตทิวิภาส ความพอตน

ความออกหน้าหาญ และเมตตาจิต อันควรสรรเสริญอย่างยิ่ง

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงพิจารณาพิศวัตถ์พระมหาชอติคุณที่สุด

1. เนื่องจากฐานะไม่ร่ำรวยทำให้กานธีเป็นอย่างไร

ก. ต้องทำงานหนัก	ข. ต้องไปทำงานที่ประเทศอังกฤษ
ค. ต้องพึ่งอาศัยญาติพี่น้อง	ง. ได้รับการศึกษาไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย
จ. ต้องเปลี่ยนความตั้งใจที่จะเรียนตามความต้องการ	
2. ชาวฮินดู ไม่รับประทานอะไร

ก. ไข่	ข. ผัก
ค. เนย	ง. เนื้อสัตว์
จ. ผลไม้	
3. ทำไมกานธีจึงเรียนกฎหมาย

ก. อยากเป็นทนายความ	ข. ต้องการไปเรียนที่อังกฤษ
ค. บิดาต้องการให้เรียนกฎหมาย	ง. ต้องการไปอยู่แอฟริกาใต้
จ. เพราะชาวฮินดูเสียส่วนมากนิยมเรียนกฎหมาย	
4. เพราะเหตุใดอังกฤษจึงมาเกี่ยวข้องกับประเทศอินเดีย

ก. มีสัญญาป้องกันประเทศรวมกัน	ข. มีสัมพันธไมตรีอันดีต่อกัน
ค. อังกฤษช่วยจัดการปกครองให้อินเดีย	ง. อังกฤษต้องการทรัพยากรจากอินเดีย
จ. อังกฤษยึดอินเดียเป็นประเทศราช	
5. กานธี ได้รับการยกย่องในฐานะใด

ก. ผู้นำ	ข. นักบุญ
ค. รัฐบุรุษ	ง. บุคคลตัวอย่าง
จ. ถูกทุกข้อ	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 80

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

พวกกูเป็นชนเผ่าหนึ่งที่มีถิ่นที่อยู่เดิมในทวีปแอฟริกา นิคมการค้าขายหาสมาคม นับเป็นอาชีพที่ขึ้นหน้าขึ้นตามาแต่สมัยก่อนโน้น แต่ภายหลังถูกกวาดต้อนเอาไปตั้งหลักแหล่งในประเทศสหรัฐอเมริกาเสียส่วนมาก ในปัจจุบันยังปรากฏว่าลัทธิกูแพรหลายอยู่ในอเมริกาตอนใต้ จนกระทั่งบัดนี้

พวกกูมีลัทธิเลี้ยงผี แต่ไม่ใช่เลี้ยงผีชนิดที่หมอผีชาวไทยเลี้ยง เป็นการเลี้ยงผีเพื่อใช้เป็นพรายกระชับหนีโค แต่พวกกูเลี้ยงผีจริง ๆ คือเอาศพมาไว้ทำงานโค พวกกูไม่ชอบใจใครที่ใช้วิธีทำมลัทธิของเขาให้คน ๆ นั้นตายโค ครั้นเมื่อญาติพี่น้องเอาศพไปฝัง พวกกูตอนกลางคืนพากันไปขุดเอาศพขึ้นมาถลกทำให้เป็นคนเป็นใหม่ เลี้ยงดูไว้อย่างธรรมดา โคความว่าเลี้ยงไว้อย่าง 2 - 3 ปี การเลี้ยงของเขาก็เพื่อใช้ทำงานโยธาหรือกลักรมโคตามความประสงค์ พวกฝรั่งที่อยากจะทำร้ายความจริงถึงกับพยายามประจบประแจงพวกกู บางคนยอมฝากตัวเป็นศิษย์และเข้าในพิธีทุกอย่างของเขา ลงท้ายโคความซัดว่า พวกผีที่พวกกูเลี้ยงไว้มีดวงตาเหมือนคนตาย ถลอกจนผิวพรรณก็เหมือนคนตาย พูดอะไรไม่ได้ จ่าอะไรไม่ได้ แต่จับต้องยกหนาคโค ซึ่งคนโคมากต้องระวังกันเป็นนอยางยิ่งที่จะไม่ให้พวกกูทำเช่นนั้นแก่ศพบิดามารดาหรือบุตรของเขา บางทีไปพบเขาดึงกับฉาพันกันก็มี แต่ก็ไม่สามารถจะจัดการทางอื่นโค เพราะเป็นคนปากคยกันทั้งนั้น ฝรั่งสันนิษฐานว่าผีที่พวกกูทำให้ตายนั้น ที่จริงยังไม่ตายแต่มีอาการเหมือนคนตาย ญาติพี่น้องเขาใจหายจึงเอาไปฝัง แล้วพวกกูก็ขุดเอาไป แต่ฝรั่งอีกพวกหนึ่งก็คัดค้านตรงกันข้ามว่า ผีที่พวกกูเลี้ยงไว้นั้นดวงตาโคเคลื่อนไหว ซิพจรไม่เต้น และเหตุอื่น ๆ อีกหลายอย่างที่ทำให้เห็นว่าผีที่ถูกเลี้ยงไว้นั้นไม่ใช่มนุษย์แน่ สำหรับชาวเขาโคเขียนเห็นว่าไม่ใช่คน แต่เป็นผีแน่ ๆ เพราะนอกจากกรณีี่ฝรั่งสงสัยแล้วยังมีเหตุอื่นว่า คนตายเมื่อเขาเอาไปฝังกินอาหารไม่จริง ถลอกจนเสร็จและกวาดธุจะถลอกมาน รวบรวมทั้งพวกเลี้ยงผีจะไปขุดขึ้นมาเสร็จยอมกินเวลาเป็นชั่วโมง ๆ ถ้าไม่ตายจะอยู่โคอย่างไร เพราะคนตายจะยังมีกระดูกเห็นโควิทยาศาสตร์บางอย่างโคถือว่าโคทำการทดลองแล้วในเบ้องตน คนเราสิพจรไม่เต้น พูดโคได้ตาโคไม่ถลอก จะอะไรโคได้ทั้งหมค ก็เห็นว่าคงจะไม่ใช่คนแน่ ๆ

อย่างไรก็โค นับว่าพวกกูเป็นชนชาติที่มีวิชาในการเลี้ยงผีที่แปลกกว่าชนชาติอื่น ๆ ในโลก เพราะสามารถที่จะนำผีมาใช้งานแทนคนโค แต่ว่าเป็นเรื่องโคเดียดับ เพราะโคมีโคทราน

วิทยาการของเขาอย่างถ่องแท้ ถ้าหากชาวโลกทราบวิชาการของเขาแล้วก็จะก่อให้เกิดประโยชน์ไม่น้อย

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกำหนดหัวข้อกับหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. ในเรื่องนี้กล่าวถึงประเพณีของชนพวกใด

ก. วูดู

ข. ฝรั่งเศส

ค. แอฟริกา

ง. ชาวอเมริกาใต้

จ. ชาวอเมริกาเหนือ

2. การตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

ก. การค้นหา

ข. เหลือเชื่อ

ค. ประเพณีการฝังศพ

ง. วิถีชีวิตของชาววูดู

จ. การเลี้ยงผีของชาววูดู

3. พวกฝรั่งไปขออยู่กับพวกวูดูเพื่ออะไร

ก. อยากดูวิธีฝังศพ

ข. อยากดูวิธีหาคศพ

ค. อยากดูการใช้ผีทำงาน

ง. อยากดูวิธีปลุกผี

จ. อยากรู้ความจริงในการเลี้ยงผี

4. ข้อใด ไม่ใช่ ลักษณะของผีที่เลี้ยงไว้

ก. ยากของได้

ข. เคลื่อนไหวได้

ค. มีความจำ

ง. กลอดตาไม่ได้

จ. ซื่อสัตย์ไม่เกิน

5. พวกฝรั่งมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการเลี้ยงผี

ก. เชื่อว่าเป็นเรื่องจริง

ข. ไม่เชื่อว่าเป็นเรื่อง

ค. บางคนเชื่อว่าจริงบางคนไม่เชื่อ

ง. บางกลุ่มต้องการพิสูจน์ว่าจริงหรือไม่

จ. ยังสรุปความคิดเห็นไม่ได้

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 81

คำชี้แจง จงอ่านและใช้เวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ยังมีชายพี่น้องสองคน คนหนึ่งแคงตัวโอ้อวดคาคเข้มซัดทอง ยืนกอดอกอยู่ทางเบื้องหน้าของสุลต่าน ผู้เป็นขุนนางของสุลต่าน อีกคนหนึ่งแคงตัวไม่มีเข็มขัดทองคำและทำงานควมมือของตน ผู้เป็นชาว ผู้ที่เป็นขุนนางของสุลต่านได้พูดกับผู้ที่เป็นชาวว่า "ทำไมไม่รับราชการทำงานในสำนักของสุลต่าน จะได้ไม่ต้องทำงานตรากตรำลำบากมาก หนี้ความเหนื่อยยากเสีย" ผู้เป็นชาวตอบว่า "นั่งอยู่กลางคืนกินขนมปังลูกเต๋ายดีกว่าคาคเข้มซัดทอง และยืนเฝ้าสุลต่านอยู่เฉย ๆ"

ถึงตอนนี้อาจจะขอลองให้คิดดูต่อไปสักเล็กน้อย ชายสองคนนี้มีความเป็นไปแตกต่างกันอย่างไรบ้าง นักแล้วก็จะเห็นว่าคนทั้งสองมีภาระงานกันคนละอย่าง คนหนึ่งทำงานควมมือของตนเอง ที่เขาเรียกว่าเป็นชาว อย่างชาวเหล็ก ชาวไม้ ชาวเขียน ชาวปั้น เป็นต้น อีกคนหนึ่ง เป็นผู้ตำแหน่งหน้าที่ในสำนักของสุลต่าน ฝ่ายหนึ่งทำงานควมมือของตน และอีกฝ่ายหนึ่งเฝ้าสุลต่าน

คนที่เป็นอย่างมีประโยชน์อย่างไรบ้าง ถ้าไม่คิดถึงผู้ที่ใช้อย่างไรก็ทำงานไปในทางที่ดีที่ชั่ว ที่ไม่เป็นประโยชน์ เช่นทำงานแรง ทำสิ่งของที่เกื้อหนุนตรายแก่คนอื่นแล้วก็ต้องถือว่าผู้ที่เป็นชาวย่อมเป็นคนที่มีประโยชน์ ก็แต่คนที่ตำแหน่งหน้าที่ในสำนักสุลต่านจะไม่มีประโยชน์หรือจริงอยู่ผู้ใดคอยเฝ้าสุลต่านอย่างเฉยๆก็ไม่มีประโยชน์ แต่หาสุลต่านทรงปกครองแผ่นดินก็เป็นการสมควรที่สุลต่านจะคงมีผู้ไว้วางใจไว้คอยรับใช้ในพระองค์ ทานมิลตัน จินตกรวิอังกฤษกล่าววว่า "ผู้ที่ยืนคอยรับใช้ก็เป็นผู้รับใช้เหมือนกัน แต่ท่านจะยืนไต่ค้ำหรือไต่ซำอยู่ที่ตัวท่าน" เพราะฉะนั้นข้อสำคัญจึงอยู่ที่ว่าท่านจะเป็นผู้ที่ยืนคอยรับใช้การงานหรือการงานควมมือของตนเองก็อยู่ที่ว่าท่านไต่ซำหรือไต่ค้ำคนอื่น คือไต่ซำคนหมู่มากของประเทศชาติของท่านควมหรือเปล่า ถ้าการทำงานที่ท่านนี้เป็นการช่วยเหลือประเทศชาติของท่านแล้ว ท่านจะเป็นผู้รับใช้สุลต่านหรือเป็นชาว ก็เป็นผู้ทำคุณประโยชน์เหมือนกันทั้งนั้น เพราะคนเราย่อมมีความสามารถต่าง ๆ กัน ที่จะสามารถหรือเพิ่มใจทำงานเหมือนกันหมดย่อมไม่ได้ บางคนรับใช้หรือรับใช้ของประชาชนได้ก็ โดยฝีมือของตนทำงาน บางคนรับใช้ของประชาชนได้ก็ด้วยการใช้ความคิดใช้สติปัญญา เพราะฉะนั้นคนเราทุกคนจะประกอบการทำงานที่เหมาะสมแก่ความรู้ ความสามารถ ต่างแบ่งสรรปันส่วนกันจะดีกว่าควมประการดังนี้

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาาบาทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1. ข้อใดคือใจความสำคัญของเรื่องนี้
 - ก. การไข่มื้อทำงาน
 - ข. การช่วยเหลือคนอื่น
 - ค. การช่วยเหลือประเทศชาติ
 - ง. คนที่เป็นช่างมีประโยชน์
 - จ. การทำงานมีความเหมาะสมกับความสามารถ
2. ผู้ที่ทำงานประโยชน์เป็นคนอย่างไร
 - ก. รับผิดชอบต่อ
 - ข. ยืนคอยรับใช้
 - ค. มีความสามารถ
 - ง. ทำงานควมเมื่อของตน
 - จ. ช่วยเหลือคนหมู่มาก
3. สุตกาน หมายถึงใคร
 - ก. ขุนนาง
 - ข. นายทหาร
 - ค. เสนาบดี
 - ง. ผู้ครองนคร
 - จ. พระเจ้าแผ่นดิน
4. จากเรื่องนี้แสดงว่าชายผู้เป็นน้องมีนิสัยอย่างไร
 - ก. ชอบทำงานอิสระ
 - ข. ชอบไข่มื้อทำงาน
 - ค. ชอบทำงานที่เป็นอันตราย
 - ง. ไม่ต้องการทราบการทำงานหนัก
 - จ. ชอบทำงานที่เป็นประโยชน์
5. เรื่องนี้ต้องการให้อ่านรู้อะไร
 - ก. การประกอบอาชีพส่วนตัวที่การบริหารราชการ
 - ข. การทำงานที่เป็นประโยชน์เป็นสิ่งที่
 - ค. คนใดที่ช่วยการไขความคิ
 - ง. คนจะดีหรือชาก็อยู่ที่ตัวเอง
 - จ. การทำงานช่วยเหลือประเทศชาติ

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 82

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ทนายนักปราชญ์เป็นคนชอบเหล้า แก่ถูกคนใช้รักกินเสมอ จึงตกลงหาคนใช้ใหม่ที่ไม่กินเหล้า ไก่วานให้เพื่อนฝูงแนะนำคนใช้มาให้ คนแรกที่มารู้จักชื่อเหล้าทุกอย่าง แต่กินไม่เป็น ทนายนักปราชญ์จึงไม่จ้าง คนที่สองกินเหล้าไม่เบ้มเหมือนกัน แต่รู้จักว่าเหล้าอย่างไหนดีไม่ดี ทนายนักปราชญ์ก็ไม่จ้าง คนที่สามรู้แต่ว่าอย่างนั้น ๆ เขาเรียกว่าเหล้า คนนี้ทนายเลยจ้าง ทนายนักปราชญ์จึงจ้างเป็นคนใช้

รุ่งขึ้น ทนายนักปราชญ์ให้คนใช้ที่จ้างใหม่อยู่เฝ้าบ้าน สิ่งเมื่อจะออกจากบ้านไปว่า "จงดูแลหมูย่างเค็มที่แขวนไว้ แล้วอย่าลืมเลี้ยงไก่ตัวอ้วนที่ลานบ้าน ขอสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระวังขวิดที่น้ำสีขาว ๆ แฉง ๆ สองขวิดไว้ให้ เพราะเป็นยาพิษ กินเข้าไปแล้วจะกัดตับไตไส้พุงขาดหมด"

พจนายออกจากบ้านคล้อยหลังไปแล้ว คนใช้ก็ปลดเอาหมูย่างเค็มลงมา จับเอาไก่ตัวอ้วนมาฆ่าแล้วย่าง แล้วก็เอามากิน เปิดขวดเอาเหล้ามารินกินเพื่อล้างคอหมดเกลี้ยงทั้งสองขวด ครั้นถึงเวลาทนายนักปราชญ์กลับมา คนใช้เมาเหล้านอนอยู่บนพื้นห้องอย่างไม่วางใจ มองดูหมูย่างเค็มก็หาย ไก่อ้วนก็ไม่อยู่ เหล้าสองขวดก็เหลือแค่ขวดเปล่า จึงเตะคนใช้ให้ลุกขึ้น ถามอย่างโกรธว่า "เอ็งนี่มันอย่างไรกัน" คนใช้ลุกขึ้นอย่างงัวเงียตอบหงิง ๆ ว่า "ไก่ไปรอกเด็กชอรับเมื่อท่านไปแล้ว กระเม็กก็คอยเฝ้าตามที่ท่านสั่งอย่างระมัดระวัง พอมีสุนัขตัวหนึ่งกระโดดข้ามรั้วเข้ามาในบ้าน กาบเอาหมูย่างเค็ม เมาไล่ตามไป อยู่ทางนี้เมามาไล่ไก่ ไก่บินเตลิดหนีออกจากบ้าน จนป่านนี้ก็ไม่เห็นอีกทั้งหมูและไก่ เมื่อกี้ทนายท่านจะไม่เชื่อเรื่องที่เล่า จะหาว่าผมเป็นคนโง่ใจไม่ไต่ ผมรู้สึกเสียใจมาก กราบเข้าไปหีบเจ้าสองขวิดที่ท่านว่าเป็นยาพิษเอามา ก็เสียให้ตายทันที ครั้นกินเข้าไปแล้วรู้สึกเวียนศีรษะตาลายไปหมด จนไม่รู้ตัวว่าผมเป็นคนอยู่หรือเปล่า จึงนอนแถมอยู่บนพื้นรอเวลาตายชอรับ"

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาภาพทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1. ทำไมเศรษฐีจึงต้องการคนใช้ใหม่
 - ก. อยากได้คนใช้ที่ซื่อสัตย์
 - ข. อยากได้คนใช้ที่ฉลาด
 - ค. อยากได้คนใช้ที่ไม่กินเหล้า
 - ง. อยากได้คนใช้ที่รู้จักชื่อเหล้า
 - จ.เกลียดคนใช้กินที่ขโมยกินเหล้า
2. เหตุใดเศรษฐีจึงบอกว่าน้ำในขวดนั้นเป็นยาพิษ
 - ก. กลัวคนใช้จะเมา
 - ข. กลัวคนใช้กินยาพิษ
 - ค. กลัวคนใช้กินเหล้าของตน
 - ง. กลัวคนใช้จะไม่เข้าบ้าน
 - จ. กลัวคนใช้เป็นคนไม่ซื่อสัตย์
3. ข้อใดเป็นความหมายของคำว่า นักปราชญ์
 - ก. ผู้มีชีวิต
 - ข. ผู้ทำหน้าที่เป็นครู
 - ค. ผู้บัญญัติารอบรู้
 - ง. ผู้คนควหาความรู้
 - จ. ผู้บำเพ็ญประโยชน์เพื่อการศึกษ
4. คำตอบของคนใช้อยู่ในลักษณะใด
 - ก. พูดโกหก
 - ข. พูดความจริง
 - ค. อธิบายให้เหตุผล
 - ง. พูดจาหวานลอม
 - จ. พูดปลอมใจนาย
5. เรื่องนี้ควรตั้งชื่อว่าอย่างไร
 - ก. คนใช้เศรษฐี
 - ข. คนใช้ที่เค็ด
 - ค. เศรษฐีใจดี
 - ง. เหล้าทำพิษ
 - จ. คนใช้ซื่อสัตย์

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 83

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

"ในน้ำมีปลา ในนาข้าว แผ่นดินของเราล้วนอุดมสมบูรณ์" เมื่อสี่ประมาณ 40 ปีก่อน คำกล่าวนี้เห็นจะเป็นความจริงอยู่ แต่ทว่าถึงสมัยนี้ ในน้ำยังคงมีปลา ในนาก็ยังมีข้าว แต่ความสมบูรณ์ดูเหมือนจะลดน้อยถอยลงตามกาลเวลาที่ผ่านไป โดยเฉพาะสัตว์น้ำ สาเหตุเพราะจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น แหล่งน้ำสาธารณะตามธรรมชาติ เช่น คูคลอง หนอง บึง แม่น้ำ อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ ที่ใช้เป็นที่แพร่ขยายพันธุ์ หอย ปู ปลา เพื่อให้ประชาชนได้จับหาเข้ามาบริโภค เริ่มมีสภาพเสื่อมโทรม บางแห่งถูกปล่อยให้สภาพต้นเขิน มีหลายแห่งถูกพัฒนาให้เป็นถนน เป็นที่ตั้งบ้านเรือน และเมื่อประเทศไทยเราเริ่มมีการแพร่ขยายทางอุตสาหกรรม บรรดาโรงงานหลายแห่งได้แสดงถึงความไม่รับผิดชอบต่อสังคม โดยการปล่อยสารพิษและน้ำเสียลงในน้ำ ซึ่งเป็นการทำลายสัตว์น้ำนานาชนิด

นอกจากนี้อาณาเขตทางทะเลที่ตก่อนชาวประมงไทยได้อาศัยเป็นที่จับสัตว์น้ำต่าง ๆ ถูกจำกัดให้มีบริเวณน้อยลง เพราะประเทศเพื่อนบ้านได้ประกาศขยายเขตน้ำของตนออกไปเป็น 200 ไมล์ จากสาเหตุดังกล่าวทำให้พบว่า สัตว์น้ำอันเป็นอาหารสำคัญอย่างหนึ่งของคนไทย เริ่มมีราคาสูงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากการขาดแคลนสัตว์น้ำนานาชนิดที่เคยชุกชุมได้ลดปริมาณลงอย่างน่าใจหาย ถึงเวลาแล้วที่ควรมีการอนุรักษ์สัตว์น้ำกัน กรมประมงซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องนี้จึงได้จัดตั้งสถานีประมงทั้งน้ำจืดและน้ำเค็มขึ้นทั่วราชอาณาจักร เพื่อส่งเสริมให้ปริมาณสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังได้จัดทำโครงการบำรุงพันธุ์ปลาแบบประชารัฐขึ้น และกำหนดให้วันที่ 13 เมษายน ของทุกปีเป็น "วันขยายพันธุ์ปลาแห่งชาติ"

จุดประสงค์เพื่อให้ประชาชนทั้งหลายร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและของเอกชนเร่งผลิตสัตว์น้ำ ทั้งน้ำจืด น้ำเค็ม น้ำกร่อย ให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงหาภาพที่ตรงกับข้อความต่อไปนี้

1. คำกล่าวที่ว่า "ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว" มีกล่าวมาตั้งแต่สมัยใด

ก. กรุงธนบุรี	ข. กรุงสุโขทัย
ค. กรุงศรีอยุธยา	ง. กรุงเทพฯ ตอนต้น
จ. สมัยปัจจุบัน	
2. เพราะเหตุใดปลาจึงลดจำนวนลง

ก. คนบริโภคมีจำนวนมากขึ้น	ข. แหล่งน้ำธรรมชาติเสื่อมโทรม
ค. หอย หนอง คลอง บึง ถูกถม	ง. โรงงานปล่อยสารพิษลงในน้ำ
จ. ถูกพิษยา	
3. การขยายอาณาเขตทางทะเลของประเทศเพื่อนบ้านมีผลอย่างไร

ก. ชาวประมงมีที่จับปลาลดลง	ข. การจับปลาได้ปริมาณน้อยกว่าเดิม
ค. อาหารทะเลมีราคาสูงขึ้นกว่าเดิม	ง. ชาวประมงลำบากใจเพราะไม่รู้
จ. ถูกพิษยา	อาณาเขตที่แน่นอน
4. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของ "วันขยายพันธุ์ปลาแห่งชาติ"

ก. ตั้งสถานีประมงน้ำจืด	ข. ตั้งสถานีประมงน้ำเค็ม
ค. ส่งเสริมการบำรุงพันธุ์ปลา	ง. ปล่อยปลาลงในห้วย หนอง คลอง บึง
จ. มุ่งส่งเสริมให้ผลิตปริมาณสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น	
5. คำว่า "อนุรักษ์" มีความหมายว่าอย่างไร

ก. ห้ามปราม	ข. ปกป้องรักษา
ค. นิยมของเก่า	ง. มีมากเพียงพอ
จ. ให้มีไว้คงเดิม	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 84

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ปัจจุบันนี้อาหารกระป๋องจะเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวัน ความคิดเรื่อง... การดองอาหารแบบนี้มีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2333 สมัยนั้นกองทัพฝรั่งเศสกำลังออกรบพุ่งเพื่อยึดครองยุโรปไว้ในอำนาจ แต่ทหารในกองทัพกำลังถูกโรคภัยไข้เจ็บรุมเร้าและทุกวัน ผู้เข้าโจมตีไม่ใช่ข้าศึก หากเป็นความอ่อนเพลียหิวโหยและขาดอาหาร เพราะกินแต่อาหารประเภทปลาแห้ง เนื้อเค็ม จนเมื่อระอาไปหมดทั้งไพร่พล นโปเลียนผู้ทรนกล้าว่า "กองทัพเดินด้วยท้อง" มีความวิตกในเรื่องนี้มาก จึงออกประกาศให้รางวัลเป็นเงิน 12,000 ฟรังก์ (คิดเป็นเงินไทยสมัยนั้นในราว 5 ล้านบาท) แก่ผู้คิดหากรรมวิธีถนอมอาหารที่ใช้ได้ผล สำหรับทำเสบียงส่งไปเลี้ยงกองทัพ

ข่าวเรื่องเงินรางวัลนี้ทำให้ นิโคลาส แอปเปิร์ต ผู้เฝ้าที่พลุกพล่านกับเรื่องอาหารต่าง ๆ มานานสนใจมาก ตัวเขาเองเป็นทั้งพ่อครัว คนขายผลไม้ เชื่อม คนต้มดินเหนียวและเบียร์ ทั้งยังคิดวิธีถนอมอาหารมาบ้างแล้ว คราวนี้เมื่อมีรางวัลล่อใจเขาก็ยิ่งคิดหาวิธีต่าง ๆ หนักยิ่งขึ้น เขาไม่มีความรู้เรื่องเอนไซม์หรือแบคทีเรียเลย เพราะสมัยนั้นยังไม่มีครูรู้จัก แต่เขารู้ว่าถ้าทำให้อาหารรอนจนแห้งจะสามารถเก็บอาหารนั้นไว้ได้นานโดยไม่เสีย นิโคลาสทดลองวิธีต่าง ๆ อยู่ถึง 14 ปี ก็คิดวิธีถนอมอาหารได้อย่างหนึ่ง กล่าวคือเอาอาหารเช่นผักผลไม้ เนื้อหรือปลา ทำเป็นอาหารแล้วบรรจุลงในขวดแล้วปิดฝาให้แน่น แล้วนำไปแช่น้ำต้มเดือดพล่านให้นานพอสมควร เมื่อนำขวดขึ้นมาจากน้ำต้มแล้วจะเก็บอาหารนั้นไว้นานสักเท่าไรก็ได้ อาหารจะไม่เสีย พอเปิดฝาขวดก็ตักกินได้เลย

นิโคลาส ได้รับรางวัลในปี พ.ศ. 2352 จากรัฐบาลฝรั่งเศส หลังจากนั้นไม่นาน เขาก็เปิดโรงงานทำอาหารขวดออกจำหน่าย แต่อาหารขวดของเขายังไม่ดีเพราะมีราคาแพง ขวดก็หนักและแตกง่าย มีหน้าซำบางที่ฝาขวดปิดไม่สนิททำให้อาหารเสียได้ แต่เรื่องนี้ก็ไม่มีใครคิดแก้ไขเรื่องเขา จนเป็นอาหารกระป๋องอย่างในปัจจุบันนี้ เพราะเห็นว่าเบาและไม่แตกง่าย แต่กระนั้นเราก็นึกถึงของว่า นิโคลาส แอปเปิร์ต เป็นคนคิดทำเครื่องกระป๋องเป็นคนแรก

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกากบาทหับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1. "กองทัพเดินกบฏทอง" หมายความว่าอย่างไร

ก. กองทัพที่ทหารมาขาย	ข. กองทัพต้องมีอาหารกระป๋อง
ค. กองทัพที่เคลื่อนที่ด้วยความรวดเร็ว	ง. ทหารในกองทัพต้องกินอาหาร
จ. ทหารจะทำการรบใดก็ต้องมีเสบียงเพียงพอ	
2. ทำไมพระเจ้านโปเลียนจึงประกาศให้รางวัลผู้คิดหาวิธีถนอมอาหารได้เด

ก. ต้องการอาหารรสดี	ข. ต้องการอาหารสะอาด
ค. ต้องการเก็บอาหารไว้นาน ๆ	ง. ต้องการให้มีการค้นคว้าสิ่งใหม่ ๆ
จ. ต้องการให้กองเสบียงเก็บอาหารไว้ในยามสงครามได้นาน	
3. ผู้คิดวิธีถนอมอาหารไว้นานได้เป็นคนแรก เป็นคนชาติใด

ก. ฝรั่งเศส	ข. อังกฤษ
ค. อิตาลี	ง. สเปน
จ. ปอร์ตุเกส	
4. อะไรที่เป็นเหตุทำให้เก็บอาหารไว้นานไม่ได้

ก. อากาศ	ข. แบคทีเรีย
ค. แมลงวัน	ง. ภาชนะใส่อาหาร
จ. เครื่องเทศที่ขบปรุง	
5. ผู้คิดถนอมอาหารในเรื่องนี้มีอาชีพอะไร

ก. ทหาร	ข. พ่อค้า
ค. พ่อครัว	ง. นักชีววิทยา
จ. นักโภชนาการ	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 85

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

นานมาแล้วยังมีชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อโจ บิดามารดาเป็นคนชราที่มีโรคเบียดเบียนอยู่เสมอ
 ศาของสองผู้เขามักมองไม่ค่อยเห็น วันหนึ่งบิดามารดาของเขาอยากให้นำแมงกวาง โจ
 ก็ออกไปเที่ยวหาซื้อแต่ไม่ได้ เขายังไม่พบความพยายาม เขาไปถามพวกทาสตัวในป่า แต่
 เขาก็ต้องผิดหวังเพราะไม่มีใครได้นำแมงกวางเลยด้วยอำนาจความศรัทธาอันแรงกล้า โจจึงคิดว่า
 ตนเองต้องออกไปเที่ยวหานำแมงกวางมาให้บิดามารดาชื่นใจได้ แต่เมื่อคำนึงถึงความจริง
 ที่ว่าตัวเขาเป็นมนุษย์ธรรมดาสามัญ ส่วนกวางเป็นสัตว์ป่าที่ประปรายไม่ยอมให้มนุษย์เข้าใกล้
 ได้โดยง่าย เขาจะหาอย่างไรจึงจะได้เข้าใกล้กวางแมลงกอนได้ ทันใดนั้นใจก็คิดออก เขา
 ไปหาหนังกวางที่นายพรานลอบยิงได้นำมาประคิประคองเขาเป็นรูปกวางแล้วสวมหนังกวางนั้น
 เข้าไปในป่า พอเห็นแมงกวางกำลังให้อาหารกินนม โจค่อย ๆ เข้าไปรีบนำแมงกวางได้ที่ละเล็ก
 ที่ละน้อยด้วยความอุสาหะอย่างยิ่ง จนได้นำมาพบแก่ความต้องการ แล้วก็เดินทางกลับบ้าน
 ระหว่างทางนั้นจิตใจเขานึกถึงแต่บิดามารดาจนลืมนึกถึงตนเองว่ายังสวมหนังกวางอยู่ ทันใดนั้น
 ใจก็ต้องร้องออกมาด้วยความตกใจ ที่เห็นชายคนหนึ่งกำลังเดินธนูมายังตน "อย่ายิง อย่ายิง
 เมตตาเมเกิด ผมไม่ใช่กวางอย่างที่ท่านคิดหรอก" ฝ่ายนายพรานได้ยินเสียงมนุษย์ร้องขอชีวิต
 จึงลั่นธนูลง แล้วเดินเข้ามาใกล้โจ แล้วถามว่า "เจ้าเป็นคนแต่ทำไมอุทิศตนเป็นกวางเช่นนี้"
 โจได้เล่าความเป็นมาทุกอย่างให้นายพรานฟัง เมื่อนายพรานได้ฟังคำชี้แจงดังนั้นก็
 กล่าวชมเชยน้ำใจของโจ เมื่อถามชื่อที่อยู่แล้วก็ให้โจรีบกลับไปหาบิดามารดา ด้วยเกษะบุญ
 กุศล บิดามารดาของเขาหลับนอนตาสว่างและมีร่างกายแข็งแรงขึ้น หลังจากที่ได้ให้นำแมงกวาง
 แล้ว

ในเวลาต่อมาพระราชามีรับสั่งให้โจเข้าเฝ้า โจรู้สึกตกใจมาก เพราะพระราช
 คือนายพรานที่จะยิงโจนั่นเอง พระราชาได้พระราชทานรางวัลแก่เขามากมาย เพื่อสนอง
 คุณงามความดีที่โจได้กระทำ

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงหาภาพที่สัมพันธ์กับหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1. การทิ้งข้อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

ก. น้ำใจของโจ	ข. ความพยายาม
ค. ความอดกลั้น	ง. ค่าของความกตัญญู
จ. ประโยชน์ของน้ำนมกวาง	
2. โจ รีดน้ำนมกวางได้ควรวีธีใด

ก. ขอนตัวในพุ่มไม้	ข. วิ่งไล่กวางแล้วรีด
ค. ไล่พรานล่าสัตว์ถึงกวาง	ง. รีดเวลาดูนกกวางกินนม
จ. สวมหมวกกวางและเข้ารีดเวลาดูนกกวางกินนม	
3. ทำไมชายคนนั้นจึงเล็งขลุ่ยหมายจะยิงโจ

ก. คิดว่าโจเป็นโจร	ข. คิดว่าโจเป็นกวาง
ค. เห็นไม่ถนัดคิดว่าป็นสัตว์ป่า	ง. คิดว่าเป็นพรานจะมาแย่งล่าสัตว์
จ. ไม่มีข้อถูก	
4. เพราะเหตุใดโจจึงไม่ถอดหมวกกวางออกเวลาเดินกลับบ้าน

ก. ลืมถอดเพราะรีบกลับบ้านไปหาพ่อแม่	ข. ตั้งใจไม่ถอดเพื่อจะเล่นตลกกับชาวบ้าน
ค. ไม่ถอดเพื่อความสะดวกในการเดินป่า	ง. ลืมถอดเพราะใจจดจ่อคิดถึงพ่อแม่
จ. ไม่ถอดเพราะจะได้รีดนมกวางอีกล่าพบ	
5. พระราชาพระราชทานรางวัลแก่โจเพราะอะไร

ก. เพราะโจเป็นคนเก่ง	ข. เพราะโจเป็นคนซื่อสัตย์
ค. เพราะโจเป็นคนมีความพยายาม	ง. เพราะโจเป็นคนมีความอดทน
จ. เพราะโจเป็นคนรู้จักสนองบุญคุณพ่อแม่	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 86

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

เมื่อฉันอยู่ที่เมืองชัยบุรีนั้น จะไปไหน ๆ เขาให้ไปรักใหญ่เต็มมาคู่ มีทหารมา
แห่แข่งขานพนาซางหลังโหลมเพียรทียศของเจ้าต่างประเทศ เพราะฉะนั้นเวลาไปไหนจึงมีคน
ดูทั้งสองข้างถนน วันหนึ่งฉันเห็นคานสคนหนึ่งเกล้าแมสูง บูมพมผายฉาด มีประจำคอง
คอยยืนอยู่ริมถนนขานพนาแถวคณดู เมื่อรถฉันไปถึงตรงหน้าคานสก็ยกมือเป็นทำนองอวยพร
ออกอุทานเป็นภาษาสันสกฤตไคยีนเขาพูดกันว่า "หริวราช" นี่กว่าแถวพรมก็มรับแล้วโดย
ฉานไป เมื่อฉานไปไคสัทหนอยยังไม่ทางนัก ฉันทเลี้ยวหลังกลับไปดูเห็นคานสคนนั้นทำนพนา
ถมึงทิง ยกไม้ยกมือกวักแวง ปากก็ว่าอะไรไคยยาว ฉันทไคยีนถนัค แทรทัวเป็นกิริยาโกธร
จึงนึกว่าคานสคนนั้นยืมแมให้พรทอนแรกเห็นจะขอทาน ครันไคไคยีนกโกธรซึ่ง ออกปากทอน
หลังนาคจะเป็นคำสาปสรรค ฉันทถามขุนนางอังกฤษที่เฝ้าไปไคยในรถว่าเป็นเช่นนั้นหรืออย่างไร
เขาไคบอกราง ๆ เป็นแค้นบอกรางประเพณีประเทศราชในอินเดียเวลามหาราชเสด็จไปทางไหน
มีขบวนแห่ขบวนไคยเงินเป็นทำนแห่ราษฎรที่อยู่ข้างราชวิถี พวกนั้นเคยไคไคยเงินจึงอยากไคไคย
ฉันทไคยฟังอธิบายก็มีความรู้เพิ่มขึ้นอีกสองอย่างคือ

ประเพณีพระเจ้าแผ่นดินไคยเงินพระราชทานราษฎรสองข้างราชวิถี ก็มีในเมืองไทย
เวลาเสด็จไคยขบวนพยุหยาตรา เช่น เสด็จพระนครหรือเสด็จทอดพระกริณไคยขบวนพยุห-
ยาตรา ก็ทรงไคยเงิน ฉันทไคยเคยเห็นเมื่อเป็นราชองค์แรกเสด็จหลายครั้ง ถ้าทรง
พระยามมาเสด็จไปทางบก ก็ไคยกรวยปักไคยข้างที่ประทับ ในกรวยมีขันทองลงยาใส่เงินสลึง
เงินเฟื้อง ทรงหยิบไคยพระราชทานราษฎรทั้งสองข้าง ถ้าเสด็จไปทางเรือทำเป็นลูกไม้
กลมใส่เงินปลักไคยในนั้น เมื่อทรงไคย ลูกไม้กลอยน้ำอยู่ให้ราษฎรเก็บ ประเพณีไทยไคยมา
จากอินเดียแต่ไคยคำบรพอย่างหนึ่ง

ไคยความรู้ไคยอย่างหนึ่งนั้นคือการสาปสรรคซึ่งมีฤทธิเดชกระทำร้ายแก่ผู้อื่น อันมีกล่าว
ในหนังสือเกทัตทางศาสนาไสยศาสตร์และพุทธศาสนาที่มาจากอินเดีย เพิ่งไคยเห็นว่าวิธีสาปนั้น
ออกปากตะโกนแข่งเอาซึ่ง ๆ หน้า ไคยลบลบลานาสาปในทีลัมเหมือนอย่างไคยเรียกว่า
"ทักถุยกาหม" หรือเอารูปเสกแข่งแล้วเอาผงไคย ส่อว่าวิธีสาปแข่งมีสองอย่างต่างครกัน

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาบทบาทกับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. คายส เรียบถืออย่างหนึ่งว่าอย่างไร

ก. ฤๅ

ข. พระสงฆ์

ค. พระภิกษุ

ง. ผู้ประพฤติศีล

จ. ผู้มีศรัทธาอาคม

2. ทำไมคายสคนนั้นจึงโกรธ

ก. โกรธเพราะไม่ได้รับพร

ข. โกรธเพราะไม่ได้เงิน

ค. โกรธเพราะเห็นชาวอังกฤษ

ง. โกรธเพราะคนข้าง ๆ ดนดลก

จ. โกรธเพราะไม่ได้เข้าขบวนแห่

3. การโปรยเงินพระราชทานแก่ราษฎร เป็นประเพณีที่ไทยรับมาจากชาติใด

ก. ลาว

ข. ชาว

ค. เขมร

ง. จีนเคียว

จ. อังกฤษ

4. การโปรยเงินในประเทศอินเดียใช้เวลาใด

ก. หลังพระราชพิธีอภิเษก

ข. ในวันเทศกาลประจำปีทุกปี

ค. ในวันเฉลิมพระชนมพรรษา

ง. เวลาพระเจ้าแผ่นดินเสด็จและมี

จ. เวลาพระเจ้าแผ่นดินเสด็จเยี่ยมราษฎร

ขบวนแห่

5. การทำกุฎยาคม มีความประสงค์เพื่ออะไร

ก. เพื่อให้โชค

ข. เพื่อรักษาโรค

ค. เพื่อทำร้ายผู้อื่น

ง. เพื่อให้ผู้ยักยอกกะพัน

จ. เพื่อก่ออายุให้ยืนยาว

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 87

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ฉันเดินทางกลับไปจากเมืองนครราชสีมา 5 วัน เข้าเขตมณฑลอุดรที่เมืองชนบท พอถึงเมืองชนบทก็เห็นชาวเมืองฉีกผ้าเมืองนครราชสีมา ทั้งเครื่องแกงตัวและพังสาเนียงภาษาไทยแปร่งไปอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งชาวกรุงเทพฯ สำคัญกันมาก่อนว่าลาว แต่เดี๋ยวนี้รู้กันมากแล้วว่าคนไทยใช้ลาว ถึงราชการก็บอกกันว่าหัวเมืองในมณฑลพายัพกับมณฑลอุดรและอีสานเป็นเมืองลาว เรียกชาวมณฑลพายัพว่า "ลาวพุงดำ" เพราะผู้ชายชอบสีกอม ทั้งแกงลงไปถึงเขา เรียกชาวมณฑลอุดรและอีสานว่า "ลาวพุงขาว" เพราะไม่ให้สีกอมอย่างนั้น เมื่อจัดหัวเมืองชายพระราชอาณาเขตเป็นมณฑลในรัชกาลที่ 5 ราว พ.ศ. 2433 แรกก็ขนานนามหัวเมืองลาวพุงดำว่า "มณฑลลาวเฉียง" ขนานนามหัวเมืองลาวพุงขาวว่า "มณฑลลาวพวน" มณฑลหนึ่ง "มณฑลลาวกาว" มณฑลหนึ่ง เป็นเช่นนี้มาจนถึงสมัยเมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเปลี่ยนแปลงลักษณะการปกครองแผ่นดินแบบเดิม นิยมให้เป็นประเทศราชาธิราช อันมีเมืองคนต่างชาติต่างภาษาเป็นเมืองขึ้นอยู่ในพระราชอาณาเขต จึงถือว่าเมืองชายพระราชอาณาเขต 3 มณฑลเป็นเมืองลาว และเรียกชาวเมืองซึ่งอันที่จริงเป็นชนชาติไทยว่าลาว แต่ลักษณะการปกครองอย่างนั้นพบเวลาอันสมควรเสียแล้ว ถ้างวักจะกลับไปให้เหมือนบ้านเมือง จึงทรงพระราชดำริให้ลักษณะการปกครองเปลี่ยนเป็นอย่างพระราชอาณาเขตประเทศไทยรวมกัน เลิกประเพณีที่เมืองประเทศราชถวายคนไม่งินทองและให้เปลี่ยนมณฑลลาวเฉียงเป็น "มณฑลพายัพ" เปลี่ยนมณฑลลาวกาวเป็น "มณฑลอีสาน" ตามทิศของพระราชอาณาเขต ทั้งให้เลิกไทยชาวมณฑลทั้งสามนั้นว่าลาวกาว แทนนั้นก็เรียกรวมกันว่าไทยเหนือ แทนเรียกลาว ถ้าเรียกแยกกันก็เรียกตามชื่อมณฑลที่อยู่ว่า ชาวมณฑลพายัพ ชาวมณฑลอุดร ชาวมณฑลอีสาน อย่างเช่นเรียกชาวมณฑลปักษ์ใต้ฝ่ายตะวันตกว่า "ชาวนคร" ครั้นมาถึงสมัยที่เลิกมณฑลเสียแล้ว มีผู้โบราณคดีคนหนึ่งแต่งหนังสือเอาชื่อของแคว้นแคว้นมณฑลพายัพแต่โบราณมาใช้ เรียกชาวมณฑลพายัพว่า "ชาวลานนา" กันเห็นชอบด้วย จึงเขาอย่างมาเรียกชาวมณฑลอุดรและอีสานในนิทานนี้ว่า "ชาวลานช้าง" ตามชื่อแคว้นแคว้นอันเป็นคู่กันกับ "ลานนา" มาแต่ก่อน

ชาวไทยลานช้าง มีลัทธิธรรมเนียมที่ถือกันมาแต่โบราณกาลหลายอย่าง ท่านผู้รู้สมเด็จพระมหาธีรวงศ์ (อาน) เป็นต้น ได้เขียนอธิบายลงพิมพ์ไว้แล้วหลายเรื่องในนิทานนี้

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาษาพหุคัฒอัฒรหน้าขอที่ถูคที่สุค

1. ในสมัคกรุงเทพร ตอนคณเฒลัษณะการปกครองประเทศอยัางไร

ก. แบงเป็นรัฐ	ข. แบงเป็นมณฑล
ค. แบงเป็นหัวเมืองโท, เอก	ง. แบงเป็นหัวเมืองชั้นนอก ชั้นใน
จ. ปกครองหัวเมืองคัฒ ะ แบบประเทศราช	
2. ในสมัคคณเฒในภาคเหนือถูกเรียกวัายัางไร

ก. ลาว	ข. ลาวกาว
ค. ลาวพุงขาว	ง. ลาวพุงดำ
จ. ลาวลานช้าง	
3. ในสมัคคณเฒในภาคตะวันออกเฉียงเหนือถูกเรียกวัายัางไร

ก. ลาว	ข. ลาวกาว
ค. ลาวพุงดำ	ง. ลาวพุงขาว
จ. ลาวลานช้าง	
4. ประเทศการถวายคณเฒเงินทอง เล็กในสมัคโค

ก. รัชกาลที่ 1	ข. รัชกาลที่ 2
ค. รัชกาลที่ 3	ง. รัชกาลที่ 4
จ. รัชกาลที่ 5	
5. ประเทศไทยยกเลิกการปกครองมณฑลคัฒ ะ เหมือนประเทศราชในสมัคโค

ก. รัชกาลที่ 1	ข. รัชกาลที่ 2
ค. รัชกาลที่ 3	ง. รัชกาลที่ 4
จ. รัชกาลที่ 5	

จำนวนขอถูค ขอ

แบบฝึกหัดที่ 88

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

เมื่อฉันไปเห็นลักษณะที่มหาราชาพราหมณ์รับฉันที่วังรามนครก็ประหลาดใจแล้ว กลับมานึกถึงความในละครเรื่องรามเกียรติ์ เมื่อทศกัณฐ์ รัชเจ้าเมืองยักษ์ที่เป็นมิตรสหาย ไม่ปรากฏว่ามีเทวทูตมารับแขก เป็นแต่ทศกัณฐ์เชิญแขกนั่งรวมราชอาสน์สนทนาร่ำราศร่ำ แล้วมีนางกำนัลเชิญเครื่องมาทั้งเสวยด้วยกัน และเวลาเสวยนั้นนางรำออกมาพ้อนรำให้ทอดพระเนตร ทศกัณฐ์รับพระยายักษ์แขกเมืองที่ไว้กรับอย่างนั้นทุกคราว ประเพณีในอินเดียเมื่อก่อนนี้เหลือไว้ก็ไม่ออกมารับแขก ที่ตั้งเก้าอี้หมู่ทองคำโหล่นั่งเคียงกับพระมหาราชาก่อนโลมาจากรวมอาสน์ที่นางนั้นจะออกมาพ้อนรำก็ตรงตามแบบโบราณ ชาวแต่ไม่มีกรเลี้ยง เพราะเลี้ยงไม่ได้ด้วยทางศาสนาฉัน คุณแม่รับแขกเมืองอย่างทศกัณฐ์ ยังคงใช้อยู่ในอินเดียตามภายหลังอีกหลายปี ฉันถามเสด็จสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงไปประเทศลาว พวกชาวแต่โบราณโคแบบอย่างขนบธรรมเนียมจากชาวอินเดียเหมือนกับไทยเรา เมื่อสุดค่านเจ้าประเทศราชเมืองยกราบเสด็จก็ดี สุดค่านเจ้าเมืองไซโลรับเสด็จก็ดี ก็ตั้งเก้าอี้รับเป็นแถวและมีนางรำออกมาพ้อนรำ ฉีกกันกับในอินเดียแต่เจ้าผู้หญิงออกมารับแขกและเลี้ยงเครื่องว่างเวลาทอดพระเนตรนางรำ เห็นได้ว่าพวกชวายังรับแขกเมืองตามแบบที่ไกร้รับจากอินเดียแต่โบราณ มาพิจารณาอุปประเพณีการรับแขกเมืองในเมืองไทยแต่โบราณ จะเทียบกับที่ฉันได้เห็นในอินเดียและชวาไม่ได้ ด้วยไม่ปรากฏในเรื่องพงศาวดารว่าเคยมีแขกเมืองที่มีศักดิ์จะนั่งรวมอาสน์กับพระเจ้าแผ่นดิน เว้นแต่ครั้งพระเจ้าหงสาวดีกับเรณอ กับสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ แต่ครั้งนั้นเป็นชาติกัน นอกจากนั้นแขกเมืองที่เคยมีเพียงเจ้าประเทศราชกับราชทูต ก็รู้ไม่ได้ว่าประเพณีที่รับแขกนั่งรวมอาสน์เสวยด้วยกัน และให้นางบำเรอจะเคยมีในเมืองไทยหรือไม่

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาบทบาทกับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1. ผู้เล่าเรื่องนี้อยู่ในฐานะใด

ก. ราชทูต	ข. แขนกเมือง
ค. กนกลางลาว	ง. นักท่องเที่ยว
จ. ข้าราชการต่างประเทศ	

2. ใจความส่วนใหญ่ของเรื่องกล่าวถึงประเพณีของชาติใด

ก. ไทย	ข. ชาว
ค. พม่า	ง. อินเีย
จ. เมืองยัก	

3. นางกำนัล หมายถึงใคร

ก. นางบำเรอ	ข. คนใช้หญิง
ค. หญิงสาวที่พอนรำถวาย	ง. นางสนมในพระราชสำนัก
จ. ผู้หญิงรับใช้ในพระราชสำนัก	

4. การกระทำในข้อใดที่พระมหาราชในอินเียไม่จัดรับแขกต่างศาสนา

ก. การจัดขบวนแห่	ข. การจัดเลี้ยงอาหาร
ค. การพอนรำต้อนรับ	ง. การนั่งในที่อันเสมอกัน
จ. การนั่งร่วมอาสน์	

5. การรับแขกเมืองตามประเพณีไทยมีความเป็นมาอย่างไร

ก. ได้รับแบบอย่างจากเขมร	ข. ได้รับแบบอย่างจากชาว
ค. ได้รับแบบอย่างจากพม่า	ง. ได้รับแบบอย่างจากอินเีย
จ. มีประวัติกวามเป็นมาที่ชัดเจน	

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ 89

คำชี้แจง พิจารณาและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ปกติของชาวเดือนชอบอยู่ด้วยกันเป็นโขลง ๆ ละมาบนาน้อยบ้าง ในระหว่างตั้งแต่ 10 ตัวขึ้นไปถึง 20 - 30 ตัว คล้ายกับมนุษย์ที่ชอบอยู่ด้วยกันในครัวเรือนหรือในวงศ์ญาติ มีตัวหัวหน้าทุกโขลง มักเป็นช้างพลายใหญ่เรียกว่า "แม่หนัก" หรือ "แม่ปรก" ก็เรียก สำหรับนำโขลงเที่ยวหากินและพาหลีกหนีภัยอันตราย แม่โขลงชักนำอย่างไรลูกโขลงก็ทำตาม อยู่ที่ไหนก็อยู่ด้วยกัน ไม่เที่ยวเตร่จรเขรแยกย้ายกันไปตามอำเภอใจ เว้นแต่ช้างพลายตัวใหญ่ถึงขนาดคั่นไถนคองอยู่รายรอบนอก มีให้เขาไปปะปนอยู่ในโขลง ช้างอยู่ควมมีประเพณีเชื่อว่านิสัยของช้างจึงชอบไปไหนก็ไปด้วยเป็นหมู่ก็ประการหนึ่ง ช้างเป็นสัตว์ขมบางถึงกลัวความแฉะ กลัวร้อนแสงแดด ทองมีเวลาลงแม่น้ำหรือหมกโคลนเพื่อนกับควาย เพราะฉะนั้นช้างโขลงจึงมักอยู่แต่ในที่อันมีอาหารกับทั้งหยวน้ำดื่มน้ำ หรือปลักแปลงและมีพุ่มไม้โอบล้อม บางโขลงจึงชอบอยู่ในคงภูเขามัน บางโขลงก็ชอบหากินชายฝั่งใกล้ที่ราบอันเป็นที่ป่าหญ้า ออหากเที่ยวหาหญ้ากินในเวลากลางวันมี วิธีหากินทำให้ช้างโขลงเป็นช้างชอบอยู่ในคงบนภูเขาชนิดหนึ่ง แต่มนุษย์มีปัญญาสามารถสังเกตนิสัยของช้าง จึงคิดวิธีจับช้างได้เหมาะแก่ภูมิลำเนาที่ช้างเดือนอยู่ทั้งสองชนิด

วิธีจับช้างในเมืองไทยมี 3 อย่างเรียกว่า "วังช้าง" อย่างหนึ่ง "โพนช้าง" อย่างหนึ่ง "จับเพี้ยก" แตกกันจะเรียกออกไปให้ตรงความว่า "จับตำราหลวง" อย่างหนึ่ง พิจารณาคุณค่าเงื่อนไขเพื่อสังเกตุ เห็นว่าวิธีจับช้างอย่าง "วังช้าง" คือตั้งคอกจับช้างหมกทั้งโขลงในคราวเดียวกันก็ วิธีจับอย่าง "โพนช้าง" คือช้างคอกออกไล่ช้างเดือนแต่ทีละตัวทีละ เห็นจะใช้ในเมืองไทยมาแต่พวกลาว (คือลาว) ยังปกครองบ้านเมือง แต่วิธีจับช้างอย่าง "ตำราหลวง" เช่นจับที่เพี้ยกในชั้นหลัง นั้นเห็นว่าเป็นวิธีประคิษฐ์ขึ้นใหม่ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ดังกล่าวมาในภาคต้น

การจับช้างไม่ว่าอย่างไหน ๆ ย่อมเป็นการเสี่ยงภัยแก่ผู้จับ เพราะช้างเป็นสัตว์ใหญ่ถ้าพลากพลั้งผู้จับถึงสิ้นชีวิต ทั้งเป็นการยากและต้องใช้คนมาก แะงหนักที่ทำการต่าง ๆ พนักงานจับช้างหลวงจึงทั้งเป็น "กรมพระคชบาล" หรือที่เรียกกันตามสะดวกปากว่า "กรมช้าง" ส่วนพลเมืองที่หาเลี้ยงชีพด้วยการจับช้างก็มี "หมอเขา" หรือ "ครูบา" ผู้เชี่ยวชาญในการช้างเป็นผู้บัญชาการสัตว์หรือสัตว์ครองลงมาต้องมี "หมอช้าง" ซึ่งหมอเขาใดมีฝีมือใหญ่จกสั่ง เกตกิจยาอาการช้างและคลองแกลวช้างขึ้นนำในการคล้องช้าง ร้องลงมาจากนั้นอีกถึงขั้นพวกบวราวที่เป็นแต่แรงงานก็ต้องรับวันนัยทำตามคำสั่งของผู้นาย เห็นคนอย่างสัตว์ชนิด หากไม่อาจเป็นอันตรายเหมือนกัน การจับช้างจึงเป็นวิชาอย่างหนึ่งซึ่งรักษาสืบกันมาในเมืองไทยช้านาน

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงยกาษาหับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. หัวหน้าโหลง มีหน้าที่ย่างไร

ก. พาโหลงข้างหาเกิน

ค. นำโหลงข้างยายที่อยู่

จ. รักษาความปลอดภัยในโหลงข้าง

ข. พาโหลงข้างสุครัฏ

ง. รักษาข้างตัวเมียที่ออกลูก

2. ซางไมชอบอะไร

ก. ป่าทิม

ค. แกกรอน

จ. ปลัดโกศลน

ข. ทนงน้ำ

ง. อากาศชื้น

3. "วังซาง" คืออะไร

ก. การทำวงคักซาง

ค. การจับซางโดยใช้ซางคอ

จ. วิธีการจับซางทั้งโหลงในคราวเดียวกัน

ข. ที่อยู่ของซางในป่า

ง. การจับซางโดยใช้เพี้ยก

4. ครอบา ทำหน้าที่ย่างไร

ก. ขี่ซางคอ

ค. มีอำนาจสั่งการในการจับซาง

จ. เป็นลูกมือผู้เเ่งแรงในการสร้างเพี้ยก

ข. ทำพิธีก่อนจับซาง

ง. จัดส่งเสบียงอาหารในการไปจับซาง

5. การตั้งชื่อเรือนนี้ว่าอย่างไร

ก. วังซาง

ค. แม่น้ำปรก

จ. การจับซางเดือน

ข. โพนซาง

ง. แมโหลงซาง

จำนวนข้อถูก ข้อ

แบบฝึกหัดที่ ๑๐

คำชี้แจง จงอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ความเดือดร้อนอีกอย่างหนึ่งของชาวบ้านในเมืองหนึ่งซึ่งล้มเหลวก็คือ เรื่องโจรผู้ร้าย หมู่บ้านไหนคงอุดมสมบูรณ์กันจนตาไม่หลับ อาจะมีโจรผู้ร้ายจากที่อื่นจู่โจมก็ ปล้นทรัพย์สมบัติ มีวัว เป็นตน เอาจาย ๆ เรื่องก็ไม่ต่างอะไรกับชนชาติหนึ่งยกพวกเป็นกองทัพไปปล้นบ้านเมืองของชนอีกชาติหนึ่ง จะต่างกันก็ที่เป็นชนคนรวยหรือชนยากไร้เท่านั้น

เมื่อสภาพความเป็นอยู่ของคนแตกต่างกัน ความจำเป็นบังคับให้ต้องหาทางป้องกัน เหตุฉะนั้น ในหมู่บ้านหนึ่งหรือหลายหมู่บ้านรวมกัน จะต้องมีคนคนหนึ่ง เป็นกำลังคนเก่งของหมู่บ้าน หรือของตำบลนั้น เรียกว่านักเลงโต มีหน้าที่ดูแลหมู่บ้านหรือตำบลของตน ถ้าพอจะต่อสู้ได้ตัวต่อตัวก็ต่อสู้ลงก็กัน เป็นคังทหารเอกกับทหารเอกของแต่ละฝ่ายรวมกัน ถ้าชาวบ้านเห็นคนเก่งฝ่ายตนสู้ไม่ได้หรือเพลี่ยงพล้ำก็จำเป็นต้องเข้าช่วยเป็นธรรมดา

ความปกติคนที่เขื่อนักเลงโตมักเป็นหนุ่มกำลังฉกรรจ์ และส่วนมากเป็นลูกหลานของพ่อบ้าน ในถิ่นนั้น ชั่วชั่วพ่อบ้านเอง เมื่อสมัยยังหนุ่มอาจเคยเป็นนักเลงโตมาก่อนก็ได้ เหตุนี้คนที่เขื่อนักเลงโตจึงเป็นที่นับถือและกลัวเกรงแก่ผู้อื่น คนเป็นนักเลงโตโดยมเป็นเมื่อกว้างขวาง กล้าได้กล้าเสีย อย่างที่เรียกกันว่าเมื่อกว้างขวางเป็นนักเลง เพราะฉะนั้นคนที่เขื่อนักเลงโตจึงมีลูกน้องเป็นบริวารและมีเพื่อนฝูงมากด้วยอาจไปผูกไมตรีเป็นเพื่อนน้ำมิตร คัดต่อกับนักเลงโตบ้านอื่นตำบลอื่นด้วยก็ได้

นักเลงโตคอยคุ้มครองและป้องกันหมู่บ้านของตนให้พ้นจากการรุกรานของคนพวกบ้านอื่นก็ได้ จึงจัดว่านักเลงโตเป็นคนดีคนหนึ่ง แต่ความจริงไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป นักเลงโตบางคนอาจเป็นคนอันธพาล ไปเที่ยวเกะกะระรานบ้านคนอื่นด้วยก็ได้ เพราะเข้าใจว่าตนเป็นคนเก่งถืออำนาจ เป็นธรรมดาที่ กลัวโดยธรรมชาติก็เป็นเรื่องอวกคี่ดองก็ ไม่ยอมให้ใครตีกว่ากัน ยยาวาแต่เรื่อง ชาวบ้านเคยถึงหัวพระยามหาเศรษฐีแก่งต่างก่อนกับลักษณะไม่ผิดอะไรกับนักเลงโต ทศกัณฐ์ไปลักพานางสีดา ก็เพราะทศกัณฐ์เป็นนักเลงโตมีพละกำลังยิ่งอีกเพิ่มทั้งตัวถือว่ามีฤทธิ์มาก

ใช้เวลาอ่าน นาที

จงกาบทบาทตัวละครที่ถูกต้องที่สุด

1. นักเลงโต มีลักษณะอย่างไร

ก. เป็นคนหนุ่ม

ข. เป็นคนใจกว้าง

ค. เป็นคนกล้าหาญ

ง. เป็นคนกล้าโลกด่าเสีย

จ. ถูกทุกข้อ

2. นักเลงโต ประพฤติตัวอย่างไร

ก. วิวาทคนอื่น

ข. ปล้นหมู่บ้านอื่น

ค. คอสูรถึงความใหญ่

ง. ยกพวกไปรังแกหมู่บ้านอื่น

จ. ป้องกันไม่ให้คนเลงบ้านอื่นรังแกหมู่บ้านของตน

3. ในเรื่องนี้เปรียบนักเลงโตเหมือนกับใคร

ก. แม่ทัพ

ข. ทหารเอก

ค. นางสีดา

ง. พระราม

จ. ทศกัณฐ์

4. สมัยก่อนชาวบ้านเคียดแค้นในเรื่องใดมากที่สุด

ก. นักเลงโต

ข. โจรผู้ร้าย

ค. กองทัพซำศึก

ง. การยกพวกเข้าคอสู้กัน

จ. บริวารของนักเลงโต

5. การที่ทศกัณฐ์ลักพาณสีดา เปรียบได้กับการกระทำของใคร

ก. แม่ทัพ

ข. นักเลงโต

ค. โจรผู้ร้าย

ง. พระยามหากษัตริย์

จ. บริวารของนักเลงโต

จำนวนข้อถูก ข้อ

.....

ภาคผนวก ข.

แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว

แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

=====

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ

1. ข้อทดสอบประกอบด้วยเรื่อง 8 เรื่อง และคำถามแบบเลือกตอบ 40 ข้อ
 2. ผู้คุมสอบจะแจกเรื่องให้อ่านทีละเรื่อง เมื่ออ่านจบให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น 5 ข้อ
 3. เมื่ออ่านเรื่องจบให้บันทึกเวลาลงในกระดานบันทึกเวลา แล้วส่งเรื่องคืนให้ผู้คุมสอบ
 4. ผู้คุมสอบจะแจกกระดาษคำถามให้ ให้เลือกคำตอบแล้วกากบาททับตัวอักษรในกระดาษคำตอบที่
แจกให้
 5. การตอบคำถามไม่จับเวลา
 6. การอ่านควรอ่านเพียงหนึ่งเที่ยว และอ่านด้วยความเร็วที่พอจะเข้าใจเรื่องที่ได้
- =====

เรื่องที่ 1

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 ถึงข้อ 5

ผู้สื เป็นนางพญาปลาทองในอ่างปลาของฉันท ผู้สืถึงามสะโอดสะอง ประคับคืบงามชชชอย เมื่อใครไปก็รู้จักกระดิกเขื่องกรายขึ้นมายังผิวน้ำในอ่าง ซึ่งฉันทเรียกว่างักแก แล้วผู้สืก็ดำลงและว่ายแหวกไปมาในชอกกึ่งไม้่น้ำอันสกชั้น แล้วโผล่ขึ้นมากรีดกรายบนหลังน้ำอีก หางที่จะชวนเชิญหลานลงไปราเรื่งกันโน้มน้าให้สำราญ

ปลาหนุ่มจะคอยคิดสอยห้อยตามผู้สื ไม่ว่าจะทำอย่างเื่องไปทางไหน ทำหน้าที่เอาใจใส่ มีให้นายงามของตนได้รับความลำบาก จนกระทั่งคำคั้น เจ้าตะกอนาสงสารนั้นน้ำใจก็ยอมเข้าใจ เอาว่าผู้สืจะอยู่ตามลำพังปราศจากมันเสียมิได้

(146 คำ)

เรื่องที่ 2

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6 ถึงข้อ 10

ในรอบสัปดาห์นี้สุขภาพของคุณไม่ค่อยปกติ อารมณ์ของคุณก็จะพลอยผิดปกติตามร่างกายไปด้วย และมักจะไปแสดงออกทางวาจา การงานของคุณจึงต้องระมัดระวังด้านโอษฐ์ภัย การใช้สมองพลิกแพลงในช่วงนี้จะช่วยผลักดันงานให้ก้าวหน้าได้ ทางด้านการเงินยังไม่ดีคร่อน อาจมีโชคดีทางด้านการอยู่บ้าน แต่ต้องระวังมิตรสหายจะแยกคุณห่างจากคนรัก การลงทุนค่อนข้างจะเสี่ยง โดยเฉพาะการร่วมทุนกับผู้นอญวัยกว่า และไม่ควรเชื่อข่าวลือ

(107 คำ)

เรื่องที่ 3

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11 ถึงข้อ 15

วิทยาศาสตร์ว่าด้วยการศึกษามนุษยชาติ เป็นวิธีการที่พยายามค้นหาความจริงและหาเหตุผลที่จะอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในมนุษยชาติ ว่าเป็นมาอย่างไร นักวิทยาศาสตร์จะเชื่อหรือรับรองข้อเท็จจริงใด ๆ ก็ต่อเมื่อมีการพิสูจน์ทดลองให้เห็นจริงด้วยประการต่าง ๆ เท่าที่กล่าวมานี้เป็นหลักการอย่างเดียวกันกับพุทธศาสนา พระพุทธองค์ทรงศึกษาค้นคว้าอยู่ถึงหกปี ก็เพื่อให้ได้ความรู้เกี่ยวกับมนุษยชาติของมนุษย์ ทรงพยายามที่จะค้นให้พบคนเหตุแห่งความทุกข์นั้น ๆ ในปีที่เจ็ดจึงได้ทรงตรัสรู้ริยสัจสี่ เมื่อพระบรมศาสดาทรงแสดงอริยสัจสี่แก่สัพพัญญูทั้งหลาย ก็ทรงยืนยันว่าเป็นความจริงซึ่งทุกคนอาจจะพิสูจน์ได้ด้วยตนเอง โดยปฏิบัติตามหลักคำสอนของพระองค์ พระองค์ทรงแนะนำว่าอย่าเชื่อจนกว่าจะได้เห็นความจริงแล้ว ทั้งนี้เป็นการใช้หลักอย่างเดียวกันกับนักวิทยาศาสตร์ทั่วไป ถ้าหากจะสมมุติว่าพระบรมศาสดาเป็นนักวิทยาศาสตร์ด้วยก็คงไม่ผิดจากความจริงนัก แท้จริงพระองค์ทรงเป็นนักวิทยาศาสตร์ชั้นสูง เหนือนักวิทยาศาสตร์ทั้งหลาย

(197 คำ)

เรื่องที่ 4

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 16 ถึงข้อ 20

สถานภาพในประเศอังกฤษ ที่ตั้งอยู่ในกรุงนั้น นอกจากจะเป็นสถานที่นัดพบและ
คุยกันแล้วยัง เป็นสถานที่แลกเปลี่ยนเงิน และแลกเปลี่ยนสินค้าและขายหาส่วย การขายหาส
ในสมัยนั้นเขาใช้ประกาศเหมือนแจ้งความขายลูกสุนัขหรือรถยนต์เก่า ๆ อย่างสมัยนี้ เช่น
ประกาศว่า "ต้องการขายนิโกรคนหนึ่งอายุ 12 ปี เหมาะสำหรับเป็นคนใช้ ท่านสุภาพบุรุษผู้ใด
สนใจติดต่อสอบถามได้ที่ร้านกาแฟเวอร์จิเนีย ถนนเทรกกิดเกิล" ร้านกาแฟชนิดที่ประกาศแจ้ง
ความอย่างนี้ มักกำหนดเวลาเปิดปิดเหมือนสถานที่ราชการ หรือบริษัทการค้าใหญ่ ๆ คือเปิด
ทำการขายกาแฟตั้งแต่ 6 โมงเช้าไปปิดเอาตอนราว 3 โมง

การที่คนอังกฤษชอบไปนั่งคุยกันในร้านกาแฟกลวานั้น กล่าวกันว่า นอกจากจะจิตใจใน
รสนาแฟแล้ว ร้านกาแฟยังเป็นคล้ายสถานที่พักรวไปกวยในตัว เพราะปรากฏว่าบ้านของของ
คนพวกนี้เป็นบ้านเล็ก ๆ คับแคบ บางคนก็อยู่ห้องแถวไม่มีที่ทางจะนั่งเล่นไ้สะดวก ฉะนั้นการนั่ง
ตามร้านกาแฟเป็นการหาที่พักชั่วคราว ทั้งเป็นการเปิดหูเปิดตา ได้รู้เรื่องราวของชาติบ้านเมือง
ได้ออกความคิดเห็นความเห็นกันอย่างเสรีอีกด้วย

(244 คำ)

เรื่องที่ 5

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21 ถึงข้อ 25

หมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ที่ชายแดนของแคว้นทาสี ในหมู่บ้านนี้มีพวกชาวไม้อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก พวกชาวไม้นี้เหล่านี้พากันเข้าป่าโค่นต้นไม้ใหญ่ หอนเป็นท่อนเล็กบ้างใหญ่บ้าง ความความต้องการ แล้วช่วยกันลากเข็นเข้ามาในหมู่บ้าน เพื่อปรุ่รงแคงเป็นบ้านบ้าง เป็นเครื่องใช้ประจำบ้านบ้าง ขายเลี้ยงชีพ

วันหนึ่งชาวไม้อีกระลำนคนหนึ่ง กำลังลากไม้อยู่ ในขณะนั้น มีฝูงทัวหนึ่งบินมาจับที่ศีรษะของเขา แล้วไซ้จอยปากของมันแทงศีรษะเพื่อจะกินเลือด ชาวไม้อีกรู้สึกเจ็บจึงบอกลูกชายซึ่งนั่งอยู่ใกล้ตนว่า ลูกรักยุ่งักศีรษะพอ ลูกจงไ้มันไปเสีย ลูกชายชาวไม่นี้เป็นคนโง่ รู้อะไรไม่ถึงการณ ไ้ฟังพ่อพูดดังนั้น ลูกขึ้นเห็นยุ่งักศีรษะพอ จึงคิดว่ายุ่งักนี้บังอาจนั้ที่กักศีรษะพอเราไ้ไ้กล่าวกับพ่อกว่า ขอไ้พ่อนั่งอยู่หนึ่ง ๆ ฉันจะประหารมันไ้ที่ตายที่ไ้ไ้ย พ่อกว่ายกขวานเล่มใหญ่อันคมกริบขึ้นจะฟันยุ่ง แล้วฟันศีรษะพอแยกอออกเป็นสองเสี่ยงถึงแกความตายในทันทีทันใดเอง

นิทานเรื่องนี้สอนไ้รู้อะไร ศักรูไ้เป็นมัจฉิตยอมไ้ไ้ความมิตรที่ไ้ไ้เซลวา เพราะศักรูไ้เป็นมัจฉิตจะไม่พร้าชีวิตมนุษย์ แต่มิตรที่ไ้ไ้เซลวาอาจทำอันตรายนั้ถึงชีวิตไ้ไ้ เพราะเขารู้อะไรไม่ถึงการณ

ตอนที่ 6

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 26 ถึงข้อ 30

"เฮ้อ ..." หลอนโคลงศีรษะไปมา แล้วกล่าวเตือนว่า "คนหนุ่มหน้าใสก็ไปกินเมียแต่ความสะอาดเรียบร้อยของหญิงเท่านั้นเอง เห็นสวยงามทองคำก็หลง รักชอบเพราะอารมณ์ชั่วน่าอย่างนั้นไม่สมควรเลย ต้องใช้สมองไตร่ตรองควยจึงจะถูกทอง"

"นอกจากจะสวยแล้วยังเป็นคนก็ สวยเสียยิ่ง รุ่งเรืองการบ้านการเรือนคล่องแคล่วคิฉินไปให้มาแล้วกับตา" ชายหนุ่มรีบเพิ่มคะแนนให้สาวคนรักเพื่อไม่ให้มารดา

"แล้วฐานะครอบครัวของหลอนละ ยากก็มีจนประการใด" มารดาถามเสียงห้วน ๆ ราวซึ่งโกรธที่ถูกชายคิดจะหาคุณเองโดยไม่ใหญ่โตจักษรวินัยตามธรรมเนียมเก่าแก่ของจีน

"ก็ ก็"

"ถ้าตอຍกวาเราจนเกินไปไม่ไคกรรมัง ลูกจึงอธิบายยกอย่างนี้"

ชายหนุ่มยอมศีรษะยอมรับว่าเป็นความจริง ท่าทีของลูกชายทำให้มารดาสามารถคาดคะเนไคถึงระดับฐานะทางครอบครัวของหญิงสาวที่เป็นคู่หมายของลูกชาย ความรังเกียจเคียดเคียดขึ้นมากทันที เพราะถือว่าตนเองร่ำรวยมั่งคั่ง เทียบคนที่ตอຍกวาตามประสาผู้ที่เห็นเงินเป็นใหญ่

"แม่มีความเห็นว่า ผู้หญิงคนนั้นไม่เหมาะสมที่จะเข้ามาเป็นสะใภ้ในครอบครัวของเรา..."

"มารดาพูดเสียงหนักแน่น "ลูกเอ๋ย ผู้หญิงยังมีอีกมากมายนัก ทั้งสวยทั้งดีทั้งมีฐานะศักดิ์ตระกูลดูอย่าเพิ่งใจเร็วเห็นแก่ความรวยโง่เพียงอย่างเดียว หากไม่จะชวคผู้หญิงที่ดีพร้อมไปเสียเปล่า ๆ นานเสียกายโอกาส"

"ฉันต้องการผู้หญิงคนนั้นจริงนะแม่" ชายหนุ่มแย้งเสียงแข็ง "ถึงฐานะของเธอจะตอຍไปสักหน่อย จะเป็นไร ในเมื่อฝ่ายเราก็ร่ำรวยล้นเหลือออกอย่างนี้"

เรื่องที่ 7

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 31 ถึงข้อ 35
(คัดจากจดหมายจากวังหน้า ฉบับที่ 1)

คำที่แม่ของเจ้าขอให้หาช่วยสอนว่าอย่าให้เจ้าว่าเรียนจนเกินกำลังวังชาไปนั้น ไม่เป็นคำที่ฟังต้องสอน เพราะข้ารู้อยู่ว่าเจ้าไม่ทำเช่นนั้นเป็นแน่ การที่ข้าแบ่งกำไรโรงสีและเงินค่าขายอื่น ๆ มาให้เจ้าไปเรียนเมืองนอกครั้งนี้ ก็หวังจะให้เจ้าเก็บเอาวิชาอันเป็นประโยชน์ซึ่งเลื่อนกล่นอยู่ในที่นั้น กลับมาให้เต็มเปี่ยมที่เจ้าจะบรรจุในตัวของเจ้ามาได้อย่างเดียวกับเมื่อเจ้ายังเป็นเด็กเมื่อเจ้าพบขามรอรอยเข้า โค้ดที่ก็คงกินจนท้องกางฉนั้น เมื่อจำหน่วยวิชากันในห้องเรียนก็คืหรือที่ใด ๆ ก็ดี เจ้าจงอย่ารู้กระดากกลัวใครจะว่าเป็นผู้ทะลอะทะลถาม พงกอบโยเอาได้เท่าใดจงเร่งกอบโยเอาเถิด ในโลกนี้ของดีที่ไม่มีเจ้าของหวงห้าม ก็มิอยู่แต่วิชาอย่างเดียว ถ้าใครมักได้จะกอบโยเอาจนรู้เท่าสมเด็จพระสังฆราชก็ไม่มีใครรังเกียจ ของดีชนิดอื่น ๆ มีเสมอถือตะบองคอยป้องกันอยู่ทุกสิ่งทุกอย่าง

เมื่ออายุเข้าเท่ากับเจ้า ข้าไม่มีโอกาสในทางว่าเรียนอย่างเจ้า แต่เจ้าก็เข้านี้ก็ไม่มีโอกาสชนิดที่ข้าเคยฝันเหมือนกัน คนบางคนรู้ราคาเงินด้วยไม่มีเงิน ถ้าจะมีงี้ก็ควายไข่มื้อเปล่าเที่ยวพยายามเก็บเล็กลงสนนอยโคคราวละเพื่อจะสะสมจากเงินหลายโกฏิที่มีอยู่ในโลกนี้ คนบางคนรู้ราคาเงินด้วยพอกคายทิ้งมรดกไว้ให้รอยช้ำ แล้วลงมือจำหน่วยประการหนึ่งว่าโคคอกเบี้ยเถื่อนละรอยช้ำ คนสองจำพวกนี้รู้ราคาเงินเหมือนกันแต่รู้ไปคนละอย่าง

ตอนที่ 8

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 36 ถึงข้อ 40

"ไม่บ่อยนัก ฉันมักจะพุกเมื่อจวนตัว เวลาท่านอาจารย์โมโห ความคิดไม่ว่าเรื่องเล็กหรือใหญ่ท่านเอาโทษแรง ฉันกลัวอาญาของท่าน จึงร้องพุกเท็จเพื่อเอาตัวรอด บางครั้งท่านก็เขียนฉันทั้งที่ฉันปฏิเสธ แล้วท่านบอกว่าให้ฉันรับเสียดี ๆ จะหยุดเขียน ครั้นฉันรับตามตรง ท่านก็ว่าจับโกหกได้แล้ว แล้วท่านก็เขียนฉันอีก ต่อมาเมื่อฉันพุกเท็จออกไปแล้ว ฉันก็ไม่ยอมรับ ฉันทนจนถึงที่สุด"

"เธอถูกเขียนแะนะซี" นิต์สันพุกอย่างเห็นใจ

จันทาขี้ปากกว้าง และนัยขี้ปากกว้างของเขานั้น มันอธิบายอย่างแจ่มแจ้งถึงความทรหดบึกบึนของเขาในข้อนี้ ถึงแม่ว่าคิดติเตียนการพุกเท็จของเขา

"ทั้งพ่อทั้งแม่สอนฉันให้เป็นคนสุจริตไม่ว่าจะมีจะจนอย่างไร ต้องไม่ละทิ้งความสัตย์สุจริต" นิตร์น้อยบรรยายต่อไป "แม่สอนฉันว่าเกิมาเป็นคนต้องคิดพึ่งตัวเองพึ่งน้ำพักน้ำแรงของเราเอง แม่บอกว่าถึงเราจะจนไม่มีศรีสุขเหมือนคนอื่นเขา ก็ไม่ต้องอายใครเราไม่ได้ลักขโมยใครเขากิน เราไม่ต้องหาเงินด้วยการหลบตะแลงฉินขอแหล และเราก็ไม่เหี่ยวขอทานใครเขามากิน เราทำมาหากินด้วยน้ำพักน้ำแรงของเรา และด้วยความสุจริต" เขาหยุดนึกอยู่ครู่หนึ่งแล้วพุกต่อไป "ในบางคราวนะเธอ เมื่อฉันเข้าไปขอสงคราค์แม่ในวันที่โรงเรียนมีงานเป็นพิเศษ แม่มีสงคราค์ส่งให้ฉันแล้วเอาเมื่อลูบหัวฉัน แล้วแม่ก็พุกว่า ลูกเอ๋ยเราเป็นนอยก็จนอยนะลูก ถึงแม่ว่าจะมีเงินให้ลูกเพียงเล็กน้อยแต่ทุกสคราค์ที่แม่ให้ก็มาด้วยเหงื่อไคลของแม่เอง ลูกไม่ต้องอายใครเพราะลูกมีสคราค์คิดตัวไปนอย คนที่สุจริตนอใจเขาหรือคนละลูกที่ควรจะอาย แม่สอนอย่างนี้และฉันก็เชื่อฟังแม่ ฉันเห็นว่าแม่พุกถูก แม่ไม่เคยพุกกับฉันเรื่องหลังเรื่องกา โรงเรียนเขาเก็บค่าเล่าเรียนเท่าไร แม่ก็หามาเสียให้โรงเรียน เท่ากับเด็กคนอื่น ๆ ทุกคน ฉันจึงรู้สึกว่ามันเหมือนกับเด็กคนอื่น ๆ

"ฉันไม่มีแม่ที่สอนฉันอย่างนี้" เป็นคำรำพึงของจันทา "ฉันไม่มีแม่ที่คอยเสียค่าเล่าเรียนให้เหมือนอย่างเธอ" คำรำพึงที่หลุดออกมาจากปากกว้างของจันทาอย่างซื่อ ๆ นี้ก่อให้เกิดความสะเทือนใจแก่สหายน้อยของเขา ทำให้เกิดความฉิบหายเรื่องในครอบครัวของเขาต่อไปหยุดชะงัก การสนทนาของเขาทั้งสองในวันนั้นก็จบลงเพียงเท่านั้น เพราะถึงเวลาเขาต้องเรียน

อ่านเรื่องที่ 1 แล้วตอบคำถามข้อ 1 ถึงข้อ 5

1. เรื่องนี้ควรชื่อว่าอย่างไร ?

ก. ผู้สื

ข. วังแก้ว

ค. นายงาม

ง. อ่างเลี้ยงปลา

จ. นางงาปลาทอง

2. ผู้เล่าเรื่องนี้มีความรู้เกี่ยวกับอะไร ?

ก. รักผู้สื

ข. ชื่นชมกับวังแก้ว

ค. สงสารปลาหม

ง. ชื่นชมนางงาปลาทอง

จ. กิใจเมื่อเห็นปลาแหวกว่าย

3. "นายงาม" หมายถึงใคร ?

ก. ผู้สื

ข. นางงา

ค. ปลาทอง

ง. ปลาหม

จ. เจ้าตะก

4. ปลาหมทำหน้าที่เหมือนใคร ?

ก. ยาม

ข. ทหาร

ค. ผู้บิ

ง. ผู้นำทาง

จ. ผู้ติดตาม

5. คำว่า "มีน้ำใจ" หมายความว่าอย่างไร ?

ก. กิใจ

ข. มีความรัก

ค. มีความสงสาร

ง. มีความยุติธรรม

จ. มีใจช่วยเหลือผู้อื่น

อ่านเรื่องที่ 2 แล้วตอบคำถามข้อ 6 ถึงข้อ 10

6. ข้อความนี้อยู่ในลักษณะใด ?

ก. การทำนาย	ข. การชักชวน
ค. การคัดค้าน	ง. การบอกกล่าว
จ. การประกาศความจริง	
7. ในสัปดาห์นี้ผู้ที่ถูกเรียกว่า "คุณ" จะมีอารมณ์อย่างไร ?

ก. ดี	ข. ร้าย
ค. เศร้า	ง. หงุดหงิด
จ. ไม่เป็นปกติ	
8. จะสังเกตลักษณะอารมณ์ได้จากอะไร ?

ก. การพูด	ข. การลงทุน
ค. การทำงาน	ง. การแสดงออก
จ. การใช้สมองพลิกแพลง	
9. คำว่า "โง่เขลา" หมายถึงภัยที่เกิดจากอะไร ?

ก. การพูด	ข. ความคิด
ค. การกระทำ	ง. การลงทุน
จ. การเสียโชค	
10. ผู้ที่ถูกเรียกว่า "คุณ" อาจจะมีโชคที่ทางไหนใด ?

ก. สุขภาพ	ข. การเงิน
ค. การรวมทุน	ง. การคบมิตร
จ. การใช้สติปัญญา	

จงอ่านเรื่องที่ 3 แล้วตอบคำถามข้อ 11 ถึงข้อ 15

11. อริยสัจสี่ หมายถึงอะไร ?

ก. อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา	ข. เกิด แก่ เจ็บ ตาย
ค. ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค	ง. ศีล สมาธิ ปัญญา บารมี
จ. พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระไตรปิฎก	

12. พระพุทธองค์ทรงค้นคว้าเกี่ยวกับอะไร ?

ก. เหตุผล	ข. ธรรมชาติ
ค. ปรัชญาการณ	ง. วิธีทดลองความจริง
จ. คนเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์	

13. เพราะเหตุใดจึงถือว่าหลักพุทธศาสนาเป็นวิทยาศาสตร์ ?

ก. เชื่อถือได้	ข. มาจากการค้นคว้า
ค. มาจากการศึกษาของนักปราชญ์	ง. เป็นที่ยอมรับของนักวิทยาศาสตร์
จ. สามารถพิสูจน์ความจริงได้ทุกกาลสมัย	

14. เรื่องนี้เกี่ยวกับพระพุทธองค์เป็นอะไร ?

ก. นักธรรม	ข. นักปราชญ์
ค. นักค้นคว้า	ง. นักเทศน์สั่งสอน
จ. นักวิทยาศาสตร์	

15. พระพุทธเจ้าแสดงอริยสัจสี่แก่สัณณูเพื่ออะไร ?

ก. ให้รู้จักวิธีทำให้พ้นทุกข์	ข. ให้รู้จักวิธีพิสูจน์ความจริง
ค. ให้รู้จักธรรมชาติของมนุษย์	ง. ให้รู้จักความไม่เที่ยงแท้ของสังขาร
จ. ให้รู้จักละเว้นจากการประพฤตินิสิต	

จงอ่านเรื่องที่ 5 แล้วตอบคำถามข้อ 21 ถึงข้อ 25

21. เหตุเกิดขึ้นที่ไหน ?

ก. ป่า

ข. บ้าน

ค. หมู่บ้าน

ง. ชนบท

จ. โรงงาน

22. บัณฑิต คือบุคคลในข้อใด ?

ก. ผู้มีสติปัญญา

ข. ผู้มีความกรุณา

ค. ผู้ที่ไม่ทำร้ายใคร

ง. ผู้รู้เท่าถึงการณ์

จ. ผู้ละเว้นการทำชั่ว

23. คำว่า "โศก" มีความหมายเหมือนกับคำในข้อใด

ก. คัก

ข. หัน

ค. ทอน

ง. ทอน

จ. เลื่อย

24. เรื่องนี้ควรทงข้อเรื่องว่าอย่างไร ?

ก. บุงฆาการ

ข. หัวล้านมรณะ

ค. ขวานเพชรฆาต

ง. รู้เท่าไม่ถึงการณ์

จ. ความโง่งนำไปสู่อันตราย

25. เรื่องนี้ให้คติเตือนใจอย่างไร ?

ก. อย่าคบคนดีเป็นมิตร

ข. อย่าคบคนโง่งเป็นมิตร

ค. อย่าคบคนพาลเป็นมิตร

ง. อย่าไว้วางใจผู้อื่นเกินไป

จ. อย่าคบศัตรูที่เป็นบัณฑิต

อ่านเรื่องที่ 7 แล้วตอบคำถามข้อ 31 ถึงข้อ 35

31. ผู้เขียนจดหมายต้องการให้กอบโกยเอาอะไร ?
ก. เงิน	ข. กำไร
ค. ขน	ง. มรดก
จ. ความรู้	
32. ผู้เขียนจดหมายมีอาชีพอะไร ?
ก. รับจ้าง	ข. ค้าขาย
ค. ตั้งโรงสี	ง. เพาะปลูก
จ. รับราชการ	
33. "เขาจำหน่ายวิชากันในห้องเรียน" คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร ?
ก. การสอน	ข. การเรียน
ค. การขายหนังสือ	ง. การอบรมการค้าขาย
จ. การเรียนจนเกินกำลัง	
34. โภทิ มีค่าเท่าไร ?
ก. สิบร้อย	ข. สิบพัน
ค. สิบหมื่น	ง. สิบแสน
จ. สิบล้าน	
35. ผู้เขียนจดหมายต้องการสอนอย่างไร ?
ก. พึ่งพอกอบโกย	ข. ใ้รู้จักค่าของเงิน
ค. อย่าเรียนเกินกำลัง	ง. ให้เก็บเล็กผสมน้อย
จ. ให้ตั้งใจเรียนและประหยัด	

จงอ่านเรื่องที่ 8 แล้วตอบคำถามข้อ 36 ถึงข้อ 40

36. "ฉันกลัวอาญาของท่าน" คำว่า ท่าน หมายถึงใคร ?
ก. แม่	ข. ครูผู้สอน
ค. คุณสนทนา	ง. ป้าของผู้พูด
จ. เจ้าของบ้าน	
37. การสนทนาที่เกิดขึ้นในที่ใด ?
ก. ถนน	ข. โรงเรียน
ค. ร้านขายขนม	ง. บ้านของนิทัศน์
จ. บ้านของจันทา	
38. การสนทนาเกี่ยวกับเรื่องใดมากที่สุด ?
ก. คำสอนของแม่	ข. การหลบทะเลง
ค. การทำโทษของครู	ง. การทุจริตโกง
จ. การละทิ้งความสัตย์	
39. ข้อใดที่ทำให้ทัศนีย์เกิดความสะเทือนใจ ?
ก. คำสอนของแม่	ข. แม่ทำงานหนัก
ค. จันทาไม่มีแม่	ง. ครูทำโทษจันทา
จ. จันทาไม่ซื่อสัตย์	
40. เรื่องนี้ให้คติสอนใจว่าอย่างไร ?
ก. ทุกคนมีค่าเท่ากัน	ข. อย่าดักขโมยคนอื่น
ค. เอาหัวรอกเป็นยอกคี่	ง. ต้องซื่อสัตย์และประหยัด
จ. ต้องซื่อสัตย์และฟังตนเอง	

ข้อ

เวลาที่ใช้อ่านแต่ละเรื่อง

เรื่องที่ 1

เรื่องที่ 2

เรื่องที่ 3

เรื่องที่ 4

เรื่องที่ 5

เรื่องที่ 6

เรื่องที่ 7

เรื่องที่ 8

กระดาษคำตอบแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อ เลขที่ โรงเรียน

เรื่องที่ 1 ตอบคำถามข้อ 1-5

1.	ก	ข	ค	ง	จ
2.	ก	ข	ค	ง	จ
3.	ก	ข	ค	ง	จ
4.	ก	ข	ค	ง	จ
5.	ก	ข	ค	ง	จ

เรื่องที่ 2 ตอบคำถามข้อ 6-10

6.	ก	ข	ค	ง	จ
7.	ก	ข	ค	ง	จ
8.	ก	ข	ค	ง	จ
9.	ก	ข	ค	ง	จ
10.	ก	ข	ค	ง	จ

เรื่องที่ 3 ตอบคำถามข้อ 11-15

11.	ก	ข	ค	ง	จ
12.	ก	ข	ค	ง	จ
13.	ก	ข	ค	ง	จ
14.	ก	ข	ค	ง	จ
15.	ก	ข	ค	ง	จ

เรื่องที่ 4 ตอบคำถามข้อ 16-20

16.	ก	ข	ค	ง	จ
17.	ก	ข	ค	ง	จ
18.	ก	ข	ค	ง	จ
19.	ก	ข	ค	ง	จ
20.	ก	ข	ค	ง	จ

เรื่องที่ 5 ตอบคำถามข้อ 21 - 25

21.	ก	ข	ค	ง	จ
22.	ก	ข	ค	ง	จ
23.	ก	ข	ค	ง	จ
24.	ก	ข	ค	ง	จ
25.	ก	ข	ค	ง	จ

เรื่องที่ 6 ตอบคำถามข้อ 26 - 30

26.	ก	ข	ค	ง	จ
27.	ก	ข	ค	ง	จ
28.	ก	ข	ค	ง	จ
29.	ก	ข	ค	ง	จ
30.	ก	ข	ค	ง	จ

เรื่องที่ 7 ตอบคำถามข้อ 31 - 35

31.	ก	ข	ค	ง	จ
32.	ก	ข	ค	ง	จ
33.	ก	ข	ค	ง	จ
34.	ก	ข	ค	ง	จ
35.	ก	ข	ค	ง	จ

เรื่องที่ 8 ตอบคำถามข้อ 36 - 40

36.	ก	ข	ค	ง	จ
37.	ก	ข	ค	ง	จ
38.	ก	ข	ค	ง	จ
39.	ก	ข	ค	ง	จ
40.	ก	ข	ค	ง	จ

ผู้ตรวจข้อทดสอบบันทึก

..... สอบก่อนการทดลอง

..... สอบหลังการทดลอง

รวมเวลาในการอ่านทั้ง 8 เรื่อง นาที

รวมค่าทั้ง 8 เรื่อง 2137 คำ

จำนวนคำถามที่ตอบถูก ข้อ

สมรรถภาพการอ่านเร็ว

การศึกษาระดับปริญญาของชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเรา
ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ

ของ

นิทัศน์ เสนอวิทยักษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ธันวาคม 2524

การศึกษารังนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาประสิทธิภาพของชุดการฝึก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คน ของ
โรงเรียนท่าวรวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร และโรงเรียนกุสุมาลย์พิลาวิทย
อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร ในภาคเรียนแรกของปีการศึกษา 2524 โดยแบ่งนักเรียน
ออกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 50 คน กลุ่มทดลองจะได้รับการ
การฝึกด้วยชุดการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วใช้เวลา 33 คาบ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอน
อ่านในชั่วโมงเรียนภาษาไทยตามปกติ การวิจัยดำเนินการตามแผนการวิจัยแบบ Pretest -
Posttest Control Group Design แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
มีความเชื่อมั่น = .971 ใช้ทดสอบกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการ
ทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม (ANCOVA)

ผลของการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่ากลุ่มควบคุม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF EFFICIENCY OF WHAT SPEED READING
ABILITY EXERCISE PACKAGE FOR LEARNERS-SIX

AN ABSTRACT

BY

NITHAT SAMERPITHAK

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University

December 1961

The purpose of this study was to construct the Thai Speed Reading Ability Exercise Package for Prathom-Six and to study the efficiency of the exercise package.

The subjects were 100 Prathom-Six Students from Tharae-Wittaya School, Amphur Muang, Sakon Nakhon and Kusuman-Pisarnwit School, Amphur Kusuman, Sakon Nakhon, during the first semester of academic year 1981. Out of this number, fifty students were selected as the experimental group and the remaining 50 as the control group. The experimental group was assigned to practice speed reading for 33 periods from the exercise package, constructed by the researcher. The control group learned to read in the usual classroom. The research design of this experiment was Pretest - Posttest Control Group Design, and the Speed Reading Ability Test with the reliability = .971 constructed by the researcher was used. Also, ANCOVA was used for the analysis of data.

The result showed that the experimental group had the speed reading ability higher than the control group at .01 level of significance.